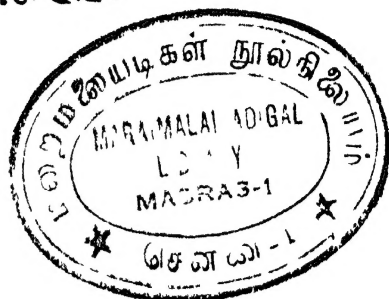
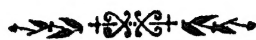

ஸ்ரீ ம த் இ ரா ம லி ங் க சு வா மி க ள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவருட்பாத் திரட்டு.

[சுத்தப் பதிப்பு]

லாங்மேன்ஸ் கரீன் அண்ட் கம்பெனியார்

167, மவுண்ட் ரோட், சென்னை.

பம்பாய், கல்கத்தா.

1916.

Copy right registered.]

[ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.]

PRINTED BY
MESSRS. S. MURTHY AND CO., AT THE
“KAPALEE” PRESS, MADRAS.

ஓம்
பரமபதி துணை
திருவருட்பாத்திரட்டு

—0—

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்றவரு மோநானைக் கேவருமோ வல்லதுமற்
றென்றவரு மோவறியே னென்கோவே — துன்மமா
வேம்மாயை யற்று வேள்க்குள் வேள்கடந்து
சும்மா விருக்கும் சுகம்.

மு த ற் றி ரு மு னை

திருவடிப்புகழ்ச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரசிவஞ் சின்மயம் பூரணஞ் சிவபோக

பாக்கியம் பரம நிதியம்

பரசுகந் தன்மயஞ் சச்சிதா நந்தமெய்ப்

பரமவே காந்த நிலையம்

பரமஞா னம்பரம சத்துவம கத்துவம்

பரமகை வல்யநிமலம்

பரமதத் துவநிரதி சயரிட்க ளம்பூத

பௌதிகா தாரநிபுணம்

பவபந்த நிக்ரக வினோத சகளஞ்சிற்

பரம்பரா னந்தசொருபம்

பரிசயா தீதஞ்சு யஞ்சதோ தயம்வரம்

பரமார்த்த முக்தமௌனம்

படனவே தாந்தாந்த மாகமாந் தாந்தநிநு

பாதிகம் பரமசாந்தம்

பரநாத தத்துவார் தஞ்சகச தரிசனம்
 பகிரங்க மந்தரங்கம்
 பரவியோ மம்பரம ஜோதிமயம் விபுலம்
 பரம்பர மனந்த மசலம்
 பரமலோ காதிக்க ரித்தியசாம் பிராச்சியம்
 பரபதம் பரமஞ்சுமம்
 பராபர மநாமய ரிராதர மகோசரம்
 பரமதந் திரம்விசித்திரம்
 பராமுத ரிராகரம் விகாசனம் விகோடனம்
 பரசுகோ தயமக்ஷயம்
 பரிபவ விமோசனந் குணரகிதம் விச்சுவம்
 பதித்துவ பரோபரீணம்
 பஞ்சகிர்த் தியசுத்த கர்த்தத்து வந்தற்ப
 ரஞ்சிதம் பரவிலாசம்
 பகர்சுபா வம்புனித மதுலமது லிதமம்ப
 ராம்பர ரிராலம் பனம்
 பரவுசா ஸ்நாத்கார ரிரவய வங்கற்ப
 னாதீத ரிருவிகாரம்
 பரதுரிய வதுபவந் துருதுரிய பதமம்ப
 கம்பகா தீத விமலம்
 பரமகரு னாம்பரந் தற்பதந் கனசொற்
 பதாதீத மின்ப வடிவம்
 பரோக்ஷஞா னாதீத மபரோக்ஷ ஞானானு
 பவவிலாசப் பிரகாசம்
 பாவனா தீதந்ரு னாதீத முபசாந்த
 பதமகாஹெளனரூபம்
 பரமபோ தம்போத ரகித்சகி தஞ்சம்ப
 வாதீத மப்பிரமேயம்

.பகரனந் தானந்த மமலமுசி தஞ்சிற்ப
 தஞ்சதா னந்த சாரம்
 .பரையாதி கிரணுங்க சாங்கசென பாங்கவிம்
 பாகார நிருவி கற்பம்
 பரசுகா ரம்பம்ப ரம்பிரம வித்தம்ப
 ரானந்த புரணபோகம்
 .பரிமிதா தீதம்ப ரோதயம் பரிகதம்
 பரபரீ ணம்பராந்தம்
 .பரமார்ப்பு தம்பரம சேதனம் பசுபாச
 பாவனம் பரமமோகூதம்
 .பரமானு குணநவா தீதஞ்சி தாகாச
 பாஸ்கரம் பரம போகம்
 .பரிபாக வேதன வரோதயா னந்தபத
 பாலனம் பரமயோகம்
 .பரமசாத் தியவதீ தானந்த போக்கியம்
 பரிகதம் பரிவேத்தியம்
 .பரகேவ லாத்விதா னன்தானு பவசத்த
 பாதாக்ர சுத்த பஸ்தம்
 .பரமசுத் தாத்விதா னந்தவனு பூதிகம்
 பரிபூத சிற்சுணந்தம்
 .பரமசித் தாந்தநிக மாந்தசம ரசகூத்த
 பரமானு பவவிலாசம்
 தரமிகுஞ் சர்வசா திட்டான சத்தியஞ்
 சர்வவா னந்த போகம்
 சார்ந்தசர் வாதார சர்வமங் களசர்வ
 சத்திதர மென்றளவிலாச்
 .சகுணநிற் குணமுறு சலட்சண விலட்சணத்
 தன்மைபல வாகநாடித்

(வ)

தம்மைநிகர் மறையெலா மின்னுமள விட.. நின்ற.
 சங்கர னநாதியாதி
 சாமகீ தப்பிரியன் மணிகண்ட சீகண்ட
 சசிகண்ட சாமகண்ட
 சயசய வெனுந்தொண்ட ரிதயமலர் மேவிய
 சடாமகுடன் மதனதகனன்
 சந்திரசே கரனிடப வாகனன் கங்கா
 தரன் குலபாணி யிறைவன்
 தனிமுத லுமாபதி புரார்தகன் பசுபதி
 சயம்புமா தேவ னமலன்
 தாண்டவன் றலைமலை பூண்டவன் றொழுமன்பர்
 தங்களுக் கருளாண்டவன்
 தன்னிகரில் சித்தெலாம் வல்லவன் வடதிசைச்
 சைலமெனு மொருவில்லவன்
 தக்ஷண மூர்த்தியருண் மூர்த்திபுண் ணியமூர்த்தி
 தகுமட்ட மூர்த்தியானோன்
 தலைமைபெறு கணநாய கன்குழக னழகன் மெய்ச்
 சாமிநந் தேவதேவன்
 சம்புலே தண்டன் பிறப்பிலான் முடிவிலான்
 ருணுமுக் கண்க ளுடையான்
 சதுரன் கடாசல வுரிப்போர்வை யான்செந்
 தழற்கரத் தேந்தி நின்றோன்
 சர்வகா ரணன்விறற் காலகா லன்சர்வ
 சம்பிரமன் சர்வேச்சுரன்
 தகைகொன்பர மேச்சுரன் சிவபிரா னெம்பிரான்
 றம்பிரான் செம்பொற் பதம்
 தகவுபெறு ரிட்பேத ரிட்கம்ப மாம்பரா
 சத்திவடி வாம் பொற்பதம்

தக்கரிட்காடினய சம்வேத நாங்கசிற்
 சத்திவடி வாரம்பொற்பதம்
 சாற்றரிய விச்சைஞா னங்கிரியை யென்னுமுச்
 சத்திவடி வாரம்பொற்பதம்
 தடையிலா நிர்விடய சிற்சுண சிவானந்த
 சத்திவடி வாரம் பொற்பதம்
 தருவிந்தை மோகினியை மாணையசை விக்குமொரு
 சத்திவடி வாரம்பொற்பதம்
 தாழ்வினீ சானமுதன் மூர்த்திவரை யைஞ்சத்தி
 தஞ்சத்தியாம் பொற்பதம்
 சவிகற்ப நிர்விகற் பம்பெறு மனந்தமா
 சத்திசத் தாரம்பொற்பதம்
 தடநிருப வவிவர்த்த சாமர்த்திய திருவருட்
 சத்தியுரு வாரம்பொற்பதம்
 தவாதசார் தப்பதந் துவாதசார் தப்பதந்
 தருமிணை மலர்ப்பூம்பதம்
 சகலர்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலரிதய
 சாக்ஷியா கியபூம்பதம்
 தணிவிலா வனுபக்ஷ சம்புபக்ஷங்களிற்
 சமரச முறும்பூம்பதம்
 தருபாஞ் சூக்குமந் தூலமிவை நிலவிய
 தமக்குஞயி ராம்பூம்பதம்
 சரவசர வபரிமித விவிதவான் மப்பகுதி
 தாங்குந் திருப்பூம்பதம்
 தண்டபிண் டாண்டவகி லாண்ட பிர மாண்டந்
 தடிக்கவரு ளும்பூம் பதம்
 தத்வதாத் விகசகசி ருட்டிதிதி சங்கார
 சகலகர்த் துருபூம்பதம்

திருவருட்பாத்திரட்டு

சகசமல விருளகல நின்மலசு யம் ப்ரகா
 சங்குலவு நற்பூம்பதம்
 மரபுறு மதாதீத வெளிநடுவி லானந்த
 மாநடன மிடுபூம்பதம்
 மன்னுமவினை யொப்புமல பரிபாகம் வாய்க்கமா
 மாயையை மிதிக்கும்பதம்
 மலிபிழை மறவியி னமுந்துமுயிர் தமையருளின்
 மருவுற வெடுக்கும்பதம்
 வளமுநர்த்த விரதாண் டவமுதற் பஞ்சக
 மகிழ்ந்திட வியற்றும்பதம்
 வல்லமுய லகன்மீதி னூன்றிய திருப்பதம்
 வளந்தரத் தூக்கும்பதம்
 வல்வினையெ லாந்தவிர்த் தழியாத சுத்தநிலை
 வாய்த்திட வழங்கும்பதம்
 மறைதுதிக் கும்பத மறைச்சிலம் பொளிர்பத
 மறைப்பாது கைச்செம்பதம்
 மறைமுடிமணிப்பத மறைக்குமெட் டாப்பத
 மறைப்பரி யுகைக்கும்பதம்
 மறையவ னுளங்கொண்ட பதமமித கோடியா
 மறையவர் சிரஞ்சூழ்பதம்
 மறையவன்சிரசிகாமணியெ னும்பதமலர்கொண்
 மறையவன் வாழ்த்தும்பதம்
 மறையவன் செயவுலக மாக்கின்ற வதிகார
 வாழ்வையீந் தருளும்பதம்
 மறையவன் கனவினுங் காணாத பதமந்த
 மறையவன் பரவும்பதம்
 மால்விடை யிவரந்திடு மலர்ப்பதந் தெய்வநெடு
 மாலருச் சிக்கும்பதம்

மால்பரவி நாடொறும் வணங்குபதமிக்கதிரு
 மால்விழியி லங்கும்பதம்
 மாறேட நின்றபத மோரனந் தங்கோடி
 மாற்றலை யலங்கற்பதம்
 மான்முடிப் பதநெடிய மாலுளப் பதமந்த
 மாலுமறி வரிதாம்பதம்
 மால்கொளவ தாரங்கள் பத்தினும் வழிபட்டு
 வாய்மைபெற நிற்கும்பதம்
 மாலுலகு காக்கின்ற வண்மைபெற் றடிமையின்
 வதிந்திட வளிக்கும்பதம்
 வரையுறு முருத்திரர்கள் புகழ்ப்பதம் பலகோடி
 வயவுருத் திரர்கூழ்ப்பதம்
 வாய்ந்திடுமுருத்திரற்கியல்கொண்முத்தொழில்செய்யும்
 வண்மைதந் தருளும்பதம்
 வானவிந் திரராதி யெண்டிசைக் காவலர்கண்
 மாதவத் திறனும்பதம்
 மதியிரவி யாதிர ரசுரரந் தரர்வான
 வாசிகள் வழுத்தும்பதம்
 மணியுரகர் கருடர்காந் தருவர்விஞ் சையர்சித்தர்
 மாமுனிவ ரேத்தும்பதம்
 மாநிருதர் பைசாசர் கிம்புருடர் யகூடர்கள்
 மதித்துவர மேற்கும்பதம்
 மன்னுகின் னரர்பூதர் வித்தியா தரர்போகர்
 மற்றையர்கள் பற்றும்பதம்
 வண்மைபெறு நந்திமுதல் சிவகணத் தலைவர்கண்
 மனக்கோயில் வாழும்பதம்
 மாதேவி யெங்கண்மலை மங்கையென் னம்மைமென்
 மலர்க்கையால் வருடும்பதம்

மறலியை யுதைத்தருள் கழற்பத மாக்களை
 மலைக்கீ ழுடர்க்கும்பதம்
 வஞ்சமறு நெஞ்சினிடை யெஞ்சலற விஞ்சுதிறன்
 மஞ்சுற விளங்கும்பதம்
 வந்தனைசெய் புந்தியவர் தந்துயர்த விரந்திடவுண்
 மந்தணந விற்றும்பதம்
 மாறிலொரு மாறனுள மீறின்மகிழ் வீறியிட
 மாறிநட மாடும்பதம்
 மறக்கருணை யுந்தனி யறக்கருணை யுந்தந்து
 வாழ்விக்கு மொண்மைப்பதம்
 இரவுறும் பகலடிய ரிருமருங் கினுமுறுவ
 ரெனவயங் கியசீர்ப்பதம்
 எம்பந்த மறவெமது சம்பந்த வள்ளன்மொழி
 யியன்மணம ணக்கும்பதம்
 ஈவரச ரெம்முடைய நாவரசர் சொற்பதிக
 விசைபரீம ளிக்கும்பதம்
 ஏவலார் புகழெமது நாவலா ஞுரர்புக
 லிசைதிருப் பாட்டுப்பதம்
 ஏதலூர் தங்காத வாதலூ ரெங்கோவி
 ளின்சொன்மணி யணியும் பதம்
 எல்லூரு மணிமாட நல்லூரி னப்பர்முடி
 யிடைவைகி யருண்மென்பதம்
 எடுமேலெ னத்தொண்டர் முடிமேன் மறுத்திடவு
 மிடைவலித் தேறும்பதம்
 எழில்பரவை யிசையவா ஞர்மறுகி னருள்கொண்டி
 ராமுழுது முலவும் பதம்
 இன்றொண்டர் பசியறக் கச்சூரின் மனைதொறு
 மிரக்கநடை கொள்ளும் பதம்

இளைப்புற லறிந்தன்பர் பொதிசோ றருந்தமு

னிருந்துபி னடக்கும் பதம்

எரிவிறகு விற்கவளர் கூடற் றெருத்தொறு

மியங்கிய வீரக்கப்பதம்

இறுவைகை யங்கரையின் மண்படப் பல்கா

லெழுந்துவிளை யாடும்பதம்

எங்கேமெய் யன்பருள ரங்கே நலந்தர

வெழுந்தருளும் வண்மைப்பதம்

எவ்வண்ணம் வேண்டுகினு மவ்வண்ண மன்றே

யிரங்கியீர் தருளும்பதம்

என்போன்ற வார்க்குமிகு பொன்போன்ற கருணைதந்

திதயத்தி ருக்கும் பதம்

என்னுயிரை யன்னபத மென்னுயிர்க் குயிரா

யிலங்குசெம் பதும்பதம்

என்னறிவெ னும்பதமெ னறிவினுக் கறிவா

யிருந்தசெங் கமலப் பதம்

என்னன்பெ னும்பதமெ னன்பிற்கு வித்தா

யிசைந்தகோ கனகப்பதம்

என்றவ மெனும்பதமென் மெய்த்தவப் பயனா

யியைந்தசெஞ் சலசப்பதம்

என்னிருகண் மணியான பதமென்கண் மணிகளுக்

கினியநல் விருந்தாம் பதம்

என்செல்வ மாம்பதமென் மெய்ச்செல்வ வருவா

யெனுந்தாம ரைப்பொற்பதம்

என்பெரிய வாழ்வான பதமென்க ளிப்பா

மிரும்பதமெ னிதியாம்பதம்

என்றந்தை தாயெனு மிணைப்பதமெ னுறவா

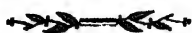
மியற்பதமெ னட்பாம்பதம்

என்குருவெ னும்பதமெ னிட்டதெய் வப்பத
 மெனது குல தெய்வப்பதம்
 என்பொறிக னுக்கெலா நல்விடய மாம்பதமெ
 னெழுமையும் விடாப்பொற்பதம்
 என்குறையெலாந்தவிர்த் தாட்கொண்ட பதமெனக்
 கெய்ப்பில்வைப் பாகும்பதம்
 எல்லார்க்கு நல்லபத மெல்லாஞ்செய் வல்லபத
 மிணையிலாத் துணையாம்பதம்
 எழுமன முடைந்துடைந் துருகிரெகிழ் பத்தர்கட்
 கின்னமுத மாகும்பதம்
 எண்ணுறிந் பாலினறு நெய்யொடு சருக்கரை
 யிசைந்தென வினிக்கும்பதம்
 ஏற்றமுக் கனிபாகு கன்னல்கற் கண்டுதே
 னென்னமது ரிக்கும்பதம்
 எங்கள்பத மெங்கள்பத மென்றுசம யத்தேவ
 ரிசைவழக் கிடுநற்பதம்
 ஈறிலாப்பதமெலாந் தருதிருப் பதமழிவி
 லின்புதவு கின்ற பதமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடிப்புகழ்ச்சி முற்றிற்று.

சிவநேச வெண்பா.

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னவனே யானே முகத்தவனே முத்தநிலஞ்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே-மன்னவனே
சிற்பரனே யைங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின்றான் சரண். (க)

வீறுடையாய் வேலுடையாய் வெற்புடையாய் விண்ணுடை
நீறுடையாய் நேயர்கடந் நெஞ்சுடையாய்-கூறு [யாய்
முதல்வாவோ ராறு முகவாமுக் கண்ணன்
புதல்வாரின் றுளெம் புகல். (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூதமெங்கே மற்றைப் புலனெங்கே பல்லுயிரின்
பேதமெங்கே யண்டமெனும் பேரெங்கே-நாதமெங்கே
மன்வடிவ மெங்கே மறையெங்கே வான்பொருணீ
பொன்வடிவந் கொள்ளாத போது. (ங)

மண்ணுசை வெற்பே மறிகடலே பொன்னுசை
பெண்ணுசை யொன்றேயென் பேராசை-நண்ணுசை
விட்டார் புகழும் விடையாய்நான் பொய்யாசைப்
பட்டால் வருமே பதம். (ச)

தந்தையா யென்னுடைய தாயாய்த் தகைசான்ற
சிந்தையா யென்னருமைத் தேசிகனாப்-முந்தையாய்
நீடுமறை முதலாய் நின்றாயென் னேநெஞ்சம்
வாடுமெனே யாட்கொள்ளா வாறு. (ரு)

உன்னு லெனக்காவ துண்டதுநீ கண்டதுவே
 யென்ன லுனக்காவ தேதுளது-சொன்னுல்யான்
 றந்தார்வத் தோடுந்த லேமேற்கொண் டிய்கிற்பே
 னெந்தாயிங் கொன்றுமறி யேன்.

(சு)

உப்பிருந்த வோடோ வொதுயோ வுலாப்பிணமோ
 வெப்பிருந்த காடோ வினைச்சமையோ-செப்பறியேன்
 கண்ணப்ப ருக்குக் களியனையாய் நிற்பணியா
 துண்ணப் பருக்கு முடம்பு.

(எ)

ஏலார் மனைதொறும்போ யேற்றெலும்புந் தேயநெடுங்
 காலாய்த்திரிந்துழலுங் கால்கண்டாய்-மாலாகித்
 தொண்டே வலஞ்செய்கழற் றோன்றலே நின்கோயிற்
 கண்டே வலஞ்செய்யாக் கால்.

(அ)

வசம் பிறர்மனையி லேங்கவவ ரீயுமரைக்
 காசம் பெறவிரிக்குங் கைகண்டாய்-மாசுந்த
 விண்டிஞ் சிரங்குனிக்கும் வித்தகனே நின்றலத்தைக்
 கண்டிஞ் சிரங்குவியாக் கை.

(ஊ)

வெங்கோடை யாதபத்தின் விழ்நீர் வறந்துலர்ந்து
 மங்கோடை யாதல் வழக்கன்றோ-வெங்கோரின்
 சீர்சிந்தாச் சேவடியின் சீர்கேட்டு மானந்த
 நீர்சிந்தா வன்கண் ணிலே.

(க0)

வாயன்றேல் வெம்மலஞ்செல் வாயன்றேன் மாநரக
 வாயன்றேல் வல்வெறி நாய்வாயென்பாந்-தாயென்றே
 ஆழ்த்தாதா வேத்து முடையாய் சிவவென்றே
 வாழ்த்தாதார் நற்றற்பாழ் வாய்.

(கக)

வீட்டா ரிறைநீ விடைமேல் வரும்பவனி
காட்டா தடைத்த கதவன்றோ-நாட்டாதி
நல்லத் துளையா நதிச்சடையா யென்னுஞ்சீர்ச்
செல்லத் துளையாச் செவி.

(கஉ)

புல்லங்கணநீர்ப் புழையென்கோ புற்றென்கோ
சொல்லும் பசுமட் டுளையென்கோ-சொல்லுஞ்சீர்
வியாத பிஞ்ஞகப்பேர் மெல்லினத்தி னல்லிசைதான்
ரோயாத நாகித் துளை.

(கங)

தோற்றமிலாக்கண்ணுஞ் சுவையுணரா நாவுரிகழ்
நாற்ற மறியாத நாகியுமோர்-மாற்றமுந்தான்
கேளாச் செவியுங்கொள் கீழ்முகமே நீற்றணிதான்
மூளாது பாழ்த்த முகம்.

(கச)

மான்ற முலக வழக்கின்படிமதித்து
மூன்ற வகிர்ந்தே முடைநாற - ஆன்ற
மலக்கூடையேற்றுகினு மாணுதேதென்பாற்
றலக்கூடற் றுழாத் தலை.

(கரு)

கல்லென்கோ நீரடைக்குங் கல்லென்கோ கான்கொள்கருங்
கல்லென்கோ காழ்வயிரக் கல்லென்கோ-சொல்லென்கோ
வின்ற லெனிலோ வெடுத்தாளெம் மீன்றோணோ
ரின்ற ணினையாத நெஞ்சு.

(கசு)

சொல்லுகின்ற வுள்ளுயிரை சோர்வுற் றிடக்குளிர்து
கொல்லுகின்ற நஞ்சிற் கொடிதன்றோ-வொல்லுமன்றத்
தெம்மானின் றுட்கமல மெண்ணுது பாழ்வயிற்றிற்
சும்மா வடைக்கின்ற சோறு.

(கஎ)

கற்றறியே னின்னடிச்சீர் கற்றூர் கழகத்தி
 வுற்றியே னுண்மை யுணர்ந்தறியேன்—சுற்றறிவேன்
 வன்செய்வே னேர்விழியார் மையலினேன் மாதேவா
 வென்செய்வே னின்னருளின் தேல். (கஅ)

தாரம்விற்றுஞ் சேய்விற்றுந் தன்னேவிற்றும் பொய்யாத
 வாரம்வைத்தான் முன்னிங்கோர் மன்னென்பர்—நாரம்வை
 லேணிப் பிரானதுதான் மெய்யாமே லன்றெனே நீ [த்த
 யேணிற் பிறப்பித்த தில். (கக)

வெள்ளைப் பிறையணிந்த வேணிப் பிரானேநான்
 பிள்ளைப் பிராயத்திற் பெற்றானே—யெள்ளப்
 பொறுத்தாளத் தாயிற் பொறுப்புடையோய் நீதான்
 வெறுத்தா லினியென்செய் வேன். (உ௦)

ஆயிரமன் றேவூறு மன்றேயீ ரைந்தன்றே
 ஆயிரம்பே ரெந்தையெழுத் தைந்தேகாண்—நீயிரவு
 மெல்லு றினேத்துயென வேத்துகினு மெந்தாய்விண்
 செல்லுமன மென்செய்கேன் செப்பு (உக)

எவ்வேளை யோவருங்கூற் றெம்பாலென் றெண்ணுகின்ற
 வவ்வேளை தோறு மழுங்குற்றேன்—செவ்வேளை
 மிக்களித்தோய் நின்கழற்கால் வீரத்தை யெண்ணுதொறு
 மெக்களித்து வாழ்கின்றேன் யான். (உஉ)

எந்தாயென் குற்றமெலா மெண்ணுங்கா லுண்ணடுங்கி
 நொந்தா குவத்தி னுழைகின்றேன்—சிந்தாத
 கான மகிழ்நின் களக்கருணை யெண்ணுதொறு
 யீளமகிழ் கின்றேன் விரைந்து. (உ௩)

கண்ணப்ப னேத்துதுதற் கண்ணப்ப மெய்ஞ்ஞான
விண்ணப்ப நின்றனக்கோர் விண்ணப்ப-மண்ணிற்சில்
வானவரைப் போற்று மதத்தேதார் பலருண்டு
நானவரைச் சேராம னாட்டு. (௨௪)

பொன்னின் றொளிரும் புரிசடையோய் நின்னையன்றிப்
பின்னொன் றறியேன் பிழைநோக்கி-யென்னை
யடித்தாலு நீயே யனைத்தாலு நீயே
பிடித்தேனுன் பொற்பாதப் பேறு. (௨௫)

இப்பாரி லென்பிழைக ளெல்லாம் பொறுத்தருளென்
னப்பாரின் றாட்கே யடைக்கலங்கா-ணிப்பாரி
னானினது தாணீழ னண்ணுமட்டு நின்னடியர்
பானினது சீர்கேட்கப் பண். (௨௬)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீவநேச வெண்பா

முற்றிற்று.

உ
மஹாதேவமாலே.

—(0)—

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருணைநிறைந் தகம்புறமுந் துனும்பிவழிந்
துயிர்க்கெல்லாங் களைக ணுகித்
தெருணிறைந்த விற்பநிலை வளர்க்கின்ற
கண்ணுடையோய் சிதையா ஞானப்
பொருணிறைந்த மறைபமுதம் பொழிகின்ற
மலர்வாயோய் பொய்ய னேன்றன்
மருணிறைந்த மனக்கருங்கற் பாயையுமுட்
கசிந்துருக்கும் வடிவத் தோயே.

எண்சீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகநிலை முழுதாகி யாங்காங் குள்ள
வுயிராகி யுயிர்க்குயிரா மொளிதா னுகிக்
கலகநிலை யறியாத காட்சி யாகிக்
கதியாகி மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணதாகி
யிலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமா காச
வியல்பாகி யிணையொன்று மில்லா தாகி
யலகிலறி வானந்த மாகிச் சச்சி
தானந்த மயமாகி யமர்ந்த தேவே.

(க)

உலகமெலார் தனிரிறைந்த வுண்மையாகி
 யோகியர்தம் மனுபவத்தி னுவப்பாயென்றுங்
 கலகமுறா வுபசாந்த நிலையதாகிக்
 களங்கமற்ற வருண்ணானக் காட்சியாகி
 விலகலுறா நிபிடவா னந்தமாகி
 மீதானத் தொளிர்கின்ற விளக்கமாகி
 யிலகுபரா பரமாய்ச்சிற் பரமாயன்ப
 ரிதயமலர் மீதிருந்த விற்பத்தேவே. (உ)

வித்தாகி முளையாகி விளைவதாகி
 விளைவிக்கும் பொருளாகி மேலுமாகிக்
 கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோனாகிக்
 குறைவாகி நிறைவாகிக் குறைவிலாத
 சத்தாகிச் சித்தாகி யின்பமாகிச்
 சதாரிலையா யெவ்வுயிர்க்குஞ் சாட்சியாகி
 முத்தாகி மாணிக்க மாகித்தெய்வ
 முழுவயிரத் தனிமணியாய் முளைத்ததேவே. (ங)

வேதாந்த நிலையாகிச் சித்தாந்தத்தின்
 மெய்யாகிச் சமரசத்தின் விவேகமாகி
 நாதாந்த வெளியாகி முத்தாந்தத்தி
 னடுவாகி நவநிலைக்கு நண்ணுதாகி
 மூதாண்ட கோடியெல்லார் தாங்கிரின்ற
 முதலாகி மனஜீத முத்தியாகி
 வாதாண்ட சமயநெறிக் கமையாதென்று
 மௌனவியோ மத்தினிடை வயங்குந்தேவே. (ச)

அளவிறந்த நெடுங்காலஞ் சித்தார்யோக
 ரறிஞர்மல ரயன்முதலோ ரனந்தவேதங்
 :2

களவிறந்துங் காணாதி யிறந்துஞ்செய்யுங்
கடுத்தவத்துங் காண்பரிதாங் கடவுளாகி
யுளவிறந்த வெம்போல்வா ருள்ளத்துள்ளே
யூறுகின்ற தெள்ளமுத ஆறலாகிப்
பிளவிறந்து பிண்டாண்ட முழுதூந்தானாய்
பிறங்குகின்ற பெருங்கருணைப் பெரியதேவே. (௫)

வாயாகி வாயிறந்த மௌனமாகி
மதமாகி மதங்கடந்த வாய்மையாகிக்
காயாகிப் பழமாகித் தருவாய்மற்றைக்
கருவிகர னாதுகளின் கலப்பாய்ப்பெற்ற
தாயாகித் தந்தையாய்ப் பிள்ளையாகித்
தானாகி நானாகிச் சகலமாகி
யோயாத சத்தியெலா முடையதாகி
யொன்றாகிப் பலவாகி யோங்குந்தேவே. (௬)

பொன்னாகி மணியாகிப் போகமாகிப்
புறமாகி யகமாகிப் புனிதமாகி
மண்ணாகி மலையாகிக் கடலுமாகி
மதியாகி ரவியாகி மற்றுமாகி
முன்னாகிப் பின்னாகி நடுவுமாகி
முழுதாகி நாதமுற முழங்கியெங்கு
மின்னாகிப் பரவியின்ப வெள்ளந்தேக்க [தேவே
வியன்கருணைப் பொழிமுகிலாய் விளங்குந்

அரிதாகி யரியதினும் மரியதாகி
யநாதியா யாதியா யருளதாகிப்
பெரிதாகிப் பெரியதினும் பெரியதாகிப்
பேதமா யபேதமாய்ப் பிறங்காரின்ற

கரிதாகி வெளிதாகிக் கலைகளாகிக்
கலைகடந்த பொருளாகிக் கரணத்தித்
தெரிதான வெளிநடுவி லருளாம்வண்மைச்
செழுங்கிரணச் சுடராகித் திகழுந்தேவே. (அ)

உருவாகி யுருவினிலுள் ளருவமாகி
யுருவத்தி லுருவாகி யுருவுள்ளொன்ற
யருவாகி யருவினிலுள் ளருவமாகி
யருவத்தி லருவாகி யுருவுள்ளொன்றாய்க்
குருவாகிச் சத்துவசிற் குணத்ததாகிக்
குணரகிதப் பொருளாகிக் குலவாரின்ற
மருவாகி மலராகி வல்லியாகி
மகத்துவமாயனுத்துவமாய் வயங்குந்தேவே. (ஆ)

மானாகி மோகினியாய் விந்துவாகி
மற்றவையாற் காணாத வானமாகி
நானாகி நானல்ல னாகிநானே
நானாகும் பதமாகி நானுன்கண்ட
தானாகித் தானல்ல னாகித்தானே
தானாகும் பதமாகிச் சகசநான
வானாகி வானடுவில் வயங்குகின்ற
மௌனநிலை யர்கியெங்கும் வளருந்தேவே (க)

மந்திரமாய்ப் பதமாகி வன்னமாகி
வளர்கலையாய்த் தத்துவமாய்ப் புவனமாகிச்
சந்திரனா யிந்திரனா யிரவியாகித்
தானவராய் வானவராய்த் தயங்காரின்ற
தந்திரமா யிவையொன்று மல்லவாகித்
தானாகித் தனதாகித் தானுன்காட்டா

வந்தரமா யப்பாலா யதற்கப்பாலா

யப்பாலுக் கப்பாலா யமர்ந்ததேவே.

(கக)

மலைமேலுங் கடன்மேலு மவரின்மேலும்

வாழ்கின்ற மூவுருவின் வயங்குங்கோவே

நிலைமேலு நெறிமேலு நிறுத்துகின்ற

நெடுந்தவத்தோர் நிறைமேலு நிகழ்த்தும்வேதக்

கலைமேலு மெம்போல்வா ருளத்தின்மேலுங்

கண்மேலுந் தோண்மேலுங் கருத்தின்மேலுந்

தலைமேலு முயிர்மேலு முணர்வின்மேலுந்

தகுமன்பின் மேலும்வளர் தாண்மெய்த்தேவே.

பொற்குன்றே யகம்புறமும் பொலிந்துநின்ற

பூரணமே யாரணத்துட் பொருளேயென்றுங்

கற்கின்றோர்க் கினியசுவைக் கரும்பேதான

கற்பகமே கற்பகத்தின் கனியேவாய்மைச்

சொற்குன்றா நாவகத்துண் மாறாவின்பர்

தோற்றுகின்ற திருவருட்சீர்ச் சோதியேவிண்

ணிற்கின்ற சுடரேயச் சுடருள்ளோங்கு

நீளொளியே யவ்வொளிக்கு ணிறைந்ததேவே.

கோவேயெண் குணக்குன்றே குன்றுஞானக்

கொழுந்தேனே செழும்பாகே குளிர்ந்தமோனக்

காவேமெய் யறிவின்ப மயமேயென்றன்

கண்ணேமுக் கண்கொண்ட கரும்பேவானத்

தேவேயத் தேவுக்குந் தெளிய வொண்ணாத்

தெய்வமே வாடாமற் நிகழ்சிற்போதப்

பூவேயப் பூவிலுறு மணமேயெங்கும்

பூரணமாய் நிறைந்தருளும் புனிதத்தேவே. (கசு)

வானேயவ் வானுலவுந் காற்றேகாற்றின்
 வருநெருப்பே நெருப்புறுநீர் வடிவேநீரிற்
 றானேயும் புவியேயப் புவியிற்றற்குந்
 தாபரமே சங்கமமே சாற்றுகின்ற
 ஆனேநல் லுயிரேயுள் ளொளியேயுள்ளத்
 துணர்வேயவ் வுணர்வுகலந் தூறுகின்ற
 தேனேமுக் கனியேசெந் கரும்பேபாகின்
 நீஞ்சுவையே சுவையனைத்துந் திரண்டதேவே. (௧௫)

விண்ணேவிண் னுருவேவிண் முதலேவிண்ணுள்
 வெளியேயவ் வெளிவிளங்கு வெளியேயென்றன்
 கண்ணேகண் மணியேகண் னொளியேகண்ணுட்
 கலந்துரின்ற கதிரேயக் கதிரின்வித்தே
 தண்ணேதண் மதியேயம் மதியிற்பூத்த
 தண்ணமுதே தண்ணமுத சாரமேசொற்
 பண்ணேபண் ணிசையேபண் மயமேபண்ணின்
 பயனேமெய்த் தவர்வாழ்த்திப் பரவுந்தேவே. ()

தத்துவமே தத்துவா தீதமேசிற்
 சயம்புவே யெங்குநிறை சாக்ஷியேமெய்ச்
 சத்துவமே சத்துவத்தின் பயனுமின்பந்
 தந்தருளும் பெருவாழ்வாஞ் சாமியேயெஞ்
 சித்தநிலை தெளிவிக்கு மொளியேசற்றுந்
 தெவிட்டாத தெள்ளமுதே தேனேயென்றுஞ்
 சுத்தநெறி திறம்பாதா ரறிவிற்குரையந்த
 சுகப்பொருளே மெய்ஞ்ஞானந் துலங்குந்தேவே.

யோகமே யோகத்தின் பயனேயோகத்
 தொருமுதலே யோகத்தி னோங்குந்தாய

போகமே போகத்தின் பொலிவேபோகம்
 புரிந்தருளும் புண்ணியமே புனிதஞான
 யாகமே யாகத்தின் வினாவேயாகத்
 திறையேயவ் விறைபுரியு மின்பேயன்பர்
 மோகமே மோகமெலா மழித்துவிற்று
 மோனமே மோனத்தின் முனையத்தேவே. (௧௮)

மறைமுடிக்குப் பொருத்தமுறு மணியேஞான
 வாரிதியே யன்பர்கடம் மனத்தே நின்ற
 குறைமுடிக்குங் குணக்குன்றே குன்றாமோனக்
 கோமளமே தூயசிவக் கொழுந்தேவென்னைப்
 பிறைமுடிக்கும் பெருமானே துளவமலைப்
 பெம்மானே செங்கமலப் பிரானேயிந்த
 விறைமுடிக்கும் மூவர்கட்கு மேலாய்நின்ற
 விறையேயிவ் வருவுமின்றி யிருந்ததேவே. (௧௯)

கோதகன்ற யோகர்மனக் குகையில்வாழங்
 குருவேசண் முகங்கொண்ட கோவேவஞ்ச
 வாதகன்ற ஞானியர்தம் மதியிலூறும்
 வானமுதே யானந்த மழையேமாயை
 வேதகன்ற முத்தர்களை விழுங்குஞான
 வேழமே மெய்யின்ப விருந்தேநெஞ்சிற்
 றீதகன்ற மெய்யடியர் தமக்குவாய்த்த
 செல்வமே யெல்லையிலாச் சீர்மைத்தேவே. (௨௦)

வன்புகலந் தறியாத மனத்தோர்தங்கண்
 மனங்கலந்து மதிகலந்து வயங்காநின்ற
 வென்புகலந் தூன்கலந்து புலன்களோடு
 மிந்திரிய மவைகலந்துள் ளியங்குகின்ற

வன்புகலர் தறிவுகலர் துயிரைம்பூத
 மான்மாவும் கலந்துகலர் தண்ணித்தாறி
 யின்புகலர் தருள்கலந்து துளும்பிப்பொங்கி
 யெழுங்கருணைப் பெருக்காதே யின்பத்தேவே.

தண்ணமுத மதிசுளிர்ந்த கிரணம்விச
 தடம்பொழிற் பூ மணம்விசத் தென்றல்விச
 வெண்ணமுதப் பளிக்குநிலா முற்றத்தேயின்
 னிசைவிசத் தண்பனிநீ ரெடுத்தவிசப்
 பெண்ணமுத மனையவர்விண் ணமுதமுட்டப்
 பெறுகின்ற சுகமனைத்தும் பிற்பட்டோடக்
 கண்ணமுதத் துடம்புயிர்மற் றனைத்துமின்பங்
 கலந்துகொளத் தருங்கருணைக் கடவுட்டேவே.

சுழியாத வருட்கருணைப் பெருக்கேயென்றுந்
 தூண்டாத மணிவிளக்கின் சோதியேவா
 னெழியாது கதிர்ப்பரப்புஞ் சுடரேயன்பர்க்
 கோவாத வின்பருளு மொன்றேவிண்ணோர்
 விழியாலு மொழியாலு மனத்தினாலும்
 விழைதருமெய்த் தவத்தாலும் விளம்புமெந்த
 வழியாலுங் கண்டுகொளற் கரிதாய்ச்சுத்த
 மௌனவெளி யூழிருந்து வயங்குந்தேவே. (௨௩)

சொல்லொழியப் பொருளொழியக் கரணமெல்லாஞ்
 சோர்ந்தொழிய வுணர்வொழியத் துளங்காரின்ற
 வல்லொழியப் பகலொழிய நடுவேநின்ற
 வானந்த வறுபவமே யதீதவாழ்வே
 நெல்லொழியப் பதர்கொள்வார் போலவின்புநெஞ்சக்
 கிறைவொழியக் குறைகொண்மத நெறியோந்

கல்லொழிய மெய்யடிய ரிதயமெல்லாங்
கலந்துகலந் தினிக்கின்ற கருணைத்தேவே. (௨௪)

அலைகடலும் புவிவரையு மனன்கானீரு
மந்தரமு மற்றையகி லாண்டம்யாவு
நிலைகுலையா வண்ணமருள் வெளியினூடு
நிரைநிரையா நிறுத்தியுயிர் நிகழும்வண்ணந்
தலைகுலையாத் தத்துவஞ்செய் திரோதையென்னுந்
தனியானே நடத்தியருட் டலத்திலென்று
மலைவறவிற் றிருந்தருளு மரசே முத்தி [தேவே.
வழித்துணையே விழித்துணையுண் மணியாந்

வரம்பழுத்த நெறியேமெய்ந் நெறியிலின்ப
வளம்பழுத்த பெருவாழ்வே வாணோர்தங்கள்
சிரம்பழுத்த பதப்பொருளே யறிவானந்த
சிவம்பழுத்த வதுபவமே சிதாகாசத்திற்
பரம்பழுத்த நடத்தரசே கருணையென்னும்
பழம்பழுத்த வான்றருவே பரம ஞானத்
திரம்பழுத்த யோகியர்தம் யோகத்துள்ளே
தினம்பழுத்துக் கனிந்தவருட் செல்வத்தேவே.

அண்டமெலாங் கண்ணாகக் கொளினுங்காண்டற்
கணுத்துணையுங் கூடாவென் றனந்தவேதம்
விண்டலறி யோலமிட்டுப் புலம்பமோன [தே
வெளிக்குள்வெளி யாய்நிறைந்து விளங்குமொன்
கண்டவடி வாயகண்ட மயமாயெங்கும்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடவுளையெஞ்
சண்டவினைத் தொடக்கறச்சின் மயத்தைக்காட்டுஞ்
சற்குருவே சிவகுருவே சாந்தத்தேவே. (௨௫)

உடல்குளிர வுயிர்தழைக்க வுணர்ச்சியோங்க
 வுளங்கனிய மெய்யன்ப ருள்ளத்தூடே
 கடலனைய பேரின்பந் துளும்பநாளுந்
 கருணைமலர்த் தேன்பொழியுந் கடவுட்காவே
 விடலரிய வெம்போல்வா ரிதயந்தோறும்
 வேதாந்த மருந்தளிக்கும் விருந்தேவேதந்
 தொடலரிய வெளிமுழுதும் பரவிஞானச்
 சோதிவிரித் தொளிர்கின்ற சோதித்தேவே.

பொங்குபல சமயமெனு நதிகளெல்லாம்
 புருந்துகலந் திடரிறைவாய்ப் பொங்கியோங்குந்
 கங்குகரை காணாத கடலேயெங்குந்
 கண்ணாகக் காண்கின்ற கதியேயன்பர்
 தங்கரிழல் பரப்பிமயற் சோடையெல்லாந்
 தணிக்கின்ற தருவேபூந் தடமேஞானச்
 செங்குமுத மலரவரு மதியேயெல்லாந்
 செய்யவல்ல கடவுளே தேவதேவே. (உகூ)

வான்காண மறைகாண மலரோன்காணன்
 மால்காண னுருத்திரனு மதித்துக்காண
 னான்காண விடத்தனைக் காண்பேமென்று
 நல்லோர்க ணவில்கின்ற நலமேவேட்கை
 மான்காண வுளக்கமல மலர்த்தாரின்ற
 வாண்குடரே யானந்த மயமேயீன்ற
 வான்காண விளங்கன்று யலமந்தேங்கு
 மன்பர்தமைக் கலந்துகொளு மமலத்தேவே. (உ௦)

மெய்ஞ்ஞான விருப்பத்தி லேறிக்கேள்வி
 மீதேறித் தெளிந்திச்சை விடுதலேறி

யஞ்ஞான மற்றபடி யேறியுண்மை
 யறிந்தபடி நிலையேறி யதுநானென்னுங்
 கைஞ்ஞானங் கழன்றேறி மற்றவெல்லாங்
 கடந்தேறி மௌனவியற் கதியிலேறி
 யெஞ்ஞான மறத்தெளிந்தோர் கண்டுங்காணே
 மென்கின்ற வதுபவமே யின்பத்தேவே. (௩௧)

பற்றறியா முத்தர்தமை யெல்லாம்வாழைப்
 பழம்போல விழுங்குகின்ற பரமேமாக
 பெற்றறியாப் பெரும்பதமே பதத்தைக்காட்டும்
 பெருமானே யானந்தப் பேற்றின்வாழ்வே
 யுற்றறியா தின்னுமின்னு மறைகளெல்லா
 மோலமிட்டுத் தேடநின்ற வொன்றேயொன்றுங்
 கற்றறியாப் பேதையேன் றனக்குமின்பங்
 கனிந்தளித்த வருட்கடலே கருணைத்தேவே.

பேராய வண்டங்கள் பலவும்பிண்ட
 பேதங்கள் பற்பலவும் பிண்டாண்டத்தின்
 வாராய பலபொருளுங் கடலுமண்ணும்
 மலையளவுங் கடலளவு மணலும்வானு
 மூராத வான்மீனு மணுவுமற்றை
 யுள்ளனவு மளந்திடலா மோகோவுன்னை
 யாராலு மளப்பரிதென் றனந்தவேத
 மறைந்தினைக்க வதிதூர மாகுந்தேவே. (௩௩)

கற்பங்கள் பலகோடி செல்லத்தீய
 கனலினி லுசியின்மேற் காலையூன்றிப்
 பொற்பறமெய் யுணவின்றி யுறக்கமின்றிப்
 புலர்த்தெலும்பு புலப்படவைம் பொறியையோம்ப்

நிற்பவருக் கொளித்துமறைக் கொளித்தியோக [ஞ்
 நீண்முனிவர்க்கொளித்தமரர்க் கொளித்துமேலா
 சிற்பதத்திற் சின்மயமாய் நிறைந்துஞானத்
 திருவாள ருட்கலந்த தேவதேவே. (௩௪)

மட்டகன்ற நெடுங்கால மனத்தால்வாக்கான்
 மதித்திடினும் புலம்பிடினும் வாராதென்றே
 கட்டகன்ற மெய்யறிவோர் கரணநீக்கிக்
 கலையகற்றிக் கருவியெலாந் கழற்றிமாயை
 விட்டகன்று கருமமல போதம்யாவும்
 விடுத்தொழித்துச் சகசமல வீக்கநீக்கிச்
 சுட்டகன்று நிற்கவவர் தம்மைமுற்றுஞ்
 சூழ்ந்துகலந் திடுஞ்சிவமே துரியத்தேவே. (௩௫)

உருநான்கு மருநான்கு நடுவேநின்ற
 வருவருவ் மொன்றுமிவை யுடன்மேலுற்ற
 'வொருநான்கு மிவைகடந்த வொன்றுமாயவ்
 வொன்றிநடு வாய்நடுவுள் ளொன்றுய் நின்றே
 யிருநான்கு மமைந்தவரை நான்கினோடு
 மெண்ணன்கின் மேலிருத்து மிறையேமாயைக்
 கருநான்கும் பொருணான்கும் காட்டுமுக்கட்
 கடவுளே கடவுளர்கள் கருதுந்தேவே (௩௬)

எழுத்தறிந்து தமையுணர்ந்த யோகருள்ளத்
 தியலறிவார் தருவினிலன் பெனுமோருச்சி
 பழுத்தளிந்து மௌனநறுஞ் சுவைமேற்பொங்கிப்
 பதம்பொருந்த வதுபவிக்கும் பழமேமாயைக்
 கழுத்தரிந்து கருமமலத் தலையவிசுந்
 கடுந்தொழிலோர் தமக்கேநற் கருணைகாட்டி

விழுத்துணையா யமர்ந்தருளும் பொருளேமோன
வெளியினிறை யானந்த வினாவாந்தேவே (௩௭)

பாயிரமா மறையனந்த மனந்தமின்னும்
பார்த்தளந்து காண்டிமெனப் பல்கான்மேவி
பாயிரமா யிரமுகங்க ளாலும்பன்னு
ளளந்தளந்தோ ரணுத்துணையு மளவுகாணு
தேயிரங்கி யழுதுசிவ சிவவென்றேங்கித்
திரும்பவருட் பரவெளிவாழ் சிவமேயீன்ற
தாயிரங்கி வளர்ப்பதுபோ லெம்போல்வாரைத்
தண்ணருளால் வளர்த்தென்றுந் தாங்குந்தேவே()

அந்தரமிங் கறிவோமற் றதனிலண்ட
மடுக்கடுக்கா யமைந்தவுள வறிவோமாங்கே
யுந்துறும்பல் பிண்டநிலை யறிவோஞ்சீவ
ஹற்றநிலை யறிவோமற் றனைத்து நாட்டி
மெந்தைநின தருள்வினையாட் டந்தோவந்தோ
வெள்ளளவு மறிந்திலோ மென்னையென்று
முந்தனந்த மறைகளெல்லாம் வழுத்தநின்ற
முழுமுதலே யன்பர்குறை முடிக்குந்தேவே. ()

என்னுயிர்நீ யென்னுயிர்க்கோ ருயிருநீயென்
னின்னுயிர்க்குத் துணைவனீ யென்னையீன்ற
வன்னை நீயென்னுடைய வப்பனீயென்
னரும்பொருணீ யென்னிதயத் தன்புநீயென்
னன்னெறிநீ யெனக்குரிய வுறவுநீயென்
னற்குருநீ யெனைக்கலந்த நட்புநீயென்
றன்னுடைய வாழ்வு நீ யென்னைக்காக்குந்
தலைவனீ கண்முன்று தழைத்ததேவே (௪௦)

ஆனேறும் பெருமானே யரசேயென்ற

ஐரூயிருக் கொருதுணையே யமுதேகொன்றைத்
தேனேறு மலர்ச்சடையெஞ் சிவனேதில்லைச்

செழுஞ்சுடரே யானந்தத் தெய்வமேயென்

ஊனேறு முயிர்க்குணிறை யொளியேயெல்லா

முடையானே நின்னடிச்சீ ருன்னியன்பர்

வானேறு கின்றார்நா னெருவன்பாவி

மண்ணேறி மயக்கேறி வருந்துற்றேனே (சக)

செஞ்சடையெம் பெருமானே சிறுமானேற்ற

செழுங்கமலக் கரத்தவனே சிவனேசூழ்ந்து

மஞ்சடையு மதிற்றில்லை மணியேயொற்றி

வளர்மருந்தே யென்னுடைய வாழ்வேவேட்கை

யஞ்சடைய வஞ்சியர்மா லடையவஞ்ச

மடையநெடுந் துயரடைய வகன்றபாவி

நெஞ்சடையநினைதியோ நினைதியென்மெய்ந்

நெறியுடையார் நெஞ்சமர்ந்த நீதனன்றே (சஉ)

அன்னையினும் பெரிதினிய கருணையூட்டு

மாரமுதே யென்னுறவே யரசேயிந்த

மன்னுலகி லடியேனே யென்னேதுன்ப

வலையிலகப் படவியற்றி மறைந்தாயந்தோ

பொன்னைமதித் திடுகின்றோர் மருங்கேசூழ்ந்து

போனகமும் பொய்யுறவும் பொருந்தலாற்றே

னென்னையுளங் கொள்ளுதியோ கொள்கிலாயோ

வென்செய்வே னென்செய்வே னென்செய்வேனே

மத்தேறி யலைதயிர்போல் வஞ்சவாழ்க்கை

மயலேறி விருப்பேறி மதத்தினோடு

பித்தேறி யுழல்கின்ற மணத்தாலந்தோ
 பேயேறி நலிகின்ற பேதையானேன்
 வித்தேறி வினாவேறி மகிழ்கின்றோர்போன்
 மேலேறி யன்பரெலாம் விளங்குகின்றா
 ரொத்தேறி யுயிர்க்குயிராய் நிறைந்தவெங்க
 ளுடையானே யிதுதகுமே வுணர்கிலேனே.(சச)

மதியணிந்த முடிக்கனியே மணியே யெல்லாம்
 வல்லவருட் குருவேரின் மலர்த்தாள்வாழ்த்திக்
 கதியணிந்தா ரன்பரெலா மடியேனென்றுங்
 கண்டறியேன் கருமத்தாற் கலங்கியந்தோ
 பொதியணிந்து திரிந்துழலு மேறுபோலப்
 பொய்யுலகிற் பொய்சுமந்து புலம்பாநின்றேன்
 றுதியணிந்த நின்னருளென் றனக்குமுண்டோ
 வின்மெனிலிப் பாவியேன் சொல்வதென்னே. ()

கற்றவளை தனக்குமுண வளிக்குமுன்றன்
 கருணைநிலை தனையறியேன் கடையேனிங்கே
 யெற்றவளை யெறும்பேபோற் றிரிந்துநாளு
 மிளைத்துரின தருள்காணு தெந்தாயந்தோ
 பெற்றவளைக் காணாத பிள்ளைபோலப்
 பேதுறுகின் றேன்செய்யும் பிழையையோக்கி
 *யிற்றவளைக் கேள்விடல்போல் விடுதியேல்யா
 னென்செய்வே னெங்குமுலே னென்சொல்வேனே

திவினைநல் வினையெனும்வன் கயிற்றூலிந்தச்
 சீவர்களை யாட்டுகின்ற தேவேநாயே
 னேவினைநேர் கண்மடவார் மையற்பேயா

இற்றவன் என்பது மனையறங்காப்பவன்.

விடருழந்துஞ் சலிப்பின் றி யென்னேபின்னு
நாவினையென் பால்வருந்திக் கறண்கிகின்ற
நாய்க்குநகை தோன்றநின்று நயக்கின்றேனா
னாவினேவிட் டெருதுகறந் திடுவான்செல்லு
மறிவிலிக்கு மறிவிலியே னானவாமே. (௪௭)

எம்பெருமா னின்வினையாட் டென்சொல்கேனா
னேதுமறி யாச்சிறியே னெனைத்தானிங்கே
செம்புனலாற் குழைத்தபுலாற் சுவர்குழ்பொத்தைச்
சிறுவீட்டி லிருட்டறையிற் சிறைசெய்தந்தோ
கம்பமுறப் பசித்தழலுங் கொளுந்தவந்தக்
கரணமுதற் பொறிபுலப்பேய் கவர்த்துசூழ்ந்து
வம்பியற்றக் காமாதி யரட்டரெல்லா
மடிவிடித்து வருத்தவென்றோ வளர்த்தாயெந்தாய்:

ஆம்பரத்தே யானந்த வடிவாவென்று
மாடுகின்ற மாமணியே யரசேநாயே
னிம்பரத்த மெனுமுலக நடையிலந்தோ
விடருழந்தேன் பன்னெறியி லெனையிழுத்தே
பம்பரத்தி னாடியலைப் படுத்துமிந்தப்
பாவிமன மெனக்குவயப் படுவதில்லை
கொம்பரற்ற விளங்கொடிபோற் றளர்ந்தேனென்னைக்:
குறிகொள்ளக் கருதுதியோ குறித்திடாயோ. (௪௮)

கண்ணுடைய துதற்கரும்பே மன்றிலாடுங்
காரணகா ரியங்கடந்த கடவுளேநின்
றண்ணுடைய மலரடிக்கோர் சிறிதுமன்பு
சார்ந்தேனோ செம்மரம்போற் றணித்தநெஞ்சேன்
பெண்ணுடைய மயலாலே சுழல்கின்றேனென்
பேதைமையை யென்புகல்வேன் பேயனேனைப்

புண்ணுடைய புழுவிரும்பும் புள்ளென்கேனோ
புலவிழைந்து நிலைவெறுத்தேன் புலையேனேனே.

வருகணத்து வாழ்ந்திடுமோ விழுமோவிரந்த
மலக்கூடென் றறிஞரெலாம் வருந்தக்கேட்டு
மருகணத்துக் கொளப்பெண்பே யெங்கேமேட்டுக்
கடைத்திடவெண் சோறெங்கே யாடையெங்கே
யிருகணுக்கு வியப்பெங்கே வசதியான
விடமெங்கே யென்றுதிரிந் திளைத்தேனல்லா
லொருகணத்து முனைநினைந்த துண்டோவென்னை
யுடையானே யெவ்வகைநா னுய்யுமாமே. (ருக)

பொன்மலையோ சிறிதெனப்பே ராசைபொங்கிப்
புவிநடையிற் பற்பலகாற் போந்துபோந்து
நென்மலையோ நிதிமலையோ வென்றுதேடி
நிலைகுலைந்த தன்றியுனை நினைந்துநேடி
மன்மலையோ மாமணியோ மருந்தோவென்று
வழுத்தியதே யில்லையிந்த வஞ்சநெஞ்சம்
கன்மலையோ விரும்போசெம் மரமோபாறைக்
கருங்கல்லோ பராய்முருட்டுக் கட்டையேயோ.()

கண்மயக்கும் பேரிட்டுக் கங்குற்போதிற்
கருத்தறியாச் சிறுவனையோர் கடுங்கானத்தே
யுண்மயக்கங் கொளவிடுத்தே யொருவன்பின்போ
மொருதாய்போன்மாயயிருளோங்கும்போதின்
மண்மயக்கம் பெறும்விடயக் காட்டிலந்தோ
மதியிலேன் மாழாந்து மயங்கநீ தான்
வண்மையுற்ற ரியதியின்பி னென்னைவிட்டே
மறைந்தனையே பரமேரின் வண்மையென்னே.()

நற்றாயும் பிழைகுறிக்கக் கண்டோமிந்த
 நானிலத்தே மற்றவர்தார் நாடார்வினே
 பற்றாயு மவர்தமைநாம் பற்றோம்பற்றிற்
 பற்றாத பற்றுடையார் பற்றியுள்ளே
 யுற்றாயுஞ் சிவபெருமான் கருணையொன்றே
 யுறுபிழைக ளெத்துணையும் பொறுப்பதென்றுன்
 பொற்றுளே விரும்பியது மன்றுளாடும் [வன்றே.
 பொருளேயென் பிழையனைத்தும் பொறுக்க

அருளுடைய பரம்பொருளே மன்றிலாடு
 மானந்தப் பெருவாழ்வே யன்புளோர்தந்
 தெருளுடைய வுளமுழுதுங் கோயில்கொண்ட
 சிவமேமெய் யறிவுருவாந் தெய்வமேயிம்
 மருளுடைய மனப்பேதை நாயினேன்செய்
 வன்பிழையைச் சிறிதேனு மதித்தியாயி
 லிருளுடைய பவக்கடல்விட் டேறேனென்னை
 பேற்றுவதற் கெண்ணுகவென் னின்பத்தேவே.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருண்முறையீடு.

—0—

கட்டளைக்கவித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துனியா லுளந்தளார் தந்தோ துரும்பிற் சுழலுகின்றே
னினியா யினுமிரங் காதோரின் சித்தமெந் தாயிதென்ன
வனியா யமோவென் னளவினின் பாற்றண் ணருளிலையோ
சனியா மென்வல்வினைப் போதனையோ வென்கொல் சாற்றுவதே.

நான்படு ம்பாடு சிவனே யுலகர் நவிலும்பஞ்சு [மோ
தான்படு மோசொல்லத் தான்படு மோவெண்ணத் தான்படு
கான்படு கண்ணியின் மான்படு மாறு கலங்குகின்றே [னே.
னேன்படு கின்றனை யென்றிரங் காயென்னி லென்செய்வ

கைக்கின்ற காயு மினிப்பாம் விடமுங் கனவமுதாம்
பொய்க்கின்றகான லு நீராம்வன் பாவமும் புண்ணியமாம்[சீர்
வைக்கின்றவோடுஞ்செம் பொன்னுமென்கெட்ட மனதுரின்
துய்க்கின்றநல்ல மனதாவதில்லையென் சொல்லுவனே. (௩)

மின்போலுஞ் செஞ்சடை வித்தக னேயொளி மேவியசெம்
பொன்போலு மேனியெம் புண்ணிய னேயெனைப் போற்றிப்பெற்ற
தன்போலுந் தாய்தந்தை யாயிரம் பேரிருந் தாலுமந்தோ
கின்போலு மன்புடை யாரெனக் காரிந்த நீணிலத்தே. (௪)

என்போன் மனிதரை யேனடுப் பேனெனக் கெய்ப்பில்லைவப்பாம்
பொன்போல்விளங்கும் புரிசடையான்,றனைப்போயடித்தேன்
றுன்போரணுவும் பெறேனினியானென்றுசொல்லிவந்தேன்
முன்போற்பராமுகஞ் செய்யே வருளுக முக்கணனே. (௫)

பொன்னுடை யார்தமைப் போயடுப் யாயென்ற புன்மையினோர்க்
கென்னுடை யான்றனை யேயடுப் பேனிதற் கெள்ளளவும்
பின்னடையேனவர் முன்னடையேனெனப் பேசிவந்தேன்
மின்னிடை மாதுமை பாகாவென் சோகம் விலக்குகவே.

அரும்பொரு ளேயென் னரசேயென் னாருயிர்க் காகவந்த
பெரும்பொரு ளேயருட் பேறே சிவாநந்தம் பெற்றவர்பால்.
வரும்பொருளே முக்கண் மா மணியேநின் வழியருளாற்
றரும்பொரு ளேபொரு ளென்றுவந் தேனெனைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

அடுத்தார் தமையென்று மேலோர்விடார்க ளவர்க்குப்பிச்சை
யெடுத்தா யினுமிடு வார்களென் பாரதற் கேற்கச்சொற்பூத்
தொடுத்தா ரொருவர்க்குக் கச்சூரி லேபிச்சைச் சோறெடுத்துக்
கொடுத்தாய்கின் பேரரு ளென் சொல்லு கேனெண் குணக்குன்றமே.

நடும்பாட்டை நாவலன் வாய்த்திருப் பாட்டை நயந்திட்டநீ
ருடும்பாட்டைமேற்கொண்ட வென்றமிழ்ப்பாட்டையுங் கொண்டெனு
திடும்பாட்டை நீக்கில யென்னினுந் துண்பத் திழுக்கும்முநான்[ள்ளத்
படும்பாட்டை யாயினும் பார்த்திரங் காயெம் பரஞ்சுடரே.

மதியாம லாரையு நானிறு மாந்து மகிழ்கின்றதெம்
பதியா முனது திருவருட் சீருரம் பற்றியன்றோ
வெதியார் படினு மிடர்ப்பட் டலையிவ் வேழைக்கென்ன
விதியா வினிப்பட மாட்டே னருள்செய் விடையவனே.(௧௦)

மடல்வற்றி னுலு மணம்வற் றுறுத மலரெனவென் [ல்லா
னுடல்வற்றி னுலுமென் னுன்வற்று மேதுய ருள்ளவெ

மடல்வற் றுறாதநின் றுட்கன்றி யீங்கய லார்க்குரையேன்
கடல்வற்றி னாலங் கருணைவற் றுதழுக் கண்ணவ்வே. (கக)

கோள்வேண்டு மேழை மனத்தினை வேறுற்றுக் கொட்டக்கொள்ளித்
தேள்வேண்டு மோசுடத் திவேண்டு மோவதைச் செய்திடவோர்
வாள்வேண்டு மோகொடுந் துன்பே யதிலெண் மடங்குகண்டா
யாள்வேண்டு மேலென்னை யாள்வேண்டு மென்று ளளுரொழித்தே.

அருட்கட லேயக் கடலழு தேயவ் வழுதத்துற்ற
தெருட்கவை யேயச் சுவைப்பய னேமறைச் சென்னிநின்ற
பொருட்பத மேயப் பதத்தர'சேநின் புகழ்நினையா
விருட்குண மாயை மனத்தே நையுமுவந் தேன்றுகொள்ளே.

படிபட்ட மாயையின் பாற்பட்ட சாலப் பரப்பிற்பட்டே
மிடிபட்ட வாழ்க்கையின் மேற்பட்ட துன்ப விசாரத்தினு
லடிபட்ட நானுனக் காட்பட்டு மின்னு மலைதனன்றோ
பிடிபட்ட நேரிடை பெண்பட்ட பாகப் பெருந்தகையே. (கச).

வன்பட்ட கூடலில் வான்பட்ட வையை வரம்பிட்டின்
பொன்பட்ட மேனியிற் புண்பட்ட போதிற் புவிநடையாந்
துன்பட்ட வீரரந் தோவாத ளூர்தந் தூயநெஞ்ச
மென்பட்ட தோவின்று கேட்டவென் னெஞ்ச மிடிபட்டதே

நானடங் காதொரு நாட்செயுங் குற்ற நடக்கையெல்லாம்
வானடங் காதிர்த மண்ணடங் காது மதிக்குமண்டந்
தானடங் காதெங்குந் தானடங் காதெனத் தானறிந்து
மானடங் காட்டு மணியெனே யாண்டது மாவியப்பே. (கசு)

பாம்பா யினுமுணப் பால்கொடுப்பார்வளர்ப் பார்மனைப்பால்
வேம்பாயினும்வெட்டல்செய்யார்வளர்த்த வெருட்சிக்கடாத்
தாம்பாயினுமொரு தாம்பாயினுங்கொடு தாம்பின்செல்வார்
தேம்பாய்மலர்க்குழற் காம்பாவென்னையுஞ்சேர்த்துக்கொள்ளே.

விலைப்பட்ட மாணென வாட்பட்ட கண்ணியர் மையலென்னும்
புலைப்பட்ட பேய்க்கு விலைப்பட்ட நான்மதி போய்ப்புலம்ப
விலைப்பட்டவிம்மன மந்தோவிலவேழைக்கென் றெங்கிருந்து
தலைப்பட்ட தோவிதற் கென்செய்குவேன்முக்கட் சங்கரனே.

ஊர்தரு வார்நல்ல ஊண்டரு வாருடை யுந்தருவார்
பார்தரு வாருழற் கேர்தரு வார்பொன் பணந்தருவார்
சோர்தரு வாருள் ளறிவுகெ டாமற் சுகிப்பதற்கிங்
கார்தரு வாரம்மை யார்தரு பாகனே யன்றிரெஞ்சே. (௧௬)

வீட்டுத் தலைவரின் றுள்வணங் கார்தம் விரிதலைசும்
மாட்டுத் தலைபட்டி மாட்டுத் தலைபுன் வராகத்தலை
மாட்டுத்தலைவெழி நாய்த்தலை பாம்பி னடுந்தலைகற்
பூட்டுத் தலைவெம் புலைத்தலை நாற்றப் புழுத்தலையே. (௧௭)

வேல்கொண்ட கையுழற் தூல்கொண்ட மார்பழு மென்மலர்ப்பொற்
கால்கொண்ட வொண்கழற் காட்சியும் பன்னிரு கண்ணும்விடை
மேல்கொண்ட செஞ்சுடர் மேனியுஞ் சண்முக வி றுங்கண்டு
மால் கொண்ட நெஞ்சமகிழ்வதெந்நாளென்கண்மாமணியே.

சேலுக்கு நேர்விழி மங்கைபங் காவென் சிறுமதிதான்
மேலுக்கு நெஞ்சையுட் காப்பது போனின்னு வெவ்விடய
மாலுக்கு வாங்கி வழங்கவுந் தான்சம் மதித்ததுகாண்
பாலுக்குங் காவல் வெம் பூனைக்குந் தோழனென் பாரி துவே.

மண்ணலு மண்ணுற்ற வாழ்க்கையினு லுமவ் வாழ்க்கைக்குற்ற
பெண்ணலு நொந்துவந் தாரையெ லாமருட் பேறெனுமுக்
கண்ணலும் பார்த்தைந்து கையாலு மீயுந் கணபதியின்
பண்ணலு மாமறை மேற்றானே யென்னுட் பதித்தருளே.()

கரங்காட்டி மையிட்ட கண்காட்டி யென்பெருங் கன்மஞ்சஞ்சத்
குரங்காட்டிச்சேய்மையினிற்கின்றமாதரைக்கொண்டிகல்லா
ருரங்காட்டிக் கோலொன் றுடனீட்டிக்காட்டி யுரப்பியொரு
மரங்காட்டியகுரங் காட்டுகின் றோரென் மணிகண்டனே.()

பதியே சரணம் பரமே சரணம் பரம்பரமாந்
திதியே சரணஞ் சிவமேசரணஞ் சிவமுணர்ந்தோர்
கதியே சரணமென் கண்ணே சரணமுக் கட்கருண
நிதியே சரணஞ் சரணமென் பான்மெய்ந் நிலையருளே. (௨௩)

என்னுறவேயென் குருவேயென் னுள்ளத் தெழுமின்பமே
யென்னுயி ரேயென்ற னன்பே நிலைபெற்ற வென்செவ்வமே
யென்னறி வேயென்றன் வாழ்வேயென்வாழ்வுக் கிடுமுதலே
யென்னரசேயென் குலதெய்வமேயெனே யேன்றுகொள்ளே.

போற்றியென் னாவித் துணையேயென்னன்பிற் புதுஞ்சிவமே
போற்றியென் வாழ்வின் பயனேயென் னின்பப் புதுநறவே
போற்றியென் கண்ணுண் மணியேயென்னுள்ளம் புனையணியே
போற்றியென் னோர்பெருந் தேவே கருணை புரிந்தருளே. ()

தனைக்கின்ற மாயக் குடும்பப் பெருந்துயர் தாங்கியந்தோ
வினைக்கின்ற வேழைக் கிரங்குகண் டாய்சிறி தேயிறகு
முனைக்கின்றபோதறுப்பார்போனின்னும் மொழிந்திடுங்கால்
வனைக்கின்றமாயைக்கிங் காற்றேன்முக்கண்ணுடை மாமணியே.

உடையென்றும் பூணென்று மூணென்று நாடி யுழன்றிடுமிந்
நடையென்றுஞ் சஞ்சலஞ் சஞ்சலங் காணிதி னுன்சிறியேன்
புடையென்று வெய்யி லுறும்புழுப்போன்று புழுங்குகின்றேன்
விடையென் றுமாலந் கொண்டோயென் றன்பம் விலக்குகவே ()

அருளா சேயருட் குன்றேமன் றாடு மருளிறையே
யருளமு தேயருட் பேதே நிறைந்த வருட்கடலே

யருளணியேயருட் கண்ணேவிண் ணோங்கு மருளொளியே
யருளற மேயருட் பண்பேழக் கண்கொ ளருட்சிவமே. ()

விலையறி யாத குடும்பத் துயரென்னு நீத்தத்திலே
தலையறி யாது விழுந்தேனை யாண்டரு டானளிப்பா
யலையறி யாத கடலேழக் கண்கொண்ட வாரமுதே
விலையறி யாத மணியே விடேவிதென் விண்ணப்பமே. ()

புலையள வோவெனு நெஞ்சக னேன்றுயர்ப் போகமெட்டி
மலையள வோவிந்த மண்ணளவோ வந்த வானளவோ
வலையள வோவன்று மன்றுணின் னோங்கு மருமருந்தே
யிலையள வோவெனுந் தேவே யறிந்து மிரங்கிலையே. (௩௦)

இரையேற்று துன்பக் குடும்ப விகார விருட்கடலிற் [திக்
புரையேற்று நெஞ்சம் புலர்ந்துநின் றேனைப் பொருட் படுத்
கரையேற்ற வேண்டுமென் கண்ணே பவத்தைக் கடிமருந்தே
திரையேற்று செஞ்சடைத் தேவே யமரர் சிகாமணியே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவுடைமாணிக்கமலை.

காப்பு.

கட்டளைக் கவித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீர்கொண்ட வொற்றிப் பதியுடை யானிடஞ் சேர்ந்தமணி
வார்கொண்ட கொங்கை வடிவாம்பிகைதன் மலரடிக்குத்
தார்கொண்ட செந்தமிழ்ப் பாமலை சாத்தத் தமிழனுக்கே
யேர்கொண்ட நல்லரு ளீயுந் குணைய வேரம்பனே

கட்டளைக்கவித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடலமு தேசெங் கரும்பேய ருட்கற் பகக்கனியே
யுடலுயி ரேயுயிர்க் குள்ளுணர் வேயுணர் வுள்ளொளியே
யடல்விடை யாரொற்றி யாரிடங்கொண்ட வருமருந்தே
மடலவிழ்ஞான மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே. (க)

அணியேய ணிபெறு மொற்றித் தியாகர்தம் மன்புறுசற்
குணியேயெம்வாழ்க்கைக் குலதெய்வமேமலைக்கோன்றவமே
பணியேன் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட தெய்வப் பதிகொன்சிந்தா
மணியேயென்கண்ணுண் மணியேவடிவுடை மாணிக்கமே.

உன்னேரருட்டெய்வங் காணேன்மனத்து முரைக்கப்படாப்
பொன்னேயப்பொன்னற்புதவொளியேமலர்ப்பொன்வணங்கு

மன்னேயெம் மாருயிர்க் கோருயிரே யொற்றி யம்பதிவாழ்
மன்னே ரிடம்வளர் மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. (ங)

கண்ணேயக் கண்ணின் மணியே மணியிற் கலந்தொளிசெய்
விண்ணே வியனொற்றி யூரண்ணல் வாமத்தில் வீற்றிருக்கும்
பெண்ணேமலைபெறும்பெண்மணியேதெய்வப்பெண்ணமுதே
மண்ணேய நீத்தவர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. (ச)

காமம் படர்நெஞ் சுடையோர் கனவினுங் காணப்படாச்
சேமம் படர்செல்வப் பொன்னே மதுரச் செழுங்கனியே
தாமம் படரொற்றி யூர்வாழ் பவளத் தனிமலையின்
வாமம் படர்பைங் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே. (ரு)

சோலையிட்டார்வயலுரொற்றிலைத்துத்தன்றொண்டரன்பின்
லேலையிட்டாற்செயும் பித்தனை மெய்யிடை மேவுகரித்
தோலையிட்டாடுந்தொழிலுடையோனைத்துணிந்துமுன்னாண்
மாலையிட்டாயிஃ தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. (சு)

பின்னீன்றபிள்ளையின் மேலார்வந்தாய்க்கெனப் பேசுவர்நீ
முன்னீன்றபிள்ளையின்மேலாசையுள்ளவர்மொய்யசுரர் [னே
கொன்னீன்றபோர்க்கினம் பிள்ளையையேவக் கொடுத்ததென்
மன்னீன்றவொற்றி மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே. (ஏ)

பொன்னோடுவாணியென் போரிருவோரும் பொருணற்கல்வி
தன்னோடருளுந்திற நின்குற்றேவலைத் தாங்கிரின்ற
பின்னோவலததன் முன்னோதெளிந்திடப் பேசுகநீ
மன்னோடெழிலொற்றி யூர்வாழ் வடிவுடை மாணிக்கமே.

காமட்டலர்திரு வொற்றிநின்னாயகன் கந்தைசுற்றி
யேமட்டரையொடு நிற்பதுகண்டு மிரங்கலர்போ *
னீமட்டுமேபட் டுடுக்கின்றனையுன்ற னேயமென்னோ..
காமட்டலர்குழன் மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே. (ஊ)

வீற்றூர்நின்றன்மணத் தம்மியின்மேற்சிறு மெல்லனிச்ச
மாற்றூர்நிச்சிற்றடிப் போதினைத்துக்கிவைத் தாரெனின்மா
லேற்றூர்திருவொற்றி யூரர்களுக்கதுப் பேற்றவரே
மாற்றுவியல்கொண் மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௦)

சேய்க்குற்றந்தாய்பொறுத் தேடாவருகெனச் செப்புவளிந்
நாய்க்குற்றநீபொறுத் தாளுதல்வேண்டு நவின்மதியின்
தேய்க்குற்றமாற்றுந் திருவொற்றிநாதர்தந் தேவியன்பர்
வாய்க்குற்றநீக்கு மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௧)

வான்றேட நான்கு மறைதேட மாலுடன் வாரிசமே
லான்றேட மற்றை யருந்தவர்தேடவென் னன்பின்மையால்
யான்றேடவென்னுளஞ் சேரொற்றியூரெம் .மிருநிதியே
மான்றேடும்வாட்கண் மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே.(௧௨)

திருநாணினைத்தொழு நன்னொடொழாமற் செலுத்தியநாள்
கருநாளெனமறை யெல்லாம்புகலுங் கருத்தறிந்தே
யொருநாளினுநின் தனைமறவாரன்ப ரொற்றியில்வாழ்
மருநாண்மலர்க்குழன் மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே.(௧௩)

அண்டாரைவென்றல காண்டுமெய்ஞ்ஞான மடைந்துவிண்ணிற்
பண்டாரைசூழ்மதி போலிருப்போர்கணின் பத்தர்பதங்
கண்டாரைக்கண்டவ ரன்றோதிருவொற்றிக் கண்ணுதல்சேர்
வண்டாரைவேலன்ன மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே.(௧௪)

ஓவாதயன்முத லோர்முடிசோடி யுறழ்ந்துபடி
லாவாவனிச்சம் பொருமலர்ச்சிற்றடி யாற்றுங்கொலோ
காவாயிமயப்பொற் பாவாயருனொற்றிக்காமர்வல்லி
வாவாவெனுமன்பர் வாழ்வேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௫)

பன்னுமபல்வேறண்ட மெல்லாமவ்வண்டப் பரப்பினின்று
துன்னுஞ்சராசரம் யாவையுமீன்றது சூழ்ந்துமுன்னே
யின்னுமிளந்தை யழியாதகன்னிகை யென்பதென்னே
மன்னுஞ்சகாந்த வாழ்வேவடிவுடை மாணிக்கமே. (கசு)

சினங்கடந்தோருள்ளச் செந்தாமரையிற் செழித்துமற்றை
மனங்கடந்தோ துமவ் வாக்குங்கடந்த மறையன்னமே
தினங்கடந்தோர்புக தொற்றி யெம்மானிடஞ் சேரமுதே
வனங்கடந்தோன்புகழ் மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே. (கசு)

வல்லாரும்வல்லவ ரல்லாரும்ற்றை மனிதர்முத
லெல்லாரும்நின்செய லல்லாதணுவு மியக்கிலரே
வல்லாமையா லுழல் புல்லேன்செய்குற்றங்களே துகண்டாய்
மல்லார்வயலொற்றி நல்லாய்வடிவுடை மாணிக்கமே. (கசு)

எழுதாவெழிலுயிர்ச் சித்திரமேயின் னிசைப்பயனே
தொழுதாடுமன்பர்த முட்களிப்பேசிற் சுகக்கடலே [யே
செழுவார்மலர்ப்பொழி லொற்றியெம்மான்றன் றிருத்துணை
வழுவாமறையின் பொருளேவடிவுடை மாணிக்கமே. (கசு)

சேலேர்விழியருட் டேனையடியருட் டித்திக்குஞ்செம்
பாலேமதுரச்செம் பாகேசொல்வேதப் பனுவன்முடி
மேலேவிளங்கும் விளக்கேயருளொற்றி வித்தகனார்
மாலேகொளுமெழின் மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே. (உ௦)

எண்ணியவெண்ணங்க ளெல்லாம்பலிக்க வெனக்குனருள்
பண்ணியவுள்ளங்கொ ளுள்ளும்புறம்பும் பரிமளிக்கும்
புண்ணியமல்லிகைப் போதேயெழிலொற்றிப் பூரணர்பான்
மண்ணியபச்சை மணியேவடிவுடை மாணிக்கமே. (உ௧)

திதுசெய்தாலுநின் னன்பர்கடம்முன் செருக்கிநின்று
வாதுசெய்தாலுநின் றுண்மறந்தாலு மதியிலியே

னேதுசெய்தாலும்பொறுத்தருள்வாயொற்றி யின்னிடைப்பூ
மாதுசெய்தாழ்குழன் மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே(௨௨)

என்போற்குணத்தி லிழிந்தவரில்லையெப் போதுமெங்கு
நின்போலருளிற் சிறந்தவரில்லையிந் நீர்மையினுற்
பொன்போலுநின்னரு ளன்னையெனக்கும் புரிதிகண்டாய்
மன்போலுயரொற்றி வாழ்வேவடிவுடை மாணிக்கமே. ()

கண்ணப்பனேத்துநற் காளத்தியார்மங் கலங்கொளொற்றி
நண்ணப்பர்வேண்டு நலமேபரானந்த நன்னறவே
யெண்ணப்படாவெழி லோவியமேயெமையேன்றுகொண்ட
வண்ணப்பசும்பொன் வடிவேவடிவுடை மாணிக்கமே.(௨௪)

வேதங்களாயொற்றி மேவுஞ்சிவத்தின் விளைவருளாய்ப்
பூதங்களாய்ப்பொறி யாய்ப்புலனாகிப் புகல்கரண
பேதங்களாயுயி ராகியநின்னையிப் பேதையென்வாய்
வாதங்களாலறி வேனோவடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௫)

மதியேமதிமுக மாணேயடியர் மனத்துவைத்த
நிதியேபருணே நிறைவேசுகாந்த நீணிலையே
கதியேகதிவழி காட்டுங்கண்ணேயொற்றிக் காவலர்பால்
வதியேரிளமட மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௬)

தாயேமிகவுந் தயவுடையாளெனச் சாற்றுவரிச்
சேயேன்படுந்துயர் நீக்கவென்னையுளஞ் செய்திலையே
நாயேன்பிழையினி நாடாதுநல்லரு ணல்கவரு
வாயேயெம்மொற்றி மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே.(௨௭)

பூவாய்மலர்க்குழற் பூவாய்மெய்யன்பர் புனைந்ததமிழ்ப்
பாவாய்நிறைந்தபொற் பாவாய்செந்தேனிற் பகர்மொழியாய்

காவாயெனவயன் காவாய்பவனுங் கருதுமலர்
மாவாயெழிலொற்றி வாழ்வேவடிவுடைமாணிக்கமே. (௨௮)

கற்பதுங்கேட்பது மெல்லாரின்னற்புதக் கஞ்சமலர்ப்
பொற்பதங்காணும் பொருட்டெனவெண்ணுவர் புண்ணியரே
சொற்பதமாயவைக் கப்புறமாய்நின்ற தூய்ச்சுடரே
மற்பதஞ்சேரொற்றி வாழ்வேவடிவுடைமாணிக்கமே. (௨௯)

பொன்னுடையாரன்றிப் போற்றுகல்விப் பொருளுடையார்
ரென்னுடையாரென வேசுகின்றாரிஃ தென்னையன்னே [ண்
மின்னுடையாய்மின்னிற் றுன்னிடையாயொற்றிமேவுமுக்க
மன்னுடையாயென் னுடையாய்வடிவுடை மாணிக்கமே. (30)

வாழிநின்சேவடி போற்றிநின்பூம்பத வாரிசங்கள்
வாழிநின்றாண்மலர் போற்றிநின்றண்ணளி வாழிநின்சீர்
வாழியென்னுள்ளத்தி னீயுநின்னொற்றி மகிழ்நருநீ
வாழியென்னாருயிர் வாழ்வேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௩௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

இரண்டாவது திருமுறை.

புண்ணியவிளக்கம்.

எண்சீர்க் கழிநெழுவடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடற்கினிய வாக்களிக்கும் பாலுஞ்சோறும் பரிந்தளிக்கும்
நடற்கினிய வடியவர்தங் கூட்டமளிக்குங் குணமளிக்கு
மாடற்கினிய நெஞ்சேநீ யஞ்சேலென்மே லாணைகண்டாய்
தேடற்கினிய சீரளிக்குஞ் சிவாயநமவென் றிடுநீறே. (க)

நருமாலகற்றும் பிறப்பதனைக் களையுநெறியுங் காட்டுவிக்கும்
பெருமாலதனான் மயக்குகின்ற பேதைமடவார் நசையறுக்கு
மருமாலுழந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சேலென்மே லாணைகண்டாய்
திருமாலயனுந் தொழுதேத்துஞ் சிவாயநமவென் றிடுநீறே.

வெய்யவினையின் வேரறுக்கும் மெய்மைஞானவிட்டிலடைந்
துய்யவமல நெறிகாட்டு முன்னற்கரிய வுணர்வளிக்கும்
மையமடைந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சேலென்மே லாணைகண்டாய்
செய்யமலர்க்கண் மால்போற்றும் சிவாயநமவென் றிடுநீறே.

எண்ணவினிய வின்னமுதை யின்பக்கருணைப் பெருங்கடலை
யுண்ணமுடியாச் செழுந்தேனை யொருமால்விடைமேற் காட்டுவிக்கு
மண்ணவினையானெஞ்சேநீயஞ்சேலென்மே லாணைகண்டாய்
திண்ணமளிக்குந் திறமளிக்குஞ் சிவாயநமவென் றிடுநீறே.()

உற்றவிடத்திலுதவநமக் குடையோர் வைத்தவைப்பதனைக்
கற்றமனத்திற்புகுங்கருணைக்கனியைவிடைமேற்காட்டுவிக்கு
மற்றமடைந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சேசென்மே லாணைகண்டாய்
செற்றமகற்றித் திறலளிக்குஞ் சிவாயநமவென் றிடுநீறே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாமவிளக்கம்.

—o—

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாது செய்மட வார்தமை விழைந்தாய்
மறலி வந்துனை வாவென வழைக்கி
லேது செய்வையோ வேழைநீ யந்தோ
வெழில்கொ ளொற்றியூர்க்கென்னுடன்போந்து
போது வைகிய நான்முகன் மகவான்
புணரி வைகிய பூமகள் கொழுந
னேது மோஞ்சிவ சண்முக சிவவோ
மோஞ்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

நிலவு மொண்மதி முகத்தியர்க் குழன்றாய்
நீச நெஞ்சர்த நெடுங்கடை தனிற்போ
லிலவு காத்தனை யென்னநின் மதியோ
வெழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன்போந்து
பலவு மாய்ந்துநன் குண்மையை யுணர்ந்த
பத்த ருள்ளகப் பதுமங்க டோறு
மூலவுமோஞ்சிவ சண்முகசிவவோ
மோஞ்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

ஸ்ரீ சிவசண்முக நாமஸங்கீர்த்தனலகரீ.

—o—

எண்சீர்க் கழிநெழிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பழுது நோகின்ற வஞ்சகா கடைவாய்

பற்றி நின்றதிற் பயனெது கண்டாய்

பொழுது போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே

பொழில்கொ ளொற்றியம் புரிதனக் கேகி

தொழுது சண்முக சிவசிவ வெனநந்

தோன்ற லார்தமைத் துதித்தவர் திருமுன்

பழுது சொல்லுது மையுற லென்மே

லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே.

ஞாலஞ் செல்கின்ற வஞ்சகர் கடைவாய்

நண்ணி நின்றதி னலமெது கண்டாய்

காலஞ் செல்கின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே

கருது மொற்றியங் கடிநகர்க் கேகி

கோலஞ் செய்யருட் சண்முக சிவவோங்

குழக வோவெனக் கூவிநந் துயரா

மாலஞ் சொல்லுது மையுற லென்மே

லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே.

உறைந்து வஞ்சர்பால் குறையிரந் தவமே

புழல்கின் றூயினி யுரைக்குயிப் பொழுதுக

குறைந்துபோகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே

குலவு மொற்றியங் கோநகர்க் கேகி

ஈிறைந்த சண்முக குருநம சிவவோ
 நிமல சிற்பா வரகா வெனவே
 ஷறைந்து போற்றுது மையுற வென்மே
 லாணை காணவ ருள்பெற லாமே.

நமச்சிவாய ஸங்கீர்த்தன லகரி.

பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும்
 பிள்ளை யைப்பெறுந் தாய்மறந் தாலு
 முற்ற தேகத்தை யுயிர்மறந் தாலு
 முயிரை மேவிய வுடன்மறந் தாலுங்
 கற்ற நெஞ்சகங் கலைமறந் தாலுங்
 கண்க ணின்றிமைப் பதுமறந் தாலு
 நற்ற வத்தவ ருள்ளிருந் தோங்கு
 நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேணே.

உடையு டித்திட விடைமறந் தாலு
 மூலகு னோர்பசிக் குணமறந் தாலும்
 படையெ டித்தவர் படைமறந் தாலும்
 பரவை தானலைப் பதுமறந் தாலும்
 புடைய டித்தவர் தமைமறந் தாலும்
 பொன்னை வைத்தவப் புதைமறந்தாலு
 நடைய டித்தவர் வழிமறந் தாலு
 நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேணே.

வன்மை செய்திடும் வறுமைவந் தாலு
 மகிழ்வு செய்பெரு வாழ்வுவந் தாலும்
 புன்மை மங்கையர் புணர்ச்சிநேர்ந் தாலும்
 பொருந்தி னாலுநின் றுலுஞ்சென் றாலும்
 தன்மை யில்லவர் சார்பிருந் தாலும்
 சான்ற மேலவர் தமையடைந் தாலும்
 நன்மை யென்பன யாவையு மளிக்கு
 நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேணே.

இன்னும் பற்பல நாளிருந் தாலு
 மிக்க ணந்தனி லேயிறந் தாலுந்
 துன்னும் வான்கதிக் கேபுகுந் தாலுந்
 சோர்ந்து மாநர கத்துழன் றாலு
 மென்ன மேலுமிந் கெனக்கு வந்தாலு
 மெம்பி ரானெனக் கியாதுசெய் தாலு
 நன்னர் நெஞ்சக நாடிநின் றோங்கு
 நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேணே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

நற்றிணை விளக்கம்.
 எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

காவின் மன்னவ நெதிர்க்கினுங் காமன்
 கணைக ளேவினுங் காலனே வரினும்
 பூவின் மன்னவன் சீறினுந் திருமால்
 போர்க்கு நேரினும் பொருளால் நெஞ்சே
 வோவின் மாதுய ரெற்றினுக் கடைந்தா
 யொன்று மஞ்சனி யுளவறிந் திலையோ
 நாவின் மன்னரைக் கரைதனிற் சேர்த்த
 நமச்சி வாயங்கா ணும்பெறுந் துணையே.

ஒடு கின்றனன் கதிரவ னவன்பின்
 ஓடு கின்றன வெவ்வொரு நாளாய்
 வீடு கின்றன வென்செய்வோ மினியவ்
 வெய்ய கூற்றுவன் வெகுண்டிடி லென்றே
 வாடு கின்றன யஞ்சலே நெஞ்சே
 மார்க்கண் டேயர்தம் மாண்பறிந் திலையோ
 நாடு கின்றவர் நாதன்றன் னும
 நமச்சி வாயங்கா ணும்பெறுந் துணையே.

மாலுந் துஞ்சுவான் மலரவ னிறப்பான்
 மற்றை வானவர் முற்றிலு மழிவா
 ரேலு நற்றுணை யார்நமக் கென்றே
 யெண்ணி நிற்றியோ யேழைநீ நெஞ்சே
 கோலு மாயிரங் கோடியண் டங்கள்
 குலைப ழீக்கியு மாக்கியு மளிக்கு
 நாலு மாமறைப் பரம்பொரு னும
 நமச்சி வாயங்கா னும்பெறுந் துணையே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள் வழக்க விளக்கம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடை யார்புலித் தோலுடை யார்கடற் றாங்குமொட
 மாடுடை யார்மழு மாணுடை யார்பிர மன்றலையா
 ரோடுடை யாரொற்றி யூருடை யார்புக ழோங்கியவெண்
 காடுடை யாரெற்றிக் கண்ணுடை யாரெங் கடவுளரே.

நாட்டிற் புகழ்பெற்ற நாவுக் கரசர்முன் னுட்பதிகப்
 பாட்டிற் கிரக்கமில் லீரெம் பிரானெனப் பாடவன்றே
 யாட்டிற் கிசைந்த மலர்வாழ்த்தி வேத மமைத்தமறைக்
 காட்டிற் கதவந் திறந்தன ராலெங் கடவுளரே.

மாலெடுத் தோங்கிய மாலய னுதிய வானவரு
 மாலெடுத் தோங்கிய வந்தண னேயென் றடைந்திரண்டு
 பாலெடுத் தேத்தநம் பார்ப்பதி காணப் பகர்செய்மன்றி
 காலெடுத் தாடுங் கருத்தர்கண் டிரெங் கடவுளரே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பாத்திரட்டு.

மு த் தி வு ப ா ய ம்.

திருவொற்றியூர்.

வ ஞ் சி த் து னை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—o—o—o—

சேர நெஞ்சமே தூர மன்றுகாண்
வாரம் வைத்தியேற் சாரும் முத்தியே.

முத்தி வேண்டுமேற் பத்தி வேண்டுமாற்
சத்தி யம்மிது புத்தி நெஞ்சமே.

—

அ வ ல த் த மு ங் க ல்.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிநீடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—(o)—

உள்ளி யோவென வலறியின் நேத்தி
யுருகி நெக்கிலா வுளத்தன்யா நென்னும்
வள்ளி யோயுனை மறக்கவு மாட்டேன்
மற்றைத் தேவரை மதிக்கவு மாட்டேன்
வெள்ளி யோவெனப் பொன்மகிழ் சிறக்க
விரைந்து மும்மதின் வில்வனைத் தெரித்தோய்
தெள்ளி யோர்புகழ்ந் தரகர வென்னத்
திருமு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

நிலையி லாவுல கியற்படு மனத்தை
நிறுத்தி லேனொரு நியமமு மில்லேன்

விலையி லாமணி யேவுனை வாழ்த்தி

வீட்டு நன்னெறிக் கூட்டுென விளம்பே
னலையி லார்ந்தெழுந் துரும்பென வலைந்தே
னற்ப னேன்றிரு வருளடை வேனே
சிலையி லாரழற் கணைதொடுத் தவனே
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பழமொழிமேல் வைத்துப் பரிவுகூர்தல்.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானே நோக்கிமண் வழிநடப் பவன்போல்

வயங்கு நின்னருள் வழியிடை நடப்பா
னானே நோக்கினே னாயினு மடியே

னுய்யும் வண்ணநீ யுவந்தருள் புரிவாய்

மானே நோக்கிய னோக்குடை மலையாண்

மகிழ மன்றிடை மாநடம் புரிவோய்

தேனே நோக்கிய கொன்றையஞ் சடையோய்

திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநாயகனே

வித்தை யின்றியே விளைத்திடு பவன்போன்

மெய்ய நின்னிரு மென்மலர்ப் பதத்திற்
பத்தி யின்றியே முத்தியை விழைந்தேன்

பாவி யேனருட் பண்புற நினைபாய்

மித்தை யின்றியே விளங்கிய வழியார்
 விழைந்த யாவையுந் தழைந்திட வருள்வோய்
 சித்தி வேண்டிய முனிவரர் பரவித்
 திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநாயகனே

ஓட வுன்னியே வறங்குகின் றவன்போல்
 லோங்கு முத்தம வுன்னருட் கடலி
 லாட வுன்னியே மங்கையர் மயலி
 லழந்து கின்றவெற் கருள்செய நினைவாய்
 நாட வுன்னியே மாலய னேங்க
 நாயி னேனுள நண்ணிய பொருளே
 தேட வுன்னிய மாதவ முனிவர்
 திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநாயகனே
 திருச்சிற்றம்பலம்.

அபராதத் தாற்றுமை.

திருவொற்றியூர்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தூங்கினேன் சோம்பற் குறைவிட மானேன்
 றோகையர் மயக்கிடை யழந்தி
 யேங்கினே னவமே யிருந்தன னென்னை
 யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
 வாங்கிமே ருவினை வளைந்திடும் பவள
 மாமணிக் குன்றமே மருந்தே
 வோங்கிவா னனவும் பொழிற்செறி யொற்றி
 யூர்வரு மென்னுடை யுயிரே

மண்ணிலே மயங்கு மனத்தினை மீட்டுன்
 மலரடி வழத்திடச் சிறிது
 மெண்ணிலேன் கொடிய வேழையே நென்னை
 யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
 விண்ணிலே விளங்கு மொளியினுள் ளொளியே
 விடையில்வந் தருள்விழி விருந்தே
 கண்ணிலே விளங்கு மரும்பெறன் மணியே
 காட்சியே யொற்றியங் கரும்பே

வாதமே புரிவேன் கொடும்புலி யனையேன்
 வஞ்சக மனத்தினைன் பொல்லா
 வேதமே யுடையே நென்செய்வே நென்னை
 யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
 போதமே யைந்தாம் பூதமே யொழியாப்
 புனிதமே புதுமணப் பூவே
 பாதமே சரணஞ் சரணமென் றன்னைப்
 பாதுகாத் தளிப்பதுன் பரமே
 திருச்சிற்றம்பலம்.

அருளியல் வினாவல்.

திருமுல்லைவாயில்

எழுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேனென வினிக்குந் திருவருட் கடலே
 தெள்ளிய வழதமே சிவமே
 வானென நிற்குந் தெய்வமே முல்லை
 வாயில்வாம் மாசிலா மணியே

யூனென நின்ற வுணர்விலே நெனினு
 முன்றிருக் கோயில்வர் தடைந்தா
 லேனெனக் கேளா திருந்தனை யையோ.
 வீதுரின் திருவருட் கியல்போ

பண்ணினு ளிசையே பாவினுட் சுவையே
 பத்தர்கட் கருள்செயும் பரமே
 மண்ணினி லோங்கி வளம்பெறு முல்லை
 வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
 பெண்ணினும் பேதை மதியினே நெனினும்
 பெருமநின் னருள்பெற லாமென்
 றெண்ணிவர் தடைந்தாற் கேள்வி யில்லாம.
 லிருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ

நல்லவர் பெறுநற் செல்வமே மன்றுண்
 ஞானநா டகம்புரி நலமே
 வல்லவர் மதிக்குந் தெய்வமே முல்லை
 வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
 புல்லவ நெனினு மடியனே னையா
 பொய்யல வுலகறிந் ததுநீ
 யில்லையென் றாலும் விடுவனே சும்மா
 விருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிண்ணப்பம்.

திருமுல்லையாயில்.

கவிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லை வாய்ந்த செழுங்கனி யேதிரு
முல்லை வாயின் முதற்சிவ மூர்த்தியே
தொல்லை யேனுன்றன் றாய்திருக் கோயிலி
னெல்லை சேரவின் மெத்தவஞ் செய்ததே

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்சிப்பேருமிதம்

திருவலிதாயம்.

கவிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேலை கொண்ட விடமுண்ட கண்டனே
மலை கொண்ட வளர்வல்லி கேசனே
பாலை கொண்ட பராபர நீபமுஞ்
சேலைகொண்ட திறமிது வென்கொலோ.

கமித்த தும்பிய கண்டவ கண்டனே
மமித்த நற்புகழ் வாழ்வல்லி கேசநீ
தொடுத்த கந்தையை நீக்கித்துணிந்தொன்றை
யுடுத்த வாரிலை யோவிவ் வுலகிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடைமடப்புகழ்ச்சி.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெள்ளி மாமலை வீடென வுடையீர்

விளங்கும் பொன்மலை வில்லெனக் கொண்டீர்
வள்ளி யீரென தும்மைவந் தடைந்தால்

வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீ
ரெள்ளி லெண்ணெய்போ லெங்கணு நின்றீ

ரேழை யேன்குறை யேனறி யீரோ
வொள்ளி யீருமை யன்றியொன் றறியே
னோங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

கல்லை யும்பசும் பொன்னெனப் புரிந்த

கருணை கேட்டுமைக் காதலித் திங்கு
வல்லை வந்துநின் றேற்றிடிற் சிறிதும்

வாய் திறந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீ
ரில்லை நீர்பிச்சை யெடுக்கின் றீரேனு

மிரக்கின் னோர்களு மிட்டுண்பர் கண்ட
ரொல்லை யிங்கென துளங்கொண்ட தறிவி
ரோங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

தாயி லாரென நெஞ்சகந் தளர்ந்தேன்

தந்தை யுந்திருச் சந்நிதி யடைந்தேன்
வாயி லாரென விருக்கின் றீர் சல்லால்

வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்

கோயி லாகவென் நெஞ்சகத் தமர்ந்த
குணத்தி னீரென்றன் குறையறி யீரோ
வோயி லாதுநற் றெண்டருக் கருள்வா
னோங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்வேட்கை.

திருவொற்றியூர்.

கொச்சகக்கவிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னமுதா முன்றாள் வழத்துகின்ற நல்லோர்க்கே
யின்னமுத மோர்பொழுது மிட்டறியே னாயிடினு
முன்னமுதா வுண்டகள முன்னிமுன்னி வாடுகின்றே
னென்னமுதே யின்னு மிரக்கந்தான் றேன்றாதோ

ஊர்மதிக்க வீணி லுளறுகின்ற தல்லதுநின்
சீர்மதிக்க நின்னடியைத் தேர்ந்தேத்தே னாயிடினுங்
கார்மதிக்கு நஞ்சமுண்ட கண்டரினைந் துள்குகின்றே
னேர்மதிக்கு மொற்றியூ ரெந்தையளி யெய்தாயோ

தாய்க்குமினி தாகுமுன்றன் றுண்மலரை யேத்தாது
நாய்க்குங் கடையாய் நலிகின்றே னாயிடினுங்
வாய்க்குமுன்றன் சந்ரிதிக்கண் வந்துவந்து வாடுகின்றேன்
றாய்க்குமரன்தந்தாயென் சோர்வறிந்து திராயோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பாத்திரட்டு.

அபராதவிண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவிய லறியாச் சிறியனேன் பிழையைத்
 திருவுளத் தெண்ணிநீ கோப
 மேவியிங் கையோ கைவிடிற் சிவனே
 வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
 மூவிரு முகஞ்சேர் முத்தினை யளித்த
 முழுச்சுவை முதிர்ந்தசெங் கரும்பே
 சேவின்மே லோங்குஞ் செழுமணிக் குன்றே
 திருவொற்றி யூர்மகிழ் தேவே

நாணமொன்றில்லா நாயினேன் பிழையை
 நாடிநின் றிருவுளத் தடைத்தே
 வீணனென் றையோ கைவிடிற் சிவனே
 வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
 காணநின் றடியர்க் கருடரும் பொருளே
 கடிமதி லொற்றியூர்க் கரசே
 பூணயிற் கரத்தோர் புத்தமு தெழுந்த
 புண்ணியப் புனிதவா ரிதியே

தூரும்பினேன் பிழையைத் திருவுளத் தடையேற்
 றய்யநின் னருட்கட லாட
 விரும்பினே னையோ கைவிடிற் சிவனே
 வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
 கரும்பினேர் மொழியா ரிருவரை மணக்குங்
 கனிதனை யளித்தகற் பகமே

யிரும்பினேர் நெஞ்ச ரெனினுமென் போல்வார்க்
கின்னரு டருமொற்றி யிறையே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

அறிவரும் பேருமை.

திருவொற்றியூர்

எழுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாயினுங் கடையே நென்செய்வேன் பிணியா
னலிகின்ற நலிவினே யறிந்துந்
தாயினு மினியா யின்னுநீ வரவு
தாழ்த்தனை யென்னெவென் றறியேன்
மாயினு மல்லால் வாழினு நினது
மலரடி யன்றியொன் றேத்தேன்
காயினு மென்னைக் கனியினு நின்னைக்
கனவினும் விட்டிடேன் நானே.

கரைபடா வஞ்சப் பவக்கட லுழக்குங்
கடையனேன் நின்றிரு வடிக்கு
விரைபடா மலர்போ லிருந்துழல் கின்றேன்
வெற்றனே நென்செய விரைகேன்
றிரைபடாக் கருணைச் செல்வவா ரிதியே
திருவொற்றி யூர்வளர் தேனே
வுரைபடாப் பொன்னே புரைபடா மணியே
யுண்ணுதற் கினியநல் லமுதே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

எழுத்தறிபெருமான் மாலை.

திருவொற்றியூர்
கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தை மயங்கித் தியங்குகின்ற நாயேனே
முந்தை வினேதொலைத்துன் மொய்கழற்கா னாக்காதே
நிந்தை யுறுநோயா னிகழவைத்த னீதியதோ
வெந்தைநீ யொற்றி யெழுத்தறியும் பெருமானே. (க)

மைப்படியுங் கண்ணூர் மயலுழக்கச் செய்வாயோ
கைப்படிய வுன்றன் கழல்கருதச் செய்வாயோ
விப்படியென் றப்படியென் றென்னறிவே னுன்சித்த
மெப்படியோ வையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (உ)

தீதறிவே'னன்கணுவஞ் செய்யேன்வீ ணுட்போக்கும்
வாதறிவேன் வஞ்சகனேன் வல்வினையேன் வாய்மையிலேன்
சூதறிவேன் மாலயனுஞ் சொல்லரிய நின்பெருமை
யாதறிவே னையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (ஈ)

சங்குடையான் றுமரையான் றுண்முடியுங் காண்பரிதாங்
கொங்குடைய கொன்றைக் குளிர்சடையாய் கோதையொரு
பங்குடையா யேழைமுகம் பாராது தள்ளிவிட்டா
லெங்கடைவே னையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (ச)

உண்ணும் வல்வினையா லோயாப் பிணியுழந்து
புண்ணாக நெஞ்சம் புழுங்குகின்றேன் புண்ணியனே
கண்ணுனா வுன்றன் கருணை யெனக்களிக்க
வெண்ணுயோவையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (ரு)

மன்னளவிற சோதி மணிபோல்வாய் மாதவத்தோர்
தென்னளவும் வேணிச் சிவனே யெனவொருகார்
சொன்னளவிற சொன்னவர்தந் துன்பொழிப்பா யென்பரது
வென்னளவிற காணே நெழுத்தறியும் பெருமானே. (சு)

மின்போல்வா ரிச்சையினால் வெம்புகின்றே னாலும்
தன்போல்வா யென்னீன்ற தாய்போல்வாய் சார்ந்துரைபிப்
பொன்போல்வாய் நின்னருளிப் போதடியேன் பெற்றேனே
லென்போல்வா ரில்லை யெழுத்தறியும் பெருமானே. (௭).

பூமாந்தும் வண்டெனநின் பொன்னருளைப் புண்ணியர்க
டாமாந்து நின்னடிக்கீழ்ச் சார்ந்துரின்ற ரையோநான்
காமாந்த காரமெனுங் கள்ளுண்டு கண்மூடி
யேமாந்தே னொற்றி யெழுத்தறியும் பெருமானே. (அ).

பன்னருமிப் பார்நடையிற் பாடுமுன்ற பாதகனேன்
றுன்னியநின் பொன்னடியைச் சூழாதே னயிடினும்
புன்னிகரேன் குற்றம் பொறுக்கப் பொறுப்புனக்கே
யென்னருமைத் தாய்நீ யெழுத்தறியும் பெருமானே. (கூ).

வீட்டுக் கடங்கா விளையாட்டுப் பிள்ளையெனத்
தேட்டுக் கடங்காத தீமனத்தா லாந்துயரம்
பாட்டுக் கடங்காநின் பத்தரடிப் புகழ்போ
லேட்டுக் கடங்கா தெழுத்தறியும் பெருமானே. (கௌ).

பன்னு மனத்தாற் பரிசிழந்த பாதகனேன்
றுன்னுமல வெங்கதிரோன் சூழ்கின்ற சோடையினு
னின்னரு ணீர்வேட்டு நிலைகலங்கி வாடுகின்றே
னின்னு மறியாயோ வெழுத்தறியும் பெருமானே. (கக).

பொன்னைமதித் தையாரின் பொன்னடியைப் போற்றாத
கன்னிகரு நெஞ்சாற் கலங்குகின்ற கைதவனே
னின்ன லுழக்கின்ற வேழைகட்கு மேழைகண்டா
யென்னை விடாதே யெழுத்தறியும் பெருமானே. (௧௨)

வெங்கொளித்தேள் போன்ற வினையால் வெதும்பிமன
மங்கொளிக்கா துன்னை யழைத்தழுது வாடுகின்றே
னிற்கொளிக்கா நஞ்சமுண்ட வென்னருமையப்பாநீ
யெங்கொளித்தா யொற்றி யெழுத்தறியும் பெருமானே(௧௩)

ஒல்லையே நஞ்சனைத்து முண்ட தயாரிதிநீ
யல்லையோ நின்றிங் கயர்வேன்முன் வந்தொருசொற்
சொல்லையோ வொற்றியூர்த் தூயதிருக் கோயிலுணர்
யிலலையோ வையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (௧௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சோடு நேர்தல்.

திருவொற்றியூர்.

க லி வி ரு த் த ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேண்டு நெஞ்சமே மேவி யொற்றியூ
ராண்டு நின்றரு ளரசின் பொற்பதம்
பூண்டு கொண்டினே போற்றி நிற்பையேல்
யாண்டிந் துன்பநீ யடைத வில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகழ் விலாசம்.

திருவொற்றியூர்.

எண்சீர்க் கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏல வார்துழ லாளிடத் தவனே
யென்னை யாண்டவ னேயென தரசே
கோல மாகமா லுருக்கொண்டுங் காணாக்
குரைக முற்பதக் கோமளக் கன்றே
ஞால மீதிவெம் போஸ்பவர் பிழையே
நாடி டாதரு நற்குணக் குன்றே
சீல மேவிய தவத்தினர் போற்றத்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெருமானே.

ஆறு வாண்முகத் தமுதெழுங் கடலே
யயனு மாலுரின் றறிவரும் பொருளே
யேறு மீதுவந் தேறுமெம் மரசே
யெந்தை யேயெமை யேன்றுகொள் ளிறையே
வீறு கொன்றையஞ் சடையுடைக் கனியே
வேத நாதிய மென்மலர்ப் பதனே
தேறு நெஞ்சினர் நாடொறும் வாழ்த்தத்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெருமானே.

நாட்டு முப்புர நகைத்தெரித் தவனே
நண்ணி யம்பல நடஞ்செயும் பதனே
வேட்டு வெண்டலைத் தார்புனைந் தவனே
வேட னெச்சிலை விரும்பியுண் டவனே

திருவருட்பாத்திரட்டு

கோட்டு மேருவைக் கோட்டிய புயனே
குற்ற முங்குண மாக்குறிப் பவனே
தீட்டு மெம்ப்புகழ்த் திசைபரந் தோங்கத்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெருமானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருசாதனத் தெய்வத்திறம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடையாயுன் னடியவர்க்கு மவர்மேற்பூண்ட
வொண்மணியாங் கண்மணிக்கு மோங்குசைவ
வடையாள மென்னவொளிர் வெண்ணீற்றுக்கு
மன்பிலே னஞ்சாம லந்தோ வந்தோ
நடையாய வுடன்முழுது நாவாய் நின்று
நவில்கின்றே னென்பாவி நாவைச் சற்று
மிடையாத கொடுத்தியாற் சுடினுமன்றி
யென்செயினும் போதாதே யெந்தாய் யெந்தாய்.

வஞ்சமிலார் நெஞ்சகத்தே மருவு முக்கண்
மாமணியே யுனைநினையேன் வாளா நானைக்
கஞ்சமலர் முகத்தியர்க்கும் வாதிற் றோன்றுங்
களிப்பினுக்குங் கழிக்கின்றேன் கடைய னேனை
நஞ்சமுணக் கொடுத்துமடித் திடினும்வாளா
னசிப்புறவே துணித்திடினு நலியத்தீயா
லெஞ்சலுறச் சுடினுமன்றி யந்தோ வின்னு
மென்செயினும் போதாதே யெந்தாயெந்தாய்

அருள்பழுக்குங் கற்பகமே யரசே முக்க
 னாரமுதே நினைப்புகழே னந்தோ வஞ்ச
 மருள்பழுக்கு நெஞ்சகத்தேன் வாளா நானே
 வாதமிட்டுக் கழிக்கின்றேன் மதியிலேனை
 வெருள்பழுக்குங் கடுங்காட்டில் விடினுமாற்று
 வெள்ளத்தி லடித்தேக விடினும் பொல்லா
 விருள்பழுக்கும் பிலஞ்சேர விடினுமன்றி
 யென்செயினும் போதாதே யெந்தயெந்தாய்.

பெருங்கருணைக் கடலேயென் குருவேமுக்கட்
 பெருமானே நினைப்புகழேன் பேயேனந்தோ
 கருங்கன்மனக் குரங்காட்டி வாளா நானேக்
 கழிக்கின்றேன் பயனறியாக் கடையனேனை
 யொருங்குருள வுடல்பதைப்ப வுறுங்குன் றேற்றி
 யுருட்டுகினு முயிர்நடுங்க வுள்ள மேங்க
 விருங்கமுவி லேற்றுகினு மன்றி யின்னு
 மென்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்..

தொழுகின்றோ ருளத்தமர்ந்த சுடரே முக்கட்
 சுடர்க்கொழுந்தே நிற்பதத்தைத் துதியேன்
 விழுகின்றே னல்லோர்கள் வெறுப்பாய்ப்பேசி[வாதிஸ்
 வெறித்துழலு நாயனையேன் விழலனேனை
 யுழுகின்ற துகப்படைகொண் டிலையத்தள்ளி
 யுழக்கினுநெட் டிடனடுங்க வுறுக்கி மேன்மே
 லெழுகின்ற கடலிடைவீழ்த் திடினு மன்றி
 யென்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தியாகவண்ணப் பதிகம்.

திருவொற்றியூர்

கவிநிலைத் துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரார் குழலா னுமையோ டயிலவேற்

காளே யொடுத்தா னமர்கின்ற

வேரார் கோலங் கண்டு களிப்பா

னெண்ணு மெமக்கொன் றருளானே

னீரார் சடைமேற் பிறையொன் றுடையா

னிதிக்கோன் றோழ னெனநின்றான்

போரா ரொற்றி யூரான் தியாகப்

பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

பக்தர்க் கருளும் பாவை யொடும்வேற்

பால னொடுத்தா னமர்கின்ற

ரித்தக் கோலங் கண்டு களிப்பா

ரினைக்கு மெமக்கொன் றருளானேற்

சித்தப் பெருமான் றில்லைப் பெருமான்

றெய்வப் பெருமான் சிவபெருமான்

பித்தப் பெருமா னென்றித் தியாகப்

பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

அறங்கொள் னுமையோ டயிலேந் தியவெம்

மைய னொடுத்தா னமர்கின்ற

திறங்கொள் கோலங் கண்டு களிப்பான்

சிறக்க வெமக்கொன் றருளானேன்

மறங்கொள் னெயின்மூன் றெறித்தான் கனக

மலையா னடியார் மயநீர்ப்பான்

பிறங்குஞ் சடையா னொற்றித் தியாகப்

பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடலமுதப்பதது.

திருவொற்றியூர்—திருத்தில்லை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தை நொந்துநொந் தயர்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தோர்ந்திலேன் நீக்குண முடையேன்
வந்து நின்னடிக்க காட்செய வென்றால்
வஞ்ச நெஞ்சமென் வசநின்ற துலையே
யெந்தை நின்னரு ளாண்டெனி னுய்யவே
னில்லை யென்னினு னில்லையுய்ந் திடலே
யந்தி வானிறத் தொற்றியூ ரரசே
யம்ப லத்தினின் றுடல்செய் யமுதே.

உன்னை யுன்னிரெக் குருகினின் றேத்த
வுள்ள மென்வச முற்றதின் றேனு
மென்னை யாளுந லுன்கட னன்றே
விரக்க மென்பதுன் னிடத்திலே யன்றோ
முன்னை வல்வினை முடித்திடிற் சிவனே
முட னேனுக்கு முன்னிற்ப தெவனோ
வன்னை யப்பனே யொற்றியூ ரரசே
யம்ப லத்தினின் றுடல்செய் யமுதே.

யாது நின்கருத் தறிந்திலேன் மனமோ
வென்வ சப்படா திருத்தலே யுரைத்தேன்
நீது செய்யினும் பொறுத்தெனைச் சிவனே
தீய வல்வினைச் சேர்ந்திடா வண்ணம்

பாது காப்பதுன் பரமின்றேற் பலவாய்
 பகர்த லென்னகாண் பழிவரு முனக்கே
 யாது காண்டியெம் மொற்றியூ ரரசே
 யம்ப லத்தினின் றுடல்செய் யமுதே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடிச்சரண்புகல்.

திருவொற்றியூர்.
 எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓட வெங்கணு நமக்கென்ன குறைகா
 ணுற்ற நற்றுணை யொன்றுமில் லார்போல்
 வாட நெஞ்சமே வருதியென் னுடனே
 மகிழ்ந்துநா மிருவருஞ் சென்று மகிழ்வார்
 கூட னேர்திரு வொற்றியூ ரகத்துக்
 கோயின் மேவிநங்குடி முழுதாளத்
 தாட லந்தரு நமதருட் செல்வத்
 தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

விடங்கொள் கண்ணினு ரடிவிழந் தையோ
 வெட்கி னாயிந்த விதியுனக் கேளே
 மடங்கொ ணெஞ்சமே நினக்கின்று நல்ல
 வாழ்வு வந்தது வருதியென் னுடனே
 விடங்கொள் மாரிடை நமக்கினி யொப்பா
 ரியார்கண் டாயொன்று மெண்ணலை கமலத்
 தடங்கொ ளொற்றியூ ரமர்த்தருஞ் செல்வத்
 தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

தவத்திறம்போற்றல்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வில்வத் தொடும்பொற் கொன்றையணி
வேணிப் பெருமா னொற்றிநகர்
செல்வப் பெருமான் சிவபெருமான்
றியாகப் பெருமான் திருவழகைக்
கல்வைப் புடைய மனங்களிக்கக்
கண்கள் களிக்கக் கண்டுநின்றே
னில்வைப் புடையே னம்மாநா
னென்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

மறப்பை யகன்ற மனததுரவோ
வாழ்த்த வவர்க்கு வான்கதியின்
சிறப்பையளிக்குஞ் சிவபெருமான்
றியாகப்பெருமான் திருநடத்தைப்
பிறப்பை யகற்று மொற்றியிற்போய்ப்
பேரா னந்தம் பெறக்கண்டே
னிறப்பைத் தவிர்த்தே னம்மாநா
னென்ன தவந்தான் செய்தேனோ.

முன்னவ காழ வன்ன லாகு

முத்துச் சிவிகை குடை யொடுபொற்
சின்ன மளித்தோன் சிவபெருமான்
றியாகப் பெருமான் திருவடிவைக்

கன்னின்றுருகா நெஞ்சருகக்
கண்டேன்கண்ட காட்சிதனை
யென்னென் றுரைப்பே னம்மாநா
னென்னதவந்தான் செய்தேனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சறுத்த திருநேரிசை.

திருவொற்றியூர்

நேரிசை வெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சே வுலக நெறிநின்று நீமயலா
லஞ்சே லென்பின்வந் தருள்கண்டா-யெஞ்சாத
தவக்கொழுந்தாஞ் சற்குணவர் தாழ்ந்தேத்துமொற்றிச்
சிவக்கொழுந்தை வாழ்த்துநாஞ் சென்று.

வருநா னாயிர்வாழு மாண்பறியோ நெஞ்சே
யொருநாளு நீவேறென் றுன்னே-நிருநானைப்
போவான் றொழுமன்றிற் புண்ணியனையொற்றியிற்று-
யாவான் நிருவடி யல்லால்.

ஆல்லாலமுண்டமிடற் றுரமுதையற்புதத்தைக்
கல்லாலநீழலமர் கற்பகத்தைச்-சொல்லார்ந்த
விண்மணியையென்னுயிரை மெய்ப்பொருளை யொற்றி!
கண்மணியை நெஞ்சே கருது. [யிலென்

என்றென்றமுதா யிலையென் னெஞ்சமே
யொன்றென்று நின்றவுயர்வுடையா-னன்றென்ற
செம்மைத்தொழும்பர் தொழுஞ்சீரொற்றியூரண்ண
னம்மைத் தொழும்பு கொள்ளுநான்.

பாங்குடையார் மெய்யிற் பவித்ததிரு நீறணியாத்
 திங்குடையார் தீமனையிற்செல்லாதே-யோங்குடையார்
 னுற்றமர்ந்தபாகத்தெம்மொற்றியப்பன்போன்னருளைப்
 பெற்றமர்தி நெஞ்சே பெரிது.

வேண்டாமை வேண்டுவது மேவாத்தவமுடையோர்
 தீண்டாமை யாததுநீ தீண்டாதே-யீண்டாமை
 யொன்றுவபோனென்சேநீயொன்றியொற்றியூரன்பாற்
 சென்றுதொழு கண்டாய் தினம்.

ஏலக்குழலா ரிடைக்கீழ்ப் படுங்கொடிய
 ஞாலக்கிடங்கரினே நம்பாதே-நீல
 மணிகண்டாவென்று வந்து வாழ்த்தி நெஞ்சேநானும்
 பணிகண்டா யன்னோன்பதம்.

பதந்தருவான்செல்வப் பயன்றருவான் மன்னுஞ்
 சதந்தருவான் யாவுந்தருவா-னிதந்தருமென்
 னெஞ்சமென்கொல்வாடுகின்றாய் நின்மலாநின்னடியே
 தஞ்சமென்றாலொற்றியப்பன் றான்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிகாமணிமாலை .

புள்ளிருக்கும் வேளூர்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லேன் மனக்கருங் கல்லேன் சிறிதுங் கருத்தறியாப் [றி
பொல்லேன் பொய்வாஞ்சித்தபுல்லேனிரக்கம் பொறுமைசி
தில்லே னெனினுநின் பாலன்றி மற்றையி டத் திற்சற்றுஞ்
செல்லேன் வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

நானேநினக்குப்பணிசெயல்வேண்டுநின்னாண்மலர்த்தா
டானேயெனக்குத்துணைசெயல்வேண்டுந்தயாநிதியே
கோனேகரும்பின்கவையேசெம்பாலொடுகூட்டுநறுந்
தேனேவயித்தியநாதாவமரர்சிகாமணியே.

[ன்ற
புல்வாயின்முன்னர்ப்புலிப்போத் தெனவென்முன்போந்துநி
கல்வாய் மனத்தரைக் கண்டஞ்சி னேனைக் கடைக்கணிப்பா
யல்வாய்மணிமிடற் றுரமு தேயரு ளான்றபெருஞ்
செல்வா வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

ஊன்கொண்ட தேகத்து முள்ளத்து மேவி யுறும்பினியா
னன்கொண்ட துன்பந்தவிர்ப்பாய் வயித்திய நாதவென்றே
வான்கொண்ட நின்னருட் சீரேத்துகின்ற வகையறியேன்
மேன்கொண்ட கொன்றைச் சடையா யமரர் சிகாமணியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க லி மு றை யீ டே

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்விடு கின்றில னென்றெம் புண்ணியா
கைவிடுகின்றியோகடையனேன்றனைப்
பைவிட முடையவெம பாம்புமேற்ற நீ
பெய்விட மனையவென் பிழைபொ றுக்கவே

இல்லையேயென்ப திங்கில்லை யென்றரு
ணல்லையேநீயரு ணயந் துநல்கினுற்
கல்லையேயனையவென் கன்ம நெஞ்சக
மொல்லையேவஞ்சம்விட் டுவக்குமுண்மையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சோடுநேர்தல்.

கோயில்

எண்சீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்னு மெங்நன மேகுகின் றனையோ
வேழை நெஞ்சமே யிங்குமங்குந்தான்
முன்னே நாம்பிறந் துமுன்றவத் துயரை
முன்னி லென்குலை முறுக்குகின் றனகா
ணென்னை நீயெனக் குறுதுணை யந்தோ
வென்சொலேற்றிலையெழில்கொளும் பொதுவின்
மன்னு நம்முடை வள்ளலேநினைத்தான்
மற்று நாம்பிற வாவகை வருமே

பிறந்து முன்னரிவ் வுலகினும் பெண்டி
 பின்னை யாதியபெருந்தொடக் குழந்தே.
 பிறந்து வீழ்கதி யிடைவிழுந் துழன்றே
 யிருந்த சேட-த்தி னித்தனை யெல்லா
 மறந்து விட்டனை நெஞ்சமே நீதான்
 மதியி லாயது மறந்தில னெளியேன்
 துறந்து நாம்பெறுஞ் சுகத்தினையடையச்
 சொல்லும் வண்ணநீ தொடங்கிடினன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சத்தேற்றல்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர் கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இலவு காக்கின்ற கள்ளைபோ லுமுன்றா
 யென்னை நின்மதி யேழை நீ நெஞ்சே
 பலவு வாழைமாக் கனிகனிந் திழியும்
 பணைகொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
 நிலவு வெண்மதிச் சடையுடை யழகர்
 நிறைய மேனியி னிகழ்ந்தநீற் றழகர்
 குலவுகின்றனர் வேண்டிய வெல்லாங்
 கொடுப்பர் வாங்கிரான் கொடுப்ப னுன்றனக்கே

மன்னு ருத்திரர் வாழ்வைவேண் டினையோ
 மால வன்பெறும் வாழ்வுவேண் டினையோ
 வன்ன லூர்திபோ லாகவேண் டினையோ
 வமையு மிர்திர னாகவேண் டினையோ

‘வென்ன வேண்டினுந் தடையிலை நெஞ்சே
யின்று வாங்கிநா’ னீசுவ னுனக்கே
வன்னி யஞ்சடை யெம்பிரா னெற்றி
வளங்கொ னுரிடை வருதியென் னுடனே.

ஹப்பி லாச்சிவ யோகம்வேண் மிகினும்
வழுத்த ரும்பெரு வாழ்வுவேண் மிகினு
மிறப்பி லாதின்னு மிருக்கவேண் மிகினும்
யாது வேண்டினு மீசுவ னுனக்கே
ஹப்பி லானெங்கள் பரசிவ பெருமான்
பித்த னென்று நீ பெயர்ந்திட நெஞ்சே
வறப்பி லானருட் கடலவ னமர்ந்து
வாழு மொற்றியின் வருதியென் னுடனே

காலஞ் செல்கின்ற தறிந்திலை போலுங்
காலன் வந்திடிற் காரிய மிலைகா
ணீலஞ் செல்கின்ற மிடற்றினார் கரத்தி
னிமிர்ந்த வெண்ணெருப் பேந்திய நிமல
ரேலஞ் செல்கின்ற குழலியோர் புடையா
ரிருக்கு மொற்றியூர்க் கென்னுடன்வருதி
னூலஞ் செல்கின்ற துயர்கெட வரங்க
ணல்கு வாரவை நல்குவ னுனக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சற் று னு உ.

திருவொற்றியூர்.

எண்சீர்க் கழிநெடிசடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆட்டு கின்றதற் காகவம் பலத்து
ளாடு கின்றசே வடிமலர் நினையாய்
வாட்டு கின்றனை வல்வினை மனனை
வாழ்ந்து நீசுக மாயிரு கண்டாய்
கூட்டு கின்றநம் பரசிவன் மகிழ்விற்
குலவு மொற்றியூர்க் கோயில்குழந் தின்ப
மீட்டு கின்றதற் கேகின்றே னுனக்கு
மியம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே

யாது கண்டனை யதனிடத் தெல்லா
மணைகின் றுயவ மாகநிற் கீந்த
போது போக்கினை யேயினி மனனை
போதி போதிநீ போம்வழி யெல்லாங்
கோது நீக்கநல் லருடரும் பெருமான்
குலவு மொற்றியூர்க் கோயிலுக்கின்றே
யேத மோடநான் செல்கின்றே னுனக்கு
மியம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே

திருச்சிற்றம்பலம்.

கேடுமோழிவஞ்சி.

திருவொற்றியூர்.

எண்சீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றப்பலம்.

கோவ மென்னுமோர் கொலைப்புலைத் தலைமைக்
கொடிய னேயெனைக் கூடி நீ நின்ற
பாவ வன்மையாற் பகையடுத் துயிர்மேற்
பரிவி லாம்பலே பயனிழந் தனன்காண்
சாவ நீயில தேலெனை விடுக
சலஞ்செய் வாயெனின் சதுர்மறை முழக்க-
மோவி லொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளா
லுன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

மோக மென்னுமோர் மூடரிற் சிறந்தோய்
முடிவி லாத்துயர் மூலவில் லொழுக்கிற்
போக மென்னுமோ ரளற்றிடை விழவும்
போற்று மக்கள்பெண் டன்னைதந் தையராஞ்
சோக வாரியி லழுந்தவு மியற்றிச்
சூழ்கின் றுயெனைத் தொடர்ந்திடேற் றொடரி
லோகை யொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளா
லுன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

மதமெ னும்பெரு மத்தனை யெனைநீ
வருத்த லோதினால் வாயிலுக் கடங்கா
சிதமெ னும்பரன் செயலினை யறியாய்
தீங்கு செய்தனர் நன்மையாஞ் செய்தோ

மிதம, நிர்தன மெமக்கினி யொப்பார்
யாவ ரென்றனை யிழிச்சினை யடியார்க்
குதவு மொற்றியூர்ச் சிவனருள் வானா
லுன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே

ஆமைவ நிந்திடா வாணவப் பயலே
யகில கோடியு மாட்டுகின் றவன்கா
ணெமை நடத்துவோ னீதுண ராம
லின்று நாம்பர னிணையடி தொழுதோன்
கமைவி னேத்தினோ மடியரு மாளோன்
கனிகின் றோமெனக் கருதிட மயக்கே
லுமைய நொற்றியூர்ச் சிவனருள் வானா
லுன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பற்றின் றிறம்பகர்தல்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூவரை யளித்த முதல்வனை முக்கண்
மூர்த்தியைத் தீர்த்தனைப் பெரிய
தேவரைக்காத்த செல்வனை யொற்றித்
தியாகனை நினைந்துவின் நேத்தாப்
பாவரை வரையாப் படிற்றரை வாதப்
புதடரைச் சிதடரைப் பகைசேர்
கோவரைக் கொடிய குணத்தரைக் கண்டாற்
கூசுவ கூசுவ விழியே.

கஞ்சனைச் சிரங்கொய் கரத்தனை மூன்று
 கண்ணனைக் கண்ணனைக் காத்த
 தஞ்சனை யொற்றித் தலத்தனைச் சைவத்
 தலைவனைத் தாழ்ந்துநின் றேத்தா
 வஞ்சரைக் கடைய மடையரைக் காம
 மனத்தரைச் சினத்தரை வலிய
 நஞ்சரை யிழிந்த நரகரைக் கண்டா
 நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.

ஈசனைத் தாயி லினியனை யொற்றி
 யின்பனை யன்பனை யழியாத்
 தேசனைத் தலைமைத் தேவனை ஞானச்
 சிறப்பனைச் சேர்ந்துநின் றேத்தா
 நீசரை நாணி நெட்டரை நரக
 நேயரைத் தீயரைத் தரும
 நாசரை யொழியா நட்டரைக் கண்டா
 நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடிமைத்திறத்தலைசல.

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவ ரறியார் மாலறியான்

திசைமா முகத்தோன் றுனறியான்

யாவ ரறிவார் திருவொற்றி

யப்பா வடியேன் யாதறிவேன்

மூவர் திருப்பாட் டினுக்கிசைந்தே
முதிர்தீம் பாலு முக்கனியுங்
காவ லமுது நறுந்தேனுங்
கைப்ப விளிக்கு நின்புகழே.

விடுத்தேன் தவத்தோர் நெறிதன்னை
வியந்தே னுலக வெந்நெறியை
மடுத்தேன் றுன்ப வாரிதனை
வஞ்ச மனத்தர் மாட்டிறவை
யடுத்தே நொற்றி யப்பாவுன்
னடியை நினைவே னலமந்தேன்
படுத்தே நமன்செக் கிடும்போது
படிதேன் யாது படுவேனே.

நாடி யலுத்தே னென்னளவோ
நம்பா மன்று ணன்குநட .
மாடி மகிழுந் திருவொற்றி
யப்பா வுன்ற னருட்புகழைக்
கோடி யளவி லொருகூறுங்
குணித்தா ரின்றி யாங்காங்குந்
தேடி யலைந்துந் தெளிந்திலரே
திருமான் முதலாந் தேவர்களே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவத்தொழிற்கலைசல்.

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தப்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவரே யயனே திருநெடு மாலே

சித்தரே முனிவரே முதலா

யாவரே யெனினு மையநின் றன்மை

யறிந்திலர் யானுனே யறித

முனில்வான் சுடரைக் கண்ணிலி யறியுந்

தன்மையன் னோபெருந் தவத்தோ

ரோவின்மா தவஞ்செய் தோங்குசீ ரொற்றி

யூரமர்ந் தருள்செயு மொன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நா ள வ த் த லை ச ல்.

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தப்

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்றிருந் தவரை நாளையிவ் வுலகி

விருந்திடக் கண்டிலே மாவா

வென்றிருந் தவத்தோ ராற்றுகின் றனரா

லேழையே னுண்டுநித் தவமே

சென்றிருந் துறங்கி விழிப்பதே யல்லாந்

செய்வன செய்கிலே னந்தோ

மன்றிருந் தோங்கு மணிச்சுட ரொளியே

வன்னலே யொற்றியூர் வாழ்வே.

நீரின்மே லெழுது மெழுத்தினும் விரைந்து.
 நிலைபடா வுடம்பினே யோம்பிப்
 பாரின்மே லலையும் பாவியேன் றனக்கு
 பரிந்தருள் பாலியா யெண்ணிற்
 காரின்மேல் வரல்போற் கடாமிசை வருமக்.
 காலன்வந் திடினெது செய்வேன்
 வாரின்மேல் வளருந் திருமுலை மலையான்
 மணாளனே யொற்றியூர் வாழ்வே.

கான்றசோ றருந்துஞ் சுணங்கனிற் பலநாள்
 கண்டபுன் சுகத்தையே விரும்பு
 நான் றநெஞ் சுகனே னமன்றமர் வருநா
 னாஹுவ தன்றியென் செய்கேன்
 சான்றவர் மதிக்கு நின்றிரு வருடான்
 சார்ந்திடிற் றருக்குவ னையா
 மான்றனிக் கரத்தெம் வள்ளலே யென்னை:
 வாழ்விக்கு மொற்றியூர் வாழ்வே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—o—

அ ரு ட் டி ற த் த லை ச ல்.

திருவொற்றியூர்
 கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நறைமணக்குங் கொன்றை நதிச்சடிவ நாயகனே
 கறைமணக்குந் திருநீல கண்டப் பெருமானே
 யுறைமணக்கும் பூம்பொழில்சூழ் மொற்றியப்பாவுன்னுடைய
 மறைமணக்குந் திருவடியை வாய்நிரம்ப வாழ்த்தேனே.

அலைவளைக்கும் பாற்கடலா னம்புயத்தான் வாழ்த்திரிதந்
தலைவளைக்குஞ் செங்கமலத் தாளுடையா யாளுடையா
யுலைவளைக்கா முத்தலேவே லொற்றியப்பா வுன்னுடைய
மலைவளைக்குங் கைம்மலரின் வண்மைதனை வாழ்த்தேனோ.

குற்றஞ் செயினுங் குணமாகக் கொண்டருஞ்
நற்றவர்த முள்ள நடுகின்ற நம்பரனே
யுற்றவர்த நற்றுணைவா லொற்றியப்பா வென்கருத்து
முற்றிடரின் சந்நிதியின் முன்னின்று வாழ்த்தேனோ.

வஞ்ச மடவார் மயக்கு மயக்கொழிய
நஞ்சமணி கண்டத்து நாதனே யென்றென்று
வஞ்சவர்கள் வாழ்த்துகின்ற லொற்றியப்பா வுன்னுடைய
கஞ்ச மலரடிக்கே காதலுற்றுப் போற்றேனோ.

பெண்மணியே யென்றுலகிற் பேசையரைப் பேசாதென்
கண்மணியே கற்பகமே கண்ணுதலிற் கொள்கரும்பே
யொண்மணியே தேனேயென் றொற்றியப்பா வுன்றனைநான்
பண்மணஞ் செய்பாட்டிற் பரவித் துதியேனோ.

தந்தைதாய் மக்கண்மனை தாரமெனுஞ் சங்கடத்திற்
சிந்தைதான் சென்று தியங்கி மயங்காமே
யுந்தையென்போ ரில்லாத லொற்றியப்பா வுன்னடிக்கீழ்
முந்தையோர் போன்று முயங்கி மகிழேனோ.

மின்னொப்பாம் வாழ்வைவியந் திடருள விழ்ந்தலைந்தேன்
பொன்னொப்பாய் தெய்வமணப் பூவொப்பா பென்னினுமே
யுன்னொப்பா ரில்லாத லொற்றியப்பா வுன்னுடைய
தன்னொப்பாம் வேணியின்மேற் சார்பிறையைப் பாரேனோ.
திருச்சிந்தம்பலம்.

திருவிண்ணப்பம்.

எண்சீர்க் கழிநெழிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈழக் கிருந்ததென் னிடத்திலா யினுநீர்

தந்தை யாதலிற் சார்ந்தநன் னெறியிற்

பழக்கி வைப்பது தேவரீர்க் குரிய

பண்பன் றோவெனைப் பரிந்திலீ ரானால்

வழக் கிருப்பதிங் குமக்குமென் றனக்கும்

வகுத்துக் கூறுதன் மரபுமற் றன்றாற்

புழைக்கை மாவுரி யீரொற்றி யுடையீர்

பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ.

வன்மை பேசிய வன்றொண்டர் பொருட்டாய்

வழக்குப் பேசிய வள்ளல்நீ ரன்றோ

வின்மை யாளர்போல் வலியவந் திடினு

மேழை யாமிவ னென்றொழித் திட்டாற்

றன்மை யன்றது தருமமு மன்றாற்

றமியனே னின்னுஞ் சாற்றுவ தென்னே

பொன்மை யஞ்சடை யீரொற்றி யுடையீர்

பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ

விருப்பு நின்றதும் பதமலர் மிசையல்

விருப்பை மாற்றுதல் விசாகுமற் றன்றாற்

கருப்பு நேரினும் வள்ளியோர் கொடுக்குங்

கடமை நீங்குறா ருடைமை பின்றேனு

நெருப்பு தம்முரு வாயினு மருகி

னிற்க வஞ்சுறே னீலனு மன்றாற்

பொருப்பு வில்லுடை யீரொற்றி யுடையீர்

பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ

பிரசாத வீண்ணப்பம்.

எழுதீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

குழிக்குமண் ணடைக்குங் கொள்கைபோற் பாழுங்
கும்பியை யோம்பின னல்லாற்
செழிக்குமுன் றிருமுன் னீலகண் டந்தான்
செப்புதன் மறந்தன் னதனால்
விழிக்குணின் றிலங்கும் விளங்கொளி மணியே
மென்கரும் பின்றவெண் முத்தந்
தழிக்கொளும் வயல்கு மொற்றியி லுன்னாற்
றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே.

அருமருந் தனையாய் நின்றிரு முன்போ
யாகரா வெனத் தொழன் மறந்தே
யிருளுறு மனத்தேன் மலத்தினு மிழிந்த
வியல்புற வுண்டன னதனால்
கருமருந் தனைய வஞ்செழுத் தோதுங்
கருத்தர்போற் றிருத்தம தாகத்
தரும நின்றோங்கு மொற்றியி லுன்னாற்
றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வழிமொழிவிண்ணப்பம்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆட்டு கின்றநீ யறிந்திலே போலு
மைவர் பக்கநா னாடுகின் றதனைக்
காட்டு கின்றவான் கடலிடை யெழுந்த
காள முண்டவக் கருணையை யுலகி
ஆட்டு கின்றனை யாபிலிக் கொடிய
நாய்க்கு முன்னருள் நல்கிட வேண்டுந்
திட்டு கின்றநற் புகழொற்றி யரசே
திருச்சிற் றம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

உய்ய வொன்றிலேன் பொய்யனென்பதனை
யொளித்தி லேனின்த வொதியனுக் கருணை
செய்ய வேண்டுவ தின்றெனிற் சிவனே
செய்வ தென்னேநான் திகைப்பதை யன்றி
மைய நெஞ்சினே னாகுனு முன்னை
மறந்தி லேனிது வஞ்சமு மன்றே
செய்ய மேனியெம் மொற்றியூர் வாழ்வே
திருச்சிற் றம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவனும வின்னணப்பம்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெல்லு கின்றனர் வினைப்புல வேடர்

மெலிகின் றேனிகு வீணினிற் காலஞ்

செல்லு கின்றன வையவோ சிவனே

செய்வ தென்னேநான் சிறியருட் சிறியேன்

சொல்லு கின்றனன் கேட்கின்றாய் கேட்கிந்

தூரநின்றனை ஈரமில் லார்போற்

புல்லு கின்றசீ ரொற்றியம் பரனே

போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

சுத்த நெஞ்சருட் சேர்க்கினு மலது

சோம்ப நெஞ்சருட் சேர்க்கினு நினது

சித்தமென்னள வன்றது சிவனே

செய்வ தென்னேநான் சிறியருட் சிறியே

னித்தநின்னடி யன்றியொன் றேத்தே

னித்த னேயது நீயறி யாயோ

புத்த ருந்தமி மொற்றியூ ரரசே

போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

தத்து மத்திடைத் தயிரென வினையாற்

றளர்ந்து மூப்பினிற் றண்கொண் டுமுன்றே

செத்துமீளவும் பிறப்பெனிற் சிவனே

செய்வ தென்னேநான் சிறியருட் சிறியேன்

றொத்து வேண்டுகின் றிருவடிக் கெனையே

துட்ட னென்றியேற் றுணைபிறி தறியேன்

புத்தை நீக்கிய வொற்றியம் பரனே

போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே

சூற்றாவிண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரணவா ரிசமென் றலைமிசை யின்னுந்
தரித்திலை தாழ்த்தனை யடியேன்
கரணவா தனையுந் கந்தவா தனையுந்
கலங்கிடக் கபமிழுத் துந்து
மாணவா தனைக்கென் செய்குவமென்றே
வருந்துகின் றனன்மன மாழார்
தரணமூன் றெரிய நகைத்தவெம் மிறையே
யடியனை யாள்வதுன் கடனே.

கடம்பொழியோங்க லுரியுடை யுடுக்குங்
கடவுளே கடவுளர் கோவே
மடம்பொழி மனத்தேன் மலஞ்செறிந் தூறும்
வாயிலோ ரொன்பதில் வருமீவ்
வுடம்பொழிந் திடுமேன் மீண்டுமீண்டெந்த
வுடம்புகொண் டிழல்வனோ வென்று
ஊடம்பொழி பதத்தாய் நடுங்குகின் றனன்கா
ணான்செயும் வகையெது நவிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரங்கல் விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடிய நெஞ்சினேன் கோபமே யடைந்தேன்
கோடிகோடியாங் குணப்பழு துடையேன்
கடிய வஞ்சகக் கள்வனேன் றனக்குன்
கருணை யீந்திடா திருந்திழற் கையே
னடிய னாகுவ தெவ்வண மென்றே
யைய வையநா னலறிடு கின்றே
னெடிய மும்மல மொருங்கறுத் தவர்கே
ரொற்றி மேவிய வுலகுடையோனே.

பந்த மட்டினும் பாவநெஞ் சகத்தாற்
பவப்பெ ருங்கடற் படிந்துழன் றயர்ந்தே
னிந்த மட்டின லுழன்றதே யமையு
மேற வேண்டுமுன் னெண்ணமே தறியே
னந்த மட்டினி லிருத்தியோ வன்றி
யடிமை வேண்டினின் னருட்பெரும் புணைய
யுந்த மட்டினுற் றருதியோ வுரையா
யொற்றி மேவிய வுலகுடையோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதல் வீண்ணப்பம்.

—(0)—

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வஞ்சக வினைக்கோர் கொள்கல மனைய
மனத்தினே னனைத்தினுங் கொடியேன்
றஞ்சமென் றடைந்தே னின்றிருக் கோயிற்
சந்நிதி முன்னர்நிற் கின்றே
னெஞ்சலி லடங்காப் பாவியென் றெனைநீ
யிகழ்ந்திடி லென்செய்வேன் சிவனே
கஞ்சன்மால் புகழு மொற்றியங் கரும்பே
கதிதருங் கருணையங் கடலே.

ஆளவிலா வுலகத் தனந்தகோ டிகளா
மாருயிர்த் தொகைக்குளு மெனைப்போ
லிளகிலா வஞ்ச நெஞ்சகப் பாவி
யேழைக ளுண்டுகொ லிலைகாண்
டளர்விலா துனது திருவடி யெனும்பொற்
றுமரைக் கணியன குவனே
களவிலார்க் கினிய வொற்றியம் மருந்தே
கனந்தருங் கருணையங் கடலே.

சற்றுநற் குணந்தான் சார்ந்திடாக் கொடியார்
தந்தலே வாயிலுட் குரைக்கும்
வெற்றுநாய் தனக்கும் வேறுநாயாக
மெலிகின்றே னைம்புலச் சேட்டை

யற்றுநின் றவர்க்கு மரியநின் றிருத்தாட்
கடிமைசெய் தொழுகுவ னேயோ
கற்றமுற் றுணர்ந்தோர்க் கருடரு மொற்றிக்
கடவுளே கருணையங் கடலே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருள் வீண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணி லாநினைப் புற்றதின் வழியே
யின்ப துன்பங்க ளெய்தியென் னெஞ்சம்
கண்ணி லாக்குரங் கெனவுழன் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
பெண்ணி லாவிய பாகத்தெம் மமுதே
பிரம னாதியர் பேசருந் திறனே
தெண்ணி லாமுடி யொற்றியங் கனியே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

பாது சொல்லினுங் கேட்பதின் றந்தோ
யான்செய் தேனென தென்னுமில் விருளிற்
காது கின்றதென் வஞ்சக நெஞ்சங்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியே
னோது மாமறை யுபநிட தத்தி
னுச்சி மேவிய வச்சிர மணியே
திது நீக்கிய வொற்றியந் தேனே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடி வீண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்.

எண்சீர்க் கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாலே யொன்றுதோட் சுந்தரப் பெருமான்

மணத்திற் சென்றவண் வழக்கிட்ட தெனவே

யோலே யொன்றுநீர் காட்டுதல் வேண்டா

முவந்து தொண்ட னென்றுரைப் பீரேலென்னை
வேலே யொன்றல மிகப்பல வெனினும்

வெறுப்பி லாதுளம் வியந்துசெய் குவன்காண்
சோலே யொன்றுசீ ரொற்றியூ ருடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

புதிய னென்றெனைப் போக்குதி ரோநீர்

பூரு வத்தினும் பொன்னடிக் கடிமை

புதிய வைத்தன னாயினு மந்தப்

பழங்க ணக்கினைப் பார்ப்பதி லென்னை

முதிய னல்லன்யா னெப்பணி விடையு

முயன்று செய்குவேன் முர்க்கனு மல்லேன்

புதிய தோங்கிய வொற்றியூ ருடையீர்

தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

முத்தி நேர்கிலாத் தேவர்க டமைநான்

முந்து நேனவர் முற்பட வரினுஞ்

சுத்தி யாகிய சொல்லுடை யணுக்கத்

தொண்டர் தம்முடன் சூழ்த்திட ரெனினும்

புத்தி சேர்புறத் தொண்டர்தம் முடனே

பொருந்த வைக்கினும் போதுமற் றதுவே

துத்தி யார்பணி யீரொற்றி யுடையீர்

தூய மால்விடை துவசத்தி னீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாடக விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறவிக் கண்ணிலான் கைக்கொளுங் கோலைக்
பிடுங்கி வீசுதல் பெரியவர்க் கறமோ
மறவிக் கையறை மனத்தினே னும்மேல்
வைக்கு மன்பைநீர் மாற்றுத லழகோ
வுறவிக் கொள்கையை யுள்ளிரே விதனை
யோதிக் கொள்ளிட மொன்றிலை கண்டீர்
நறவிக் கோங்கிய வொற்றியம் பதியீர்
ஞான நாடக நவிற்றுகின் றீரே.

தந்தை யானவர் தலையரைக் கெடுக்கச்
சமைவ ரென்பது சற்றுமின் றுலகி
லெந்தை நீரெனே வஞ்சக வாழ்வி
லிருத்து வீரெனில் யார்க்கிது புகல்வேன்
பந்தமேலிட வென்பரி தாபம்
பார்ப்பீ ரோவிருட் பங்கய விழியீர்
நந்த வொண்பனை யொற்றியூ ருடையீர்
ஞான நாடக நவிற்றுகின் றீரே.

கல்வி வேண்டிய மகன்றனைப் பெற்றோர்
கடித்த லோர்சிறு கதையிலு மிலைகாண்
செல்வம் வேண்டிலேன் றிருவருள் விழைந்தேன்
சிறிய னேனைநீர் தியக்குத லழகோ
பல்வி தங்களாற் பணிசெயு முரிமைப்
பாங்கு நல்கும்ப் பாமுமக் கன்றே
நல்வி தத்தினர் புகழொற்றி யுடையீர்
ஞான நாடக நவிற்றுகின் றீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ண விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்பா வென்றருளுங் காளத்தியப்பாமுன்
வண்ணப்பால் வேண்டு மதலையைப்பால் வாரிதியை
யுண்ணப்பா வென்றுரைத்த வொற்றியப்பா வந்தருள்
வெண்ணப்பா வென்றமுடில் வேழைமுகம் பாராயோ.

மருட்கை விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாது செங்குவன் போது போகின்ற
தண்ண லேயும் தன்பருக் கடியேன்
கோது செய்யினும் பொறுத்தருள் புரியுங்
கொள்கை யீரெனைக் குறுகிய குறும்பர்
வாது செய்கின்றார் மனந்தளர் கின்றேன்
வலியி லேன்செயும் வகையொன்று மறியேன்
மாதர் செய்பொழி லொற்றியூ ருடையீர்
வண்கையீ ரென்கண் மணியனை யீரே.

என்பி றப்பினை யார்க்கெடுத் துரைப்பே
னென்செய் வேனெனை யென்செய நினைக்கேன்
முன்பி றப்பிடை யிருந்தசே டத்தான்
மூட வாழ்க்கையாந் காடகத் தடைந்தே
யன்பி றந்தவெங் காமவேட் டுவன
லலைப்புண் டேனும் தருள்பெற விழைந்தேன்
வன்பி றந்தவர் புகழொற்றி யுடையீர்
வண்கையீ ரென்கண் மணியனை யீரே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடைமட விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்போன்ற தெய்வமொன் றின்றென வேத நிகழ்த்தவுநின்
பொன்போன்ற ஞானப் புதுமலர்த் தாட்டுணைப் போற்றுகிலே
னென்போன்ற வேழையர் யாண்டு ரம்பலத் தேநடஞ்செய்
மின்போன்ற வேதிய னெயொற்றி மேவிய வேதியனே.

காவல னேயன்று மாணிக்குப் பொற்கிழிக் கட்டவிழ்த்த
பாவல னேதொழும் பாணன் பரிசுரப் பாட்டளித்த
நாவல னேதில்லை நாயக னேகட னஞ்சையு ன்ட
மாவல னேமுக்கண் வானவ னெயொற்றி மன்னவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சி று வி ண் ண ப் ப ம்.

பொது.

எண்சீர்த் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணலுன் னருட்புகழைப் பாநி கின்றார்
பணிகின்றார் நின்னழகைப் பார்த்துப் பார்த்துக்
கண்ணூர வுளங்குளிரக் களித்தா னந்தக்
கண்ணீர்கொண் டாடுகிறார் கருணை வாழ்வை
யெண்ணுநின் றுனையெந்தா யெந்தா யெந்தா
யென்கின்றார் நின்னன்ப ரெல்லாமென்ற
னண்ணாநா ஞெருபாவி வஞ்ச நெஞ்சா
லலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

கொலையறியாக் குணத்தோர்நின்னன்பரெல்லாங்
 குணமேசெய் துன்னருடான் கூடுகின்றார்
 புலையறிவே னுனெருவன் பிழையே செய்து
 புலங்கெட்ட விலங்கேபோற் கலங்குகின்றே
 னிலையறியே னெறியொன்று மறியேனெங்கு
 நினையன்றித் துணையொன்று மறியேன்சற்று
 மலையறியா வருட்கடா யான்க வீணி
 லலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரு விண்ணப்பம்.

பொது.

அறுசீர்க் கழிநெழிலடி பாசிரியவீருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்மை பறியே னென்னுமெனை
 யுடையா யுணையே யொவ்வொருகா
 வெண்மை யுடையே னினைக்கின்றே
 எனனே யுன்னை பேந்தாத
 வெண்மை யுடையார் சார்பாக
 விட்டா பந்தோ வினைபேனை
 வண்மை யுடையா பென்செய்கேன்
 மற்றோர் துணையிங் கறியேனே.

பாலே யமுதே பழமேசெம்
 பாகே பெணுவின் பதப்புகழை
 மாலே யபனே யிந்திரனே
 மற்றைக் தேவ சேமனைக

னாலே யறியா தெனிற்சிறிபே
 னாலே வறிலே னாயகவென்
 மேலே யருள்கூர்ந் தெனேநின்றான்
 மேவுவோர்பாற் சேர்த்தருளே.

கண்ணார் நுதலோய் பெருங்கருணைக்
 கடலோய் கங்கை மதுச்சடையோய்
 பெண்ணு ரிடத்தோ யாவர்கட்கும்
 பெரியோய் கரியோன் பிரமனெடு
 பெண்ணு வெனநின் றேத்தெடுப்பா
 வாமந்தோய் நின்ற னடிமலரை
 பெண்ணு துழல்வோர் சார்பாக
 விருக்கத் தரிபே னெயிபேனே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காட்சிக் கிரங்கல்.

திருவொற்றியூர்.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணையும் வாழ்க்கையிடை மாழாந் து வன்பினிபாற்
 புண்ணையும் நெஞ்சம் புழுங்குகின்ற பொய்யவனென்
 பண்ணையு மின்பப் பரஞ்சுடரே பென்பிரண்டு
 கண்ணையுள் பொன் முகத்தைக் காணக் கிடைத்திலனே.

ஆல்வைத்த நெஞ்சா லுழங்குகின்ற நாயாடிபேன்
 சொல்வைத்த வுண்மைத் துணைபே யிணைத்தோண்மேல்
 சிலவத் தொடை பணிநக வித்தகனே நின்னுடைய
 செலவத் திருவடியின் சீர்காணப் பெற்றிலனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்கிரங்கல்,

திருவொற்றியூர்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எஞ்சா விடரா விரும்பினியா லேங்கிமனம்
பஞ்சாக நொந்து பரதவிக்கு நாயேனைச்.
செஞ்சாலி யோங்குந் திருவொற்றி யப்பாநீ
யஞ்சாதே யென்றுன் னருள்கொடுத்தா லாகாதோ.

சேய்பிழையைத் தானறிந்துஞ் சீறாள் பொறுப்பாளிந்
நாய்பிழையை நீபொறுக்க ஞாயமுமுண் டையாவே
தேய்மதிபோ னெஞ்சந் தியக்கமுறச் சஞ்சலத்தால்
வாயலறி வாடுமெனை வாவென்றா லாகாதோ.

கண்ணுண் மணியேபோற் கருதுகின்ற நல்லோரை
யெண்ணுங் கணமும்விடுத் தேகாத வின்னமுதே
யுண்ணு முணவுக்கு முடைக்குமுயன் றோடுகின்ற
மண்ணுலகத் தென்றன் மயக்கறுத்தா லாகாதோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணத்திரங்கல்.

திருவொற்றியூர்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

முன்னேசெய் வெவ்வினை தான் மூண்டதுவோ வல்லதுநா
னின்னே பிழைதா னியற்றியதுன் டோவறியேன்
பொன்னேர் புரிசடையெம் புண்ணியனை யென்னோயை.
உன்னேநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சநிலைக் கிரங்கல்.

திருவொற்றியூர்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஔனியா யொளிக்கு னொளிரொளி யேயொற்றி யுத்தமநீ
யளியா விடிவிதற் தென்னேசெய் கேணணங் கன்னவர்தங்
களியாற் களித்துத் தலைதெரி யாது *கயன்றுலவா
வளியாச் சுழன்றிவண் மாயா மனமெனை வாதிப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

த னி மை க் கிர ங் க ல்.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆக்க லாதுய வைந்தொழி னடத்த
னயன்மு னாகிய வைவரை யளித்து
நீக்க மின்றியெவ் விடத்தினு நிறைந்த
நித்த நீயெனு நிச்சய மதனைத்
தாக்க வெண்ணியே தாமதப் பாவி
தலைப்பட் டானவன் றனையகற் றுதற்கே
யூக்க முற்றநின் றிருவருள் வேண்டு
மொற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

இமைக்கு மவ்வள வேனுநெஞ் சொடுங்கி
யிருக்கக் கண்டிலே னிழிவுகொண் மலத்தின்
சுமைக்கு னொந்துநொந் தையவோ னாளுந்
துயர்கின் றேனயர் கின்றவென் றுயரைக்

கயன்று என்பது மெலிந்து என்னும் பொருள் தரும்

குமைக்கும் வண்ணநின் றிருவரு எின்னும்
கூடப் பெற்றிலேன் கூறுவ தென்னே
யுமைக்கு நல்வர முதவிய தேவே
யொற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

சென்ற நாளிலோ ரிறைப்பொழு தேனும்
சிந்தை யோர்வகை தெளிந்ததன் றதுபோய்
நின்ற நாளினு நிற்கின்ற திலேகா
னெடிய பாவியே னிகழ்த்துவ தென்னே
யென்ற னாருயிர்க் கொருபெருந் துணையா
மெந்தை யேயெனே யெழுமையுங் காத்த
வுன்றன லின்னு முவகைகொள் கின்றே
னொற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க ழி ப க ற் கி ர ங் க ல்.

பொது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊழை யேமிக நொங்கிடு வேனோ
வுளத்தை நோவனோ வுலகிடை மயக்கும்
பாழை யேபலன் தருவ தெண்ணிப்
பாவி யேன்பெரும் படருழக் கின்றேன்
மாழை யோத்திரு மேனியெம் பெருமான்
மனமி ரங்கியன் வல்வினை கெடவந்
தேழை யேற்கரு ளாயெனி லந்தோ
யென்செய் கேனர கிடை யிடும்போதே.

ஆம்மை யப்பனென் னாருயிர்த் துணைவ
 னரசன் தேசிக னன்புடைத் தேவ
 னிம்மை யிற்பய னம்மையிற் பயன்மற்
 றியாவு நீயென வெண்ணிரிற் கின்றேன்
 செம்மை யிற்பெறு மன்பருள் ளகஞ்சேர்
 செல்வ மேயெனைச் சேர்த்தரு ளாயே
 லெம்மை யிற்பெறு வேன்சிறு நாயே
 னென்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

தாய ராதியர் சலிப்புறு கிற்பார்
 தமரு மென்றனைத் தழுவுத லொழிவார்
 நேய ராதியர் நேயம்விட் டகல்வார்
 நின்னை நம்பியென் நெஞ்சுவக் கின்றேன்
 நீய ராதியிற் நீயெனன் நெனைநின்
 திருவு ளத்திடைச் சேர்த்திடா தொழித்தா
 லேயர் கோணுக்கன் றருளுமெம் பெருமா
 னென்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

உண்ணு கின்றது முறங்குகின் றதுமே
 லுடித்து கின்றது முலவுகின் றதுமா
 னண்ணு கின்றது நங்கையர் வாழ்க்கை
 நாடு கின்றது நவையுடைத் தொழில்கள்
 பண்ணு கின்றது மானபின் னுடலைப்
 பாடை மேலுறப் படித்துகின் றதுமென்
 நெண்ணு கின்றதோ றுளம்பதைக் கின்றே
 னென்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

திருச்சிற்றப்பலம்.

அர்ப்பித்திரங்கல்.

பொது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊட்டு கின்றனை யுண்ணுகின் றனன்பின்
உறக்கு கின்றனை யுறங்குகின் றனன்பின்
காட்டு கின்றனை காணுகின் றனன்
களிப்பிக் கின்றனை களிப்புறு கின்றேன்
ஆட்டு கின்றனை யாடுகின் றனனிவ்
வகில கோடியு மவ்வகை யானாற்
தீட்டு மன்பருக் கன்பரின் றனது
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சத்திரங்கல்.

கோயில்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருளெலாம் புணர்க்கும் புண்ணியப் பொருளே
புத்தமு தேகுணப் பொருப்பே
விருளெலா மறுக்கும் பேரொளிப் பிழம்பே
வின்பமே யென்பெருந் துணையே
யருளெலாந் திரண்ட வெருசிவ மூர்த்தி
யண்ணலே நின்னடிக் கபய
மருளெலாக் கொண்ட மனத்தினென் றுன்ப
மயக்கெலாம் மாற்றியாண் டருளே.

திருவருட்பாத்திரட்டு.

அருள்பவ னின்னை யல்லதை யிங்கு
மங்குமற் றெங்குமின் றதுபோன்
மருள்பவ னென்னை யல்லதை மண்ணும்
வானமுந் தேடினு மின்றே
யிருள்பவ முடையே னென்செய்கே னின்றா
ளினை துணை யெனவினைந் துற்றேன்
மருள்பவத் தொடுமென் றுயரறுத் தாள்வாய்
வாழிய வருட்பெருந் துறையே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

புறமொழிக் கிரங்கல்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐதட் டிடுநெஞ் சகத்தேன் பிழைகளை யாய்ந்துவெறும்
பொய்தட் டிகலுடையேற்குண் கருணை புரிந்திலையேல்
வெய்தட்டி யுண்ட விரதாரின் னோன்பு விருத்தமென்றே
கைதட்டி வெண்ணகை செய்வர்கண் டாயருட் கற்பகமே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

கருணைபெருதிரங்கல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னை யப்பனு நீயென மகிழ்ந்தே
யகங்கு ளிரந்துநா னாதரித் திருந்தே
னென்னை யிப்படி யிடர்கொள விடுத்தா
வென்செய் கேனிதை யாரொடு பகல்வேன்

பொன்னை யொத்ததின் னடித்துணை மலரைப்
 போற்று வார்க்குநீ புரிகுவ திதுவோ
 வுன்னை யெப்படி யாயினு மறவே
 னுனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே.

கொடிய பாவியேன் படும்பரி தாபந
 குறித்துக் கண்டுமென் குறையகற் றுது
 நெடிய காலமுந் தாழ்த்தனை நினது
 நெஞ்சும் வஞ்சக நேர்ந்ததுண் டேயோ
 வடியர் தந்துயர் கண்டிடிற் றரியா
 ரைய ரென்பரென் னளவஃ திலையோ
 வொடிய மாதூயர் நீக்கிடா யென்னி
 லுனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பதி கம்.

திருவண்ணாமலை

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
 திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பெருங் கடலே யானந்த நறவே
 யடிநடு வந்தமுங் கடந்த
 தெருட்பெரு மலையே திருவணு மலையிற்
 றிகழ்சுயஞ் சோதியே சிவனே
 மருட்பெருங் கடலின் மயங்குகின் றேனென்
 மயக்கெலா மொழிந்துவன் பிறவி
 விருட்பெருங் கடல்விட் டேறநின் கோயிற்
 கெளியனென் வரவர மருளே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

பி ர சா த ப் ப தி க ம்.

புள்ளிருக்கும் வேளூர்

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லை வில்லிற் கணித்தருள் செய்ததோ

ரெல்லை யின்றி யெழுமின்ப வெள்ளமே

யில்லை யில்லை நின்னரு ளில்லையேற்

றெல்லை நோயின் றொடக்கது நீங்கலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரார்த்தனைப் பதிகம்.

திருவொற்றியூரும் - திருத்தில்லையும்

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலத்தே சிறுவர்செய் குற்றங்கள் யாவு நினைத்தறவோர்
சலத்தே யுளத்தை விடாரென்ப ராதலிற் றுதையென்றே
குலத்தேவர்போற்றுங் குணக்குன்ற மேயெங் குலதெய்வமே
புலத்தே யிழிதகை யேன்பிழை யாவும் பொறுத்தருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தைத் திருப்பதிகம்.

கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையார்க்குங் கொடியுடைய வித்தகவென் றுன்னடியி
னிடையார்த்து நின்றமூழில் வேழைமுகம் பாராமே
நடையார்க்கும் வாழ்க்கையிலே நல்குரவோர்க் கியாத
வுடையார்க் கோவென்னை யுடையா யுதவுவதே.

என்னுரிமைத் தாய்க்கு மினியாய்நின் னைந்தெழுத்தை
யுன்னு நிலைக்கென்னை புரித்தாக்க வேண்டுதியேல்
மன்னுலகிற் பொன்னுடையார் வாயிறனைக் காத்தயர்ந்தேன்
தன்னுடைய வெண்ணந் தனைமுடிக்க வேண்டுவதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உய்கைத் திருப்பதிகம்

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுஞ் சீரும் சிறப்புந் திறலுஞ்சற்
குருவுங் கல்வியும் குற்றமில் கேள்வியும்
பொருவி லன்னையும் போக்கறு தந்தையும்
தரும வெள்விடைச் சாமிவின் னுமமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ ன ன் த ப் ப தி க ம்.

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.
குருதி நிறைந்த குறுங்குடத்தைக்
கொண்டோன் வழியிற் சென்றிடவா
யெருதின் மனத்தேன் சுமந்துநல
மிழந்து திரியு மெய்ப்பொழிய
கருதி யெனவே வழியருளி
யொற்றி யூர்க்கு வந்துன்னைக்
கருதி வணங்கச் செய்ததற்கோர்
கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

பாவ மெனுமோர் பெருஞ் சரக்குப்
பையை யெடுத்துப் பண்பரியாக்
கோவ மெனுமோர் குரங்காட்டுங்
கொடியேன் றன்னைப் பொருட்படுத்தி
தேவ ரமுதே சிவனேநின்
றிருத்தா னேத்த வொற்றியெனுங்
காவ னகரம் வரச்செய்தாய்
கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணப்பதீகம்.

இரட்டைக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுறு விருப்பாதி வல்விலங் கினமெலா
மிடைவிடா துழல வொளியோ
ரெள்ளளவு மின்றியஞ் ஞானவிருண் மூடிட
விருண்டியிர் மருண்டு மாழ்க
நண்ணுமன மாயையாங் காட்டைக் கடந்துநின்
ஞானவரு ணுட்டை யடையு
நாளெந்த நாளந்த நாளிந்த நாளென்று
நாயினேற் கருன்செய் கண்டாய்
விண்ணுறு சுடர்க்கெலாஞ் சுடரளித் தொருபெரு
வெளிக்குள்வளர் கின்ற சுடரே
வித்தொன்று மின்றியே வினாவெலாக் தருகின்ற
விஞ்ஞான மழைசெய் முகிலே

கண்ணுறு துதற்பெருங் கடவுளே மன்றினிற்
கருணைநட மிடு தெய்வமே
கனகவம் பலநாத கருணையாங் கணபீர்த்
கமலகுஞ் சிதபா தனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றித்திருப்பதிகம்.

எழுசீர்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிதிதரு நிறைவே போற்றியென் னுயிர்க்கோ
நெறிதரு நிமலமே போற்றி
மதிமுடிக் கணியே போற்றியென் றன்னை
வாழ்வித்த வளளவே போற்றி
விதிமுதற் கிறையே போற்றி மெஞ்ஞான
வியனெறி விளக்கமே போற்றி
பதிபசு பதியே போற்றியின் பாதம்
பாடவெற் கருளுக போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீண் ணப் பம்.

திருவாரூர்.

அறுசீர்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெரியத் தெரியுந் தெரிவுடையார்
சிவானு பவத்திற் கிறக்கின்றார்
பிரியப் பிரியும் பெரும்பாவி
யடியேன்பிழையிற் பிழைக்கின்றேன்

ஹரியப் பொருளே யணியாநூர்ச்
 சோதி மணிரீ தூயவருள்
 புரியப் பெறுவே னெனிலவர்போல்
 யானுஞ் சுகத்திற் பொலிவேனே

பொலிவேன் கருணை புரிந்தாயேற்
 போதா னந்தக் கடலாடி
 மலிவே னின்ப மயமாவே
 னூர் மணிரீ வழங்காயேன்
 மெலிவேன் றுன்பக் கடல்முழ்கி
 மேவி யெடுப்பா ரில்லாம
 னலிவே னந்தோ வந்தோநின்
 னல்ல கருணைக் முககன்றே.

இருப்பு மனத்துக் கடைநாயே
 னென்செய் வேனின்றிருவருளாம்
 பொருப்பி லமர்ந்தா ரடியரெலா
 மந்தோவுலகப் புலையொழுக்காந்
 திருப்பிற் சுழன்று நானொருவன்
 றிகைக்கின் றேனோர் துணைகாணேன்
 விருப்பிற் கருணை புரிவாயோ
 வாரூர் தண்ணூர் விமனமுதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அபராத விண்ணப்பம்.

கோயில்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியனிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகம் பரவும் பொருளேயென்
ஹுவே யென்ற னுயிர்க்குயிரே
யிலகம் பரத்தே பரம்பரமா
யின்ப நடஞ்செ யெம்மிறையே
கலகம் பரவு மனத்தேனைக்
கைவிட் டிடநீ கருதுதியோ
திலகம் பரவு துதற்பாக
னென்ப தருணின் றிறத்தன்றே.

உரைத்தார் சிலர்சின் னுட்கழிய
வுறுவே மென்ன வுரைத்தவரே
நரைத்தா ரிறந்தா ரவர்தம்மை
நான்கண் டிருந்து நாணமே
விரைத்தான் மலரைப்பெறலாமென்
றெண்ணிவினே விளைக்கின்றேன்
றிரைத்தாழ் கடலிற் பெரும்பிழையே
செய்தே நென்ன செய்வேனே.

வாழாமனத்தின் வழிசென்று வாளா நாளாக் கழிக்கின்ற
பாழா முலகச் சிறுநடையிற் பாவியேனைப் பதிவித்தா
பூழாமெனிலெம்பெருமானேயின் னும்வினையாலொதியனையே
னேழாநரகுக்காளாவே னல்லாற் புகலென் னெனியேற்கே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

க லி வி ண் ண ப் ப ம்.

—0—

கட்டளைக்கவித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊன்செய்த வெம்புலைக் கூட்டின் பொருட்டிங் குணைமறந்து
நான்செய்த தீமையை நானே நினைக்க நடுங்குகின்றே
னேன்செய்த தனையெனக் கேளாது மேலு மிரங்குகின்றாய்
வான்செய்தநாதநின்றண்ணருள் வண்ணமென் வாழ்த்துவனே

பள்ளத்தி லேசெலு நீர்போலென் னுள்ளம் பரப்பதலா
லெள்ளத்தி லேசிறி தாயினு நான்செல்வ தில்லையெந்தாய்
கள்ளத்தி லேசொல்லு கின்றே னலநின் கழலினையென்
னுள்ளத்தி லேநின்ற வாங்கவை காண்க வுடையவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க ரு ணை வி ண் ண ப் ப ம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொல்லற் கரிய பெரியபரஞ்
சுடரே முக்கட் சுடர்க்கொழுந்தே
மல்லற் கருமா லயன்முதலோர்
வழுத்தும் பெருஞ்சீர் மணிக்குன்றே
புல்லற் கரிதா மெளியேன்றன்
பிழைகள் யாவும் பொறுத்திந்த
வல்லற் கடனின் நெனையெடுத்தே
யருள்வா யுன்ற னருணலமே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

அடிமைப்பதிகம்.

கோயில்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளமறிந் துதவுனம் முடையா னெல்லா
முடையான்மற் றொருகுறையிங் குண்டோவென்
கள்ளமனத் தேனந்தோ களித்தி ருந்தேன் [னக்
கைவிடுவார் போலிருந்தாப் கருணைக் குன்றே
யெள்ளலுறப் படுவேனிங் கேதுசெய்வே
னென்கெழுமுகேன் யார்க்குரைப்பே னின்னுமுன்ற
வள்ளலருட் டிறநோக்கி நிற்கின்றேனென் [ன்
மனத்துயர்போம் வகையருள மதித்தி டாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ ள ள ப் ப தி க ம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மட்டுப் படாதது மாமறை யாலு மலப்பகையாற்
கட்டுப் படாதது மாலா தியர்தங் கருத்தினுக்குந்
தடடுப் படாதது பார்முதற் பூதத் தடைகளினு [ளகத்தே.
லொட்டுப் படாததொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் னுள்

பேதப் படாதது பற்பல கற்பங்கள் பேர்ந்திடினும்
சேதப் படாதது நன்றிது தீதெனச் செய்கைகளா
லேதப் படாததுள் ளெட்டப் படாததிங் கியாவர்கட்டுத்தே
மோதப் படாததொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் னுள்ளக

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரணப்பதிகம்.

கோயில்

கலிநிலைத்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறவாதுனை வாழ்த்து மெய்பன்யரை மாநிலத்தே
யிறவா வகையாட் கொண்டருவிய விசனேமெய்
யுறவாகிப் நின்றத மன்றியொன் றோர்கிலேனான்
பிறவாரெறி தந்தரு னென் னென் டேபிடைபி.

நாட்டார் நகைசெய்வ ரென்றோவரு ணல்கிலாய்நீ
விட்டார் நினையென் னினைப்பாரெனை மேவிலாயேற்
றாட்டா மரையன்றித் துனையொன்றுஞ் சார்ந்திலெனென்
மாட்டாமை யறிந்தருள்வாய் மணிமன்று ளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சோடு நெகிழ்தல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துட்ட வஞ்சக நெஞ்சக மேயொன்று
சொல்லக் கேள்கடல் குழுல கத்திலே
யிட்ட மென்கொ ளிறையள வேனுமோ
ரின்ப மில்லை யிடைக்கிடை யின்னலா
னட்ட மிக்குறல் கண்டிகண் டேங்கினை
நாணு கின்றிலை நாய்க்குங் கடையை
பட்ட வன்மைக னெண்ணி லெனக்குடற்
பதைக்கு முன்னம் பகலென வேங்குமே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பெரியபொரு ளெவைக்குமுதற் பெரும்பொருளா

மரும்பொருளைப் பேசற் கொண்ணுத்

துரியநிலை யனுபவத்தைச் சுகமயமா

யெங்குமுள்ள தொன்மை தன்னை

யரியபரம் பரமான சிதம்பரத்தே

நடம்புரியு மமுதையந்தோ

வுரியபர கதியடைதற் குன்னினையேன்

மனனேநீ யுய்கு வாயே.

சொன்னிலைக்கும் பொருணிலைக்குந் தூரியநா

யானந்தச் சுடரா யனார்

தன்னிலைக்குஞ் செநிலைக்கு மண்யலம்பநா

யருளபழுக்குந் தருவா யென்று

முன்னிலைக்கு நின்னிலைக்குங் காண்பரிதாய

மூவாத முதலாய்ச் சுத்த

நன்னிலைக்கு நிலையாய பசு பதியை

மனனேநீ நவின்றி டாட்ப.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—(0)—

டோதுத்தனித் திருவேண்டா.

நேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்.

வந்திக்கு மெய்யடியார் மாலற்ற வேர்மனத்திற்

சந்திக்கு மெங்கள் சயம்புவே—பந்திக்கும்

வன்மலக்கட் டெல்லாம் வலிகெட் டறநினது

நின்மலக்கட் டண்ணருடா னேர்.

நீலக் களங்கொண்ட நீடொளியே நீள்கங்கை
கோலச் சடைக்கணிந்த கோமளமே-ஞாலத்தி
லந்தோ சிறியே னருளின்றி வாடுவது
சந்தோட மோரின் றனக்கு.

நான்சிறியே நென்னினுமிந் நானிலத்தி னான்செய்பிழை
நான்சிறிதோ வன்றுலகிற் றுன்பொரிதே-மன்கரத்தோ
யங்ஙனமே னும்முன் னருட்பெருமைக் கிப்பெருமை
பெங்ஙனமென் றுள்ள மெழும்.

ஆவித் துணையேயென் னொழுதே நின்வடிவைப்
பாவித் துணையேனிப் பாவியேன்-சேவித்து
வாழ்த்தேனின் பொன்னடியில் வந்தென் றலேகுனித்துத்
தாழ்த்தேனென் செய்தே,நன் றவம்.

என்னரசே நின்னடிக்கீ மென்னிடரை நீக்கெனநான்
சொன்னதலாற் றாயுடனுஞ் சொன்னேனோ- வின் னுமிந்தத்
துன்பச் சமையைச் சமக்க முடியாதென்ன
லன்பர்க் கருள்வோ யருள்.

அன்னையென் னப்பாவென் னருயிர்க்கோ ராதரவே
யென்னேநின் னுள்ள மிரங்கிலையே-பொன்னே
யுடையா ரிடையென் னுளநொந்து வாடிக்
கடையேன் பரிந்துயரைக் கண்டு.

பகுதி தகுதி விசுதி யெனும்பாட்டி
லிகலி லிடையை யிரட்டித்-தகவி
னருச்சித்தான் முன்னு மதுகடையாங் கண்டிர்
திருச்சிற் சபையானைச் சேர்ந்து.

இவ்வழியிற் செல்லாதே யென்னுடையான் றன்னடிசே
ரவ்வழியிற் செல்லென் றடிக்கடிக்குச்-செவ்வழியிற்
சொன்னலுங் கேட்கிலை நீ துட்டமன மேயுனக்கிங்
கென்ன லுறவே தினி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருட்டலம்பல்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தினுகள விளங்குஞ் சடைத்தருவைத்
நீம்பாற் சுவைபைச் செந்நேனைச்
செங்கை மருவுஞ் செழுங்கனியைச்
சீரார் முக்கட் செங்கரும்பை
மங்கை மலையாண் மணந்தபெரு
வாழ்வைப் பவள மலையன்னை
யெனுகள பெருமான் றனையந்தோ
வென்னே யெண்ணு திருந்தேனை.

அன்ப ரிதய மலர்க்கோயி

லமர்ந்த பரமா னந்தத்தைத்
துன்ப மகலச் சுகமளிக்கும்
தூய துனையைச் சுயஞ்சுடரை
வன்ப ரிடத்தின் மருவாத
மணியை மணியார் மிடற்றானை
யின்ப நிறைவை யிறையோனை
யென்னே யெண்ணு திருந்தேனை.

ஒருமைப் பயனை யொருமைநெறி
 யுணர்ந்தா ருணர்வி னுள்ளுணர்வைப்
 பெருமைக் கதியைப் பசுபதியைப்
 பெரியோ ரெவர்க்கும் பெரியோனை
 யருமைக் களத்திற் கருமையணி
 யம்மான் றன்னை யெம்மாளை
 யிருமைப் பயனுந் தருவானே
 யென்னே யெண்ணு திருந்தேனே.

கறையோர் கண்டத் தணிந்தருளுங்
 கருணா நிதியைக் கண்ணுதலை
 மறையோ னெடுமாற் கரியசில
 மலையை யலையில வாரிதியைப்
 பொறையோ ருள்ளம் புகுந்தொளிரும்
 புனித வொளியைப் பூரணனா
 மிறையோன் றன்னை யந்தோநா
 னென்னே யெண்ணு திருந்தேனே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புக்கழ்ச்சி.

கழிநெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுந் தந்தையுந் தெய்வமுங் குருவுந்
 தாங்கு கின்றதோர் ஸலைவனும் பொருளு
 மாயு மின்பமு மன்புமெய் யறிவு
 மனைத்து நீயென வாதரித் திருந்தே

னேயு மென்னன விரக்கமொன் றிலையே
 லென்செய் வேனிதை யார்க்கெடுத் துரைப்பேன்
 சேயு நின்னரு ணசையுமுங் கண்டாய்
 தில்லை மன்றிடைத் திகழொளி விளக்கே.

அருள்பழுத் தோங்குங் கற்பகத் தருவே
 யருண்மருந் தொளிர்குணக் குன்றே
 யருளெனு மமுதந் தருமொரு கடலே
 யருட்கிர ணங்கொளுஞ் சுடரே
 யருளொளி விசு மரும்பெறன் மணியே
 யருட்சுவை களிந்தசெம் பாகே
 யருண்மணம் விசு மொருகனி மலரே
 வருண்மய மாம்பர சிவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருவிருத்தம்.

கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீர்பூத்த வேணியு மானந்தம் பூத்து நிறைமதியின்
 சீர்பூத் தமுத விளநகை பூத்த திருமுகமும்
 பார்பூத்த பச்சைப் பகங்கொடி பூத்தசெம் பாகமுமோர்
 கார்பூத்த கண்டமுங் கண்பூத்த காலுமென் கண்விருந்தே.

ஆயிரங் கார்முடி ஸீர்விழி நீர்தர வையநின்பாற்
 சேயிரங் காரெனக் கென்றேநின் பொற்பதஞ் சிந்திக்குன்றே
 னீயிரங் காயெனி லென்செய்கு வேனின் னிலத்திற்பெற்ற
 தாயிரங் காளென்ப துண்டோதன் பின்னே தளர்ச்சிகண்டே.

கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

செம்பவளத் தனிக்குன்றே யருளா னந்தச்

செழுங்கனியே முக்கண்ணுடைத் தேவே மூவா
வம்புவிநீ ரனல்வளிவா னாதி யாய

வரசேயென் னாருயிர்க்கோ ரரண மாகுஞ்
சம்புசிவ சயம்புவே சங்க ராவெண்

சைலம்வளர் டெந்நவநவான் றருவே மிக்க
வம்பவிழ்மென் குழலொரு பால் விளங்க வேங்கு
மழவிடைமேல வருங்காட்சி வழங்கு வாயே.

வேறு.

நீடுகின்ற மாமறையு நெடுமாலுந்

திசைமுகனு நிமல வாழ்க்கை
நாடுகின்ற முனிவரரு முருத்திரருந்

தேடவரு ணட்டங்கொண்டு
பாடுகின்ற மெய்யடிய ருளம்விரும்பி

யானந்தப் படிவ மாகி

யாடுகின்ற மாமணியை யாரமுதை
நினைந்துநினைந் தன்பு செய்வாம்.

வேறு.

மறைமுடி விளக்கே போற்றி மாணிக்க மலையே போற்றி
கறைமணி கண்ட போற்றி கண்ணுதற் கரும்பே போற்றி
பிறைமுடி ச்சடைகொண்டோங்குமபேரருட்குன்றேபோற்றி
சிறைதவிர்த் தெனையாட்கொண்ட சிவசிவபோற்றிபோற்றி.

வேறு.

செய்வகை யறியேன் மன்றுண்மா மணிரின்

றிருவுளக் குறிபடையுந் தெரியே

னுய்வகை யறியே னுணர்விலே னந்தோ

வுறுகண்மே லுறுங்கொலென் றுலைந்தேன்

மெய்வகை யடையேன் வேறெவர்க் குரைப்பேன்
 வினையனே நென்செய விரைகேன்
 பொய்வகை யுடையே நெங்ஙனம் புகுகேன்
 புலையனேன் புகலறி யேனே.

வேறு.

நிதியைநினைந் துனைமறந்த மதியைநினைந்
 தழுக்கேனோ நிமலா னந்தக்
 கதியையிகழ்ந் திருளவிழைந்த விதியைநினைந்
 தழுக்கேனோ கண்டோல் வாய்ந்த
 பதியையுனைப் பாடாத பாட்டைநினைந்
 தழுக்கேனோ பாடிற்று நெஞ்சச்
 சதியைநினைந் தழுக்கேனோ யாதுகுறித்
 தழுக்கேனித் தமிழ் நேனே.

தாய்தடை யென்றேன் பின்னர்த்
 தாரமே தடையென் றேனான்
 சேய்தடை யென்றே ளரிந்தச்
 சிறுதடை யெல்லாந் தீர்ந்து
 தேய்தடைச் சிறியே னின்னுந்
 துறந்திலே நெனைத்த டுக்க
 வேய்தடை யாதோ வெந்தா
 யென்செய் கை நென்செய் கேனே.

எண்கடந்த வுயிர்கடொறு மொளியாய் மேவி
 யிருந்தருளும் பெருவாழ்வே யிறையே நின்றன்
 விண்கடந்த பெரும்பதத்தை விரும்பேன் றாய்மை
 விரும்புகிலே னின்னருளை விழைந்தி லேனான்
 பெண்கடந்த மயலெனுமோர் முருட்டுப் பேயாற்
 பிடியுண்டே னடியுண்ட பிஞ்சு போன்றேன்

கண்கடந்த குருட்டீமர் கதைபோ னின்சீர்
கண்டுரைப்ப லென்கேனோ கடைய னேனே.

களஞ்ருகு மலர்மணம்போற் கலந்ததங்கு
நினைந்தோய்நின் கருணைக் கந்தோ
முளஞ்ருகும் வலியபராய் முருந்ருகு
முருகாத முறைசேர் கல்லும்
வளஞ்ருகு மலையுருகு மண்ணுருகு
மரமுருகு மதியி லேன்ற
னுளஞ்ருகும் வகையிலையென் செய்கேனோ
னென்பிறந்தே நொதிய னேனே.

மாற்றரிய பசும்பொன்னே மணியேயென்
கண்ணைகண் மணியே யார்க்கும்
தோற்றரிய சுயஞ்சுடரே யானந்தச்
செழுந்தேனே சோதி யேநீ
போற்றரிய சிறியேனைப் புறம்விடினும்
வேற்றவர்பாற் போகேன் வேதந்
தேற்றரிய திருவடிக்கண் பழிவ்ளைப்பே
னின்னாணை சிறிய னேனே.

கலைபயின்று நெறியொழுகுங் கருத்துடையே
னலனின்னைக் கனவி லேனு
மலைபயின்ற பெருங்குணத்தெம் வள்ளலே
யெனத்துதியேன் வஞ்ச மில்லா
நிலைபயின்ற நல்லோர்தந் நேசமிலேன்
கைதவமே நினைப்பே னந்தோ
வுலைபயின்ற வரக்கெனநெஞ் சுருகேனோ
னென்பிறந்தே நொதிய னேனே.

இரும்புன்னை மலர்ச்சடையா யிவ்வுலகிற்
 சிலர்தங்கட் கென்று வாய்த்த
 வரும்பின்னை மாற்பகத்தோ நயனாகி
 சிறுதெய்வ மரபென் றோதுங்
 கரும்பொன்னைச் செம்பொன்னிற் கைவிடா
 திருக்கின்றார் கடைய னேற்கே
 தரும்பொன்னை மாற்றழிக்கு மரும்பொன்னி
 கிடைந்துமுனைத் தழுவி லேனே.

கட்டளைக் கலித்துறை.

வேம்புக்குந் தண்ணிய நீர்விடு கினறனர் வெவ்விடஞ்சேர்
 பாம்புக்கும் பாலுண வீகின் றனரிப் படிமிசையான்
 ஷீம்புக்குந் தீம்புக்கு மானே னெனினும் விடேலெனேநீ
 தேம்புக்கும் வார்சடைத் தேவலே கருணைச் சிவக்கொழுந்தே

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொல்லா வாழ்க்கைத் துயரமெனும்
 புணரிப் பெருக்கில் விழ்ந்தழுந்திப்
 பல்லார் நகைக்கப் பாவிபடும்
 பாட்டை முழுதும் பார்த்திருந்துங்
 கல்லா லமர்ந்தி ரென்னிரண்டு
 கண்க ளனையீர் கறைவிடற்ற்
 ரெல்லா முடையீர் மால்விடையீ
 ரென்னே யிரங்கி யரு ரீரே.

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

நேசனுநீ சுற்றமுநீ நேர்நின் றளித்துவரு
 மீசனுநீ யின்றொரு மென்கையுநீ யென்றேநின்
 தேசுறுசீ ரைந்தெழுத்துஞ் செப்புகின்ற நாயேனை
 யாசகலும் வண்ண மருள்புரிந்தா லாகாதோ.

கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அருளா ரமுதே யரசேரின்

னடியே கொடியேன் முறையேயோ
விருள்சேர் மனனோ டுடருழந்தே

னெந்தா யிதுதான் முறையேயோ
மருள்சேர் மடவார் மயலாலே

மாழ்கின் றேனான் முறையேயோ
தெருளோர் சிறிது மறியாதே

திகையா நின்றேன் முறையேயோ.

ஒழியாக் கவலை யுறுகின்றே

னுடையாய் முறையோ முறையேயோ

வழியாக் கருணைக் கடலிலையன்

னரசே முறையோ முறையேயோ

பொழியாப் புயலே யனையார்பால்

புருவித் தனையோ முறையேயோ

விழியாத் திரிதந் துழல்கின்றே

னிறைவா முறையோ முறையேயோ.

வேறு.

மதியொளிர் கங்கைச் சடைப்பெருங் கருணை

வளவலே தெளரிய வமுதே

நிதியொளிர் வாழ்க்கை யிந்திரன் முதலோர்

நிலைத்தவான் செல்வமு மண்ணிற்

பதியொளிர் வாழ்க்கை மணிமுடி யரசர்

படைத்தடுஞ் செல்வமும் வேண்டேன்

கதியொளிர் நினது திருவருட் செல்வக்

களிப்பையே காணுகின் மனனே.

கவிவிருத்தம்.

வைவமென் றெழுகின்றவர் தமக்கு நல்வாழ்வு
செய்வமென் றெழுகின்ற மெய்த்திரு வருட்செயலுஞ்
சைவமென்பதுஞ் சைவத்திற் சாற்றிடுந் தலைமைத்
தெய்வமென்பது மென்னள வில்லையென் செய்வேன்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐயரேயுமதடியனாகி

லடிகணீரென தாண்டவராகிற்

பொய்யனே னுளத்தவ லமுமபயமுந்

புன்கணுந்தவிர் த்தருளுதல்வேண்டுந்

தையலோர்புறநின் னுளங்காப்பபச்

சச்சிதானந்தத்தனிநடம்புரியு

மெய்யரேமிகுதாய்யரே தரும

விடையரேயென்றன்விழியமர்ந்தவரே.

வேறு.

பொன்னென்கோ மணியென்கோ புனிதவொளித்

திரளென்கோ பொற்பி னேங்கு

மின்னென்கோ விளக்கென்கோ விரிசுடர்க்கோர்

சுடரென்கோ வினைய னெனயா

னென்னென்கோ வெள்ளென்கோ வெம்பெருமான்

றிருமேனி யிருந்த வண்ண

முன்னென்கோ தறுதவத்தாற் கண்டுகளித்

துடப் பெற்றேன் முக்கண் மூர்த்தி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறநிலை வளக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவாணைப் பெண்ணுக்கி யொருகணத்திற்
கண்விழித்து வயங்கு மப்பெண்
ணுருவாணை யுருவாக்கி யிறந்தவரை
யெழுப்புகின்ற வுறுவனேனுங்
கருவாணை யுறவிரங்கா துயிருடம்பைக்
கடிந்துண்ணுங் கருத்தனெலெங்
குருவாணை யெமதுசிவக் கொழுந்தரணை
ஞானியெனக் கூறொ ணுதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணிலை விளக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்விளக்கே விளக்கல்லால் வேறுவிளக்
கில்லையென்றார் மேலோர் நானும்
பொய்விளக்கே விளக்கெனவுட் பொங்கிவழி
கின்றேனோர் புதுமை யன்றே
செய்விளக்கும் புகழுடைய சென்னநகர்
நண்பர்களே செப்பக் கேள்
நெய்விளக்கே போன்றொருதண் ணீர்விளக்கு
மெரிந்ததுசந் நிதியின் முன்னே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமருந்தருணிலே.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெடுமா லயன்றேடக் துரியநடு
வொளித்ததெனத் தெரிந்தோர் சொல்லு
மொருகருணை மருந்துதிரு வம்பலத்தே
யிருந்திடக்கண் இவந்தே னந்தோ
வருவுருவங் கடந்ததுபே ராநந்த
வடிவதுநல் லருள்வாய்ந் துள்ள
திருமையுநன் களிப்பதெல்லாம் வல்லதுபேர்
நடராச னென்ப தம்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்விலாசம்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆண்டவனீ யாகிலுனக் கடியனுநா னாகி
லருளுடையா யின்றிரவீ லருளிறையாய் வந்து
கீண்டவனே முதலியருந் தீண்டநீதாம் பொருளின்
நிலைகாட்டி யடிமுடியி னெறிமுழுதுங் காட்டி
வீண்டவனே காலையினீ விழித்தவுட னெழுந்து
விதிமுடித்துப் புரிதியிது விளங்குமெனப் புகல்வாய்
தாண்டவனே யருட்பொதுவிற் றனிமுதலே கருணைத்
தடங்கடலே நெடுந்தகையே சங்கரனே சிவனே.

அம்மை' திருப்பதிகம்.

கோயில்

இரட்டைக் கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்யாத மொழியுமயல் செய்யாத செயலும்ஈண்
போகாத நாளும் விடயம்
புரியாத மனமுமுட் பிரியாத சாந்தமும்
புந்திதள ராத நிலையும்
மெய்யாத வாழ்வும்வே நெண்ணுத நிறைவுரினே
யென்றுமற வாத நெறியு
மிறவாத தகவுமேற் பிறவாத கதியுமில்
வேழையேற் கருள்செய் கண்டாய்
கொய்யாது குவியாது குமையாது மணம்ஈக
கோமளத் தெய்வ மலரே
கோவாத முத்தமே குறையாத மதியமே
கோடாத மணிவி ளக்கே
யைய்யா னனங்கொண்ட தில்லையம்பதி மருவு
மண்ணலார் மகிழு மணியே
யகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே.

(க)

சூரிட்ட நடையிலென் போரிட்ட மனதைநான்
சொல்லிட்ட முடன ணைத்து
துன்றிட்ட மோனமெனு நன்றிட்ட வமுதுண்டு
சும்மா விருந்தி யென்றூற்
காரிட் டிதற்குமுன் யாரிட்ட சாபமோ
கண்டிலே னம்மம் மலேவார்

கணமேனு நில்லாது பொல்லாது புவியிற்
 கறங்கெனச் சுழல்கின் றதே
 தாரிட்ட நீயருட் சீரிட்டி டாயெனிற்
 றுழ்ஹி தன்னி லதுதான்
 ஸன்னேவீழ்த் துவதன்றி யென்னையும் வீழ்த்துமித்
 தமிழனே னென்செய் குவே
 னாரிட்ட சடையாளர் தில்லையம் பதிமருவு
 மண்ணலார் மகிழு மணியே
 யகிலாண்ட மும்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
 வானந்த வல்லி யுமையே.

(உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலைமகளார் திருப்பதிகம்.

அறுசீர்க் கழிநெழிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கம்வளர்ந் திடவளர்ந்த தமிழ்க்கொடியைச்
 சரச்சுவதி தன்னை யன்பர்
 துங்கமுறக் கலைபயிற்றி யுணர்வளிக்குங்
 கலைஞானத் தோகை தன்னைத்
 திங்கணுதற் றிருவையருட் குருவைமல
 ரோங்கியபெண் டெய்வந் தன்னைத்
 தங்கமலை முலையாளேக் கலையாளேத்
 தொழுதுபுகழ் சாற்று கிற்பாம்.

(க)

கலைபயின்ற வுளத்தினிக்குங் கரும்பினேழுக்
 கலியையருட் கடலை யோங்கு
 நிலையின்ற முனிவரருந் தொழுதேத்த
 நான்முகனார் நீண்ட நாவிற்

ஹலேபயின்ற மறைபயின்று மூவுலகுங்
காக்கின்ற தாயை வானைச்
ஹலேபயின்ற துதலானைக் கலைவாணி
யம்மையைநாம் சிந்திப் போமே.

(உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நல்ல மருந்திம் மருந்து - சுசு
நல்கும் வைத்திய நா,மருந்து

நல்ல

அருள்வடிவான மருந்து - நம்முள்
அற்புதமாக வமர்ந்த மருந்து
இருளற வோங்கு மருந்து - அன்பர்க்
கின்பருவாக யிருந்த மருந்து

நல்ல (க)

சஞ்சலந் தீர்க்கு மருந்து - எங்குந்
நானே தானாகித் தழைக்கு மருந்து
அஞ்சலென் றுளு மருந்து - சச்சி
தானந்த மாக வமர்ந்த மருந்து

நல்ல (உ)

பிறிப்பை யொழிக்கு மருந்து - பார்க்கும்
பேசப்படாத பெரிய மருந்து
இறப்பைத் தவிர்க்கு மருந்து - என்னு
ளென்று மதுரித் தினிக்கு மருந்து

நல்ல (ங)

அம்பலத் தாடி மருந்து - பா
மானந்த வெள்ளத் தழுத்து மருந்து

எம்பல மாகு மருந்து - வேளு

ரென்னுந் தலத்தி லிருக்கு மருந்து நல்ல (ச)

பால்வண்ண மாகு மருந்து - அதிற்

பச்சை நிறமும் படர்ந்த மருந்து

நூல்வண்ண நாடு மருந்து - உள்ளே

நோக்கு கின்றோர்களை நோக்குமருந்து நல்ல (ரு)

பார்க்கப் பசிபோ மருந்து - தன்னை

பாரா தவர்களைச் சேரா மருந்து

கூர்க்கத் தெரிந்த மருந்து - அது

கூல மருந்தென்று கொண்ட மருந்து நல்ல (கூ)

கோதிலா தோங்கு மருந்து - அன்பர்

கொள்ளுகொண் டிண்ணக் குலாவுமருந்து

மாதொரு பாக மருந்து - என்னை

வாழ்வித்த வென்கண் மணியாமருந்து நல்ல (எ)

எகவுரு வா மருந்து - மிக்க

வழைகளுக்கு மிரங்கு மருந்து

சோகந் தவிர்க்கு மருந்து-பரஞ்

சோதியென் றன்பர் துதிக்கு மருந்து நல்ல (அ)

வாய் பிடியாத மருந்து - மத

வாதமும் பித்தமு மாய்க்கு மருந்து

நோய் பொடியாக்கு மருந்து - அன்பர்

நோக்கிய னோக்கினுண் னோக்குமருந்து நல்ல(கூ)

பெண்ணுசை தீர்க்கு மருந்து-பொருட்

பேராசை யெல்லாம் பிளக்கு மருந்து

மண்ணுசை தீர்க்கு மருந்து-எல்லாம்
வல்லமருந் தென்று வாழ்த்துமருந்து நல்ல (௧௦)

என்றுங் கெடாத மருந்து-வரு
மெல்லாப் பிணிக்கு மிதுவே மருந்து
துன்றுஞ் சிவோக மருந்து-நம்மைச்
சூழ்ந்திரு மைக்குந் துணையாமருந்து நல்ல (௧௧)

மறந்தா லொளிக்கு மருந்து-தன்னை
மறவாத வருள் வழங்கு மருந்து
இறந்தா லெழுப்பு மருந்து-எனக்
கென்றுந் துணையா யிருக்குமருந்து நல்ல (௧௨)

கரும்பி லினிக்கு மருந்து-கடுங்
கண்டகர்க் கெல்லாங் கசக்குமருந்து
இரும்பைக் குழைக்கு மருந்து-பே
ரின்ப வெள்ளத்தே யிழுக்கு மருந்து நல்ல (௧௩)

அணிமணி கண்ட மருந்து-அரு
ளானந்த சுத்தவகண்ட மருந்து
பிணிதவி ரின்ப மருந்து-யார்க்கும்
பேசாம ருந்தென்று பேசு மருந்து நல்ல (௧௪)

மூவர்க்கரிய மருந்து - செல்வ
முத்துக் குமாரனை யீன்ற மருந்து
நாவிற் கினிய மருந்து-தைய
னாகி கண்டு தழுவு மருந்து (௧௫)

நல்லமருந் திம்மருந்து - சுக நல்கும்
வைத்திய நாதமருந்து.
தீருச்சிற்றம்பலம்.

பாங்கியர்க் கறிவுறுத்தல்.

கண்ணிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலத்திலாடுகின்றார் பாங்கிமாரே - அவர்
ஆட்டங்கண்டு நாட்டங்கொண்டேன் பாங்கிமாரே.
ஆடுகின்ற சேவடிமேற் பாங்கிமாரே - மிக
ஆசைகொண்டு வாடுகின்றேன் பாங்கிமாரே.
இன்பவடிவாய்ச் சபையிற் பாங்கிமாரே - நட
மிட்டவர்மே லிட்டம்வைத்தேன் பாங்கிமாரே.
சுனவுடற் கிச்சைவையேன் பாங்கிமாரே - நட
நேசர்தடை யெய்தும் வண்ணம் பாங்கிமாரே.
உத்தமர்பொன் னம்பலத்தே பாங்கிமாரே - யின்ப
வுருவாகி யோங்குகின்றார் பாங்கிமாரே.
கற்பனையெல் லாங்கடந்த பாங்கிமாரே-யென்றன்
கற்பனைக்குட் படுவாரோ பாங்கிமாரே.
கண்டிலர்நான் படும்பாடு பாங்கிமாரே - மூன்று
கண்ணுடையா ரென்பாரையோ பாங்கிமாரே.
காமனைக்கண் ணுலெரித்தார் பாங்கிமாரே-என்றன்
காதலைக்கண் டறிவாரோ பாங்கிமாரே.
காணவிழைந்தே னவனாடு பாங்கிமாரே-கொண்டு
காட்டுவாரை யறிந்திலேன் பாங்கிமாரே.
கிட்டவர வேண்டு மென்றார் பாங்கிமாரே-நான்
கிட்டுமுன்னே யெட்டரின்றார் பாங்கிமாரே.
கிள்ளையைத் தூதாவிடுத்தேன் பாங்கிமாரே-அது
கேட்டுவரக் காணேனையோ பாங்கிமாரே.

குற்றமெல்லாங் குணமாகப் பாங்கிமாரே-கொள்ளும்
 கொற்றவரென் கொழுநர்காண் பாங்கிமாரே.
 குற்றமொன்றும் செய்தறியேன் பாங்கிமாரே-என்னைக்
 கொண்டுகுலம் பேசுவாரோ பாங்கிமாரே.
 குஞ்சிதபொற் பாதங்கண்டாற் பாங்கிமாரே-உள்ள
 குறையெல்லாந் தீருங்கண்டிர் பாங்கிமாரே.
 கூடல் விழைந்தே னவரைப் பாங்கிமாரே - அது
 கூடும் வண்ணம் கூட்டிடுவீர் பாங்கிமாரே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

வேண்ணிலா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னையறிந் துன்பமுற வெண்ணிலா-ஒரு
 தந்திரம்நீ சொல்லவேண்டும் வெண்ணிலாவே.
 நாதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலாவே-அங்கே
 நானும்வர வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே.
 அந்தரங்க சேவைசெய்ய வெண்ணிலாவே-எங்க
 னையர்வரு வாரோசொல்லாய் வெண்ணிலாவே.
 வேதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலாவே-மல
 வேதையுள வேதுசொல்லாய் வெண்ணிலாவே.
 குண்டலிப்பால் நின்றிலங்கும் வெண்ணிலாவே-அந்த
 குண்டலிப்பால் வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே.
 வித்திலாம லேவினைந்த வெண்ணிலாவே-நீதான்
 வினைந்தவண்ண மேதுசொல்லாய் வெண்ணிலாவே.
 முப்பொருளுமொன்றதென்பார் வெண்ணிலாவே-அந்த
 மூன்றுமொன்றாய் முடிந்ததென்ன வெண்ணிலாவே.

நானதுவாய் நிற்கும்வண்ணம் வெண்ணிலாவே-ஒரு
 ஞானநெறி சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலாவே.
 வாசிவாசி யென்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே-அந்த
 வாசியென்ன பேசுகண்டாய் வெண்ணிலாவே.
 ஐந்தலைப்பாம் பாட்டுகின்றார் வெண்ணிலாவே-அவர்
 அம்பலத்தி னின்றதென்ன வெண்ணிலாவே.
 ஒரெழுத்திலைந் துண்டென்பார் வெண்ணிலாவே-அது
 ஊமையெழுத் தாவதென்ன வெண்ணிலாவே.
 அம்பலத்தி லாடுகின்றார் வெண்ணிலாவே-அவர்
 ஆடுகின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலாவே.
 அந்தரத்தி லாடுகின்றார் வெண்ணிலாவே-அவர்
 ஆடும்வகை யெப்படியோ வெண்ணிலாவே.
 அணுவிலணு வாயிருந்தார் வெண்ணிலாவே-எங்கு
 மாகிநின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலாவே.
 அம்பரத்திலாடு கின்றார் வெண்ணிலாவே-என்னே
 ஆட்டுகின்றா ரிம்பரத்தே வெண்ணிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ந டே ச ர் கெ ர் ம் மி.

பல்லவி.

கொம்மியடிப் பெண்கள் கொம்மியடி - யிரு
 கொங்கை குலுங்கவே கொம்மியடி

அதுபல்லவி.

நம்மையானும் பொன் னம்பலவாணனை
 நாடிக் கொம்மி யடியுங்கடி-பதம்
 பாடிக் கொம்மி யடியுங்கடி

சாணங்கள்.

காமமகற்றிய தூயனடி சிவ
காம சவுந்தரி நேயனடி
மாமறை யோதுசெவ் வாயனடி - மணி
மன்றெனு ஞானவா காயனடி (க)

ஆனந்தத் தாண்டவ ராஜனடி - நமை
யாட்கொண் டருளிய தேஜனடி
வானந்த மாமலை மங்கைமகிழ்-வடி
வாளனடி மண வாளனடி (உ)

கல்லைக் கனிவிக்குஞ் சுத்தனடி-முடி
கங்கைக்கருளிய கர்த்தனடி
இல்லைச்சிதம்பர சித்தனடி தேவ
சிங்கமடியுயர் தங்கமடி. (ஈ)

பெண்ணொரு பால்வைத்த மத்தனடி-சிறு
பிள்ளைக்கறி கொண்டபித்தனடி
நண்ணி நமக்கரு ளத்தனடி-மிக
நல்லனடி யெல்லாம் வல்லனடி (ஊ)

அம்பலத் தாடல்செய் யையனடி-மன்ப
ரன்புக் கெளிதரு மெய்யனடி
தும்பை முடிக்கணி தூயனடி-சுயஞ்
சோதியடி பரஞ் சோதியடி. (ஊ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

சீ ல த ா ஸ ம் வ ா த ம்.

கண்ணிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்மதி யொண்முகப் பெண்மணியே யுன்னேத்
தான்கொண்ட நாயக ராரேடி
யண்மையிற் பொன்னணி யம்பலத் தாடல்செய்
யைய ரமுத ரமுகரடி (க)

செங்கயற் கண்மட மங்கைநல்லா யுன்றன்
செங்கை பிழித்தவ ராரேடி
யங்கய லாரன்று பொன்னம் பலத்தெங்க
ளானந்தத் தாண்டவ ராஜனடி (உ)

கன்னற் சுவைமொழி மின்னிடையா யுன்னேக்
கன்னி யழித்தவ ராரேடி
யுன்னற் கரியபொன் னம்பலத் தாடல்செய்
யுத்தம ரானந்த சித்தரடி (ங)

தீமையி லாதபெண் மாமயிலே யுன்னேச்
சேர்ந்து கலந்தவ ராரேடி
தாம முடிக்கணிந் தம்பலத்தே யின்பத்
தாண்டவஞ் செய்யுஞ் சதுரடி (ச)

ஆன்ன நடைப்பெண்க ளாரமுதே யுன்னே
யன்பிற் புணர்ந்தவ ராரேடி
துன்ன லுடையின ரம்பலத்தே நின்ற
தூய திருநட ராயரடி (ரு)

காரள கப்பெண் சிகாமணியே யுன்றன்
கற்பை யழித்தவ ராரேடி
பேரள வைக்கடந் தம்பலத்தே நின்ற
பித்தர் பரானந்த நித்தரடி (ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீர்த்தனை - இராகம் தோடி; ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெண்டனிட்டே னென்று சொல்லடி-சுவாமிக்கு நான்
தெண்டனிட்டே னென்று சொல்லடி

அதபல்லவி.

தண்டலை விளங்குந்தில்லைத் தலத்திற் பொன்னம்பலத்தே
கண்டவர் மயங்கவேடங் கட்டியாடுகின்றவர்க்கு (தெண்)

சரணங்கள்.

கற்பூரவாசம் வீசும் பொற்பாந்திருமுகத்தே
கனிந்த புன்னகையாடக் கருணைக் கடைக்கனாட
அற்பார் பொன்னம்பலத்தே யானந்தத்தாண்டவ
மாடிக்கொண்டே யென்னை யாட்டங்கண்டாருக்கு (தெ)

இழிந்தாலு நம்மையிங்கே யேற்றுவா ரென்றடைந்தால்
ஏற்றுவார் போலேபின்னு மிழியவைப்பாருக்கு
பழந்தான் நழுவிமெல்லப் பாலில் விழுந்த தென்ன
பசுபசிப் பசப்பியன்பர் பண்டம் பறிப்பவர்க்கு (தெ)

சுட்டதிருநீறுபூசி தொந்தோமென் றாடுவார்க்குத்
தோன்றுதலை மாலையணி தோள்விளங்க வருவார்க்குப்
பிட்டுக்காசைப் பட்டுமாறன் பிரம்படிப் பட்டவர்க்கு
பின்னேக்கறிக் காசைகொண்ட கள்ளத்தவ வேடருக்கு ()

வாழ்ந்தாரை மேன்மேலும் வாழச்செய்பவருக்கு
மாசுபறித்தவர் கையிற் காசுபறிக்கின்றவர்க்குத்
தாழ்ந்தாரை யடிக்கடித் தாழக் காண்பவருக்குத்
தானாகி நானாகித் தனியே நின்றவருக்கு (தெ)

ஆதியந்த நடுவில்லா ஆனந்த நாடருக்கு
அண்டருயிர் காத்த மணி கண்ட சசிகண்டருக்கு

சோதிமய மாய்வினங்குந் தூயவடிவாளருக்குத்
தொண்டர்குழிகெடுக்கவே துஜங்கட்டிக்கொண்டவர்க்கு()

பாட்டுக்காசைப்பட்டு முன்னம் பரவைதன்வாயிலிற்போய்
பண்புரைத்துத் தூதனென்றே பட்டங்கட்டிக் கொண்ட
வீட்டுக்காசைப்படுவாரை வீட்டைவிட்டுத்தூரத்தியே[வர்க்கு
வேட்டாண்டியாயுலகிலோட்டாண்டியாக்குவார்க்கு (தெ)

தாய்வயிற்றிற் பிறவாது தானேமு னேத்தவர்க்கு
சாதிசுலமறியாது தாண்டவஞ்செய் கின்றவர்க்கு
வயதொழி லருளு மென்பிராணநாயகர்க்கு
ஏமாந்தவரை யெல்லா மேமாத்து மீசருக்கு. (தெ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீர்த்தனை-இராகம் காம்போதி; தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இன்னந்தயவு வரவிலையா-உனக்கென்மீதி
லென்ன வர்மஞ் சொலையா.

சரணங்கள்.

அன்னம்பாவிக்குந்தில்லைப் பொன்னம்பலத்திலாடும்
அரசே யரசே யரசேயென் றலறவும் (இன்னர்)

சின்னஞ் சிறுவயதி லென்னை யடிமைகொண்ட
சிவமே சிவமே சிவமேயென் றலறவும் (இன்னர்)

முன்னம் பிழைபொறுத்தா யின்னம்பொறுது விட்டான்
முறையோமுறையோமுறையோவென்றலறவும்(இன்னர்)

தன்னையறியாவென்னை யின்னலுறச் செய்தாயே
தருமோ தருமோ தருமோவென் றலறவும் (இன்னர்)

பண்டு மகிழ்ந் தென்னையாட் கொண்டு கருணைசெய்த
பரமே பரமே பரமேயென் றலறவும் (இன்னந்)

கொண்டு குலம் பேசுவா ருண்டோ வுலகிலெங்கள்
குருவே குருவே குருவே யென்றலறவும் (இன்னந்)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நற்றாய் கவன்றது.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓடுவா டில்லைத் திருச்சிற் றம்பலமென்
றுருகுவா னுணர்வில ளாகித்
தேடுவா டிகைப்பா டியங்குவா னேயோ
தெய்வமே தெய்வமே யென்பாள்
பாடுவாள் பதைப்பான பதறுவா னுன்பெண்
பாவிகாண் பாவிகா னென்பாள்
வாடுவாண் மயங்கி வருந்துவா ளிருந்து
வலவினை யேன்பெற்ற மகளே.

(௧)

திருவெலா மளிக்குந் தெய்வமென் கின்றா
டிருச்சிற் றம்பலவ னென்கின்றா
ளுருவெலா முடைய வொருவனென் கின்றா
ளுச்சிமேற் காங்குவிக் கின்றாள்
கருவெலாங் கடந்தாங் கவன்றிருமேனி
காண்பதெந் நான்கொலென் கின்றான்
மருவெலா மயங்கு மலர்க்குழன் முடியான்
வருந்துகின் றுளென்றன் மகளே.

(௨)

மனறுடை நடிசுரு மணுளனை யலலான
 மதிப்பனே பிறரையென் கின்றான்
 வன்றுயர் நீக்கு மவன்றிரு வடியை
 மறப்பனே கணமுமென் கின்ற
 ளொன்று மில்லவனின் றுரைக்கினு மெல்லா
 முடையவ னாகுமென் கின்றான்
 பொன்றுதல் பிறழ்த லினியுறே னென்றே
 பொற்றொடி பொங்கு கின்றாளே (ங)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ச ல் ல ா ப ல க ரி.

கலிச் சந்தவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தர நீறணி சுந்தரர் நடனத் தொழில் வல்லார்
 வந்தன ரிங்கே வந்தன மென்றேன் மாதேகீ
 மந்தண மிதுகே ளந்தண மிலநம் வாழ்வெல்லா
 மந்தர மென்று ரென்னடி யம்மா வவர்குதே. (க)

நம்பல மாமென நன்மனை புக்கார் நடராஜ
 ரெம்பல மாகி ரெம்பெருமா ி ரேயென்றேன்
 வம்பல மடவா யெம்முடை யின்ப வாழ்வெல்லா
 மம்பல மென்று ரென்னடி யம்மா வவர்குதே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேட்கைக் கொத்து.
தலைமகள் பாங்கியோடு கூறல்.

—0—

எண்சீர்க் கழிநெழிலடி சந்த விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்படைத்த புகழ்த்தில்லை யம்பலத்தா னெவர்க்கும்
மேலானு னன்பருள மேவு நடராஜன்
பண்படைத்த வெனையறியா விளம்பருவந் தனிலே
பரிந்துவந்து மாலையிட்டான் பார்த்தறியான் மீட்டும்
பெண்படைத்த பெண்களெலா மவமதித்தே வலது
பேசுகின்றார் கூசுகின்றேன் பிச்சியென லானேன்
கண்படைத்துங் குழியில்விழக் கணக்குமுண்டோ வவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. (க)

சீத்தமணி யம்பலத்தா னென்பிராண நாதன்
சிவபெருமா னெம்பெருமான் செல்வநட ராஜன்
வாய்த்தவென்னை யறியாத விளம்பருவந் தனிலே
மகிழ்ந்துவந்து மாலையிட்டார் மறித்துமுகம் பாரா
ராய்த்தகலை கற்றுணர்ந்த வணங்கனையார் தமக்கு
ளார்செய்த போதனையோ வானாலு மிதுகேள்
காய்த்தமரம் வளையாத கணக்குமுண்டோ வவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. (உ)

என்னுயிரிற் கலந்துகலந் தினிக்கின்ற பெருமான்
னென்னிறைவன் பொதுவினட மியற்றுநட ராஜன்
றன்னையறியாப் பருவத் தென்னைமணம் புரிந்தான்
றனையறிந்த பருவத்தே யெனையறிய விரும்பான்

பின்னையன்றி முன்னுமொரு பிழைபுரிந்தே னில்லை
பெண்பரிதா பங்காணல் பெருந்தகைக்கு மழகோ
கன்னலென்றும் கைக்கின்ற கணக்குமுண்டோ வவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. (௩)

தெருளமுதத் தனியோகர் சிந்தையிலு ஞானச்
செல்வரறி விடத்துநடஞ் செய்யுநடராஜ
னருளமுதம் மளிப்பனென்றே யன்றுமணம் புணர்ந்தா
னளித்தறியா னனுத்துணையு மனுபவித்து மறியேன்
மருளுடையா னல்லனொரு வஞ்சகனு மல்லன்
மனமிரக்க மிகவுடையான் வல்வினையே னளவி
விருளுடையார் போலிருக்கு மியல்பென்னை யவன்றன்
னியல்பறிந்தும் விடுவேனோ வினித்தானென்றோழி. (4)

சின்மயமாம் டொதுவினிலே தன்மயமாய் நின்று
திருநடஞ்செய் பெருங்கருணைச் செல்வநடராஜ
னென்மயநா னறியாத விளம்பருவந் தனிலே
யென்னைமணம் புரிந்தனா? தெல்லாரு மறிவா
ரின்மயமில் லாதவர்போ லின்றுமணந் தருளா
னிறையளவும் பிழைபுரிந்தே னில்லையவ னிதயங்
கன்மயமோ வன்றுசுவைக் கனிமயமே யென்னுங்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. (5)

எண்குணத்தா னெல்லார்க்கு மிறைவ னெல்லாம் வல்லா
னென்னகத்தும் புறத்துமுளா னின்பநட ராஜன்
பெண்குணத்தை யறியாத விளம்பருவந் தனிலே
பிச்சேற்றி மணம்புரிந்தான் பெரிதுகளித் திருந்தேன்
வண்குணத்தா லதுபவநா னறியநின்ற பொழுதில்
வந்தறியா னின்பமொன்றுந் தந்தறியானவனும்
வெண்குணத்தா னல்லன்மிகு நல்லனெனப் பலகால்
விழித்தறிந்தும் விடுவேனோ விளம்பாயென்றோழி. (6)

பொய்யாத் புகழுடையான் பொதுவினடம் புரிவான்
 புண்ணியர்பா னண்ணியநற் புனிதநட ராஜன்
 கொய்யாத வரும்பனைய விளம்பருவந் தனிலே
 குறித்துமணம் புரிந்தனனான் மறித்தும்வரக் கானேன்
 செய்யாத செய்கையொன்றுஞ் செய்தறியேன் சிறிதுந்
 திருவுளமே யறியுமற்றென் னொருவுளத்தின் செயல்க
 ணையாத வென்றனுயிர் நாதனருட் பெருமை
 நானறிந்தும் விடுவேனோ நவிலாயென்றேழி. (7)

ஊன்மறந்த வுயிரகத்தே யொளிரிறைந்த வொருவ
 னுலகமெலா முடையவனென் னுடையநட ராஜன்
 பான்மறந்த சிறியவிளம் பருவமதின் மாலை
 பரிந்தணிந்தான் தெரிந்ததணிப் பருவமிதிற் பரியான்
 றான்மறந்தா னெனினுமிநகு நான்மறக்க மாட்டேன்
 றவத்தேறி யவத்திழியச் சம்மதமும் வருமோ
 கோன்மறந்த குடியேபோன் மிடியேனா னவன்றன்
 குணமறிந்தும் விடுவேனோ கூறாயென்றேழி. (8)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது திருமுறை

முற்றிற்ற.

னடிக்குந் தியாகர் திருமுன்போய்
 நாராய் நின்று நவிறுயோ
 பிடிக்குந் கிடையா நடையுடைய
 பெண்க ளெல்லாம் பிச்சியென
 நொடிக்கும் படிக்கு மிருங்காம
 நோயால வருந்தி நோவதுவே. (3)

மாய மொழியார்க் கறிவரியார்
 வண்கை யுடையார் மறைமணக்குந
 தூய மொழியா ரொற்றியிற்போய்ச்
 சுகங்கா ணின்று சொல்லீரோ
 நேய மொழியாள் பந்தாடா
 ணிலலாள வாச நீராடா
 னேய மொழியாள் பாலனமு
 மேலா னும்மை யெண்ணியென்றே. (4)

ஒல்லார் புரமுன் றெரிசெய்தா
 ரொற்றி யமர்ந்தா ரெல்லார்க்கு
 நல்லார் வல்லா ரவரமுன்போய்
 நாராய் நின்று நவிறுதுயே
 யல்லார் குழலாள் கண்ணீரா
 மாற்றி லலைந்தா ளணங்கனையார்
 பல்லார் குழந்து பழிதுற்றப்
 படுத்தாள் விடுத்தாள் பாயலென்றே. (5)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்

இ ர ங் க ன் ம ா லே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆண்ட ரெவர்க்கு மறிவொண்ணு

ரணியா ரொற்றி யார்நீல

கண்ட ரவர்க்கு மாலையிட்ட

கடனே யன்றி மற்றவரால்

பண்ட மறியேன் பலனறியேன்

பரிவோ டணையப் பார்த்தறியேன்

கொண்டன் மணக்குங் கோதாயென்

குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

(1)

ஆல மிருந்த களத்தழக

ரணிசே ரொற்றி யாலயத்தார்

சால வெனக்கு மாலையிட்ட

தன்மை யொன்றே யல்லாது

கால நிரம்ப வவர்புயத்தைக்

கட்டி யணைந்த தில்லையடி

கோல மதிவான் முகத்தாயென்

குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

(2)

நெய்தற் பனைகு ழொற்றியினர்

நிருத்தம் பயில்வார் மாலயனு

மெய்தற் கரியார் மாலையிட்டா

ரெனக்கென் றுரைக்கும் ரெருமையல்லா

லுய்தற் கடியேன் மனையின்கண்

னெருநா னேனு முற்றறியார்

கொய்தற் கரிதாங் கொடியேயென்

குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

(3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்

சல்லாப வியன்மொழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காது நடந்த கண்மடவாள

கடி மா மனைக்குக் கால்வருந்தத்

தூது நடந்த பெரியவர்சிற்

சுகத்தா ரொற்றித் தொன்னகரார்

வாது நடந்தான் செய்கின்றோர்

மாது நடந்து வாவென்றார்

போது நடந்த தென்றேனெப

போது நடந்த தென்றாரே.

(1)

வெற்றி யிருந்த மழுர் டையார்

விடையார் மேரு விலலுடையார்

பெற்றி யிருந்த மனத்தர்தமுட்

பிறங்குந் தியாகப் பெருமானார்

சுற்றி யிருந்த பெண்களெலாஞ்

சொல்லி நகைக்க வருகளைந்தார்

ரொற்றி யிருமென் றுரைத்தேன

னொற்றி யிருந்தே னென்றாரே.

(2)

விடையார் கொடிமே லுயர்த்தருளும்

வேத கீதப் பெருமானு

ருடையா ரொற்றி யூரமரந்தா

ருவந்தென் மனையி லின்றடைந்தா

ரிடையா வைய மென்றார்நா

னிடைதா னையமென் றேனாத்

கடையா ரளியா ரென்றாகட்

கடையா ரளியா ரென்றேனே.

(3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

இ ன் ப க் கி ள வி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தருவார் தருவார் செல்வமுதற்
தருவா ரொற்றித் தலமமர்வார்
மருவார் தமது மனமருவார்
மருவார் கொன்றை மலர்புனைவார்
திருவார் புயனு மலரோணுந்
தேடுந் தியாகப் பெருமானார்
வருவார் வருவா ரெனநின்று
வழிபார்த் திருந்தேன் வந்திலரே. (1)

பாரா திருந்தார் தமதுமுகம்
பார்த்து வருந்தும் பாவைதனைச்
சேரா திருந்தார் திருவொற்றித்
திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
வாரா திருந்தா ரின்னுமிவள்
வருத்தங் கேட்டு மாலைதனைத்
தாரா திருந்தார் சலமகளைத்
தாழ்ந்த சடையிற் றரித்தாரே. (2)

சடையிற் றரித்தா ரொருத்திதனைத்
தழுவி மகிழ்மற் றொருபெண்ணைப்
புடையிற் றரித்தார் மகளேரீ
போன லெங்கே தரிப்பாரோ

கடையிற் றரித்த விடமதனைக்
 களத்திற் றரித்தார் கரித்தோலை
 யிடையிற் றரித்தா ரொற்றியூ
 ரிருந்தா ரிருந்தா ரென்னுளத்தே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இ ன் ப ப் பு க ழ் ச் சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாடொன் றுடையா ருணவின்றி
 மண்ணுண் டதுகாண் மலரோன்ற
 னோடொன் றுடையா ரொற்றிவைத்தா
 ருரை மகிழ்வோ டுவந்தாலங்
 கடொன் றுடையார் கண்டமட்டுங்
 கறுத்தார் பூத கணத்தோடு
 மீடொன் றுடையார் மகளேநீ
 யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. (1)

பித்த ரெனும்பேர் பிறங்கறின்றார்
 பேயோடாடிப் பவுரி கொண்டார்
 பத்தர் தமக்குப் பணிசெய்வார்
 பணியே பணியாப் பரிவுற்றார்
 சித்தர் திருவா ழொற்றியினார்
 தியாக ரென்றுன் கலைகவர்ந்த
 வெத்த ரன்றோ மகளேநீ
 யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. (2)

ஆக்க மில்லார் வறுமையிலா
 ரருவ மில்லா ருருவமில்லார்
 தூக்க மில்லார் சுகமில்லார்
 துன்ப மில்லார் தோன்றுமல
 வீக்க மில்லார் குடும்பமது
 விருத்தி யாக வேண்டுமெனு
 மேக்க மில்லார் மகளேநீ
 யேதுக் கவரை விழைந்தனையே.

(3)

ஊரு மில்லா ரொற்றிவைத்தா
 ருறவொன் றில்லார் பகையிலலார்
 பேரு மில்லா ரெவ்விடத்தும்
 பிறவா ரிறவார் பேச்சிலலார்
 நேரு மில்லார் தாய்தந்கை
 நேயர் தம்மோ டுடன்பிறந்தோர்
 யாரு மில்லார் மகளேநீ
 யேதுக் கவரை விழைந்தனையே.

(4)

துத்திப் படத்தார் சடைத்தலையார்
 தொலையார் பவிதேவர் தொன்மையினார்
 முத்திக் குடையார் மண்ணெடுப்பார்
 மொத்துண் டிழலவார் மொங்குழற்காம
 புத்திக் குரிய பத்தர்கடம்
 பொருளை யுடலை யாவையுமே
 யெத்திப் பறிப்பார் மகளேநீ
 யேதுக் கவரை விழைந்தனையே.

(5)

மாறித் திரிவார் மனமடையார்
 வணங்கு மடியார் மனந்தோறும
 வீறித் திரிவார் வெறுவெளியின்
 மேவா நிற்பார் விறகுனிலை

கூறித் திரிவார் குதிரையின்மேற்
 கொள்வார் பசுவிற் கோல்வளையோ
 டேறித் திரிவார் மகளேநீ
 யேதுக் கவரை விழைந்தனையே.

(6)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

திருவுலாத்திறம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேனார் கமலத் தடஞ்சூழந்
 திருவா மொற்றித் தியாகரவர்
 வானா ரமரர் முனிவர்தொழு
 மண்ணோர் வணங்க வரும்பவனி
 தானார் வங்கொண் டகமலரத்
 தாழ்ந்து சூழ்ந்து கண்டலது
 கானா ரலங்கற் பெண்ணேநான்
 கண்க ஞறக்கங் கொள்ளேனே.

(1)

திருமால் வணங்கு மொற்றிநகர்
 செழிக்குஞ் செலவத் தியாகரவர்
 கருமா லகற்றுந் தொண்டர்குழாங்
 கண்டு களிக்க வரும்பவனி
 மருமாண் புடைய மனமகிழ்ந்து
 மலர்க்கை கூப்பிக் கண்டலது
 பெருமான் வடுக்கட் பெண்ணேநான்
 பெற்றா னோடும் பேசேனே.

(2)

சேலார் தடஞ்சூழொற்றிநகர்

சேருஞ் செல்வத் தியாகரவ

ராலார் களமேல் விளங்குமுக

மழகு ததும்ப வரும்பவனி

நாலா ரணஞ்சூழ் வீதியிடை

நாடிப் புகுந்து கண்டலது

பாலார் குதலைப் பெண்ணேநான்

பாயிற் படுக்கை பொருந்தேனே.

(3)

தென்னஞ் சோலை வளரொற்றி

யூர்வாழ் செல்வத் தியாகரவர்

பின்னுஞ் சடைமேற் பிறைவிளங்கிப்

பிறங்கா நிற்க வரும்பவனி

மன்னுங் கரங்க டலைகுவித்து

வணங்கி வாழ்த்திக் கண்டலது

துன்னுந் துவர்வாய்ப் பெண்ணேநான்

சோறென் ளளவு முண்ணேனே.

(4)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

வியப்புமொழி.

நற்றாய் நயத்தல்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர் மணியே மகளேநீ வாய்த்த தவந்தான் யாதறியேன்
வேத ரனந்தர் மாலனந்தர் மேவி வணங்கக் காண்பரியார்
நாதர் நடன நாயகனார் நல்லோ ருளத்து நண்ணுகின்றோர்
கோத ரறியாத் தியாகர்தமைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

என்னு ருயிர்போன் மகளேநீ யென்ன தவந்தா னியற்றினையோ
பொன்னுர் புயனு மலரோனும் போற்றி வணங்கும் பொற்பதத்தார்
தென்னு ரொற்றித் திருநகரார் தியாக ரெனுமோர் திருப்பெயரார்
கொன்னுர் சூலப் படையவரைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

வில்லார் னுதலாய் மகளேநீ மேலே நாட்செய் தவமெதுவோ
கல்லா ருள்ளங் கலவாதார் காம னெரியக் கண்விழித்தார்
வில்லார் விசயற் கருள்புரிந்தார் விளங்கு மொற்றி மேவிநின்றார்
கொலலாநெறியா ரவர்தம்மைக் கூடியுடலங் குளிர்த்தனையே

அஞ்சொற் கிளியே மகளேநீ அரிய தவமே தாற்றினையோ
வெஞ்சொற் புகலார் வஞ்சர்தமைமேவார் பூவார்கொன்றையினர்
கஞ்சற் கரியார் திருவொற்றிக் காவ லுடையா ரின்மொழியாற்
கொஞ்சத் தருவா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே

மயிலி னியல்சேர் மகளேநீ மகிழ்ந்து புரிந்த தெத்தவமோ
வெயிலி னியல்சேர் மேனியினர் வெண்ணீ றுடையார் வென்விடையார்
பயிலின் மொழியான் பாங்குடையார் பணைகு ழொற்றிப் பதியமந்தார்
சூயிலிற் குலவி யவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

புணராவிரகு பொருந்துறு வேட்கையின் இரங்கல்:

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளார் புறத்தா ரொற்றியெனு
மூரா ரொப்பென் றொன்றுமிலார்
வள்ளா லென்று மறைதுதிக்க
வருவா ரின்னும் வந்திலரே
யெளனா திருந்த பெண்களெலா
மிகழாநின்ற ரினியமொழித்
தெளனா ரமுதே யென்னடிநான்
செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே (1)

பொய்ய ருளத்துப் புகுந்தறியார்
போத னொடுமால காண்பரிதா
மையர்திருவா ழொற்றிநக
ரமர்ந்தா ரின்னு மணைந்திலரே
வைய மடவார் நகைக்கின்றார்
மாரன் கலையாற் றிகைக்கின்றேன்
செய்ய முகத்தா யென்னடிநான்
செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. (2)

வன்சொற் புகலா ரோருயிரும்
வருந்த நினையார் மனமகிழ
வின்சொற் புகலவா ரொற்றியுளா
ரென்ன யகனார் வந்திலரே
புன்சொற் செவிகள் புகத்துயரம்
பொறுத்து முடியேன் புலம்பிநின்றேன்
றென்சொற் கிளியே யென்னடிநா
செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

கு றி யா ரா ய் ச் சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆழி விடையா ரருளுடையா ரளவிட்டறியா வழகுடையா
ருழி வரினு மழியாத வொற்றித் தலம்வா முத்தமனார்
வாழி யென்பால் வருவாரோ வறியேன் வருந்த வாராரோ
தோழி யினைய குறமடவாய் துணிந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே.

[பாம்

அணியா ரடியார்க் கயன்முதலா மமரர்க் கெல்லா மரியரென்
பணியா ரொற்றிப் பதியுடையார் பரிந்தென் முகந்தான் பார்ப்பாரோ
தணியாக் காதல் தவிர்ப்பாரோ சார்ந்து வரவு தாழ்ப்பாரோ
குணியா வெழிச்சேர் குறமடவாய் குறிதானென்று கூறுவையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

ஆற்றாக்காதலின் இரங்கல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எங்கள் காழிக் கவுணியரை
யெழிலார் சிவிகை யேற்றிவைத்தோர்
திங்க ளணியுஞ் செஞ்சுடையார்
தியாகர் திருவா மொற்றியினு
ரங்க ளணியூந் தார்ப்புயத்தி
லணைத்தா ரல்ல ரெனமடவார்
தங்க ளலரோ தாழாதென்
சகியே பினிநான் சகியேனே.

ஆயும் படிவத் தந்தணை

யாரு ரன்ற னணிமுடிமேற்

ரேயுங் கமலத் திருவடிகள்

சூட்டு மதிகைத் தொன்னகரா

ரேயும் பெருமை யொற்றியுளா

ரின்னு மணையா ரெனையளித்த

தாயுந் தமரு நொடிக்கின்றார்

சகியே யினிநான் சகியேனே.

(2)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

திருக்கோலச் சிறப்பு.

தலைவி வியத்தல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னென் றொளிரும் புரிசடையார்

புனைநா லுடையார் புடையுடையார்

மன்னென் றுலகம் புகழொற்றி

வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்

மின்னென் றிலங்கு மாதரெலாம்

வேட்கை யடைய விளங்குகின்ற

தின்னென் றறியே னவரழகை

யென்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே.

(1)

அள்ளிக் கொடுக்குங் கருணையின

ரணிசே ரொற்றி யாலயத்தார்

வள்ளிக் குவந்தோன் றனையின்ற

வள்ளல் பவனி வரக்கண்டேன்

றுள்ளிக் குதித்தென் மனமவரைச்
 சூழ்ந்த தின்னும் வந்ததிலே
 யெள்ளிக் கணியா வவரழகை
 யென்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. (2)

கொழுதி யளிதே னுழுதுண்ணுங்
 கொன்றைச் சடையார் கூடலுடை
 வழுதிமருகர் திருவொற்றி
 வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
 பழுதி லவனாந் திருமாலும்
 படைக்குங் கமலப் பண்ணவனு
 மெழுதி முடியா வவரழகை
 யென்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. (3)

மாதை மணித்தோ னெட்டுடையார்
 மழுமா னேந்து மலர்க்கரத்தார்
 வாதை வளஞ்சூழ் தொற்றியூர்
 வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
 யாதை மலைக்கு மொழிமடவார்
 யாருமயங்கிக் கலையவிழ்ந்தார்
 யேழை யேனா னவரழகை
 யென்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. (4)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதிடநாடல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னஞ் சிலையாற் புரமெரித்தார்

பொழில்சூழ் தொற்றிப் புண்ணியனார்

முன்னஞ் சருந்து முக்கணனார்

மூவ ரறியா முதல்வர்வர

வின்னஞ் சிலநாள் சென்றிதிமோ

விலதே லின்னு வருவாரோ

வுன்னஞ் சிறந்தீர் சோதிடம்பார்த்

துரைப்பீர் புரிவ லுத்தமரே.

(1)

பைத்த வரவப் பணியணிவார்

பணைசூழ் தொற்றிப் பதிமகிழ்வார்

மைத்த மிடற்ற ரவர்தமக்கு

மாலே யிடவே நானுளத்தில்

வைத்த கருந்து முடிந்திடுமோ

வறிதே முடியா தழிந்திடுமோ

வுய்த்த மதியாற் சோதிடம்பார்த்

துரைப்பீர் புரிவ லுத்தமரே.

(2)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பெருமிதம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவாழ் வகற்றுங் கண்ணுதலார்

கண்ண னயனுங் காண்பரியார்

திருவா தொற்றித் தேவரெனுஞ்

செல்வ ரவரே செல்வமதிற்

பெருவாழ் வுடையா ரெனநினைத்தாய்
 பிச்சை யெடுத்த தறிந்திலையோ
 விருவா மயல்கொண் டெதுபெறுவா
 யேழை யடிநீ யென்மகளே.

(1)

மட்டிக் கடங்கா வண்கையினர்
 வளஞ்சே ரொற்றி வாணரவர்
 பட்டித் துகிலே திசைகளெலாம்
 படர்ந்த தென்னப் பரிந்தனையோ
 கட்டத் துகிலுங் கிடையாது
 கந்தை யுடுத்த தறிந்திலையோ
 விட்டுப் புணர்ந்திங் கெதுபெறுவா
 யேழை யடிநீ யென்மகளே.

(2)

நீடி வளங்கொள் ளொற்றியில்வாழ்
 நிமல ருலகத் துயிர்தோறு
 மோடி யொளிப்பா ரவர்நீயு
 மொக்க லோட வுன்வசமோ
 நாடி நடிப்பார் நீயுமுட
 னடித்தா லுலகர் நகையாரோ
 வீழன் மயல்கொண் டெதுபெறுவா
 யேழை யடிநீ யென்மகளே.

(3)

உள்ளி யுருகு மவர்க்கருளு
 மொற்றி நகர்வா முத்தமர்க்கு
 வெள்ளி மலையும் பொன்மலையும்
 வீடென் றுரைப்பா ராவைவம்

கள்ளி நெருங்கிப் புறங்கொள்குடு

காடே ஷிடங்காண் கண்டறிநீ

யெள்ளின் மயல்கொண் டெதுபெறுவா

யேழை யடிநீ யென்மகளே.

(4)

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதற்சிறப்புக் கதுவா மாண்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலக முடையார் தம்மூரை யொற்றிவைத்தா ரென்றாலு
மலகில் புகழார் காபாலி யாகத் திரிந்தா ரென்றாலும்
திலக மனையார் புறங்காட்டிற் சேர்ந்து நடித்தா ரென்றாலும்
கலக விழியாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

என்னை யுடையா ரொருவேட னெச்சி லுவந்தா ரென்றாலு
மன்னை யனையா ரொருமகளை யறுக்க வுரைத்தா ரென்றாலும்
துன்னு மிறையார் தொண்டனுக்குத் தூத ரானா ரென்றாலும்
கன்னியி துகே னானவர்மேற்காதலொழியேன் கனவினுமே.

என்கண் ணனையார் மலைமகளை யிச்சித் தனைந்தா ரானாலும்
வன்கண்ணடையார் திக்கண்ணன்மதனை யெரித்தா ரானாலும்
புன்கண்ணறுப்பார் புன்னகையாற்புரத்தையழித்தா ரானாலும்
கன்னன் மொழியாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கா த ன் மா ட் சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்க வளஞ்சே ரொற்றியில்வாழ்

தம்பி ரானார் பவனிதனை

துக்க மகன்று காண வந்தாற்

றுகிலைக் கவர்ந்து துணிவுகொண்டே

பக்க மருவு நமைத்திரும்பிப்
 பாரா தோடு கின்றார்நா
 மொக்க வோடி னாலுமவ
 ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே. (1)

தாயா யனிருக்குந் திருவொற்றித்
 தலத்தார் தமது பவனிதனை
 மாயா நலத்திற் காணவந்தான்
 , மருவு நமது மனனகவர்த்து
 பாயா விரைவி னமைத்திரும்பிப்
 பாரா தோடு கின்றார்நா
 மோயா தோடி னாலுமவ
 ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே. (2)

அழியா வளத்தார் திருவொற்றி
 யைபர் பவனி னாக்காண
 விழியா மகிழ்வி னெநிற் வந்தா
 லென்னே பெண்ணே யெழில்கவர்த்து
 பழியா வெழிவி னமைத்திரும்பிப்
 பாரா தோடு கின்றார்நா
 மொழியா தோடி னாலுமவ
 ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது திருமுறை முற்றிற்று.

நான்காவது திருமுறை

அன்புமாலே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அற்புதப்பொன் னம்பலத்தே யாடுகின்ற வரசே
யாரமுதே யடியேன்ற னன்பேயென் னறிவே
கற்புதவு பெருங்கருணைக் கடலேயென் கண்ணே
கண்ணுதலே யானந்தக் களிப்பேமெய்க் கதியே
வெற்புதவு பசங்கொடியை மருவுபெருந் தருவே
வேதவா கமமுடியின் விளங்குமொளி விளக்கே
பொற்புறவே யிவ்வுலகிற் பொருந்துசித்த னானேன்
பொருத்தமுநின் திருவருளின் பொருத்தமதுதானே.(1)

துப்பாடு திருமேனிச் சோதிமணிச் சுடரே
துரியவெளிக் குள்ளிருந்த சுத்தசிவ வெளியே
யப்பாடு சடைமுடியெம் மானந்த மலையே
யருட்கடலே குருவேயென் னாண்டவனே யரசே
யிப்பாடு படவெனக்கு முடியாது துரையே
யிரங்கியருள் செயல்வேண்டு மிதுதருணங் கண்டாய்
தப்பாடு வேனெனினு மென்னேவிடக் துணியேற்
றனிமன்று ணடம்புரியுந் தாண்மலரெந் தாயே. (2)

குன்றாத குணக்குன்றே கோவாத மணியே
குருவேயென் குடிமுழுதாட் கொண்டசிவக் கொழுந்தே
யென்றதை யாகியெனக் கன்னையுமாய் நின்றே
யெழுமையுமென் றனையாண்ட வென்னுயிரின் றுணையே
பொன்றாத பொருளேமெய்ப் புண்ணியத்தின் பயனே
பொய்யடியேன் பிழைகளெலாம் பொறுத்தபெருந் தகையே
யன்றால நிழலமலர்ந்த வருளிறையே யெளியே
ஞசையெலா நின்னடிமே லன்றியொன்று மிலையே.(3)

பால்காட்டி மொளிவண்ணப் பழகமணி மலையே
 பத்திக்கு நிலைதனிலே தித்திக்கும் பழமே
 சேல்காட்டும் விழிக்கடையாற் றிருவருளைக் காட்டுஞ்
 சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா யகனே
 மால்காட்டி மறையாதென் மதிக்குமதி யாகி
 வழிகாட்டி வழங்குகின்ற வகையதனைக் காட்டிக்
 கால்காட்டிக் காலாலே காண்பதுவு மெனக்கே
 காட்டியநின் கருணைக்குக் கைம்மாறென் றிலனே (4)

பாடும்வகை யணுத்துணையும் பரிந்தறியாச் சிறிய
 பருவத்தே யணிந்தணிந்து பாடும்வகை புரிந்து
 நாடும்வகை யுடையோர்க ணன்குமதித் திடவே
 நல்லறிவு சிறிதளித்துப் புல்லறிவு போக்கி
 நீடும்வகை சன்மார்க்க சுத்தசிவ நெறியி
 னிறுத்தினையிச் சிறியேனை நின்னருனென் னென்பேன்
 கூடும்வகை யுடையரெலாங் குறிப்பெதிர்பார்க் கின்றார்
 குற்றமெலாங் குணமாகக் கொண்டகுணக் குன்றே.(5)

செவ்வண்ணத் திருமேனி கொண்டொருபாற் பசந்து
 திகழ்பழக வண்ணமொடு தித்திக்குந் கனியே
 யிவ்வண்ண மெனமறைக்கு மெட்டாமெய்ப் பொருளே
 யென்னுயிரே யென்னுயிர்க்குள் ளிருந்தருளும் பதியே
 யவ்வண்ணப் பெருந்தகையே யம்பலத்தே நடஞ்செய்
 யாரமுதே யடியேனிங் ககமகிழ்ந்து புரித
 லெவ்வண்ண மதுவண்ண மிசைத்தருளல் வேண்டு
 மென்னுடைய நாயகனே யிதுதருணங் காணே. (6)

திருச்சித்தம்பலம்.

அருட்பிரகாச மாலை

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைமுடிக்கு மணியாகி வயங்கியசே வடிகண்
மண்மீது படநடந்து வந்தருளி யடியேன்
குறைமுடிக்கும் படிக்கதவந் திறப்பித்து நின்று
கூவியெனையழைத்தொன்று கொடுத்தருளிச் செய்தாய்
கறைமுடிக்கும் களத்தரசே கருணைநெடுங் கடலே
கண்ணோங்கு மொளியேசிற் கருவெளிக்குள் வெளியே
பிறைமுடிக்குஞ் சடைக்கடவுட் பெருந்தருவே குருவே
பெரியமன்று ணடம்புரியும் பெரியபரம் பொருளே. (1)

பலகோடி மறைகளெலா முலகோடி மயங்கப்
பரநாத முடிநடிக்கும் பாதமலர் வருந்தச்
சிலகோடி நடந்தெளியே னிருக்குமிடத் தணைந்து
தெருக்கதவந் திறப்பித்தென் செங்கையிலொன் றளித்தே
யலகோடி வருந்தேலிங் கமர்கவெனத் திருவா
யலர்ந்தவருட் குருவேபொன் னம்பலத்தெம் மரசே
விலகோடி யெனத்துயர்க ளொன்றொடொன்று புகன்று
விரைந்தோடச் செய்தனையிவ் வினாவறியேன் வியப்பே.

வேதாந்த சித்தாந்த மென்னுமந்த பிரண்டும்
விளங்கவமர்ந் தருளியநின் மெல்லடிகள் வருந்த
நாதாந்த வெளிதனிலே நடந்தருளு மதுபோ
னடந்தருளிக் கடைநாயே னண்ணுமிடத் தடைந்து
போதாந்த மிசைவிளங்குந் திருமேனி காட்டிப்
புலையேன்கை யிடத்தொன்று பொருந்தவைத்தபொருளே
சூதாந்த மனத்தினுக்கு மப்பாற்பட் டிருந்த
துரியவிளக் கேவிளங்கும் பெரியவருட் குருவே. (3)

கற்பனைக ளெல்லாம்போய்க் கரைந்த தலந்தனிலே
 கரையாது நிறைந்ததிருக் கழலடிகள் வருந்த
 வெற்பனையு மின்றியொரு தனியாக நடந்து
 விரைந்திரவிற் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்திவ்
 வற்பனையோர் பொருளாக வழைத்தருளி யடியே
 னங்கையிலொன் றளித்தனைநின் னருளினையென் புகல்வே
 னற்பனவர் துதிக்கமணி மன்றகத்தே யின்ப
 நடம்புரியும் பெருங்கருணை நாயகமா மணியே. (4)

காணுகின்ற கண்களுக்குக் காட்டுகின்ற வொளியாய்க்
 காட்டுகின்ற வொளிதனக்குக் காட்டுவிக்கு மொளியாய்
 பூணுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்
 பொருந்துமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
 கோணுகின்ற மனத்தாலே நாணுவதேன் மகனே [க்கு
 குறைவறவாழ்கெனமகிழ்ந்து கொடுத்தனையொன்றென
 மாணுகின்ற நின்னருளின் பெருமையையென் னென்பேன்
 மணிமன்றி லானந்த மாநடஞ்செய யரசே. (5)

எவ்வுலகு மெவ்வுயிரு மெச்செயலுந் தோன்றி
 யியங்குமிட மாகியெல்லா முயங்குமிட மாகித்
 தெவ்வுலகு நண்புலகுஞ் சமனாகக் கண்ட
 சித்தர்கடஞ் சித்தத்தே தித்திக்கும் பதங்க
 ளிவ்வுலகில் வருந்தநடந் தென்பொருட்டா விரவி
 லெழிற்கதவந்திறப்பித்தங்கென்கையிலொன் றளித்தா
 யவ்வுலக முதலுலக மனைத்துமகிழ்ந் தேத்த
 வம்பலத்தே நடம்புரியுஞ் செம்பவளக் குன்றே. (6)
 பாடுகின்ற மறைகளெலா மொருபுறஞ்சூழ்ந் தாடப்
 பத்தரொடு முத்தரெலாம் பார்த்தாடப் பொதுவி
 லாடுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியே
 னடையுமிடத் தடைந்திரவிற் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து

நாடுகின்ற சிறியேனே யழைத்தருளி நோக்கி
 நகைமுகஞ்செய் தென்கரத்தே நல்கினையொன் றிதனா
 வாடுகின்ற வாட்டமெலாந் தவிர்த்துமகிழ் கின்றேன்
 மன்னவரின் பொன்னருளையென்னென வாழ்த்துவனே.
 எம்மதத்தி லெவரெவர்க்கு டியைந்தவனு பவமா
 யெல்லாமா யல்லாமா யிருந்தபடி யிருந்தே
 யம்மதப்பொன் னம்பலத்தி லாநந்த நடஞ்செய்
 யரும்பெருஞ்சே வடியிலேனக ளைசந்துமிக வருந்த
 விம்மதத்தி லென் னொருட்டா யிரவினடந் தருளி
 யெழிற்கதவந் திறப்பித்தனிகளையழைத்தென் கரத்தே
 சம்மதத்தா லொன்றறிந்த தயவினையென் புகல்வேன்
 றம்மையறிந் தவரறிவின் முன்னுமொளி மணியே. (8)
 உலகியலோ டருளியலு மொருங்கறிபச் சிறியே [கித்
 னுணர்வினருந் துணர்த்திமென துயிர்க்குயிராய் விளங்
 திலகமெனத் திகழ்ந்தெனது சென்னிமிசை யமர்ந்த
 திருவடிகள் வருந்தநடை செய்தருளி யடியே
 னிலகமுனேக் கதவிரவிற் றிறப்பித்தன கென்னை [காலம்
 யினிதழைத்தொன் றறித்துமகிழ்த் தின்னுநெடுங்
 புலவர்தொழ வாழ்கவென்றாய பொ துவினடம் புரியும[னே.
 பொருளேரின் னருளை மெய் டொருளெனத்தேர்ந்தன

பி ர சா த ம லே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழையலதொன்றறியாத சிறியேன்முன் புரிந்த
 பெருந்தவமோ திருவருளின் பெருமையிதோவறியேன்
 மழையெனநின் றிலகுதிரு மணியிடற்றிற் படிக
 வடந்திகழ நடந்துகுரு வடிவதுகொண் டடைந்து
 விழைவினொடென் னெதிரின்று திருநீற்றுக் கோயில்[தாய்
 விரித்தருளி யருண்மணப்பூ விளக்கமொன்று கொடுத்த

குழையசையச் சடையசையக்குலவுபொன்னம்பலத்தே [தே.

கூத்தியற்றியென்னை முன்னுட் கொண்டசிவக் கொழுந்
உன்னுதற்கு முணர்வதற்கு முவட்டாத வடிவ

மொன்றெடுத்து மெய்யன்ப ருவக்கவெழுந் தருளி
முன்னுதற்கோ ாணுத்துணையுந் தரமில்லாச் சிறியேன்

முகநோக்கிச் செழுமணப்பூ முகமலர்ந்து கொடுத்தாய்
துன்னுதற்கிங் கரிதாநின் றிருவுள்ளக் குறிப்பைத் [மேன்

துணிந்தறியே னென்னினுமோர் துணிவினுவக் கின்
பொன்னுதற்குத் திலகமெனுஞ் சிவகாம வல்லிப் [ளே.

பூவையொரு புறங்களிப்பப் பொதுநடஞ்செய் பொரு

ஆனந்தமாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சண்பை மறைக் கொழிந்துமகிழ் தரவமுதங் கொடுத்தாள்
தயவுடையா ளெனையுடையாள் சர்வசத்தி யுடையாள்

செண்பகப்பொன் மேனியினான் செய்யமலர்ப் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்பப்

பண்பகர்பொன் னம்பலத்தே யாநந்த நடஞ்செய்

பரம்பரநின் றிருவருளைப் பாடுகின்றேன் மகிழ்ந்து
வெண்பகர்குற் றங்களெல்லாங் குணமாகக் கொள்ளு

மெந்துரையென் றெண்ணுகின்ற வெண்ணமத னாலே.
பொய்யாத வரமெனக்குப் புரிந்தபரம் பரைவான்

பூதமுதற் கருவியெலாம் பூட்டுவிக்குந் திறத்தாள்
செய்யாளும் கலையவளு முருத்திரையும் வணங்குஞ்

சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்பத்
கையாத வின்பநடங் கனகமணிப் பொதுவிற

களித்தியற்றுந் துரையேநின் கருணையெநான் கருதி
கையாத வண்ணமெலாம் பாடுகின்றேன் பருவ

கண்ணியபுண் ணியபெல்லா நயந்துமகிழ்ந் திடவே. (2)

பூரணிசிற் போதைசிவ போகிசிவ யோகி

பூவையர்க னாயகியைம் பூதமுந்தா னாளுள்

தேரணியு நெடுவீ தித் தில்லைநக ருடையாள்

சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்ப

வேரணியு மணிமன்றி லின்பவடி வாகி

யின்பநடம் புரிகின்ற வெம்முடைய துரையே

தாரணியி லுனைப்பாடுந் தரத்தையடைந் தன்னென்

றன்மையெலா நன்மையெனச் சம்மதித்த வாறே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சௌந்தரமலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேலோடு மிணைந்தவிழிச் செல்வி பெருந்தேவி

சிவகாம வல்லியோடு சிவபோக வடிவாய்

மேலோடு கீழ்நடுவுங் கடந்தோங்கு வெளியில் [லாம்.

விளங்கியநின் றிருவருவை யுளங்கொளும்போ தெல்.

பாலோடு பழம்பிழிந்து தேன்கலந்து பாகும்

பகநெய்யுங் கூட்டியுண்ட படியிருப்ப தென்றான்

மாலோடு காண்கின்ற கண்களுக்கங் கிருந்த

வண்ணமிந்த வண்ணமென வெண்ணவுமொண் ணாதே.

சித்தியெலா மளித்தசிவ சத்தியெனையுடையாள்

சிவகாம வல்லியோடு சிவஞானப் பொதுவின்

முத்தியெலாந் தரவிளங்கு முன்னவநின் வடிவை

மூடமனச் சிறியேனா னுடவரும் பொழுது

புத்தியெலா மொன்றாகிப் புத்தமுத முண்டாற்

போலுமிருப் பதுவதற்கு மேலுமிருப் பதுவேற்

பத்தியெலா முடையவர்கள் காணுமிடத் திருக்கும்

படிநானெப் படியோவிப் படியென்ப தரிதே. (2)

கரும்பனையா ளென்னிரண்டு கண்களிலே யிருந்தாள்
 கற்பகப்பொன் வல்லிசிவ காமவல்லி யுடனே
 விரும்புமணிப் பொதுவினிலே விளங்கியநின் வடிவை
 வினையுடையே னினைக்கின்ற வேளையிலென் புகல்வே
 னிரும்பனைய மனநெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகி யொருபே
 ரின்பமய மாகுமெனி லன்பர்கண்ட கால
 மரும்பிமலர்ந் திட்டசிவா நந்தவனு பவத்தை
 யாரறிவார் நீயறிவா யம்பலத்தெம் மரசே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அபராத மன்னிப்பு மாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்வகைநன் கறியாதே திருவருளோ டேடிச்
 சிலபுகன்றே னறிவறியாச் சிதிரினுஞ் சிறியேன்
 பொய்வகையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 புண்ணியனே மதியணிந்த புரிசடையாய் விடையாய்
 மெய்வகையோர் விழித்திருப்ப விரும்பியெனே யன்றே
 மிகவலிந்தாட் கொண்டருளி வினைதவிர்த்த விமலா
 வைவகைய கடவுளரு மந்தணரும் பரவ
 வாரந்தத் திருநடஞ்செய் யம்பலத்தெம் மரசே. (1)

தேர்ந்துணர்ந்து தெளியாதே திருவருளோ டேடிச்
 சிலபுகன்றேன் றிருக்கருணைத் திறஞ்சிறிதுந் தெரியேன்
 போந்தகனேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 போதாந்த மிசைவிளங்கு நாதாந்த விளக்கே
 யூர்ந்தபணக் கங்கணமே முதற்பணிக ளொளிர
 வுயர்பொதுவி னடிக்கின்ற செயலுடைய பெருமான்
 சார்ந்தவரை யெவ்வகையுந் தாங்கியளிக் கின்ற
 தயவுடைய பெருந்தலைமைத் தனிமுதலெந் தாயே. (2)

ஓல்லும்வகை யறியாதே யுன்னருளோ டேடி
 ஆறுபுகன் றேன்றுயர மாறும்வகை யுணரேன்
 புல்லியனேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 பூதியணிந் தொளிக்கின்ற பொன்மேனிப் பெருமான்
 சொல்லியலும் பொருளியலுங் கடந்தபா நாத்தத்
 துரியவெளிப் பொருளான பெரியநிலைப் பதியே
 மெல்லியனற் சிவகாம வல்லிகண்டு மகிழ்
 விரியுமறை யேத்தநடம் புரியுமரு ளிறையே. (3)

ஆளுடையபிள்ளையா ரருண்மலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* உலகிய லுணர்வோ ரணுத்துவோ யேனு
 முற்றிலாச் சிறியவோர் பருவத்
 திலகிய வெனக்குள் ளிருந்தரு ணெறியி
 லேற்றவுந் தரமிலா மையினான்
 விலகுறுங் காலத் தடிக்கடி யேற
 விடுத்துப்பின் விலகுறா தாரித்தாய்
 அலகிலா வுணர்ச்சி யாரித்தனை யுன்ற
 னருட்கடற் பெருமை யென்புகல்வேன்
 திலகநற் காழி ஞான சம்பந்தத்
 தெள்ளமு தாஞ்சிவ குருவே. (1)

* சுவாமிகள் தமது திருக்கரத்தாலெழுதிய மூலப்பிரதியில் இச்
 செய்யுள்ஐந்தடியாகவே இருத்தவினால் அங்ஙனமே பதிப்பித்ததாகப்
 பழைய பதிப்பாசிரியர்கள் கூறுகின்றன ராதலின், ஈண்டும் அங்
 னமே கொள்ளப்பட்டது.

சீரார் சண்பைக் கவுணியர்தந் தெய்வமரபிற் நிகழ்வினக்கே
 தெவிட்டா துளத்திற் நித்திக்குந் தேனையழியாச் செல்வமே
 காரார்மிடற்றுப் பவளமலைக் கண்ணின்முனைத்த கற்பகமே [யே
 கரும்பே கனியே யென்னிரண்டு கண்ணே கண்ணிற் கருமணி
 யேரார்பருவ மூன்றிலுமை யினிய முலைப்பா லெடுத்துட்டு [யே
 மின்பக்குலை மொழிக்குருந்தே யென்னு ருயிருக் கொழுதுணை
 பேரார்ஞான சம்பந்தப் பெருமானேநின் நிருப்புகழைப் [ரே.
 பேசுகின்றோர் மேன்மேலும் பெருஞ்செல்வத்திற் பிறங்குவ
 திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையவரசு அரண்மலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தகுசி ரதிகையருட் டலத்தி னோங்குஞ்
 சிவக்கொழுந்தி னருட்பெருமைத் திறத்தால் வாய்மை
 யுருத்தகுமெய் யுணர்ச்சிவடி வாகிச் சைவ
 வொளிவிளங்க நாவரசென் றொருபேர் பெற்றுப்
 பொருத்தமுற வழவாரப் படைகைக்கொண்ட
 புண்ணியனே நண்ணியசீர்ப்புனித னேயென்
 கருத்தமர்ந்த கலைமதியே கருணை ஞானக்
 கடலேநின் கழல்கருதக் கருது வாயே. (1)

கண்ணுளே விளங்குகின்ற மணியே சைவக்
 கனியேநா வரசேசெங் கரும்பே வேதப்
 பண்ணுளே விளைந்தவருட் பயனே யுண்மைப்
 பதியோங்கு நினியேநின் பாத மன்றி
 விண்ணுளே யடைகின்ற போக மென்றும்
 விரும்பேனென் றனையாள வேண்டுங் கண்டா
 யொண்ணுளே யொன்பதுவாய் வைத்தா யென்ற
 வுத்தமனே சித்தமகிழ்ந் துதவு வோனே. (2)

அருள்வழங்குந் திலதவதி யம்மை யார்பின்
 னவதரித்த மணியேசொல் லரசே ஞானத்
 தெருள்வழங்குந் சிவநெறியை விளக்க வந்த
 செழுஞ்சுடர்மா மணிவினக்கே சிறிய னேனே

யிருள்வழங்கு முலகியனின் நெடுத்து ஞான
 வின்னருடர் தாண்டருள்வா யின்றே லந்தோ
 மருள்வழங்கும் பவநெறியிற் சுழல்வே னுய்யும்
 வகையறியே னின்னருட்கு மரபன் றீதே. (3)
 திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடைய நம்பிக ளருண்மாலே.

கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழிசையா யிசைப்பயனா யின்னமுதா யென்னுடைய
 தோழனுமா யென்றுமுன்னீ சொன்னபெருஞ் சொற்பொருளை
 யாழநினைத் திடிலடியே னருங்கரணங் கரைந்துகரைந்
 தூழியிலின் புறுவதுகா னுயர்கருணைப் பெருந்தகையே.()

வான்காண விர்திரனு மாலயனு மாதவருந்
 தான்காண விறையருளாற் றனித்தவள யானையின்மேற்
 கோன்காண வெழுந்தருளிக் குலவியசின் கோலமதை
 நான்காணப் பெற்றிலனே நாவலூர்ப் பெருந்தகையே. (2)

தேன்படிக்கு மமுதாமுன றிருப்பாட்டைத் தினந்தோறு
 நான்படிக்கும் போதென்னை நானறியே னவொன்றோ
 ஆன்படிக்கு முளம்படிக்கு முயிர்படிக்கு முயிர்க்குயிருந்
 தான்படிக்கு மனுபவங்காண் டனிக்கருணைப் பெருந்தகையே.

இன்பாட்டித் தொழிற்பொது லியற்றுகின்ற வெம்பெருமா
 னுன்பாட்டிக் குவப்புறல்போ லூர்பாட்டிக் குவந்திவரென்
 நென்பாட்டிக் கிசைப்பினுமென் னிடும்பாட்டிக் காணமெலா
 மன்பாட்டிக் கிசைவதுகா ணருட்பாட்டிப் பெருந்தகையே.()

பேருரும் பரவைமனப் பிணக்கறவெம் பெருமானே
 யூருரும் பலபுகல வோரிரவிற் றாதனெனத்
 தேருரும் திருவாரூர்த் தெருவுதொறு நடப்பித்தா
 யாரூர நின்பெருமை யயன்மாலு மனப்பரிதே. (5)
 திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையவடிக ளருண்மாலே

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேசகத்தி லினிக்கின்ற தெள்ளமுதே மாணிக்க
வாசகனே யாநந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர்ந்த தமிழ் மாமறையி
னாசகன்ற வனுபவநா னனுபவிக்க வருளுதியே. (1)

சேமமிசுந் திருவாத லுர்த்தேவென் றுலகுபுகழ்
மாமணியே நீயுரைத்த வாசகத்தை யெண்ணுதொறும்
காமமிசு காதலன்றன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற
வேமமுறு கற்புடையா லின்பினுலின் பெய்துவதே. (2)

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கா னற்கருப்பரு சாற்றிலிலே
தேன்கலந்து பாலகலந்து செழுங்கனித்திரு சுவைகலந்தென்
னான்கலந்து வுயிர்கலந்து ஷுபட்டாம லினிப்பதுவே. (3)

வருமொழிசெய் மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தி [தத்
லொருமொழியே மென்னைபுமென் னுடையனையு மொன்றுவித்
தருமொழியா மென்னிலிளிச் சாதகமேன் சஞ்ஞாலமேன்
குருமொழியை விரும்பியயல கூடுவதேன் கூறுதியே. (4)

பெண்குமந்த பாகப் பெருமா னொருமாமே
லெண்குமந்த சேவகன்போ லெய்தியதும் வைகைநதி
மண்குமந்து நின்றதுமோர் மாறன் பிரம்படியாற்
புண்குமந்து கொண்டதுநின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளு மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறு மென்னிலிங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே. (6)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது திருமுறை முற்றிற்று.

ஐந்தாவது திருமுறை

—o—

சித்திவிநாயகர் பதிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலாந் தழைப்ப வருண்மத வருவி
ஒழுகுமா முகமுமைங் கரமு
மிலகுசெம் மேனிக் காட்சியு மிரண்டோ
டிரண்டென வேங்குதிண் டோளும்
திலகவா ணுதலார் சித்திபுத் திகளைச்
சேர்த்தனைத் திடுமிரு மருங்கும்
விலகுறா தெளியேன் விழைந்தனன் சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.

(1)

உள்ளமு முயிரு முணர்ச்சியு முடம்பு
முறுபொருள் யாவுநின் றனக்கே
கள்ளமுங் கரிசு நினைந்திடா துதவிக்
கழலினை நினைந்துநின் கருணை
வெள்ளமுண் டிரவு பகலறி யாத
வீட்டினி லிருந்துநின் னோடும்
விள்ளலில் லாமற் கலப்பனே சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.

(2)

நாதமுங் கடந்து நிறைந்து நின்மயமே
நானென வறிந்துநான் றானும்
பேதமுங் கடந்த மௌனராச் சியத்தைப்
பேதையேன் பிடிப்பதெந் நானோ

வேதமுஞ் சமய வாதமும் விடுத்தோ
 ரிதயமு மேழையேன் சிரமும்
 வேதமுந் தாங்கும் பாதனே சித்தி
 விநாயக விக்கினேச் சுரனே.

(3)

ஒன்றல விரண்டு மலவிரண் டொன்றோ
 இருவல வருவல வுவட்ட
 நன்றல நன்றல் லாதல விந்து
 நாதமு மலவிவை யனைத்தும்
 பொன்றலொன் றறிந்துட் புறத்தினு மகண்ட
 பூரண மாஞ்சிவ மொன்றே
 வென்றலென் றறிநீ யென்றனே சித்தி
 விநாயக விக்கினேச் சுரனே.

(4)

பெரும்பொருட் கிடனும் பிரணவ வடிவிற
 பிறங்கிய வொருதனிப் பேறே
 யரும்பொரு ளாகி மறைமுடிச் சுண்ணே
 யமர்ந்தபே ரானந்த நிறைவே
 தரும்பர பேக சித்தியுஞ் சுத்த
 தருமமு முத்தியுஞ் சார்ந்து
 விரும்பினோர்க் களிக்கும் வள்ளலே சித்தி
 விநாயக விக்கினேச் சுரனே.

(5)

வல்லபை கணேசர் பிரசாதமாலே.

திருநெடு மாலன் றாவிடை நினது
 சேவடித் துணைமலர்த் துகளான்
 பெருநெடு மேனி தளிர்படப் பாம்பின்
 பேருரு வகன்றமை மறவேன்

கருநெடுங் கடலை கடற்றுநற் றுணையே
கண்கண்மூன் றுடையசெந் கரும்பே
வருநெடு மருப்பொன் றிலகுவா ரணமே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

(1)

நளினமா மலர்வாழ் நான்முகத் தொருவ
னண்ணிநின் றுணையடி வழுத்திக்
களிநல னுடனில் வுலகெலாம் படைக்கக
கடைக்கணித் ததையுள மறவே
னளிநல னுறுபே ரானந்தக் கடலே
யருமருந் தேயரு ளமுதே
வளிறிதை யுலகுக் கொருபெருந் துணையே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

(2)

தடக்கைமா முகமு முக்கணும் பவளச
சடிலமுஞ் சதுர்ப்புயங் களுங்கை
விடக்கையங் குசமும பாசமும பகமு
மிறைப் பொழு தேனுமயான் மறவேன்
விடக்கள முடைய வித்தகப் பெருமான்
மிகமகிழ்ந் திடவருள பேறே
மடக்கொடி நங்கை மங்கைநா படுமொ
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

(3)

பெருவய வாறு முகனக மலர்த்துன்
பெருமைகள் பேசிடத் தினமும
திருவளர் மேன்மை திறமுமச் சூழும்
திருவருட் பெருமைபை மறவேன்
மருவளர் தெய்வக் கற்பக மலரே
மனமொழி நடந்தவான் பொருளே
வருமலை வல்லிக் கொருமுதற் பேறே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

(4)

கணேசத் திருவருண் மாலே.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருஞ் சிறப்புமுன்

திருவ டிப்புகழ்ப் பாடுந் திறமுநல

லுருவுஞ் சீலமு மூக்கமுந் தாழ்வுறா

வுணர்வுந் தந்தென துள்ளத் தமர்ந்தவா

குருவுந் தெயவமு மாகியன் பாளர்தன

குறைத விர்க்குங் குணப்பெருங் குன்றமே

வெருவுஞ் சிந்தைவி லக்கக் கஜானனம

விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

(1)

கள்ள நெஞ்சக னாயினு மையநான்

கள்ளமின்றிக் கழறுகின் றேனென

துள்ள நின்றிரு வுள்ள மறியுமே

போது கின்றதென் போது கழித்திடேல

வளள மாமலர்ப் பாதப் பெரும்புகழ்

வாழ்த்தி நாத்தமும் பேற வழங்குவாய்

வெளள வேணிப் பெருந்தகை யேயருள

விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

(2)

ஆணி லேயன்றி யாருயிர்ப் பெண்ணிலே

யலியி லேயிவ் வடியனைப் போலவே

காணி லேனொரு பாவியை யிப்பெருங்

கள்ள நெஞ்சக் கடையனை யானையா

வேணி லேயிட ரெய்த விடுத்தியே

லென்செய் கேனினி யிவ்வுல கத்திலே

வீணி லேயுழைப் பேனரு னையனே

விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

(3)

தனித்திருமலை.

திங்களங் கொழுந்து வேய்ந்த செஞ்சடைக்

கொழுந்தே போற்றி

மங்கைவல் லபைக்கு வாய்த்த மகிணரின்

மலர்த்தாள் போற்றி

ஐங்கர நாலவாய் முக்கண் ணருட்சிவ

களிறே போற்றி

கங்கையாய் மகிழுஞ் செல்வக் கணேசரின்

கழல்கள் போற்றி.

(1)

கலிவண்ணத்துறை.

உலகம் பரவும் பொருளென் கோவென் னுறவென்கோ

கலகம் பெறுமைம் புலன்வென் றுயருங் கதியென்கோ

திலகம் பெறுநெய் யெனரின் றிலகுஞ் சிவமென்கோ

இலகைங் கரவம் பரரின் றனையென் னென்கேனே.

(2)

அடியா ருள்ளர் தித்தித் தூறு மமுதென்கோ

கடியார் கொன்றைச் செஞ்சடை யானைக் கன்றென்கோ

பொடியார் மேனிப் புண்ணியர் புகழும் பொருளென்கோ

அடிகேள் சித்தி விராயக வென்னென் றறைகேனே.

(3)

திருத்தணிகைப் பதிகம்.

பிரார்த்தனை மலை.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்க ளாறுந் திகழ்கடப்பந்

தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களுந் தாமரைத் தாங்களுமோர்

கூர்கொண்ட வேலு பயிலுநற் கோழிக் கொடியுமருட்

கார்கொண்டவண்மைத்தணிகாசலமுமென்கண்ணுற்றதே.

அன்னே யெனேத்தந்த வப்பாவென் றேங்கி யலறுகின்றே
 'னென்னே யிவ்வேழைக் கிரங்காது நீட்டித் திருத்தலெந்தாய்
 பொன்னே சுகுணப் பொருப்பே தணிகைப் பொருப்பமர்ந்த
 மன்னே கலப மயின்மே லழகிய மாணிக்கமே.

வேல்கொண்டகையும்விறல்கொண்டதோளும்விளங்குமயின்,
 மேல்கொண்ட வி று மலர்முத மாறும் விரைக் கமலக்
 கால்கொண்ட வி ரக் கழலுங்கண்டாலன்றிக் காமனெய்யுங்
 கோல்கொண்ட வன்மை யறுமோ தணிகைக் குருபரனே.

எண்ணப்பத்து.

களித்து நின்றிருக் கழலினை யேழையேன்
 காண்பனோ வலதன்பை
 யொளித்து வன்றுய ருழப்பனோ யின்னதென்
 றுணர்ந்திலே னருட்போதந்
 தெளித்து நின்றிடுந் தேசிக வடிவமே
 தேவர்கள பணிதேவெ
 தளிர்ந்த தண்பொழிற் றணிகையில் வளர்சிவ
 தாருவே மயிலோனே. (1)

யாரை யுந்துணை கொண்டிலே னின்னடி
 யினை துணை யல்லானின்
 பேரை யுன்னிவாழ்ந் திடும்படி செய்வையோ
 பேதுறச் செய்வாயோ
 பாரை யும்முயிர்ப் பரப்பையும் படைத்தருள்
 பகவனே யுலகேத்துஞ்
 சீரை யுற்றிடுந் தணிகையங் கடவுணின்
 நிருவுள மறியேனே. (2)

செழுஞ்சுடர் மாலை,

ஊணை யுடையே பொருளேயென் றுருகி

மனது தடுமாறி

வீணை துயரத் தழுந்துகின்றேன் வேறோர்

துணைநின் னடியன்றிக்

காணை னமுதே பெருங்கருணைக் கடலே

கனியே கரும்பேநற்

சேணோர் தணிகை மலைமருந்தே தேனே

ஞானச் செழுஞ்சுடபே.

(1)

மின்னே ருலக நடையதனான் மேவுந்

துயருக் காளாகிக்

கன்னோர் மனத்தே னினைமறந்தேன கண்டீடன்

கண்டாய் கற்பகமே

பொன்னே கடவுண் மாமணியே போதப்

பொருளே பூரணமே

தென்னோர் தணிகை மலையரசே தேவே

ஞானச் செழுஞ்சுடரே.

(2)

வேட்டே னினது திருவருளை வினையே

னிநியித் துயர்பொறுக்க

மாட்டேன் மணியே யன்னையென் மன்னே

வாழ்க்கை மாட்டுமன

நாட்டே னயன்மா லெதிர்வரினு நயக்கே

னெனக்கு நல்காயோ

சேட்டே னலரும் பொழிற்றணிகைத தேவே

ஞானச் செழுஞ்சுடரே.

(3)

குறையிரந்த பத்து.

சீர்பூத்த வருட்கடலே கரும்பே தேனே
 செம்பாகே யென துகுல தெய்வ மேநற்
 கூர்பூத்த வேன்மலர்க்கை யரசே சாந்த
 குணக்குன்றே தணிகைமலைக் கோவே ஞானப்
 பேர்பூத்த ரின்புகழைக் கருதி யேழை
 பிழைக்கவருள் செயவாயோ பிழையை நோக்கிப்
 பார்பூத்த பவத்திலுற விடினென் செய்கேன்
 பாவினே னந்தோவன் பயந்தி ரேனே. (1)

அண்ணுவே ரின்னடியை யன்றி வேறே
 ராதரவிங் கறியேனெஞ் சழிந்து துன்பாற்
 புண்ணுவேன் றன்னே யின்னும் வஞ்சர் பாற்போய்ப்
 புலந்துமுக வாட்டமுடன் புலம்பி நிற்கப்
 பண்ணுதே யாவனிலன் பாவிசு குள்ளும்
 படுபாவி யென்றென்னைப் பரிந்து தள்ள
 வெண்ணுதே யான்மிகவு மேழை கண்டா
 யிசைக்கரியதணிகையிலி ற்றிருக்குங் கோவே.()

ஜீவசாக்ஷி மாலே.

பண்ணேறு மொழியடியர் பாவி வாழ்த்தும்
 பாதமல ரழகினையிப் பாவி பார்க்கிற
 கண்ணேறு படுமென்றோ கனவி லேனுங்
 காட்டென்றாற் காட்டுகிலாய் கருணை யீதோ
 விண்ணேறு மரிமுதலோர்க் கரிய ஞான
 விளக்கேயென் கண்ணெமெய் விட்டின் வித்தே
 தண்ணேறு பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ
 சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (1)

ஓயாது வருமிடியால் வஞ்சர் பாற்சென்
 றுளங்கலங்கி நாணியிரந் துழன்றெந் நாளும்
 மாயாத துயரடைந்து வருந்தித் தெய்வ
 மருந்தாய நின்னடியை மறந்திட் டேனே
 தாயாகித் தந்தையாய்த் தமராய் ஞான
 சற்குருவாய்த் தேவாகித் தழைத்த வொன்றே
 சாயாத புதழ்த்தணிகை மணியே ஐவ
 சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (2)

மண்ணினான் மங்கையரார் பொருளா லநதோ
 வருந்திமன மயங்கிமிக வாடி நின்றேன்
 புண்ணியா நின்னருளை யின்னுங் காணேன்
 பொறுத்துமுடி பேன்றுயரம புகலவ தென்னே
 யெண்ணினு லளப்பரிய பெரிய மேன
 யின்பமே யன்பார்தம துகயத் தோங்குந்
 தண்ணினுற் பொழிற்றணிகை மணியே ஐவ
 சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (3)

கல்லாத வஞ்சகர்பாற் சென்று விணுள
 கழித்துநிற்குங் கனா யனியன் கருணை யில்லாப்
 பொல்லாத பாவியென வெண்ணி பென்னேப
 புறம்போக்கி லேபாநான் புரிவ தென்னே
 யெல்லாஞ்செய் வலவவனே தேவர் யார்க்கு
 மிறைவனே மயிலேறு மொழி ரானே
 சல்லாப வளத்தணிகை மணியே ஐவ
 சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (4)

கருணை மாலை.

நெஞ்ச மேயிஃ தென்னை நின்மதி
வஞ்ச வாழ்வினின் மயங்கு கின்றனை
தஞ்ச மென்றருட் டணிகை சார்தியேற்
கஞ்ச மாமலர்க் கழல்கி டைக்குமே. (1)

சாறு சேர்திருத் தணிகை யெந்தைநின்
ஆறு மாமுகத் தழகை மொண்டுகொண்
டேறில கண்களா லுண்ண வெண்ணினே
னீறி வென்னுடை யெண்ண முற்றுமோ. (2)

மேலை வானவர் வேண்டு நின்றிருக்
காலை யென்சிரங் களிக்க வைப்பையோ
சாலை யோங்கிய தணிகை வெற்பனே
வேலை யேந்துகை விமல நாடனே. (3)

வண்ண னேயருள் வழங்கும் பன்னிரு
கண்ண னேயயிற் கரங்கொ னையனே
தண்ண னேர்திருத் தணிகை வேலனே
திண்ண மீதருள் செய்யுந் காலமே. (4)

மருண் மாலை விண்ணப்பம்.

சொல்லும் பொருளு மாய்நிறைந்த
குகமே யன்பர் துதிதுணையே
புல்லும் புகழ்சேர் நற்றணிகைப்
பொருப்பின் மருந்தே பூரணமே
யல்லும் பகலு நின்னாம
மந்தோ நினைந்துன் னாளாகேன்
கல்லும் பொருவா வன்மனத்தாற்
கலங்கா நின்றேன் கடையேனே. (1)

மணியே யடியேன் கண்மணியே மருந்தே
 யன்பர் மகிழ்ந்தணியு
 மணியே தணிகை யாசேதென் ளமுதே
 யென்ற னொருயிரே
 பிணியேய் துயரால் வருந்திமனப் பேயா
 லலைந்து பிறழ்கின்றேன்
 றணியென் றாக நின்னருளைத் தருத
 லிலையேற் றுழ்வேனே.

(2)

குன்றே மகிழ்ந்த குணக்குன்றே கோவே
 தணிகைக் குருபரனே
 நன்றே தெய்வ நாயகமே நவிலற்
 கரிய நல்லுறவே
 யென்றே வருவா யருடருவா யென்றே
 புலம்பி யேங்குற்றே
 னின்றே காணப் பெறிலெந்தா யிறவேன்
 பிறவே னிருப்பேனே.

(3)

எளியே னினது திருவருளுக் கெதிர்நோக்
 குற்றே யிரங்குகின்ற
 கனியே னெனைநீ கைவிட்டாற் கருணைக்
 ளியல்போ கற்பகமே
 யளியே தணிகை யருட்சுடரே யடிய
 ருறவே யருண்ணானத்
 துளியே யமையு மெனக்கெந்தாய்
 வாவென் றொருசொற் சொல்லாயோ.

(4)

வேட்கை விண்ணப்பம்.

மன்னே யென்ற னுயிர்க்குயிரே மணியே
 தணிகை மலைமருந்தே
 யன்னே யென்னை யாட்கொண்ட வரசே
 தணிகை யையாவே
 பொன்னே ஞானப் பொங்கொளியே புனித
 வருளே பூரணமே
 யென்னே யெளியேன் றுயருழத்த லெண்ணி
 யிரங்கா திருப்பதுவே.

(1)

இரங்கா நின்றிங் கலைதருமில் வெளியேன்
 கனவி லிடத்தேனு
 மரங்கா வரவி னடித்தோனு மயனுங்
 காண்டற் கரிதாய
 வுரங்கா முறுமா மயின்மேனின் னுருவந்
 தரிசித் துவப்படையும்
 வரங்கா தலித்தேன் தணிகைமலை வாழ்வே
 யின்று வருவாயோ.

(2)

வருவா யென்று நாடோறும் வழிபார்த்
 திரங்கி மனந்தளர்ந்தேன்
 கருவாய் பவனென் றெனைத்தள்ளக் கருது
 வாயோ வன்றியரு
 ஞருவாய் வந்து தருவாயோ தணிகா
 சலத்து ஞற்றமர்ந்த
 வொருவா வுன்றன் றிருவுளத்தை யுணரே
 னென்செய் துய்கேனே.

(3)

உய்யும் பொருட்டுன் நிருப்புகழை யுரையே
 னந்தோ வுரைக்கடங்காப்
 பொய்யுங் களவு மழுக்காறும் பொருளாக்
 கொண்டேன் புலையேனை
 யெய்யும் படிவந் தடர்ந்தியம னிழுத்துப்
 பறிக்கி லென்னேயான்
 செய்யும் வகையொன் றறியேனே தென்பாற்
 றணிகைச் செழுஞ்சுடரே.

(4)

செஞ்சொற் சுவையே மெஞ்ஞானச் செல்வப்
 பெருக்கே தெள்ளமுதே
 விஞ்சைப் புலவர் புகழ்த்தணிகை விளக்கே
 துளக்கில் வேலோனே
 வெஞ்சொற் புகலும் வஞ்சகர்பான் மேவி
 நின்றாண் மலர்மறந்தே
 பஞ்சிற் றமியேன் படும்பாட்டைப் பார்த்து
 மருட்கண் பார்த்திலையே.

(5)

பார்க்கின் றிலையே பன்னிருகண் படைத்து
 மெளியேன் பாடனைத்துந்
 தீர்க்கின் றிலையே யென்னேயான் செய்வேன்
 சிறியேன் சீமானே
 போர்க்குன் றொடுஞர் புயக்குன்றும் பொடிசெய்
 வேற்கைப் புண்ணியனே
 சீர்க்குன் றெனுநல் வளத்தணிகைத் தேவே
 மயிலூர் சேவகனே.

(6)

சேவற் கொடிகொள் குணக்குன்றே சிந்தா
 மணியே யாவர்கட்குந்

கர்வற் ப்தியே தணிகைவளர் கரும்பே
 கனியே கற்பகமே
 மூவர்க் கிறையே வேயீன்ற முத்த
 னளித்த முத்தேநற்
 தேவர்க் கருணின் சேவடிக்கே விழைந்தேன்
 யாதுந் தெரியேனே.

(7)

தெரியே னுனது திருப்புகழைத் தேவே
 யுன்றன் சேவடிக்கே
 பரியேன் பணியேன் கூத்தாடேன் பாடேன்
 புகழைப் பரவசமாய்த்
 தரியேன் தணிகை தனைக்காணேன் சாகே
 னேகேன் கும்பிக்கே
 யுரியே னந்தோ வேதுகொண்டிங் குய்கேன்
 யாது செய்கேனே.

(8)

செய்வ துனது திருவடிக்காந் திறனே
 சிங்கை நிற்பாலே
 வைவ துன்னை நினையாத வஞ்ச
 கரையே வழுத்திரித
 முய்வ துனது திருநாம மொன்றைப்
 பிடித்தே மற்றொன்று
 லெய்வ தறியேன் திருத்தணிகை யெந்தா
 யெந்தா யெளியேனே.

(9)

எளியே னினது சேவடியா மின்ப நறவை
 யெண்ணி யெண்ணி
 யளியே னெஞ்சஞ் சற்றேனு மன்பொன்
 நில்லே னதுசிறிது

மொளியே னெந்தா யென்னுள்ளத்தொளித்தே
 யெவையு முணர்கின்றாய்
 வளியே முதலாய் நின்றருளு மலரியே
 தணிகை வாழ்மன்னே.

(10)

ஆறெழுத்துண்மை.

பெருமை நிதியே மால்விடைகொள் பெம்மான்
 வருந்திப் பெறும்பேறே
 யருமை மணியே தணிகைமலை யமுதே
 யுன்ற னாறெழுத்தை
 யொருமை மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
 திருவெண் ணீறிட்டா
 லிருமை வளனு மெய்துமிட ரென்ப
 தொன்று மெய்தாதே.

(1)

எய்தற் கரிய வருட்சுடரே பெல்லாம்
 வல்ல விறையோனே
 செய்தற் கரிய வளத்தணிகைத் தேவே
 யுன்ற னாறெழுத்தை
 யுய்தற் பொருட்டிங் குச்சரித்தே யுயர்ந்த
 திருவெண் ணீறிட்டால்
 வைதற் கில்லாப் புகழ்ச்சிவரும் வன்க
 ணென்றும் வாராதே.

(2)

வாரா விருந்த வடியவந்த மனத்தி
 லொளிநு மாமணியே
 யாரா யமுதே தணிகைமலை யரசே
 யுன்ற னாறெழுத்தை

யோரா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
 திருவெண் ணீறிட்டா
 லேரார் செல்வப் பெருக்கிகவா விடும்பை
 யொன்று மிகந்தடுமே.

(3)

இகவா வடியர் மனத்தூறு மின்பச்
 சுவையே யெம்மானே
 யகவா மயிலூர் திருத்தலிகை யரசே
 யுன்ற னொறெழுத்தை
 யுகவா மனதி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
 திருவெண் ணீறிட்டாற்
 சுகவாழ் வின்ப மதுதுன்னுந் துன்ப
 மொன்றுந் துன்னுதே.

(4)

துன்னு மறையின் முடிவிலொ ரிர் தூய
 விளக்கே சுகப்பெருக்கே
 யன்னை யனையாய் தலிகைமலை யண்ண
 வுன்ற னொறெழுத்தை
 யுன்னி மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
 திருவெண் ணீறிட்டாற்
 சென்னி யனையா யடிசேருந் தீமை
 யொன்றுஞ் சேராதே.

(5)

சேரு முக்கட் கனிகனிந்த தேனே
 ஞானச் செழுமணியே
 யாரும் புகழூந் தலிகையெம தன்பே
 யுன்ற னொறெழுத்தை
 யோரு மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
 திருவெண் ணீறிட்டாற்

பாரும் விசும்பும் பதஞ்சாரும் பழங்க
 ணென்றும் சாராதே.

(6)

சார்ந்த வடியார்த் கருளளிக்கும் தருமக்
 கடலே தற்பரமே வாரந்த
 பொழிக்குழ் திருந்தலாிகை மலையே
 யுன்ற னொழுக்கை
 யோர்ந்து மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
 திருவெண் ணீறிட்டா
 லார்ந்த ஞான முறுமழிபா வலக்க
 ணென்று மழிந்திடுமே

(7)

அழியாப் பொருளே யென்றுயிரே யயில்செங்
 கரங் கொ ளையாலே
 கழியாப் புதழ்சேர் தலாிகையமர் கந்தா
 வுன்ற னொழுக்கை
 யொழியா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
 திருவெண் ணீறிட்டாற்
 பழியா வின்ம மதுபதியும் பாலாமை
 யொன்றும் பதியாதே.

(8)

பதியே யெங்கு நிறைந்தருளுந் பரம
 சுகமே பரஞ்சுடரே
 கதியே யளிக்குந் தலாிகையமர் கடர்பா
 வுன்ற னொழுக்கை
 யுதியோ மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
 திருவெண் ணீறிட்டாற்
 றுதியேர் நினது பதத்தோன்றும் துன்ப
 மொன்றுந் தோன்றாதே.

(9)

தோன்ற ஞானச் சின்மயமே தூய
 சுகமே சுயஞ்சுகடரே
 யான்றார் புகழந் தணிகைமலை யரசே
 வுன்ற னுறெழுத்தை
 யூன்ற மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
 திருவெண் ணீறிட்டா
 லீன்ற னைகரு மருளடையு மிடுக்க
 னென்று மடையாதே.

(10)

போக்குராயீடு.

சேவி யாதவென் பிழைகளை யென்னுளே
 சிறிதறி தரும்போதே
 பாவி யேன்மனம் பகிலென வெதும்பியுட்
 பதைத்திடக் காண்கின்றே
 னாவி யேயரு ளமுதமே நின்றிரு
 வருடனக் கென்னுமோ
 பூவி னாயகன் போற்றிடுந் தணிகையம்
 பொருப்பமர்ந் திதிவாழ்வே.

(1)

மண்ணி னண்ணிய வஞ்சகர் பாற்கொடு
 வயிற்றினு லலைப்பட்டேன்
 கண்ணி னண்ணருங் காட்சியே நின்றிருக்
 கடைக்கனோக் கருனோக்கி
 யெண்ணி யெண்ணிநெஞ் சழிந்துகண்
 ணீர்கொளு மேழையேன் றனக்கின்னும்
 புண்ணி னண்ணிய வேலெனத் துயருறிற்
 புலையெனன் செய்கேனே.

(2)

சைவ நாயக சம்பந்த னாகிய
 தமிழருட் குன்றேயென்
 றெய்வ மேகினை யன்றியோர் துணையிலென்
 றிருவரு ளறியாதோ
 வைவ தேகொளும் வஞ்சகர் தாம்பிடை
 வருந்திடுஞ் சழிகின்றேன்
 செய்வ தோர்கிலென் கைவிடிலென் செய்கேன் (3)
 றெளிவிவாச் சிறியேனே.

பணித்திறம் வேட்டல்.

நண்ணேனோ மகிழ்வினெடுங் திருத்த நாயக
 மலையதனை நண்ணி யென்றன்
 கண்ணேநீ யமர்ந்தவெழில் கண்குளிரக்
 கானேனோ கண்டு வாரி
 யுண்ணேனோ வானந்தக் கண்ணீர்மொண்
 டாடியுனக் குகப்பாத் தொண்டு
 பண்ணேனோ நிற்புகழைப் பாடேனோ
 வாயாரப் பாவி யேனே. (1)

பாவிபேன் படுந்துயருக் கிரங்கியருட்
 டனாகையிலென் பால்வா வென்று
 கூவிநீ யாட்கொளவோர் கனலேனுங்
 கானேனோ குணப்பொற் குன்றே
 யாவியே யறியேயென் னன்றியென்
 னரசேநின் னடிபைச் சற்றும்
 சேவியே னென்னுமெனைக் கைவிடே
 லன்பர்ப்பழி செப்பு வாரே. (2)

வாரேனோ திருத்தணிகை வழிநோக்கி
 வந்தென்கண் மணியே நின்று
 பாரேனோ நின்னழகைப் பார்த்துலக
 வாழ்க்கைதனிற் படுமிச் சோபந்
 திரேனோ நின்னடியைச் சேவித்தா
 னந்தவெள்ளம் திளைத்தா டேனோ
 சாரேனோ நின்னடியர் சமுகமதைச்
 சார்ந்தவர்தா டலைக்கொள னேனோ.

(3)

கொளனேனோ கீயமர்ந்த தணிகைமலைக்
 குறவெண்ணங் கோவே வந்தே
 யளனேனோ நின்னருளை யளவியுண்டே
 யானந்தத் தழுந்தி யாடித்
 துள்ளேனோ நின்றானேத் துதியேனோ
 துதித்துலகத் தொடர்பை யெல்லாம்
 தளனேனோ நின்னடிக்கீழ்ச் சாரேனோ
 துணையில்லாத் துணிய னேனே.

(1)

தனியேயிங் குழல்வீன்ற பாவிமேன்
 றிருத்தணிகா சலம்வாழ் ஞானக்
 கனியேநின் சேவடிமைக் கண்ணுரக்
 கண்டுமனங் களிப்பு நேனோ
 துனியேசெய் வாழ்விலைந் தென்னெண்ண
 முடியாது சுழல்வே னாகி
 லினியேது செயவேன்மற் றொருதுணையுங்
 காணேனிய் வேழை யேனே.

(2)

இவ்வேளை யருட்டணிகை பமர்ந்தருளும்
 தேவையென திருகண்ணய

செவ்வேளை மனங்களிப்பச் சென்றுபுகழ்ந்
தானந்தத் தெளிதே னுண்டே
யெவ்வேளை யும்பரவி யேத்தேனோ
வவன்பணிக ளியற்றி டேனோ
தெவ்வேளை யடர்க்கவகை தெரியாம
லுழறருமிச் சிறிய னேனே.

(3)

சிறியேனிப் போதேகித் திருத்தணிகை
மலையமர்ந்த தேவின் பாநங்
குறியேனோ வானந்தக் கூத்தாடி
யன்பர்கடங் குழாத்துட் சென்றே
யறியேனோ பொருணிலையை யறிந்தெனதென்
ப்தைவிடுத்திவ் வகில மாயை
முறியேனோ வுடல்புளக மூடேனோ
நன்னெறியை முன்னி யின்றே.

(4)

முன்னேனோ திருத்தணிகை யடைந்திடநின்
சந்நிதியின் முன்னே நின்று
மன்னேனோ வடியருடன் வாழேனோ
நின்னடியை வாழ்த்தி டேனோ
வுன்னேனோ நன்னிலையை யுலகத்தோ
ரெல்லீரு முங்கே வாரு
மென்னேனோ நிற்பெயரை யார்கூறி
னலுமவர்க் கிதங்கூ றேனோ.

(5)

கூறேனோ திருத்தணிகைக் குற்றுனடிப்
புகழதனைக் கூறி நெஞ்சந்
தேறேனோ நின்னடியர் திருச்சமுகஞ்
சேரேனோ தீராத் துன்ப

மாறேறேனோ நின்னடிய னாகேனோ

பவக்கடல்விட் டகன்றே யப்பா

வேறேறேனோ வருட்கடவி லிழியேனோ

வொழியாத விற்ப மார்ந்தே.

(6)

தேடேனோ யென்னாத நென்குற்றா

னெனவோடித் தேடிச் சென்றே

நாடேனோ தணிகைதனி நாயகனே

நின்னழகை நாடி நாடிக்

கூடேனோ வடியருடன் கோவேயெங்

குக்கனையெங் குருவே யென்று

பாடேனோ வானந்தப் பரவசமுற்

றுன்கமலப் பதநண் ணேனோ.

(7)

நெஞ்சொடு புலத்தல்.

வாவா வென்ன வருடணிகை

மருந்தை யென்கண் மாமணியை

பூவாய் நறவை மறந்தவநாள்

போக்கின் றதுவும் போதாமன்

மூவா முதலி னருட்கடலே

மூட நினைவு மின்றெண்ணி

யாவா நெஞ்சே யெனைக்கெடுத்தா

யந்தோ நீதா னாவாயோ.

(1)

காயோ மெனநின் றவர்க்கினிய

கலியாந் தணிகைக் கற்பகத்தைப்

பேயோர் கணமும் போற்றுகிலாய்

புன்மை புரிந்தாய் புலங்கெட்டாய்

பேயோ வெங்குந் திரிந்தோடிப்

பேணு வென்பைப் பேணுகின்ற

நாயோ மனமே நீயுனைநா
னம்பி வாளா நலிந்தேனே.

(2)

தேனுங் கடமுந் திகழ்தணிகைத்
தேவை நினையாப் தீநரக
மானு நடையி லுழல்கின்றாப்
மனமே யுன்றன் வஞ்சகத்தா
னனு மிழந்தேன் பெருவாழ்வை
நாய்போ னலிந்திங் கவமேநீ
தானு மிழந்தா யென்னே யுன்
றன்மை யிழிவார் தன்மையதே.

(3)

தன்னு லுலகை நடத்துமருட்
சாமி தணிகை சாராமற்
பொன்னுன் மண்ணுற் பூவையராற்
புலம்பி வருநதும் புன்னெஞ்சே
யுன்னு லென்ற னுயர்விழந்தே
னுற்றா ரிழந்தே னுன்செயலேச்
சொன்னு னகைப்ப ரெனைவிட்டுந்
தொலையா யிங்கு நிலையாயே.

(4)

கொள்ளும் பொழில்சூழ் தணிகைமலேக்
கோவை நினையா தெனைநரகிற்
றள்ளும் படிக்கோ தலைப்பட்டாய்
சகத்தின் மடவார் தமமயலாங்
களாளுண் டந்தோ வெறிகொண்டாய்
கலைத்தா யென்னைக் கடந்தோர்க்
ளொள்ளும் படிவந் தலைக்கின்ற
யெனக்கென் றெங்கே யிருந்தாயோ.

(5)

புன்மைநினைந்திரங்கல்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

மஞ்சட் பூச்சின் மினுக்கி லிளைஞர்கண்
 மயங்க வேசெயும் வாள்விழி மாதர்பாற்
 'கெஞ்சிக் கொஞ்சி நிறையழிந் துன்னருட்
 கிச்சை நீத்துக் கிடந்தன னாயினேன்
 மஞ்சற் றோங்கும் பொழிற்றணி காசல
 வள்ள லென்வனை மாற்றுத ளீதியே
 தஞ்சத் தால்வந் தடைந்திடு மன்பர்க
 டம்மைக் காக்குந் தனியருட் குன்றமே. (1)

வஞ்ச மேகுடி கொண்டு விளங்கிய
 மங்கை யர்க்கு மயலுழந் தேயவர்
 நஞ்ச மேவு நயனத்திற் சிக்கிய
 நாயி னேனுனை நாடுவ தென்றுகாண்
 கஞ்ச மேவு மயன்புகழ் சோதியே
 கடப்ப மாமலர்க் கந்தசு கந்தனே
 தஞ்ச மேயென வந்தவர் தம்மையா
 டணிகை மாமலைச் சற்குரு நாதனே. (2)

பாவ மோருரு வாகிய பாவையர்
 பன்னு கண்வலைப் பட்டு மயங்கிபே
 கோவை வாயிதழ்க் கிச்சைய தாகிநின்
 குரைகழற் கன்பு கொண்டில னாயினேன்
 மேவு வார்வினை நீக்கி யளித்திடும்
 வேல னேதணி காசல மேலனே
 தேவர் தேடருஞ் சீரருட் செல்வனே
 தெய்வ யானே திருமண வானனே. (3)

திருவடிசூட விழைதல்.

தேனா ரலங்கற் குழன்மடவார்
 திறத்தின் மயங்காத் திறலடைதற்
 கானார் கொடியெம் பெருமான்ற
 னருட்கண் மணியே யற்புகமே
 கானார் பொழில்சூழ் திருத்தணிகைக்
 கரும்பே கருணைப் பெருங்கடலே
 வானா ரமுதே நின்றிருத்தா
 ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. (1)

ஆறாத் துயரந் தருகொடியார்க்
 காளா யுழன்றிங் கலைபாதே
 கூறாப் பெருமை நின்னடியார்
 கூட்டத் துடன்போய்க் குலவும்வண்ணம்
 தேறாப் பொருளாஞ் சிவத்தொழுநுந்
 தேனே தணிகைத் திருமலைவாழ்
 மாறாச் சுகமே நின்றிருத்தா
 ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. (2)

கல்லாக் கொடிய மடவார்தங்
 காம வலைக்கண் விழாமே
 நல்லார்க் கெல்லா நல்லவீநின்
 னாமந் துதிக்கு நலம்பெறவே
 சொல்லாற் புனைந்த மாலையொடுந்
 தொழுது தணிகை தனைத்துதிக்க
 வல்லார்க் கருளு நின்றிருத்தா
 ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. (3)

ஆற்றாவுரக்கர்.

தணிகை மலையைச் சாரேனோ
சாமி யழகைப் பாரேனோ
பிணிகை யறையைப் பேரேனோ
பேரா வன்பு கூரேனோ
வணிசெ யருணீ ராரேனோ
வாறாத் தாகந் திரேனோ
பணிசெய் தொழும்பிற் சேரேனோ
பார்மீ திரங்கு நீரேனே.

(1)

எளியே னென்ன விருப்பாரோ
வேழைக் கிரங்கும் விருப்பாரோ
வளியேன் பேர்நெஞ் சிருப்பாரோ
வழியாக் காமந் திருப்பாரோ
களியே னென்ன வருப்பாரோ
கருது மருட்குக் கருப்பாரோ
தெளியேன் யானென் செயகேனே
தென்பாற் றணிகைப் பொருப்பாரோ.

(2)

செய்கொ டணிகை நாடேனோ
செவ்வேள் புகழைப் பாடேனோ
கைகள் கூப்பி யாடேனோ
கருணைக் கடவி னீடேனோ
மெய்கொள் புளக மூடேனோ
மெய்யன் பார்களபாற் கூடேனோ
பொய்கொ ளுலகோ டீடேனோ
புவிமீ திருகான் மாடேனே.

(3)

வந்தென் னெதிரி னில்லாரோ
மகிழ வொருசொல் சொல்லாரோ

முந்தம் மதனை வெல்லாரோ
 மோகந் திரப் புல்லாரோ
 கந்த நெனும்பே ரல்லாரோ
 கருணை நெஞ்சங் கல்லாரோ
 சந்தத் தணிகை யில்லாரோ
 சகத்தி லெல்லாம் வல்லாரே.

(4)

நாட்டுந் தணிகை நண்ணேனோ
 நாதன் புகழை யெண்ணேனோ
 கூட்டுந் தொழும்பு பண்ணேனோ
 குறையா வருணீ ருண்ணேனோ
 சூட்டு மயக்கை மண்ணேனோ
 தொழும்ப ரிடத்தை யண்ணேனோ
 காட்டு மவர்தாள் கண்ணேனோ
 கழியா வாழ்க்கைப் புண்ணேனே.

(5)

காமப் பயலைத் தடுப்பாரோ
 கடப்ப மலர்த்தார் கொடுப்பாரோ
 வேமத் தனத்தைக் கடுப்பாரோ
 வென்மே லன்பை விடுப்பாரோ
 மாமற் றொருங் டடுப்பாரோ
 மனதிற் கோபந் தொடுப்பாரோ
 தாமத் தாழ்வைக் கெடுப்பாரோ
 தணிகை தனிலவே லெடுப்பாரே.

(6)

காவி மலைக்கண் வதியேனோ
 கண்ணுண் மணியைத் துதியேனோ
 பாவி மயலை மிதியேனோ
 பரமா னந்தத் துதியேனோ

வோவி லருளைப் பதியேனே

வயர்ந்த தொழும்பிற் கதியேனே

தாவில் சுகத்தை மதியேனே

சற்றும் பயனில் லொதியேனே.

(7)

வருந்துந் தனிமுன் மன்னாரோ

வருத்த முனக்கே னென்னாரோ

விருந்தென் னிடத்தே துன்னாரோ

வினைத்தா னிய வுன்னாரோ

பொருந்திங் கயலா ரன்னாரோ

பொரு னீ தென்று பன்னாரோ

செருந்தி மலருந் திருத்தணிகைத்

தேவ ரெவர்க்கு முன்னாரே.

(8)

தணிகா சலம்போய்த் தழையேனே

சாமி திருத்தாள் விழையேனே

பணிகா தலித்துப் பிழையேனே

பாடி மனது குழையேனே

திணிகா ணுலகை யழையேனே

சேர்தவ் வீட்டு ணுழையேனே

பிணிகா ணுலகிற் பிறந்துழன்றே

பேதுந் றலையும் பழையேனே.

(9)

மன்னுங் குவளை யியாரோ

மதவேண் மதத்தைக் காயாரோ

வின்னுங் கோப மோயாரோ

வென்றாய் தனக்குத் தாயாரோ

துன்னு மிரக்கந் தோயாரோ

துகளேன் றயரை யாயாரோ

பன்னும் வளங்கள் செறிந்தோங்கும்
பணைகொ டணிகைத் தூயாரே.

(10)

ஏழைமையினிரங்கல்.

தேனே யுளங்கொ டெரிவே யகண்ட
சிதமேவி நின்ற சிவமே
கோனே கனிந்த சிவபோத ஓரான
குருவே விளங்கு குகனே
தானே தனக்கு நிகராய் விளங்கு
தணிகா சலத்தெம் மரசே
நானே ழையிங்கு மனநொந்து நொந்து
நலிகின்ற செய்கை நலமோ.

(1)

மணியே கலாப மலையே மலர்ந்த
மதியே நினைச்சொன் மலரா
லணியே னலன்பு மமைபேன் மனத்தி
லடியா ரடிக்கண் மகிழ்வாயா
பணியே னினைந்து பதைவே னிருந்து
பருகே னுவந்த படியே
யெணியே நினைக்கி லவமா மிவேழை
யெதுபற்றி யுய்வ தரசே.

(2)

உய்வண்ண மின்றி யுலகா தரத்தி
லுழல்கின்ற மாய மடவார்
பொய்வண்ண மொன்றின் மனமாழ்கி யன்மை
புரிதந்து நின்ற புலேபன்
மெய்வண்ண மொன்று தணிகா சலத்து
மிளர்கின்ற தேவ விதலவேற்
கைவண்ண வுன்ற னருள்வண்ண மான
கழல்வண்ண நண்ண லுளதோ.

(3)

இறையேனு முன்ற னடியெண்ணி யங்கி
 யிழுதென்ன நெஞ்ச மிளகேன்
 மறையோது முன்ற னருள்பெற்ற தொண்டர்
 வழிபட்டலங்க லணியேன்
 குறையோடு மிங்கு மயல்கொண்டு நின்ற
 கொடியோனை யாள லுளதோ
 நிறையோர் வணங்கு தணிகா சலத்தி
 னிலைபெற் றிருக்கு மனனே.

(4)

பணித்திறஞ்சாலாப் பாடிழிவு.

அடுத்திலே னின்னடிய ரவைக்குட் சற்றும்
 அன்பிலே னின்றொழும்ப னாகேன் வஞ்சந்
 தடுத்திலேன் தணிகைதனிற் சென்று நின்னைத்
 தரிசனஞ் செய்தேமதுரத் தமிழ்ச்சொன் மாலே
 தொடுத்திலே னழுதுநின் தருளை வேண்டித்
 தொழுதுதொழு தானந்தத் தூய்கீ ராடே
 னெடுத்திலே னல்லனென்னும் பெயரை யந்தோ
 வேன்பிறந்தேன் புவிச்சுமைமா யிருக்கின் றேனே. (1)

நன்றறியேன் நீங்கனைத்தும் பறியேன் பொல்லா
 நங்கையர்தங் கண்மாய நவைவைபச் சற்றும்
 வென்றறியேன் கொன்றறிவார் தம்மைக் கூடும்
 வேடனேன் றிருத்தணிகை வெற்பி னின்பாற்
 சென்றறியே னிலையென்ப தறியே னொன்றுஞ்
 செய்தறியேன் சிவதருமஞ் செய்வோர் ஸல்லோ
 ரென்றறியேன் வெறியேனிங் கந்தோ வந்தோ
 வேன்பிறந்தேன் புவிச்சுமைமா யிருக்கின் றேனே. (2)

அல்லார்க்குங் குழலார்மே லாசை வைப்பே
 னையாரின் திருத்தாண்மே லன்பு வையேன்
 செல்லார்க்கும் பொழிற்றணிகை யெங்கே யென்று
 தேடிடே னின்புகழைச் சிந்தை செய்யேன்
 கல்லார்க்குங் கடுமனத்தேன் வன்க ணேன்புன்
 கண்ணினே னுதவாத கையேன் பொய்யே
 னெல்லார்க்கும் பொல்லாத பாவி யேன்யா
 னேன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா யிருக்கின் றேனே. (3)

பண்ணேனின் புகழ்சொல்வோர் தாமக்குப் பூசை
 பாடேனின் திருச்சீரைப் பரம ின்ற
 கண்ணேனின் றணிகைதனைக் கண்டு போற்றேன்
 கைகுவிவேன் மெய்குரிரேன் கண்ணீர் பாயே
 னுண்ணேனல் லானந்த வழுகையன்ப
 ருடனாகே னேகாந்தத் துறைவோ ரெண்ண
 மெண்ணேன்வன் றுயரமண்ணேன் மனஞ்செம் புண்ணே
 னேன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா யிருக்கின்றேனே. (4)

குறைநேர்ந்த பத்து.

வான்பிறந்தார் புகழ்தஸிகை மலையைக் கண்டு
 வள்ளலே நிற்புகழை மகிழ்ந்து கூறேன்
 தேன்பிறந்த மலர்க்குழலார்க் காளா வாளா
 திரிகின்றேன் புரிகின்றேன் த்மை நாளு
 மூன்பிறந்த வுடலோம்பி யவமே வாழ்நா
 ளொழிக்கின்றேன் பழிக்காளா யுற்றே னந்தோ
 வன்பிறந்தே னேன்பிறந்தேன் பாவி யேன்யா
 னென்குறையை யெவர்க்கெடுத்திங் கியம்புகேனை. (1)

முன்னறியேன் பின்னறியேன் மாதர் பாலென்
 மூடமன மிழுத்தோடப் பின்சென் நெய்த்தேன்
 புன்னெறியேன் பொய்யரொடும் பயின்றே னின்றன்
 புனிதவருட் கடலாடேன் புளக மூடேன்
 பொன்னரையன் நொழுஞ்சடி லப் புனித னின்ற
 புண்ணியமே துணிகைவளர் போத வாழ்வே
 யென்னரசே யென்னமுதே நிற்பா லன்றி
 யெவர்க்கெடுத்தென் குறைகன்னை யியம்பு கேனே. (2)

முறைவிட்ட பத்து.

பொன்னைப் பொருளா நினைப்போர்பாற்
 போந்து மிடி பா லிரந் தலுத்தே
 னின்னைப் பொருளென் றுணராத
 நீச னினை யோர் நிலைகாணென்
 மின்னைப் பொருவுஞ் சடைப்பவள
 வெற்றில் விளைந்த வியன்கரும்பே
 முன்னைப் பொருளே துணிகையனே
 முறையோ முறையோ முறையேயோ. (1)

மக்கட் பிறவி யெடுத்துமுனை வழுத்தாக்
 கொடிய மரமனை யேன்
 றக்கக் கடலில் விழ்ந்து டனஞ்
 சோர்கின் தேனோர் துணைகாணென்
 செக்கர்ப் பொருவு வடிவேற்கைத் தேவே
 தெனிட்டாத் தெள்ள முதே
 முக்கட் கரும்பின் முழுமுத்தே
 முறையோ முறையோ முறையேயோ. (2)

வடியாக் கருணை வாரிதியாம் வள்ள
 லுன்றான் மலர்மறந்தே
 கொடியா ரிடம்போய்க் குறையிரந்தேன்
 கொடியே னினியோர் துணைகாணே
 னடியார்க் கெளிய முக்கண்ணுடை
 யம்மா னளித்த வருமருந்தே
 முடியா முதன்மைப் பெரும்பொருளே
 முறையோ முறையோ முறையேயோ. (3)

ஆ ற் ரு ப் பு ல ம் ப ல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

அண்ணாவோ வென்னருமை யையாவோ பன்னிரண்டு
 கண்ணாவோ வேல்பிடித்த கையாவோ செம்பவள
 வண்ணாவோ நற்றணிகை மன்னாவோ வென்றென்றே
 யெண்ணாவோ துன்பத் திருங்கடற்குண் மன்னினனே. (1)

மன்னப்பார் போற்று மணியேயின் பொன்னருளைத்
 துன்னப் பாராது சுழன்றே னருணைகிரி
 தன்னப்பா நற்றணிகை தன்னி லமர்ந்தருளு
 மென்னப்பா வென்னுமிந்த வேழைக் கிரங்காயோ. (2)

காய்நின்ற நெஞ்சக் கடையேன் றிருத்தணிகை
 வாய்நின் றுனதுபுகழ் வாய்பாடக் கைகுவித்துத்
 தூய்நின்றே தானைத் தொழுதாடித் துன்பமெலாம்
 போய்நின் றடைவேனோ புண்ணியநின் பொன்னருளே. (3)

பொன்பிணிக்கு நெஞ்சப் புலையேனே யிவ்வுலகில்
 வன்பிணிக்கோ பெற்று வளர்த்தாயறியேனே
 யென்பிணைத்தார் வள்ளற் கினிமை பெறுமணியே
 யன்பிணைத்தோர் போற்று மருட்டணிகை மன்னவனே. (4)

வன்னோயும் வஞ்சகர்தம் வன்சார்பும் வன்றுயரு
மென்னோயுங் கொண்டதனை யெண்ணி யிடிவேனோ
வன்னோ முறைபோகி யையா முறையேயோ
மன்னோ முறைதணிகை வாழ்வே முறையேயோ. (5)

புண்ணியநீற்றுமான்மியம்.

வண்ணக் கலிவிருத்தம்.

மாலேந்திய குழலார்தரு மயல்போ மிடரயல்போங்
கோலேந்திய வரசாட்சியுங் கூடும் புகழ்நீடும்
மேலேந்திய வானாடர்கண் மெலியாவித மொருசெவ்
வேலேந்திய முருகாவென வெண்ணீ றணிந்திடிவே. (1)

உறுதியுணர்த்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

மஞ்சேர் பிணிமிடி யாதியை நோக்கி வருந்துறுமென்
னெஞ்சே தணிகைய னொறெழுத் துண்டிவெண் ணீறுண்டு
யெஞ்சே வீரவும் பகலுந் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
யஞ்சே விதுசத் தியமாமென் சொல்லே யறிந்துகொண்டே.

கையடைமுட்டற் கிரங்கல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கார்பூத்த கண்டத் தொடுமேவு முக்கட் கணிகனிந்து
சீர்பூத் தொழுகுசெந் தேனே தணிகையிற் றெள்ளமுதே
பேர்பூத்த வொற்றியி னின்முன்ன ரேற்றிடப் பேதையனே
னேர்பூத்த வொண்பளிதங் காண்கில னதற்கென் செய்வனே.
கண்ணப்ப னென்னுந் திருப்பெய ராலுல கம்புகமுந்
திண்ணப்ப னேத்துஞ் சிவனார் மகனுக்குத் தெண்டனிட்ட
விண்ணப்ப மொன்றிந்த மேதினி மாயையில் விழ்வதறுத்
தெண்ணப் படுகின் திருவரு ளீகவிவ் வேழையற்கே. (2)

நாளவம்படாமை வேண்டல்.

மணிக் குழை யடர்த்து மதர்த்தவேற் கண்ணார்
வஞ்சக மயக்கினி லாழ்ந்து
கணிக்கருந் துயர்கொண் மனத்தினை மீட்டின்
கழலடிக் காக்குநா ஞ்ளதோ
குணிக்கரும் பொருளே குணப்பெருங் குன்றே
குறிகுணங் கடந்ததோர் நெறியை
யெணிக்கரு மாலு மயனுநின் நேத்து
மெந்தையே தணிகையெம் மிறையே.

(1)

இறைக்குளே யுலக மடங்கலு மருட்டு
மிலைநெடு வேற்கணு ரளகச்
சிறைக்குளே வருந்து மனத்தினை மீட்டின்
திருவடிக் காக்குநா ஞ்ளதோ
மறைக்குளே மறைந்தம் மறைக்கரிதாய
வள்ளலே யுள்ளகப் பொருளே
யறைக்குளே மடவார்க் கனநடை பயிற்று
மணிதிருத் தணிகைவா ழரசே.

(2)

மருந்தென மயக்குங் குதலையந் திஞ்சொன்
வாணுதன் மங்கைய ரிடத்திற்
பொருந்தென வலிக்கு மனத்தினை மீட்டின்
பொன்னடிக் காக்குநா ஞ்ளதோ
வருந்திடா தருந்த வடியருள னோங்கு
மானந்தத் தேறலே யமுதே
யிருந்தரு முனிவர் புகழ்செயுந் தணிகை
யினிதமர்ந் தருளிய விற்பே.

(3)

வாழுவில் வுலக வாழ்க்கையை மிகவும்
வலித்திடு மங்கையர் தம்பாற்

ஈழுமென் கொடிய மனத்தினை மீட்டின்
 ஈண்மலர்க் காக்குநா னுளதோ
 சூழுநெஞ் சிருளைப் போழுமெய் யொளியே
 தோற்றமீ றற்றசிற் சுகமே
 யூழுமுற் பவமோ ரேழும்விட் டகல
 வுதவுசீ ரருட்பெருங் குன்றே.

(4)

திருவருள் விலாசப்பத்து

ஐறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே தெய்வ
 யானைமகிழ் மணிக் குன்றே யரசே முக்கட்
 பேறுமுகப் பெருஞ்சுடர்க்குட் சுடரே செவ்வேல்
 பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரம ஞானம்
 வீறுமுகப் பெருங்குணத்தோ ரிதயத் தோங்கும்
 விளக்கமே யானந்த வெள்ள மேழுன்
 றேறுமுகப் பெரியவருட் குருவா யென்னைச்
 சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

(1)

கண்ணிமதி புனைந்தசடைக் கனியே முக்கட்
 கரும்பேயென் கண்ணெமெய்க் கருணை வாழ்வே
 புண்ணியநன் னிலையுடையோ ருளத்தில் வாய்க்கும்
 புத்தமுதே யானந்த போக மேசீ
 ரெண்ணியமெய்த் தவர்க்கெல்லாமெளிதி லீந்த
 வென்னரசே யாறுமுகத் திறையாம் வித்தே
 திண்ணியவென் மனமுருக்கிக் குருவா யென்னைச்
 சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

(2)

மாறாத பெருஞ்செல்வ யோகர் போற்று
 மாமணியே யாறுமுக மணியே நின்சீர்
 கூறாத புலைவாய்மை யுடையார் தம்மைக்
 கூடாத வண்ணமருட் குருவாய் வந்து

தேறாத நிலையெல்லார் தேற்றி யோங்குஞ்
 சிவஞானச் சிறப்படைந்து திகைப்பு நீங்கிச்
 சீறாத வாழ்வின்டநான் வாழ வென்னைச்
 சிறுகாலே யாட்கொண்ட தேவ தேவே. (3)

ஞாலமெலாம் படைத்தவனைப் படைத்த முக்க
 ணையகனே வடிவேற்கை நாத னேநான்
 கோலமெலாங் கொடியேனற் குணமொன் றில்லேன்
 குற்றமே விழைந்தேனிக் கோது னோனை
 சாலமெலாஞ் செயுமடவார் மயக்கி னீக்கிச்
 சன்மார்க்க மடையவரு டருவாய் ஞானச்
 சீலமெலா மடையவருட் குருவாய் வந்து
 சிறுகாலே யாட்கொண்ட தேவ தேவே. (4)

பன்னிருகண் மலர்மலர்ந்த கடலே ஞானப்
 பரஞ்சுடரே யாறுமுகம் படைத்த கோவே
 'யென்னிருகண் மணியேயெந் தாயே யென்னை
 யீன்றானே யென்னரசே யென்றன் வாழ்வே
 மின்னிருவர் புடைவிளங்க மயின்மீ தேறி
 விரும்புமடி யார்காண மேவுந் தேவே
 சென்னியினின் னடிமலர்வைத் தென்னை முன்னே
 சிறுகாலே யாட்கொண்ட தேவ தேவே. (5)

செல்வச்சீர்த்திமாலே

அடியார்க் கெளிய ரொனுமுக்க ணையர் தமக்கு முலகீன்ற
 வம்மை தனக்குந் திருவாய்முத் தளித்துக் களிக்கு மருமருந்தே
 கடியார் கடப்ப மலர்மலர்ந்த கருணைப் பொருப்பே கற்பகமே
 கண்ணுண் மணியே யன்பர்மனக் கமலம் விரிக்குங் கதிரொளியே

படியார் வளிவான் நீமுதலும் பகுதி யாய பரம்பொருளே
 பகர்தற் கரிய மெய்ஞானப் பாகே யசுரர் படைமுழுதும்
 தடிவா யென்னச் சுரர்வேண்டத் தடிந்த வேற்கைத் தனிமுதலே
 தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. (1)

காயா தளியக் கனிந்தன்பாற் கல்லா லடிநின் றருளொழுநுங்
 கனியுட் சுவையே யடியர்மனக் கவலை யகற்றுங் கற்பகமே
 யோயா துயிர்க்குளொளித்தெவையு முணர்த்தி யருளுமொன்றேயென்
 னுள்ளக் களிப்பேயைம்பொறியுமொடுக்கும்பெரியோர்க்கொருறவே
 தேயாக் கருணைப் பாற்கடலே தெளியா வசுரர் போர்க்கடலே
 தெய்வப் பதியே முதற்கதியே திருச்செந் தூரிற் றிகழ்மதியே
 தாயா யென்னைக் காக்கவருந் தனியே பரம சற்குருவே
 தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே (2)

முன்னைப் பொருட்கு முதற்பொருளே முடியா தோங்கு முதுமறைமே
 முக்கட் கரும்பின் றெடுத்தமுழு முத்தே முதிர்ந்த முக்கனியே
 பொன்னைப் புயங்கொண் டவன்போற்றும்பொன்னேபுனிதபூரணமே
 போத மணக்கும் புதுமலரே புலவ ரெவரும் புகும்பதியே
 மின்னைப் பொருவு மூலகமயல் வெறுத்தோ ருள்ள விளக்கொளியே
 மேலுங் கீழு நடுவுமென விளங்கி நிறைந்த மெய்த்தேவே
 தன்னைப் பொருவுஞ் சிவயோகந் தன்னை யுடையோர் தம்பயனே
 தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. (3)

பித்தப் பெருமான் சிவபெருமான் பெரிய பெருமான் றனக்கருமைப்
 பின்னைப் பெருமா னெனப்புலவர் பேசிக் களிக்கும் பெருவாழ்வே
 மத்தப் பெருமா னீக்குமொரு மருந்தே யெல்லாம் வல்லோனே
 வஞ்சச் சமண வில்விருளை மாய்க்கு ஞான மணிச்சுடரே
 யத்தக் கமலத் தயிற்படைகொ ளரசே மூவர்க் கருள்செய்தே
 யாக்க லளித்த லழித்தலெனு மம்முத் தொழிலுந் தருவோனே
 சத்த வுலக சராசரமும் தாளிலொடுக்குந் தனிப்பொருளே
 தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. (4)

இங்கிதப் பத்து.

கலிரிலே வண்ணத்துறை.

நதியும் மதியும் பொதியுஞ் சடையார் நவின்மாலும்
விதியுந் துதியைம் முகனார் மகனார் மிகுசீருந்
நிதியும் பதியுங் கதியுந் தருவார் நெடுவேலார்
வதியும் மயின்மேல் வருவார் மலரே வருமாதே. (1)

பொன்னை யிருத்தும் பொன்மல ரெகினப் புள்ளேநீ
யன்னை யிகழ்ந்தே யங்கலர் செய்வா னனுராகந்
தன்னை யளிக்குந் தண்டணி கேசர் தம்பாற்போ
யென்னை யிகழ்ந்தா னென்செயல் கொண்டா னென்பாயே.

போற்றித் திருவிருத்தம்.

கங்கையஞ் சடைசேர் முக்கட் கரும்பருண் மணியே போற்றி
யங்கையங் கணியே போற்றி யருட்பெருங் கடலே போற்றி
பங்கையன் முதலோர் போற்றும் பரப்பாஞ் சடரே போற்றி
சங்கைதீர்த் தருளுந் தெய்வச் சரவண பவனே போற்றி. (1)

மணப்புது மலரே தெய்வ வான்சுவைக் கணியே போற்றி
தணப்பற வடியர்க் கின்பந் தருமொரு தருவே போற்றி
கணப்பெருந் தலைவ ரேத்துங் கழற்பதத் தரசே போற்றி
குணப்பெருங் குன்றே போற்றி குமாரசந் குருவே போற்றி. (2)

மூவடி வாகி நின்ற முழுமுதற் பரமே போற்றி
மாவடி யமர்ந்த முக்கண் மலைதரு மணியே போற்றி
சேவடி வழத்துந் தொண்டர் சிறுமைதீர்த் தருள்வோய் போற்றி
தூவடி வேல்லைக் கொண்ட சுந்தர வடிவே போற்றி. (3)

மறையெலாம் பரவ நின்ற மாணிக்க மலையே போற்றி
சிறையெலாந் தவிர்ந்து வானோர் திருவுறச் செய்தோய் போற்றி
குறையெலா மறுத்தே யின்பங் கொடுத்தவென் குருவே போற்றி
துறையெலாம் வினங்கு ஞானச் சோதியே போற்றி போற்றி. (4)

முத்தியின் முதல்வ போற்றி மூவிரு முகத்த போற்றி
சத்திவேற் கரத்த போற்றி சங்கரி புதல்வ போற்றி
சித்திதந் தருளுந் தேவர் சிகாமணி போற்றி போற்றி
பத்தியின் விளைந்த விற்பப் பரம்பர போற்றி போற்றி (5)

முருகரின் பாதம் போற்றி முளரியங் கண்ணற் கன்பா
மருகரின் கழல்கள் போற்றி வானவர் முதல்வ போற்றி
பெருகருள் வாரி போற்றி பெருங்குணப் பரப்பே போற்றி
தருகரின் கருணை போற்றி சாமிரின் னடிகள் போற்றி. (6)

வேதமுங் கலைகள் யாவும் விளம்பிய புலவபோற்றி
காதமுங் கடந்து நின்ற நாதரின் கருணை போற்றி
போதமும் பொருளு மாகும் புனிதரின் பாதம் போற்றி
யாதர மாகி யென்னு ளமர்ந்தவென் னரசே போற்றி. (7)

தனித்திருத் தோடை.

என்னிரு கண்ணின் மேவு மிலங்கொளி மணியே போற்றி
பன்னிரு படைகொண் டோங்கும் பன்னிரு கரத்தோய் போற்றி
மின்னிரு நங்கை மாருண் மேவிய மனாள் போற்றி
நின்னிரு பாதம் போற்றி நீள்வடி வேல போற்றி.

மதிவளர் சடைமுடி மணிதரு சுரர்முடி மணியென்கோ
பதிவளர் சரவண பவநவ சிவகுரு பதியென்கோ
துதிவளர் துணையடி தொழுமடி யவர்பெறு துணையென்கோ
நிதிவளர் பரசுக நிலைபெறு நெறிதரு நினையானே.

கட்டளைக் கவித்துறை.

முருகா சரணஞ் சரணமென் றுன்பத முன்னியுள்ள
முருகாத நாயனை பேற்குகின் றண்ணரு ளுண்டுகொலோ
வருகாத பாற்கடன் மீதே யனந்த லமர்ந்தவன்றன்
முருகாமுக் கண்ணவன் மைந்தா வெழின்மயில் வாகனனே.

வெண்பா.

உலகம் பரவு மொருமுதல்வா தெய்வத்
திலகந் திகழிடத்துத் தேவே—யிலகுதிருப்
புள்ளிருக்கும் வேளூர்ப் புனிதா வடியேன்ற
னுள்ளிருக்குந் துன்பை யொழி. (1)

செக்கச் சிவந்தே திகழொருபாற் பச்சையதா
யக்கட் பரிதிபுரத் தார்ந்தோங்கு—முக்கட்
குழைக்கரும்பின் முத்துக் குமாரமணி யேயென்
பிழைக்கிரங்கி யாளுதியோ பேசு. (2)

விருத்தம்.

திருமலைப் பணிகொண்டு திகிரிகொண்ட
தாருகனைச் செறித்து வாகைப்
பெருமலை யணிதிணிதோட் பெருமானே
யொருமான்றன் பெண்மேற் காமர்
வருமலை யுடையவர்போன் மணமலை
புனைந்தமுழு மணியே முக்கட்
குருமலைப் பொருளுரைத் த குமாரகுரு
வேபரம குருவே போற்றி. (1)

தோடேந்து கடப்பமலர்த் தொடையொடுசெங்
குவளைமலர்த் தொடையும் வேய்ந்து
பாடேந்து மறிஞர்தமிழ்ப் பாவொடுநா
யடியேன்சொற் பாவு மேற்றுப்
பீடேந்து மிருமடவார் பெட்பொடுமாங்
கவர்கடனப் பெரிய யானை
கோடேந்து மணிநெடுந்தோட் குமரகுரு
வேபரம குருவே போற்றி. (2)

கவிவிருத்தம்.

தேனே யமுதே சிவமே தவமே தெளிவேயெங்
கோனே குருவே குலமே குணமே குகனேயோ
வானே வளியே யனலே புனலே மலையேயென்
னானே யுயிரே யுணர்வே யெனதுள் றுறைவானே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆறு முகங்கொண்ட வையாவென் றுன்ப மனைத்துமின்னு
மேறு முகங்கொண்ட தல்லா லிறங்கு முகமிலையால்
வீறு முகங்கொண்ட கைவேலின் றிரம் விளங்கவென்னைச்
சீறு முகங்கொண்ட வத்துன்ப மோடச் செலுத்துகவே. (1)

பண்கொண்ட சண்முகத் தையா வருண்மிகும் பன்னிரண்டு
கண்கொண்ட நீசற்றுங் கண்டிலை யோவென் கவலைவெள்ளந்
திண்கொண்ட வெட்டித் திசைகொண்டு நீள்சத்த தீவுங்கொண்டு
மண்கொண்டு விண்கொண்டு பாதாளங் கொண்டு வளர்கின்றதே
தேய்வமணிமலை.

பரமேது வினைசெயும் பயனேது பதியேது
பசுவேது பாசமேது
பத்தியே தடைகின்ற முத்தியே தருளேது
பாவபுண் யங்க ளேது
வரமேது தவமேது விரதமே தொன்றுமில்
மனம்விரும் புணவுண்டிருந்
வத்திர மணிந்துமட மாதர்தமை நாடிநறு
மலர்சூடி விளையாடிமேற்
கரமேவ விட்டுமுலை தொட்டுவாழ்ந் தவரொடு
கலந்துமகிழ் கின்ற சுகமே
கண்கண்ட சுகமிதே கைகண்ட பலனெனுங்
கயவரைக் கூடாகாந்

கந்தகோட் டத்துவளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

(1)

காமவுட் பகைவனுங் கோபவெங் கொடியனும்

கனலோப முழுமுடனுங்

கடுமோக வீணனுங் கொடுமத் மெனுந்துட்ட

கண்கெட்ட வாங்கரியும்

ஏமமறு மாச்சரிய விழலனுங் கொலையென்

றியம்புவா தகனு மாமிவ்

வெழுவரு மிவர்க்குற்ற வுறவான பேர்களு

மெனைப்பற்றிடாம லருள்வாய்

சேமமிகு மாமறையி னோமெனு மருட்பதந்

திறனருளி மலய முனியன்

சிந்தனையின் வந்தனை யுவந்தமெய்ஞ் ஞானசிவ

தேசிக சிகார தனமே

தாமமொளிர் சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்தவேளே

தண்முகத்துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வமணியே.

(2)

ஒருமையுட னினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற

வுத்தமர்த முறவு வேண்டும்

உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவா

ருறவுகல வாமை வேண்டும்

பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண் டும்பொய்மை

பேசா திருக்க வேண்டும்

பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டுமத மானபேய்

பிடியாதிருக்க வேண்டும்

மருவுபெண் ணுசையை மறக்கவே வேண்டுமுனை
 மறவா திருக்க வேண்டும்
 மதிவேண்டு நின்கருணை நிதிவேண்டு நோயற்ற
 வாழ்வினாள் வாழ வேண்டும்
 தருமமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே. (3)

நாம்பிரம மெமையன்றி யாம்பிரமம் வேறில்லை
 நன்மை தீமைகளு மில்லை
 நவில்கின்ற வாகியாந்தர மிரண்டினு மொன்ற
 நடுகின்ற தென்று வீணுட்
 போம்பிரம நீதிகேட் போர்பிரமை யாகவே
 போதிப்பர் சாதிப் பர்தம்
 புன்மைநெறி கைவிடார் தம்பிரமம் வினையொன்று
 போந்திழற் போக விடுவார்
 சாம்பிரம மாமிவர்க டாம்பிரம மெனுமறிவு
 தாம்புபாம் பெனுமறிவு காண்
 சத்துவ வகண்டபரி பூரண காரவுப
 சார்ந்த சிவசிற் பிரமநீ
 தாம்பிரிவில் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே. (4)

காணலிடை நீருமொரு கட்டையிற் கள்வனுங்
 காணுந் கயிற்றி லரவுங்
 கடிதரு கிளிஞ்சிலிடை வெள்ளியும் பொன்னைக்
 கதித்தபித் தனையி னிடையும்

மூனலிற் கண்டிள மயங்கல்போற் கற்பனையை
 மாயையிற் கண்டு வீணே
 மனையென்று மகவென்று முறவென்று நிதியென்றும்
 வாழ்வென்று மான மென்று
 மூனலினு டம்பென்று முயிரென்று முளமென்று
 முள்ளென்றும் வெளியென் றும்வா
 னுலகென்று மளவறு விகாரமுற நின்றவெனே
 யுண்மையறி வித்த குருவே
 தானமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே. (5)

எந்தைநினை வாழ்த்தாத பேயர்வாய் கூழுக்கு
 மேக்கற் றிருக்கும் வெறுவாய்
 எங்கள் பெருமானுனை வணங்காத மூடர்தலை
 யிகழ்விற கெடுக்குந் தலை
 கந்தமிகு நின்மேனி காணாத கயவர்கண்
 கலநீர் சொரிந்த வழுக்கண்
 கடவுணின் புகழ்தனைக் கேளாத விணர்செவி
 கைத்திழவு கேட்குஞ் செவி
 பந்தமற நினையெண்ப் பாவிக்கட நெஞ்சம்
 பகீரென நடுங்கு நெஞ்சம்
 பரமநின் றிருமுன்னர் குவியாத வஞ்சர்கை
 பலியேற்க நீள்கொடுங்கை
 சந்தமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துவளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே. (6)

ஐயரின் சீர்பேசு செல்வர்வாய் நல்லதென்
 ளமுதுண்டு வந்த திருவாய்
 அப்பரின் திருமுடி வணங்கினோர் தலைமுடி
 யணிந் தோங்கி வாழுந்தலை
 மெய்யரின் திருமேனி கண்டபுண் ணியார்கள்கண்
 மிக்கவொளி மேவு கண்கள்
 வேலரின் புகழ்கேட்ட வித்தகர் திருச்செவி
 விழாச் சுபங்கேட்டுஞ் செவி
 துய்யரின் பதமெண்ணு மேலோர்க ணெஞ்சமெய்ச்
 சுகரூப மான நெஞ்சம்
 தோன்றலுன் திருமுன் குவித்தபெரியோர்கைகள்
 சுவர்னமிடு கின்ற கைகள்
 சையமுயர் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே. (7)

வானமெங் கேயமுத பானமெங் கேயமரர்
 வாழ்க்கையபி மான மெங்கே
 மாட்சியெங்கே யவர்கள் சூழ்ச்சியெங் கேதேவ
 மன்னனர சாட்சி யெங்கே
 ஞானமெங்கே முனிவர் மோனமெங்கே யந்த
 நான்முகன் செய்கை யெங்கே
 நாரணன் காத்தலை நடத்தலெங் கேமறை
 நவின் திடு மொழுக்க மெங்கே
 ஈனமெங்கே செய்த தாருகனே யாயிர
 விலக்கமுறு சிங்க முகனே
 பெண்ணரிய திறல்பெற்ற சூரனே மறக்கருணை
 யீந்துபணி கொண்டிலை யெனில்

தானமிங் கேர்சென்னை கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. (8)

சேவலங் கொழிகொண்ட நினைபன்றி வேறுசிறு
தேவரைச் சிந்தை செய்வோர்
செங்கனியை விட்டுவேப் பங்களியை யுண்ணுமொரு
சிறுகருங் காக்கை நிகர்வார்
நாவலங் காரமற வேறுபுகழ் பேசினின்
னற்புகழ் வழுத் தாதபேர்
நாய்ப்பால் விரும்பியான் னாய்ப்பாலே நயவாத
நவையுடைப் பேய ராவார்
நீவலந்தர நினது குற்றேவல் புரியாது
நின்றுமற் றேவல் புரிவோர்
நெல்லுக் கிறைக்காது புல்லுக் கிறைக்கின்ற
நெடியவெறு வீண ராவார்
தாவலஞ் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. (9)

நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு விளைகின்ற
நிலனுண்டு பலனு முண்டு
நிதியுண்டு துதியுண்டு மதியுண்டு கதிகொண்ட
நெறியுண்டு நிலையுமுண்டு
வாருண்டு பேருண்டு மணியுண்டு பணியுண்டு
வுடையுண்டு கொடையுமுண்டு
வுண்டுண்டு மகிழுவே வுணவுண்டு சாந்தமுறு
முளமுண்டு வளமுமுண்டு

தேருண்டு கரியுண்டு பரியுண்டு மற்றுள்ள
 செல்வங்கள் யாவுமுண்டு
 தேனுண்டு வண்டுறு கடம்பணியு நிற்பதத்
 தியானமுண்டாயி லரசே
 தாருண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துவளர்
 தலமோங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணிபே. (10)

கந்தர் சரணப் பத்து.
 அருளா ரமுதே சரணஞ் சரணம்
 அழகா வமலா சரணஞ் சரணம்
 பொருளா வெனையாள் புனிதா சரணம்
 பொன்னே மணியே சரணஞ் சரணம்
 மருள்வார்க் கரியாய் சரணஞ் சரணம்
 மயில்வா கன்னே சரணஞ் சரணம்
 கருண லயனே சரணஞ் சரணம்
 கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (1)

முடியா முதலே சரணஞ் சரணம்
 முருகா குமரா சரணஞ் சரணம்
 வடிவே லரசே சரணஞ் சரணம்
 மயிலூர் மணியே சரணஞ் சரணம்
 அடியார்க் கெளியாய் சரணஞ் சரணம்
 அரியாய் பெரியாய் சரணஞ்சரணம்
 கடியார்க் கதியே சரணஞ் சரணம்
 கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (2)

பூவே மணமே சரணஞ் சரணம்
 பொருளே யருளே சரணஞ் சரணம்.

கோவே குகனே சரணஞ் சரணம்
 குருவே திருவே சரணஞ் சரணம்
 தேவே தெளிவே சரணஞ் சரணம்
 சிவசண் முகனே சரணஞ் சரணம்
 காவே தருவே சரணஞ் சரணம்
 கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

(3)

சண்முகர் கோம்மி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறவர் குடிசை ஸுழைந்தாண்டி—அந்தக்
 கோமாட்டி யெச்சில் விழைந்தாண்டி
 துறவர் வணங்கும் புகழாண்டி—அவன்
 தோற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி.

(1)

மாமயி லேறி வருவாண்டி—அன்பர்
 வாழ்த்த வரங்கள் தருவாண்டி
 தீமை யிலாத புகழாண்டி—அவன்
 கீர்த்தியைப் பாடி யடியுங்கடி.

(2)

பன்னிரு தோள்க ளுடையாண்டி—கொடும்
 பாவிகள் தம்மை யடையாண்டி
 என்னிரு கண்க ளனையாண்டி—அவன்
 ஏற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி.

(3)

வேங்கைமர மாகி நின்றாண்டி—வந்த
 வேடர் தமையெலாம் வென்றாண்டி
 தீங்குசெய் சூரனைக் கொன்றாண்டி—அந்த
 தீரனைப் பாடி யடியுங்கடி.

(4)

சீர்திகழ் தோகை மயின்மேலே—இளஞ்
 செஞ்சுடர் தோன்றுந் திறம்போலே

கூர்வடி வேல்கொண்டு நம்பெருமாள்—வருங்
கோலத்தைப் பாருங்கள் கோதையர்காள். (5)

ஆறு முகங்களிற் புன்சிரிப்பும்—இரண்
டாறு புயந்திக ழற்புதமும்
வீறு பாஞ்சுடர் வண்ணமுமோர்—திரு
மேனியும் பாருங்கள் வெள்வளைகாள். (6)

ஆனந்த மான வமுதனடி—பர
மானந்த நாட்டுக் கரசனடி
தானந்த மில்லாச் சதுரனடி—சிவ
சண்முக நங்குரு சாமியடி. (7)

வேத முடிசொல்லு நாதனடி—சதுர்
வேத முடிதிகழ் பாதனடி
நாத வடிவுகொ ணீதனடி—பர
நாதங் கடந்த நலத்தனடி. (8)

தத்துவத் துள்ளே யடங்காண்டி—பர
தத்துவ மன்றித் துடங்காண்டி
சத்துவ ஞான வடிவாண்டி—சிவ
சண்முக நாதனைப் பாடுங்கடி. (9)

சச்சிதா னந்த வருவாண்டி—பர
தற்பர போகந் தருவாண்டி
உச்சிதா முன்பர்க் குறவாண்டி—அந்த
உத்தம தேவனைப் பாடுங்கடி. (10)

அற்புத மான வழகனடி—துதி
அன்பர்க் கருள்செய் குழகனடி
சிப்பர யோகத் திறத்தனடி—அந்த
சேவகன் கீர்த்தியைப் பாடுங்கடி. (11)

சைவந் தழைக்கக் தழைத்தாண்டி—ஞான
சம்பந்தப் பேர்கொண் டழைத்தாண்டி
பொய்வந்த வுள்ளத்திற் போகாண்டி—அந்தப்
புண்ணியன் பொன்னடி போற்றுங்கடி. (12)

வாசி நடத்தித் தருவாண்டி—ஒரு
வாசியி லிங்கே வருவாண்டி
ஆசில் கருணை யுருவாண்டி—அவன்
அற்புதத் தாண்மல ரேத்துங்கடி. (13)

இராப்பக லில்லா விடத்தாண்டி—அன்பர்
இன்ப வுளங்கொ ணடத்தாண்டி
அராப்பளி யீந்த திடத்தாண்டி—அந்த
அண்ணலைப் பாடி யடியுங்கடி. (14)

ஒன்றிரண் டான வுளவாண்டி—அந்த
ஒன்றிரண் டாகா வளவாண்டி
மின்றிரண் டன்ன வடிவாண்டி—அந்த
மேலவன் கீர்த்தியைப் பாடுங்கடி. (15)

சண்முகர் காலேப்பாட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரும்வாருந் தெய்வ வடிவேல் முருகரே
வள்ளி மணுளரே வாரும்
புள்ளி மயிலோரே வாரும். (1)

சங்க மொலித்தது தாழ்கடல் விம்மிற்றுச்
சண்முக நாதரே வாரும்
உண்மை வினோதரே வாரும். (2)

பொழுது விடிந்தது பொற்கோழி கூவிற்பு
பொன்னுன வேலரே வாரும்
மின்னர்முந் நூலரே வாரும். (3)

காக்கை கரைந்தது காலையு மாயிற்றுக்
கண்ணுதல் சேயரே வாரும்
ஒண்ணுதல் நேயரே வாரும். (4)

செங்கதிர் தோன்றிற்றுத் தேவர்கள் சூழ்ந்தனர்
செங்கல்வ ராயரே வாரும்
எங்குரு நாதரே வாரும். (5)

அருண னுதித்தன னன்பர்கள் சூழ்ந்தனர்
ஆறு முகத்தோரே வாரும்
மாறி லகத்தோரே வாரும். (6)

சூரியன் றோன்றினன் றொண்டர்கள் சூழ்ந்தனர்
சூரசங் காரரே வாரும்
வீரசிங் காரரே வாரும். (7)

வினை முரன்றது வேதியர் சூழ்ந்தனர்
வேலா யுதத்தோரே வாரும்
காலா யுதத்தோரே வாரும். (8)

சேவ லொலித்தது சின்னம் பிடித்தனர்
தேவர்கள் தேவரே வாரும்
மூவர் முதல்வரே வாரும். (9)

பத்தர்கள் சூழ்ந்தனர் பாடல் பயின்றனர்
பன்னிரு தோளரே வாரும்
பொன்மலர்த் தாளரே வாரும். (10)

மாலே கொணர்ந்தனர் மஞ்சனம் போந்தது
மாமயில் வீரரே வாரும்
தீமையில் தீரரே வாரும்.

(11)

தொண்டர்கள் நாடினர் தோத்திரம் பாடினர்
சுப்பிர மணியரே வாரும்
வைப்பி னணியரே வாரும்.

(12)

ஐந்தாவது திருமுறை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது திருமுறை.

அருட்பெருஞ்சோதியகவல்.

அருட்சபை நடம்புரி அருட்பெருஞ் ஜோதி
தெருட்பெருஞ் சீர்சொலத் திகழ்வ சித்தியே.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

அருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்சிவ நெறிசா ரருட்பெரு நிலைவா
ழருட்சிவ பதியா மருட்பெருஞ் ஜோதி
ஆகம முடிமே லாரண முடிமே
லாகநின் றோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
இகநிலைப் பொருளாய்ப் பரநிலைப் பொருளா
யகமறப் பொருந்திய வருட்பெருஞ் ஜோதி
உரைமனங் கடந்த வொருபெரு வெளிமே
லரசசெய் தோங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
ஊக்கமு முணர்ச்சியு மொளிதரு மாக்கையு
மாக்கமு மருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
எல்லையில் பிறப்பெனு மெழுகடல் கடத்தியென்
னல்லலை நீக்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
ஏறா நிலமிசை யேற்றியென் றனக்கே
யாறாறு காட்டிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
ஒன்ற திரண்டது வொன்றி னிரண்டது
வொன்றினி னொன்றது வொன்றெனு மொன்றே
ஒன்றல விரண்டல வொன்றி னிரண்டல
ஒன்றினு ளொன்றல வொன்றெனு மொன்றே

ஒன்றினி லொன்றுள வொன்றினி லொன்றில
 ஒன்றுற வொன்றிய வொன்றெனு மொன்றே
 எழுநிலை மிசையே யின்புரு வாகி
 வழுநிலை நீக்கி வயங்குமெய்ப் பொருளே
 நவநிலை மிசையே நடுவுறு நடுவே
 சிவமய மாகித் திகழ்ந்தமெய்ப் பொருளே
 பரத்தினிற் பரமே பரத்தின்மேற் பரமே
 பரத்தினுட் பரமே பரம்பர பரமே
 பரம்பெறும் பரமே பரந்தரும் பரமே
 பரம்புகழ் பரமே பரம்பகர் பரமே
 பரஞ்சுக பரமே பரஞ்சிவ பரமே
 பரங்கொள்சிற் பரமே பரஞ்செய்தற் பரமே
 தரங்கொள்பொற் பரமே தனிப்பெரும் பரமே
 வரம்பரா பரமே வணம்பரா பரமே
 பரம்பரா பரமே பதம்பரா பரமே
 சத்திய பதமே சத்துவ பதமே
 நித்திய பதமே நிர்குண பதமே
 பிரமமே பிரமப் பெருநிலை மிசையுறும்
 பரமமே பரம பதத்தருஞ் சிவமே
 அவனோ டவளா யதுவா யலதாய்
 நவமா நிலைமிசை நண்ணிய சிவமே
 எம்பொரு ளாகி யெமக்கருள் புரியுஞ்
 செம்பொரு ளாகிய சிவமே சிவமே
 ஒருநிலை யிதுவே யுயர்நிலை யெனுமொரு
 திருநிலை மேவிய சிவமே சிவமே
 மெய்வைத் தழியா வெறுவெளி நடுவுறு
 தெய்வப் பதியாஞ் சிவமே சிவமே
 உள்ளகத் தமர்ந்தென துயிரிற் கலந்தருள்

வள்ளல் சிற்றம்பலம் வளர்சிவ பதியே
 நிகரிலா வின்ப நிலைநடு வைத்தெனைத்
 தகவொடு காக்குந் தனிச்சிவ பதியே
 சுத்தசன் மார்க்க சுகநிலை தனிவெனைச்
 சத்திய னாக்கிய தனிச்சிவ பதியே
 பரமுட னபரம் பகர்நிலை யிவையெனத்
 திரமுற வருளிய திருவருட் குருவே
 ஆன்றசன் மார்க்க மணிபெற வெனைத்தான்
 ஈன்றமு தளித்த வினியநற் றுயே
 துன்பெலாந் தவிர்த்துளே யன்பெலா நிரம்ப
 இன்பெலா மளித்த வென்றனித் தந்தையே
 நாயிற் கடையே னலம்பெறக் காட்டிய
 தாயிற் பெரிதுந் தயவுடைத் தந்தையே
 அறிவிலாப் பருவத் தறிவெனக் களித்தே
 பிறிவிலா தமர்ந்த பேரருட் டந்தையே
 இகத்தினும் பரத்தினு மெனக்கிடர் சாரா
 தகத்தினும் புறத்தினு மமர்ந்த மெய்த்துணையே
 அயர்வற வெனக்கே யருட்டுணை யாகியென்
 னுயிரினுஞ் சிறந்த வொருமையென் னட்பே
 அன்பினிற் கலந்தென தறிவினிற் பயின்றே
 யின்பினி லனைந்தவென் னின்னுயிர் நட்பே
 மனக்குறை நீக்கி நல்வாழ் வளித்தென்று
 மெனக்குற வாகிய வென்னுயி ருறவே
 பொதுமறை முடிகளும் புகலவை முடிகளு
 மிதுவெனற் கரிதா மென்றனிச் சத்தே
 என்றுமுள் ளதுவா யெங்குமோர் நிறைவா
 யென்றும் விளங்கிடு மென்றனிச் சித்தே
 சத்திகன் பலவாய்ச் சத்தர்கள் பலவா
 சித்தகை விளங்கு மென்றனின் சித்தே

ஆக்குறு மவத்தைக ளனைத்தையுங் கடந்துமே
 லேக்கற நிறைந்த வென்றனி யின்பே
 கரும்புறு சாறுங் கனிந்த முக்கனியின்
 விரும்புறு மிரதமு மிக்கதீம் பாலும்
 குணங்கொள் கோற்றேனுங் கூட்டியொன் றுக்கி
 மணங்கொளப் பதஞ்செய் வகையுற வியற்றிய
 உணவெனப் பலகா லுரைக்கினும் நிகரா
 வணமுறு மின்ப மயமே யதுவாய்க்
 கலந்தறி வருவாய்க் கருதுதற் கரிதாய்
 நலந்தரு விளக்கமு நவிலருந் தன்மையும்
 உள்ளதா யென்று முள்ளதா யென்னு
 ளுள்ளதா யென்ற னுயிருள முடம்புடன்
 எல்லா மினிப்ப வியலுறு சுவையளித்
 தெல்லாம் வல்லசித் தியற்கைய தாகிச்
 சாகா வரமும் தனித்தபே ரறிவும்
 மாகா தலிற்சிவ வல்லப சத்தியும்
 செயற்கரு மனந்த சித்தியு மின்பமும்
 மயக்கறத் தருந்திறல் வண்மைய தாகிப்
 பூரண வடிவாய்ப் பொங்கிமேற் றதும்பி
 யாரண முடியுட னாகம முடியுங்
 கடந்தென தறிவாங் கனன்மேற் சபைநடு
 நடந்திகழ் கின்ற மெய்ஞ்ஞான வாரமுதே
 சத்திய வமுதே தனித்திரு வமுதே
 நித்திய வமுதே நிறைசிவ வமுதே
 சச்சிதா னந்தத் தனிமுத வமுதே
 மெய்ச்சிதா காச விளைவரு ளமுதே
 ஆனந்த வமுதே யருளொளி யமுதே
 ஆண்டமு மதன்மே லண்டமு மவற்றுள்
 பண்டமுங் காட்டிய பரம்பர மணியே

பிண்டமு மதிலுறு பிண்டமு மவற்றுள
 பண்டமுங் காட்டிய பராபர மணியே
 நினைத்தவை நினைத்தவை நினைத்தாங் கெய்துற
 வனைத்தையுந் தருமோ ரரும்பெறன் மணியே
 விண்பத மனைத்து மேற்பத முழுவதுங்
 கண்பெற நடத்துங் ககனமா மணியே
 வான்பெறற் கரிய வகையெலாம் விரைந்து
 நான்பெற வளித்த நாத மந்திரமே
 அகரமு முகரமு மழியாச் சிகரமும்
 வகரமு மாகிய வாய்மை மந்திரமே
 இடையுறப் படாத வியற்கை விளக்கமாய்த்
 தடையொன்று மில்லாத் தகவுடை யதுவாய்
 மாற்றிவை யென்ன மதித்தளப் பரிதா
 யூற்றமும் வண்ணமு மொருங்குடை யதுவாய்க்
 காட்சிக் கினியநற் கலையுடை யதுவா
 யாட்சிக் குரியபன் மாட்சியு முடைத்தாய்க்
 கைதவர்கனவினுங் காண்டற் கரிதாய்
 செய்தவப் பயனாந் திருவருள் வலத்தால்
 உளம்பெரு மிடமெலா மு டவுக வெனவே
 வளம்பட வாய்ந்த மன்னிய பொன்னே
 புடம்படாத் தரமும் விடம்படாத் திறமும்
 வடம்படா நலமும் வாய்த்தசெம் பொன்னே
 மும்மையுந் தருமொரு செம்மையை யுடைத்தா
 யிம்மையே, கிடைத்தங் கிலங்கிய பொன்னே
 எடுத்தெடுத்த துதவினு மென்றுங் குறையா
 தடுத்தித் தோங்குமெய் யருளுடைப் பொன்னே
 தளர்ந்திடே லெடுக்கின் வளர்ந்திடு வேமெனக்
 கிளர்ந்திட வுரைத்துக் கிடைத்த செம்பொன்னே
 எண்ணிய படியெலா மியற்றுக் வென்றெனைப்

புண்ணிய பலத்தாற் பொருந்திய நிதியே
 பளகிலா தோங்கும் பளிக்குமா மலையே
 வளமெலா நிறைந்த மாணிக்க மலையே
 புற்புதந் திரைநூரை புரைமுத விலதோ
 ரற்புதக் கடலே யமுதத் தெண்கடலே
 பவக்கடல் கடந்துநான் பார்த்தபோ தருகே
 யுவப்புறு வளங்கொண் டோங்கிய கரையே
 என்றுயர்ச் சோடைக ளெல்லாந் தவிர்த்துள
 நன்றுற விளங்கிய நந்தனக் காவே
 சேற்றுநீ ரின்றிநந் தீஞ்சுவை தருமோ
 ழந்நுநீர் நிரம்ப வுடைய பூந்நடமே
 கோடைவாய் விரிந்த குளிர்பரு நிழலே
 மேடைவாய் வீசிய மெல்லிய காற்றே
 களைப்பறக் கிடைத்த கருணை நன் னிரே
 யிளைப்பற வாய்த்த வின்சுவை யுணவே
 தென்னைவாய்க் கிடைத்த செவ்விள நீரே
 தென்னைவான் பலத்திற் றிருகுதீம் பாலே
 நீர்நசை தவிர்க்கு நெலவியங் கணியே
 வேர்வினை பலவின் மென்சுவைச் சுளையே
 கட்டுமாம் பழமே கதலிவான் பழமே
 யிட்டநற் சுவைசெய் யிலந்தையங் கணியே
 என்பெரும் பதியே யென்னுயி ரியலே
 யென்பெரு நிறைவே யென்றனி யறியே
 தோலெலாங் குழைத்திடச் சூழ்நரம் பனைத்தும்
 மேலெலாங் கட்டவை விட்டுவிட் டியங்கிட
 என்பெலா நெக்குநெக் கியலிடை நெகிழ்ந்திட
 மென்புடைத் தசையெலா மெய்யுறத் தளர்ந்திட
 ஒண்ணுதல் வியர்த்திட வெள்ளிமுக மலர்ந்திட
 தண்ணிய வுயிர்ப்பினிற் சாந்தந் ததும்பிட

உண்ணகை தோற்றிட வுரோமம் பொடித்திடக்
 கண்ணினீர் பெருகிக் கால்வழிந் தோழிட
 வாய்துடித் தலறிட வளர்செவித் துளைகளிற்
 கூயிசைப் பொறியெலாங் கும்மெனக் கொட்டிட
 மெய்யெலாங் குளிர்ந்திட மென்மார் பசைந்திடக்
 கையெலாங் குவிந்திடக் காலெலாஞ் சுலவிட
 மனங்கனிந் துருகிட மதிநிறைந் தொளிர்ந்திட
 வினம்பெறு சித்த மியைந்து களித்திட
 அகங்கார மாங்காங் கதிகரிப் பமைந்திடச்
 சுகங்காண வுள்ளந் தழைத்து மலர்ந்திட
 அறிவுரு வனைத்து மாணந்த மாயிடப்
 பொறியுறு மாண்மதற் போதமும் போயிடத்
 தத்துவ மனைத்துந் தாமொருங் கொழிந்திடச்
 சத்துவ மொன்றே தனித்துநின் றோங்கிட
 என்னு ளேயரும்பி யென்னு ளேமலர்ந்
 தென்னுளே விரிந்த யென்னு டையன்பே
 அருளொளி விளங்கிட வாணவ மெனுமோ
 ரிருளற வென்னுளத் தேற்றிய விளக்கே
 உன்னொளி யோங்கிட வுயிரொளி விளங்கிட
 வென்னொளி காட்டின மெய்யருட் கனலே
 நலங்கொளப் புரிந்திடு ஞானயா கத்திடை
 வலஞ்சுழித் தெழுந்து வளர்ந்தமெய்க் கனலே
 வேதமு மாகம விரிவும் பரம்பர
 ஞாதமுங் கடந்த ஞானமெய்க் கனலே
 சமரச சத்தியச் சபையி னடம்புரி
 சமரச சத்தியத் தற்குயஞ் சுடரே
 சபையென துளமெனத் தானமர்ந் தெனக்கே
 யபய மளித்ததோ ரருட்பெருஞ் ஜோதி

மருளெலார் தவிர்த்து வரமெலாங் கொடுத்தே
யருளமு தருந்திய வருட்பெருஞ் ஜோதி
வாழினின் பேரருள் வாழினின் பெருஞ்சீ
ராழியொன் றளித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
போற்றினின் பேரருள போற்றினின் பெருஞ்சீ
ராற்றலி னோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
சித்திக ளனைத்தையுந் தெளிவித் தெனக்கே
சுத்திய நிலைநேத் தயவினிற் றந்தனை
போற்றினின் பேரருள் போற்றினின் பெருஞ்சீ
ராற்றலி னோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
உலகினி லுயிர்களுக் குறுமிடை யூறெலாம்
விலகநீ யடைந்து விலக்குக மகிழ்க
சுத்தசன் மார்க்கச் சுகநிலை பெறுக
வுத்தம னாகு வோங்கு வென்றனை
போற்றினின் பேரருள போற்றினின் பெருஞ்சீ
ராற்றலி னோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் ஜோதி
யருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் ஜோதி.

பரசிவவணக்கம்.

திருவிளங்கச் சிவயோக சித்தி யெலாம்விளங்கச்
சிவஞான நிலைவிளங்கச் சிவாநு பவம்விளங்கத்
தெருவிளங்கு திருத்தில்லைத் திருச்சிற் றம்பலத்தே
திருக்கூத்து விளங்கவொளி சிறந்த திருவிளக்கே
உருவிளங்க வுயிர்விளங்க வுணர்ச்சி யதுவிளங்க
வுலகமெலாம் விளங்கவரு ஞநவு பெருந்தாயாம்
மருவிளங்கு குழல்வல்லி மகிழ்ந்தொரு பால்விளங்க
வயங்குமணிப் பொதுவிளங்க வளர்ந்த சிவக்கொழுந்தே.(1)

பதிவிளக்கம்.

உரைவளர் கலையே கலைவள ருரையே
வுரைகலை வளர்தரு பொருளே
விரைவளர் மலரே மலர்வளர் விரையே
விரைமலர் வளர்தரு நறவே
கரைவளர் தருவே தருவளர் கரையே
கரைதரு வளர்கிளர் கனியே
பரைவள ரொளியே யொளிவளர் பரையே
பரையொளி வளர்சிவ பதியே.

(1)

நிறைவளர் முறையே முறைவளர் நிறையே
நிறைமுறை வளர்பெரு நெறியே
பொறைவளர் புவியே புவிவளர் பொறையே
புவிபொறை வளர்தரு புனலே
துறைவளர் கடலே கடல்வளர் துறையே
துறைகடல் வளர்தரு சுதையே
மறைவளர் பொருளே பொருள்வளர் மறையே
மறைபொருள் வளர்சிவ பதியே.

(2)

நிதிவளர் நிலமே நிலம்வளர் நிதியே
நிதிநிலம் வளர்தரு நிறையே
மதிவளர் நலமே நலம்வளர் மதியே
மதிநலம் வளர்தரு பரமே
கதிவளர் நிலையே நிலைவளர் கதியே
கதிநிலை வளர்தரு பொருளே
பதிவளர் பதமே பதம்வளர் பதியே
பதிபதம் வளர்சிவ பதியே.

(3)

ஆற்றுமை.

எழுவினும் வலிய மனத்தினேன் மலஞ்சா

ரீயினு நாயினு மிழிந்தேன்

புழுவினுஞ் சிறியேன் பொய்விழைந் துழல்வேன்

புன்மையேன் புலேத்தொழிற் கடையேன்

வழுவினும் பெரியேன் மடத்தினும் பெரியேன்

மாண்பிலா வஞ்சக நெஞ்சக்

குழுவினும் பெரியே னம்பலக் கூத்தன்

குறிப்பினுக் கென்கட வேனே.

(1)

கற்றமே லவர்த முறவினைக் கருதேன்

கலகர்த முறவினிற் களித்தேன்

உற்றமே தகவோ ருவப்பற விருந்தே

னுலகியற் போகமே யுவந்தேன்

செற்றமே விழையுஞ் சிறுநெறி பிடித்தேன்

தெய்வமொன் றெனுமறி வறியேன்

குற்றமே யுடையே னம்பலக் கூத்தன்

குறிப்பினுக் கென்கட வேனே.

(2)

நிலத்திலும் பணத்தும் நீள்விழி மடவார்

நெருக்கிலும் பெருக்கிய நினைப்பேன்

புலத்திலும் புரசேர் பொறியிலு மணத்தைப்

போக்கிவீண் போதுபோக் குறுவேன்

நலத்திலோ ரனுவு நண்ணி லேன்கடை

நாயினுங் கடையனே னவையேன்

குலத்திலுங் கொடியே னம்பலக் கூத்தன்

குறிப்பினுக் கென்கட வேனே

(3)

வாட்டமே யுடையார் தங்களைக் காணின்

மனஞ்சிறி திரக்கமுற் றறியேன்

கோட்டமே யுடையேன் கொலையேன் புலையேன்
கூற்றினுங் கொடியேன் மாயை
யாட்டமே புரிந்தே னவத்தொழில் புரிவேன்
னச்சமு மவலமு மியற்றுங்
கூட்டமே விழைந்தே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. (4)

பணமிலார்க் கிடுக்கண் புரிந்துணுஞ் சோற்றுப்
பணம்பறித் துழல்கின்ற படிநேன்
எணமிலா தடுத்தார்க் குறுபெறுந் தீமை
யியற்றுவே னெட்டியே யனையேன்
மணமிலா மலரிற் பூத்தன னிருகான்
மாடெனத் திரிந்துழல் கின்றேன்
குணமிலாக் கொடியே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. (5).

இ து வு ம து.

குலத்திடையுங் கொடியனொரு குடித்தனத்துங் கொடியேன்
குறிகளிலுங் கொடியனன்றிக் குணங்களிலுங் கொடியேன்
மலத்திடையே புழுத்தசிறு புழுக்களிலுங் கடையேன்
வன்மனத்துப் பெரும்பாவி வஞ்சநெஞ்சப் புலையேன்
நலத்திடையோ ஈணுவளவும் நண்ணுகிலன் பொல்லா
நாய்க்ருகை தோன்றநின்றேன் பேய்க்ருமிக விழிந்தேன்
நிலத்திடையோ னேன்பிறந்தே னின்கருத்தை யறியே
னிரக்குணனே கடராஜ நிபுணமணி வினக்கே. (1)

வினக்கறியா விருட்டறையிற் கவிழ்ந்துகிடர் தழுது
வீமுகின்ற குழவியினு மிகப்பெரிதுஞ் சிறியேன்
அனக்கறியாத் துயர்க்கடலி லமுந்திரெடுங் கால
மலர்தலைந்து மெலிந்ததும் பதனின்மிகத் தரும்பேன்

கிளக்கறியாக் கொடுமையெ லாங் கிளைத்தபழு மரத்தேன்
கெடுமதியேன் கடுமையினேன் கிறிபேசும் வெறியேன்
களக்கறியாப் புலியிடைநா னேன்பிறந்தே னந்தோ
கருணைநடத் தரசேநின் கருத்தையறி யேனே.

(2)

இனித்தபழச் சாறுவிடுத் திழித்தமலங் கொளுமோ
ரிழிவிலங்கி னிழிந்துநின்றே னிரக்கமொன்று மில்லேன்
அனித்தநெறி யிடைத்தொடர்ந்து மனித்தவுடம் பெடுத்த
வறக்கடையர் தம க்கெல்லா மறக்கடைய னானேன்
புனித்தமனக் குரங்காட்டிப் பலிக்குழலுங் கொடியேன்
பாதகமுஞ் சூதகமும் பயின்றபெரும் படிநேன்
தனித்தகடுங் குணத்தேனா னேன்பிறந்தே னினது
தனிக்கருத் தையறிந்திலேன் சபைக்கேற்று மொளியே.

(3)

ஏறுகின்றே மெனமதித்தே யிறங்குகின்ற கடையே
னேதமலொ நிறைமனத்தே னிரக்கமிலாப் புலையேன்
சீறுகின்ற புலியினையேன் சிறுதொழிலே புரிவேன்
செய்வகையொன் றறியாத சிறியரினுஞ் சிறியேன்
மாறுகின்ற குணப்பேதை மதியதனா லிழிந்தேன்
வஞ்சமெலாங் குடிகொண்ட வாழ்க்கைக் கவுடையேன்
வீறுகின்ற வலகிடைநா னேன்பிறந்தே னினது
மெய்க்கருத்தை யறிந்திலேன் விளங்குநடத் தரசே.

(4)

அரசரெலா மதித்திடப்பே ராசையிலே யரசோ
டாலெனவே மிகக்கிளைத்தே னருளறியாக் கடையேன்
புரசமரம் போற்பருத்தே னெட்டியெனத் தழைத்தேன்
புங்கெனவும் புளியெனவும் மங்கியுதிர் கின்றேன்
பரசும்வகை தெரிந்துகொளேன் தெரிந்தாரைப் பணியேன்
பசையறியாக் கருங்கன்மனப் பாறைசுமந் துழல்வேன்
விரசுநிலத் தேன்பிறந்தே னின்கருத்தை யறியேன்
வியக்குமணி மன்றோங்கி விளங்குபரம் பொருளே.

(5)

காட்டுகின்ற வுவர்க்கட ல்போற் கலைகளினுஞ் செல்வக்
களிப்பினிலுஞ் சிறந்தும்கக் களித்துநிறை கின்றேன்

நீட்டுகின்ற வாபத்தி லொருசிறிது முதவேன்
 நெடுந்தூர மாழ்ந்துதவாப் படுங்கிணறு போல்வேன்
 ஆட்டுகின்ற வருட்பெருமை யொருசிறிதந் தெரியே
 னச்சமிலே னுணமிலே னடக்கமொன்று மில்லேன்
 கூட்டுகின்ற வுலகிடைநா னேன்பிறந்தே னினது
 குறப்பறியேன் மன்றினடங் குலவுகுல மணியே. (6)

இதுவுமது.

விழியைத் தூர்க்கின்ற வஞ்சரை விழைந்தேன்
 விருந்தி லேயுண வருந்தியோர் வயிற்றுக்
 குழியைத் தூர்க்கின்ற கொடியரிற் கொடியேன்
 கோப வெய்யனேன் பாயமே பயின்றேன்
 வழியைத் தூர்ப்பவற் குளவுரைத் திடுவேன்
 மாய மேபுரி பேயரிற் பெரியேன்
 பழியைத் தூர்ப்பதற் கென்செயக் கடவேன்
 பரம னேயெனைப் பரிந்துகொண் டருளே. (1)

தூங்கு கின்றதே சுகமென வறிந்தேன்
 சோற தேபெறும் பேறதென் றுணர்ந்தேன்
 ஏங்கு கின்றதே தொழிலெனப் பிடித்தே
 னிரக்கின் றோர்களே யென்னினு மவர்பால்
 வாங்கு கின்றதே பொருளென வளித்தேன்
 வஞ்ச நெஞ்சினுற் பஞ்செனப் பறந்தேன்
 ஓங்கு கின்றதற் கென்செயக் கடவே
 னுடைய வாவென யுவந்துகொண் டருளே. (2)

தருக்க லோகடுங் கருங்கலோ வயிரச்
 சூழ்க லோவெனக் காழ்கொளு மனத்தேன்
 தருக்க லாணவக் கருக்கலோ டிழல்வேன்
 சந்தை நாயெனப் பந்தமுற் றலைவேன்

திருக்கெ லாம்பெறு வெருக்கெனப் புகுவேன்
தீய னேன்பெரும் பேபனே னுளந்தான்
உருக்க லாவதற் நென்செயக் கடவே

னுடைய வாவெனே புவந்துகொண் டருளே. (3)

முறையீடு.

மருந்தறியேன் மணியறியேன் மந்திரமொன் றறியேன்
மதியறியேன் விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலை யறியேன்
திருந்தறியேன் திருவருளின் செயலறியே னறந்தான்
செய்தறியேன் மனமடங்குந் திறத்தினிலோ ரிடத்தே
யிருந்தறியே னறிந்தோரை யேத்திடவு மறியே
னெந்தைபிரான் மணிமன்ற மெய்வகை வேலோ
விருந்ததிசை சொலவறியே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே.

கற்குமுறை கற்றறியேன் கற்பனகற் றறிந்த
கருத்தாத்திருக் கூட்டத்திற் களித்திருக்க வறியேன்
நிற்குநிலை நின்றறியே னின்றாரி னடித்தேன்
நெடுங்காமப் பெருங்கடலை நீந்துமவகை யறியேன்
சிற்குணமா மணிமன்றிற் திருட்டனம் புரியுந்
திருவடியென் சென்னிமிசைச் சேர்க்கவறி வேலோ
இற்குணஞ்செய் துழல்கின்றே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேனென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே.

வேதாந்த நிலைநாடி விரைந்துமுயன் றறியேன்
மெய்வகையுங் கைவகையுஞ் செய்வகையு மறியேன்
நாதாந்தத் திருவிதி நடந்திடுதற் கறியேன்
நானாரென் றறியேனெங் கோனாரென் றறியேன்
போதாந்தத் திருநாடு புகவறியேன் ஞான
பூரண கரயமெனும் பொதுவையறி வேலோ

வதாந்தீ யேன்சரித மெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னே துமறிந் திலனே.

சாதிமதஞ் சமயமெனுஞ் சங்கடம்விட் டறியேன்
சாத்திரச்சே ழுடுகின்ற சஞ்சலம்விட் டறியேன்
ஆகியந்த நிலையறியேன் ஆலையறியாக் கடல்போ
லானந்தப் பெரும்போகத் தமர்ந்திடவு மறியேன்
நீதிநெறி நடந்தறியேன் சோதிமணிய் பொதுவில்
நிருத்தமிடு மொருத்தர்திருக் கருத்தையறி வேனோ
வதிலர்சா ருலகினிடை யெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னே துமறிந் திலனே.

அவாவஹப்பு.

சோற்றிலே விருப்பஞ் சூழ்ந்திடி லொருவன்
ஹன்னுந் தவமெலாஞ் சுருங்கி
யாற்றிலே கரைத்த புளியெனப் போமென்
றறிஞர்க ளுரைத்திடல் சிறிதும்
போற்றிலே னுண்ணைப் போற்றிலேன் சுவையிற்
பொருந்திய காரசா ரஞ்சேர்
சாற்றிலே கலந்த சோற்றிலே யாசை
தங்கனே னென்செய்வே னெந்தாய். (1)

விருப்பிலேன் போலக் காட்டினே னன்றி
வினேவிலா தூணெலா மறுத்த
கருப்பிலே யெனினுங் கஞ்சியா திகளைக்
கருத்துவந் துண்ணுதற் கமையேன்
நெருப்பிலே யுருக்கு நெய்யிலே சிறிதும்
நீரிடாத் தயிரிலே நெகிழ்ந்த
பருப்பிலே சோற்றுப் பொருப்பிலே யாசை
பற்றினே னென்செய்வே னெந்தாய். (2)

பாலிலே கலந்த சோறெனில் விரைந்தே
 பத்தியா லொருபெரு வயிற்றுச்
 சாலிலே யடைக்கத் தடைப்படேன் வாழை
 தகுபலா மாமுதல் பழத்தின்
 தோலிலே யெனினுங் கிள்ளியோர் சிறிதுஞ்
 சூழ்ந்தவர்க் கீந்திடத் துணியேன்
 வாலிலே னிருக்கில் வனத்திலே யிருக்க
 வார்ப்புளே னென்செய்வே னெந்தாய்.

(3)

திருவருட் பெருமை.

வெறுத்துரைத்தேன்பிழைகளெல்லாம் பொறுத்தருளல்வேண்டும்
 விளங்கறிவுக் கறிவாகி மெய்ப்பொதுவி னடிப்போய்
 கறுத்துரைத்தார் தமக்குமருள் கனித்துரைக்கும் பெரிய
 கருணைநெடுங் கடலேழ்ந் கண்டேனுக்குங் கரும்பே
 மறுத்துரைப்ப தெவனருண் வழங்குகினு டன்றி
 மறுத்திடினு முன்னையலான் மற்றொருசார் பறியேன்
 செறுத்துரைத்த வுரைகளெலாந் திருவருளே யென்று
 சிந்திப்ப தல்லாமல் செய்வகையொன் றிலனே.

(1)

மனம்பிடியா மையினாலோ மாட்டாமை யாலோ
 மறதியின லோவெனது வருத்தமத னாலோ
 தினம்பிடியா மயக்காலோ திகைப்பாலோ பிறர்மேற்
 சினத்தாலோ வெதனாலோ சிலபுகன்றே னிதனை
 சினம்பிடியாத் தேவர்திரு வுளம்பிடியா தெனவே
 சிந்தைகளித் திருக்கின்றேன் றிருவுளத்தை யறியேன்
 இனம்பிடியா மையுமுண்டோ வுண்டெனிலன் புடையா
 ரேசல்புகழ் பேசலென வியப்புதலென் னுலகே.

(2)

நாயகரே யுமதுவச நானிருக்கின் றதுபோல்
 . நாடியதத் துவத்தோழி நங்கைமரென் வசத்தே
 மேடவரா காமையின லவர்மேலங் கெழுந்த
 வெகுளியினுற் சிலபுகன்றேன் வேறுநினைத் தறியேன்

தாயவரே வெறுப்புவரில் விதிவெறுக்க வென்றார்
 சூழவிதித் தாரைவெறுத் திடுதலவர் துணிவே
 தீயவரா யினுங்குற்றங் குறியாது புகன்றற்
 நீமொழியன் நெனத்தேவர் செப்பியது முளதே. (3)

குற்றமொரு சிறிதெனினுங் குறித்தறியேன் வேரோர்
 குறையதொற் சிலபுகன்றேன் குறித்தறியேன் மீட்டும்
 சுற்றமனம் வேறுபட்ட தில்லைகண்ட ரொனது
 சாமியுட்மே லாணையொரு சதுருநினைத் தறியேன்
 பெற்றவரு முற்றவரும் சுற்றமுநீ ரொன்றே
 பிடித்திருக்கின் றேன்பிறிதோர் வெடிப்புமுரைத் தறியேன்
 இற்றைதொடுத் தென்னளவில் வேறுநினை யாதீ
 ரென்னுடைய நாயகரே யென்னாசை யிதுவே. (4)

பிரிவாற்றுமை.

அறிவிலே னறிந்தார்க் கடிப்பணி புரிபே
 னச்சமு மவலமு முடையேன்
 செறிவிலேன் டொதுவாந் தெய்வநீ நினது
 திருவுளத் தெனைநினை யாயேவ
 எறிவிலேன் சிறியே னெனநனம் புகுவேன
 என்செய்வேன் யார்துணை யென்டேன்
 பிறிவிலேன் பிரித்தா லுயிர்தரிக் கலனென்
 பிழைமொதுத் தருள்வதுன் கடனே. (1)

இனியநற் றுயி லினியவென் னரசே
 யென்னிரு கண்ணுண்மா மணியே
 கனியென வினிக்குங் கருணையா ரமுதே
 கனகலம் பலத்துறுங் களிப்பே.
 துனியுறு மனமுஞ் சோம்புறு முணர்வுஞ்
 சோர்வுறு முகமுங்கொண் டடியேன்

தனியுளங் கலங்க லழகதோ வெனேத்தான்
றந்தநற் றந்தைநீ யலையோ.

(2)

தந்தையுந் தாயுங் குருவும்யான் போற்றுகுஞ்
சாமியும் பூமியும் பொருளுஞ்
சொந்தநல வாழ்வு நேயமுந் துணையுஞ்
சுற்றமு முற்றுநீ யென்றே
சின்தையுந் நிககே யிருக்கின்றே விரிநின்
நிருவுளந் தெரிந்ததே பெந்தாய்
நிந்தைசெய யுலகில யாஹுளங் கலங்கல
நீதியோ நின்னருட் கழகோ.

(3)

சிற்சபை விளக்கம்.

சோறு வேண்டினுந் துகிலணி முதலாய்
சுகங்கள் வேண்டினுந் சுகமலாந் சுகமாய்
வேறு வேண்டினு நினைபவனத் தன்றி
மேவொ ணுதெனு மேலவ ருரைக்கே
மாறு வேண்டிலேன் வந்துநிந் தின்றேன்
வள்ள லேயுன்றன் மனக்குறிப் பறிமீயன்
சாறு வேண்டிய பொழில்வா லரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிபொருள் பதியே.

(1)

திருவருண்முறை யீட்டுக்கண்ணி.

பற்று நினைந்தெழுமிப் பாவமனத் தீமையெலா
முற்று நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா.

(௧)

எள்ளேத நின்னிடத்தே யெண்ணுநின்ற தோறுமதை
யுள்ளே நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா

(௨)

துன்னுகின்ற தீமைநின்பாற் சூழ்ந்துரைக்குந் தோறுமதை
யுன்னுகின்ற போதிவெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. (௩)

கோகோ வெனுங்கொடியேன் கூறியகுற் றங்களெலாம்
ஓகோ நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. (௪)

பித்தனெனத் தீமை பிதற்றிய தெண்ணுதொறு
முத்தமனே யென்னுடைய வுள்ள முருகுதடா. (௫)

மன்றுடையாய் நின்னருளை வைதகொடுஞ் சொற்பொருளி
லொன்றை நினைக்கிலெனக் குள்ள முருகுதடா. (௬)

அஞ்சலென்றாய் நின்பா லடாதமொழி பேசியதை
யஞ்சி நினைக்கிலெனக் கஞ்சம் கலங்குதடா. (௭)

இப்பாவி நெஞ்சா லிழுக்குரைத்தே னுங்கதனை
யப்பா நினைக்கிலெனக் கஞ்சம் கலங்குதடா. (௮)

எண்ணக் கொடுமையெலா மெண்ணியுரைத் தேனதனை
யண்ண நினைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா. (௯)

எச்சோடு மில்லா திழிந்தேன் பிழைகளெலா
மச்சோ நினைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா. (௧௦)

கொதிக்கின்ற வன்மொழியாற் கூறியதை யையோ
மதிக்கின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. (௧௧)

சினங்கொண்ட போதெல்லாஞ் செப்பியவன் சொல்லே
மனங்கொள்ளுந் தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. (௧௨)

ஊடுகின்ற சொல்லா லுரைத்ததனை யெண்ணியெண்ணி
வாடுகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. (௧௩)

ஊடும்போ துன்னை யுரைத்தவெலா நாயடியேன்
நாடும்போ தெல்லாமென் னாடி நடுங்குதடா. (௧௪)

கன்றி யுரைத்த கடுஞ்சொற் கடுவையெலாம்
நன்றியிலே னெண்ணுதொறு நாடி நடுங்குதடா. (௧௫)

ஊனமிலா நின்னை யுரைத்தகொடுஞ் சொல்லையெலாம்
ஞானமிலே னெண்ணுதொறு நாடி நடுங்குதடா.. (௧௬)

இனியேது செய்வே னிகழ்ந்துரைத்த சொல்லே
தனியே நினைத்திடினுந் தாது கலங்குதடா. (௧௭)

ஆவ தறியா தடியே னிகழ்ந்தகொடும்
பாவ நினைக்கிற் பகீரென் றலைக்குதடா. (௧௮)

குற்ற நினைத்தகொடுஞ் சொல்வெலா மென்னுளத்தே
பற்ற நினைக்கிற் பயமா யிருக்குதடா. (௧௯)

எள்ளுகின்ற தீமை யெடுத்துரைத்தே னாங்கதனை
விள்ளுகின்ற தோறு முளம்வெந்து வெதும்புதடா. (௨௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தற்குத்தர மின்மை.

பொடியெடுக்கப் போயதனை மறந்துமடி
யெடுத்தரையிற் புனைவேன் சில்லோர்
தடியெடுக்கக் காணிலதற் குளங்கலங்கி
யோடுவனித் தரத்தே னிங்கே
முடியெடுக்க வல்லேனோ விறைவாரின்
னருளிலதேவ் முன்னே வைத்த

வடியெடுக்க முடியாதே யந்தோவிச்
சிறியேனா லாவ தென்னே.

(1)

பாட்டுவித்தாற் பாடுகின்றேன் பணிவித்தாற்
பணிகின்றேன் பதியே நின்னைக்
கூட்டுவித்தாற் கூடுகின்றேன் குழைவித்தாற்
குழைகின்றேன் குறித்த லுணை
யூட்டுவித்தா லுண்கின்றே னுறக்குவித்தா
லுறங்குகின்றே னுறங்கா தென்று
மாட்டுவித்தா லாடுகின்றே னாதோவிச்
சிறியேனா லாவ தென்னே.

(2)

உடுப்பவனு முண்பவனும் நானேயென்
னவுநாண முறுவ தெந்தாய்
தடுப்பவனுந் தடைதீர்த்துக் கொடுப்பவனும்
பிறப்பிறப்புத் தன்னை நீக்கி
யெடுப்பவனுங் காப்பவனு மின்பவனு
பவவுருவா யென்னு னோங்கி
யடுப்பவனு நீயென்ற லந்தோவிச்
சிறியேனா லாவ தென்னே.

(3)

அத்துவிதானந்தத் தருபவ விடையீடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தகுபொன் னம்பலத்தே திருநடஞ்செய் தருளுந்
திருவடிக ளடிச்சிறியேன் சென்னிமிசை வருமோ
உருத்தகுநா னிலத்திடைநீண் மலத்தடைபோய் ஞான
வருப்படிவ மடைவேளே வொன்றிரண்டென் னாத
பொருத்தமுறு சுத்தசிவா னந்தவெள்ளந் ததும்பிப்
பொங்கியகம் புறங்காணு தெங்குகிறைந் திடுமோ

அருத்தகுமல் வெள்ளத்தே நான்மூழ்கி நான்டோ
யதுவாகப் பெறுவேனோ வறிந்திலன்மேல் வினேவே.()

நாதாந்தத் திருவிதி நடந்துகடப் பேனே
ஞானவெளி நடுவின் படங்கரிசிப் பேனே
போதாந்தத் திருவடியென் சென்னிபொருந் திடுமோ
புதுமையறச் சிவயோகம் பொங்கிநிறைத் திடுமோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமும் வருமோ
வெறுவெளியிற் சுத்தசிவ வெளிரமயநகர் உறுமோ
பாதாந்த வரைநீறு மணக்கமன்றி லாடும்
பரமர்திரு வுளமெதுவோ பரமமறிந் திலனே. (2)

களக்கமறப் பொதுநடநான் கண்டிகொண்ட நருணங்
கடைச்சிறியே னுளமபூத்துக் காய்க்கொரு காய்தான்
விளக்கமுறப் பழுத்திடுமோ வெம்பியுதிர்ந் திடுமோ
வெம்பாது பழுக்கினுரென் கரத்திலகப் பிடுமோ
கொளக்கருது மலமாயைக் குரங்குகவர் திடுமோ
குரங்குகவ ராதெனது குறிப்பிலகப் படிஹந்
துளக்கமற வுண்ணுவனோ மொண்டைவிசுகிக் கொளுமோ
சோதிதிரு வுளமெதுவோ வேதுமறிந் திலனே. (3)

திருப்பொதுவிற் றிருநடநான் சென்றுகண்ட நருணங்
சித்தியெனும் பெண்ணரசி யெத்தியென்னை பிடித்தாள்
கருப்பறியா தெனையதன்முன் கலநபுத்தி மெய்மோர்
காரிகைதான் கண்டளவிற் கணிநதுமகிழ்த் திடுமோ
விருப்பமுற தெனையுலரித்து விரித்திடுமோ நேயம்
வினேந்திடுமோ விவர்க்குநிதஞ் சண்டைவினேந் திடுமோ
தருப்பொதுவி விருவருக்குந் சந்ததியுண் டாமோ
தடைபடுமோ திருவுளநான் சற்றுமறிந் திலனே. (4)

தாய்கொண்ட திருப்பொதுவி லெங்களுக்கு நாதன்
 சந்நிதிபோய் வரவிடுத்த தனிக்கரணப் பூவை
 காய்கொண்டு வந்திடுமோ பழங்கொண்டு வருமோ
 கனிந்தபழங் கொண்டுவரும் காலதனை மதமாம்
 பேய்கொண்டு போய்விடுமோ பிலத்திடைவீழ்ந் திடுமோ
 பின்படுமோ முன்படுமோ பிணங்கியொளித் திடுமோ
 வாய்கொண்டு வென்றிடுமோ தோற்றிடுமோ வென்னை
 மறந்திடுமோ திருவுளத்தின் வண்ணமறிந் திலனே. (5)

தீட்டுமணிப் பொதுநடஞ்செய் திருவடிகண் டேத்தச்
 செல்கின்றேன் சிறியேன்முன் சென்றவழி யறியேன்
 காட்டுவழி கிடைத்திடுமோ நாட்டுவழி தருமோ
 காலினைப்புக் கண்டிடுமோ காணாதோ களிப்பாம்
 மேட்டினிடை விடுத்திடுமோ பள்ளத்தே விடுமோ
 விவேகமெனுந் துணையுறுமோ வேடர்பய முறுமோ
 ஈட்டுதிரு வடிச்சமுதங் காணவுநோந் திடுமோ
 வெப்படியோ திருவுளந்தா னேதுமறிந் திலனே. (6)

ஞானமணிப் பொதுநடஞ்செய் திருவடிகண் டிடவே
 நடக்கின்றே னந்தோமுன் னடந்தவழி யறியேன்
 ஊனமிகு மாணவமாம் பாவியெதிர்ப்படுமோ [மோ
 வுடைமையெலாம் பறித்திடுமோ நடைமெலிந்து போ
 ஈனமுறு மகங்காரப் புலிகுறுக்கே வருமோ [மோ
 விச்சையெனு மிராக்கதப்பே யெனைப்பிடித்துக் கொளு
 ஆனமலத் தடைகீக்க வருட்டுணைதா னுறுமோ
 ஐயாதிரு வுளமெதுவோ யாதுமறிந் திலனே. (7)

திருவருட்புகழ்ச்சி.

திருக்கதவந் திறவாயோ திரைகளெல்லாந் தவிர்த்தே
 திருவருளாம் பெருஞ்சோதித் திருவுருக்காட் டாயோ

உருக்கியமு தூற்றெடுத்தென் னுடம்புயிரோ ளுளமு

மொளியமயமே யாக்குறமெப் யுணர்ச்சியரு ளாயோ
கருக்கருதாத் தனிவடிவோய் நின்னையென்னுட் கலந்தே
கங்குல்பக லின்றியென்றுங் களித்திடச்செய் யாயோ
செருக்கருதா தவர்க்கருளுஞ் சித்திபுரத் தரசே
சித்தசிகா மணியேயென் றிருநடநா யகனே. (1)

மணிக்கதவந் திறவாயோ மறப்பையெலாந் தவிர்த்தே
மாற்றறியாப் பொன்னேநின் வடிவதுகாட் டாயோ
கணிக்கறியாப் பெருநிலையி லென்னொருநீ கலந்தே
கரைகடந்த பெரும்போகங் கண்டிடச்செய் யாயோ
தணிக்கறியாக் காத்தல்நிகப் பெருகுகின்ற தரசே
தாங்கமுடி யாதினியென் றனித்தலைமைப் பதியே
திணிக்கலையா தியையெல்லாம் பணிக்கவல்ல சிவமே
சித்தசிகா மணியேயென் றிருநடநா யகனே. (2)

கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக்கொண் டாடும்
கண்முடி வழக்கமெலா மண்முடிப் போக
மலைவறுசன் மார்க்கமொன்றே நிலைபெறமெய் புலகம்
வாழ்ந்தோங்கக் கருதியருள் வழங்கினையென் றனக்கே
யுலைவறுமிப் பொழுதேநற் றருணமென நீயே [னே
யுணர்த்தினேவந் தனைந்தருள்வா யுண்ணாயுரைத் தவ
சிலைநிகர்வன் மனங்கரைத்துத் திருவமுத மொத்தோய்
சித்தசிகா மணியேயென் றிருநடநா யகனே. (3)

பிள்ளைச்சிறு விண்ணப்பம்.

தடித்தவேவர் மகனைத் தந்தையிண் டடித்தாந்
றூபுட னனைப்பள்தா யடித்தாந்
பிடித்தொரு தந்தை யனைப்பனிந் கெனக்குப்
பேசிய தந்தையுந் தாயும்

பொடித்திரு மேனி யம்பலத் தாடும்
 புனிதநீ யாதலா லென்னை
 யடித்தது போது மனைத்திடல் வேண்டு
 மம்மையப் பாவினி யாற்றேன். (1)

வெம்மதிக் கொடிய மகன்கொடுஞ் செய்கை
 விரும்பினு மந்நனந் புரியச்
 சம்மதிக் கின்ற ரவன்றனைப் பெற்ற
 தந்தைதாய் மகன்விருப் பாலே
 இம்மதிச் சிறியேன் விழைந்ததொன் றிலைநீ
 யென்றனை விழைவிக்க விழைந்தேன்
 செம்மதிக் கருணைத் திருநெறி யிதுநின்
 றிருவுள மறியுமெ யெந்தாய். (2)

பணத்திலே சிறிது மாயையொன் றிலைநான்
 படைத்தவப் பணங்களைப் பலகால்
 கிணற்றிலே யெறிந்தேன் குளத்திலு மெறிந்தேன்
 கேணியி லெறிந்தன நெந்தாய்
 குணத்திலே நீதான் கொடுக்கின்ற பொருளை
 யெறிகலேன் கொடுக்கின்றேன் பிறர்க்கே
 கணத்திலே யெல்லாந் காட்டினின் னருளாக்
 கண்டன னினிச்சொல்லவ தென்னே. (3)

கிளைத்தவிய் வுடம்பி லாயையெள் ளளவுங்
 கிளைத்திலேன் பசியற வுணவு
 திளைத்திடுந் தோறும் வெறுப்பொடு முண்டே
 னின்றமே வெறுப்பிலுண் கின்றேன்
 திளைத்திடு முடையு னுடம்பொரு சிறிதுந்
 தடித்திட நினைத்திலே னின்றும்
 இளைத்திட விழைகின் றேனிது நானரு
 னியம்பலென் னீயறிந் ததுவே. (4)

இறக்கவு மாகை யில்லையிப் படிநா
 னிருக்கவு மாகையின் றினிநான்
 பிறக்கவு மாகை யிலையுல கெல்லாம்
 பெரியவர் பெரியவ ரெனவே
 சிறக்கவு மாகை யிலேவிசித் திரங்கள்
 செய்யவு மாகையொன் றில்லை
 துறக்கவு மாகை யிலேதுய ரடைந்து
 தூங்கவு மாகையொன் றிலையே.

(5)

எவ்வுயிர்த் திரளு மென்னுயி ரெனவே
 யெண்ணிநல் லின்புறச் செயவு
 மவ்வுயிர் களுக்கு வருவிடை யூற்றை
 யகற்றியே யச்சநீக் கிடவுரு
 செவ்வையுற் றுனது திருப்பாதம் பாடிச்
 சிவசிவ வென்றுகூத் தாடி
 யொவ்வுறு களிப்பா லழிவுறு திங்கே
 யோங்கவு மிச்சைகா ணெந்தாய்.

(6)

உலகறி வெனக்கிங் குற்றநாள் தொடங்கி
 யுன்னறி வடையுநாள் வரையி
 விலகியென் னோடு பழகியு மெனேத்தா
 னெண்ணியு நண்ணியும் பின்னர்
 விலகிய மாந்த ரனைவரு மிங்கே
 மெய்யுறக் கூடிநின் றுனையே
 யலகில்பே ரன்பிற் போற்றிவாழ்ந் திடவு
 மடியனேற் கிச்சைகா ணெந்தாய்.

(7)

தங்கமே யனையார் கூடிய ஞான
 சமாச சுத்தசன் மார்க்கச்
 சங்கமே கண்டு களிக்கவுஞ் சங்கஞ்
 சார்திருக் கோயில்கண் டிடவுந்

துங்கமே பெறுஞ்சற் சங்கநீ ழீழி
 துலங்கவுஞ் சங்கத்தி லடியே
 னங்கமே குளிர நின்றனைப் பாடி
 யாடவு மிச்சைகா னெந்தாய். (8)

மண்ணுல கதிலே யுயிர்கள்தாம் வருந்தும்
 வருத்தத்தை யொருசிறி தெனிலுங்
 கண்ணுறப் பார்த்துஞ் செவியுறக் கேட்டுங்
 கணமும்நான் சகித்திட மாட்டே
 னெண்ணுறு மெனக்கே நின்னருள வலத்தா
 லிசைத்தபோ திசைத்தபோ தெல்லாம்
 நண்ணுமவ் வருத்தந் தவிர்க்கநல் வரந்தா
 னல்குத லெனக்கிச்சை யெந்தாய். (9)

என்னுயிர்க் குயிரார் தெய்வமே யென்னை
 யெழுமையுங் காத்தரு ளிறைவா
 வென்னுளத் தினிக்குந் தீஞ்சுவைக் கனியே
 யெனக்கறி வுணர்த்திய குருவே
 யென்னுடை யன்பே திருச்சிற்றம் பலத்தே
 யெனக்கருள் புரிந்தமெய் யின்பே
 யென்னையின் றெறித்த தந்தையே யடியே
 னிசைக்கின்றேன் கேட்கவும் மொழியே. (10)

பிள்ளைப்பெரு விண்ணப்பம்.

கருணையா ரமுதே யென்னுயிர்க் குயிரே
 கனிந்தசிற் றம்பலக் கனியே
 வருணமா மறையின் மெய்ப்பொரு ளாகி
 வயங்கிய வன்னலே யன்பர்

வதருணிறை யுளத்தே திகழ்தனித் தலைமைத்
தெய்வமே திருவருட் சிவமே
தருணமென் னொருமைத் தந்தையே தாயே
தரித்தருள் திருச்செவிக் கிதுவே. (1)

விண்டபோ தகரு மறிவரும் பொருளே
மெய்யனே யையனே யுலகில்
தொண்டனேன் றன்னே யடுத்தவர் நேயர்
சூழ்ந்தவ ருறவினர் தாயர்
கொண்டிடன் பிறந்தோ ரயலவ ரெனுமிக்
குறிப்பினர் முகங்கா ளினேப்பைக்
கண்டபோ தெல்லா மயங்கியென் னுள்ளங்
கலங்கிய கலக்கநீ யறிவாய். (2)

பரைத்தனி வெளியில் நடம்புரிந் தருளும்
பரமனே யரும்பெரும் பொருளே
தரைத்தலத் தியன்ற வாழ்க்கையில் வறுமைச்
சங்கடப் பாவியால் வருந்தி
நரைத்தவ ரினையர் முதலினு ரெனையோர்
நண்பனென் றவரவர் குறைக
னாரைத்தபோ தெல்லா நடுங்கியென் னுள்ள
முடைந்ததுன் னுளமறி யாதோ. (3)

அன்னையே யப்பா திருச்சிற்றம் பலத்தென்
னையனே பிவ்வுல கதிவே
பொன்னையே யுடையார் வறியவர் மடவார்
புகலுமா டவரிவர் களுக்குள்
தன்னையே யறியாப் பினியினு லாவி
தனர்கின்றார் தருணமீ தெனவே

சொன்னபோ தெல்லாம் பயந்துநா னடைந்த
சோபத்தை நீயறி யாயோ.

(4)

காவிநேர் பங்காள் பங்கனே தலைமைக்
கடவுளே சிற்சபை தனிலே
மேவிய வொளியே யிவ்வுல கதிலூர்
விதியா திகளிலே மனித
ராவிபோ னதுகொண் டிறவின ரழுத
வழுசூரல் கேட்டபோ தெல்லாம்
பாவியே னுள்ளம் பகீரென நடுங்கிப்
பதைத்ததுன் னுளமறி யாதோ.

(5)

கற்றவ ருளத்தே கரும்பினி லினிக்குங்
கண்ணுதற் கடவுளே யென்னைப்
பெற்றதாய் நேய ருறவினர் துணைவர்
பெருகிய பழக்கமிக் குடையோர்
மற்றவ ரிங்கே தனித்தனி பிரிந்து
மறைந்திட்ட தோறுமப் பிரிவை
யுற்றுநா னினைக்குந் தோறுமுண் ணடுங்கி
யுடைந்தன னுடைகின்றே னெந்தாய்.

(6)

எட்டரும் பொருளே திருச்சிற்றம் பலத்தே
யிலகிய விறைவனே யுலகிற்
பட்டினி யுற்றார் பசித்தனர் களையால்
பரதவிக் கின்றன ரென்றே
யொட்டிய பிறராத் கேட்டபோ தெல்லா
முளம்பகீ ரெனநடுக் குற்றே
னிட்டவிய்வுலகிற் பசியெனி லெந்தா
யென்னை நடுங்குவ தியல்பே.

(7)

பல்லிகள் பலவா யிடத்துமுச் சியினும்
 பகருநேர் முத்தர் பல வயினும்
 சொல்லிய தோறும் பிறந்துயர் கேட்கச்
 சொல்கின்ற வோவெனச் சூழ்ந்தே
 மெல்லிய மனநொந் தினைத்தன னெந்தாய்
 கூகைவெங் குரல்செயுந் தோறுந்
 வல்லியக் குரல்கேட் டயர் புகப் போல
 வருந்தினே னெந்தைநீ யறிவாய்.

(8)

காக்கைகள் கூவக் கலங்கினேன் பருந்தின்
 கடுங்குரல கேட்டுளங் குலைந்தேன்
 தாக்கிய வாந்தை குரலசெயப் பயந்தேன்
 சாக்குரற் பறவையாற் றளந்தேன்
 விக்கிய வேறு கொடுஞ்சகு னஞ்செய
 விக்களால் மயங்கினேன் விடத்தி
 லூக்கிய பாம்பைக் கண்டபோ துளவ
 மொடுங்கினே னடுங்கினே னெந்தாய்.

(9)

வேறுபல் விடஞ்செய புயிர்களைக் கண்டு
 வெருவினேன் வெய்யாய்க் குழுவின்
 சீறிய குரலோ டமுகுரல கேட்டுத்
 தியங்கினேன் மற்றைவெஞ் சதுனக்
 கூறதாம் விலங்கு பறவையூர் வனவெங்
 கோள்செயு மாடவர் மடவா
 ருறுசெய் கொடுஞ்சொல் லிவைக்கெலா முள்ள
 முயங்கினேன் மயங்கினே னெந்தாய்.

(9)

வலிந்தென யழைக்கு மடந்தையர் தெருளில்
 மறந்துவந் தடுத்தபின் னினேந்தே

மலிந்திவர் காணில் விடுவரன் நிவரால்
 மயங்கியுண் மகிழ்ந்தன னெனிலோ
 நலிந்திடு பிறர்தந் துயர்தனைக் கண்டே
 நடுங்குற வருமெனப் பயந்தே
 மெலிந்துட னொளித்து வீதிவே ரொன்றின்
 மேவினே னெந்தைநீ யறிவாய்.

(10)

இன்புறு முணவு கொண்டபோ தெல்லா
 மிச்சகத் தாலினி யாது
 துன்புறுங் கொல்லோ வென்றுள நடுங்கிச்
 சூழ்வெறு வயிற்றொடு மிருந்தே
 னன்பிலே யன்பர் கொடுத்தவை யெல்லா
 மையகோ தெய்வமே யிவற்றால்
 வன்புறச் செய்யே லென்றுளம் பயந்து
 வாங்கியுண் டிருந்தன னெந்தாய்.

(11)

உற்றதா ரணியி லெனக்குல குணர்ச்சி
 யுற்றநாண் முதலொரு சிலநாள்
 பெற்றதாய் வாட்டம் பார்ப்பதற் கஞ்சிப்
 பேருண வுண்டனன் சிலநா
 னுற்றவர் நேய ரன்புளார் வாட்ட
 முறுவதற் கஞ்சினே னுண்டேன்
 மற்றிவை யல்லாற் றுகவுணக் கொள்ள
 மனநடுங்கியதுநீ யறிவாய்

(12)

அந்தமோ டாதி யில்லதோர் பொதுவி
 லரும்பெருஞ் சோதியே யடியேன்
 சொந்தமோ வறியேன் பகலிர வெல்லார்
 தூக்கமே கொண்டனன் றூக்கம்

வந்தபோ தெல்லாம பயத்தொடும் படுத்தேன்
மற்றுநா னெழுந்தபோ தெல்லாந்
தொந்தமாம் பயத்தாற் சிவசிவ தூக்கந்
தொலைவதெக் காலமென் றெழுந்தேன். (13)

பகலிர வடியேன் படுத்தபோ தெல்லாந்
தூக்கமாம் பாவிவந் திடுமே
யிகலுறு கனவாந் கொடியவெம்பாவி
யெய்துமே யென்செய்வே மென்றே
யுகலுற வுள்ளே நடுங்கிய நடுக்க
முன்னுள மறியுமே யெந்தாய்
நகலுறச் சிறியேன் கனவுகண் டுள்ள
நடுங்கிடா நாளுமொன் றுளதே. (14)

தொகுப்புறு சிறுவர் பயிலுங்காற் பயிற்றுந்
தொழிலிலே வந்தகோ பத்திற்
சுகிப்பிலா மையினு லடித்தன னடித்த
தருணநான் கலங்கிய கலக்கம்
வகுப்புற றினது திருவுள மறியும்
மற்றுஞ்சில் லுயிர்களிற் கோப
யிகப்புகுந் தடித்துப் பட்டபா டெலலா
மெய்யநீ யறிந்ததே யன்றோ. (15)

புன்புலா லுடம்பி னசுத்தமு மிதலிற்
புகுந்துநா னிருக்கின்ற புணர்ப்பு
மென்பொலா மணியே யெண்ணிநா னெண்ணி
யேங்கிய வேக்கநீ யறிவாய்
வன்புலா லுண்ணு மனிதரைக் கண்டு
மயங்கியுண் னடுங்கியாற் றும

லென்பெலாங் கருக விளைத்தன னந்த
விளைப்பையு மையநீ யறிவாய். (16)

பதியனே பொதுவிற் பரமநா டகஞ்செய்
பண்பனே நண்பனே யுலகி
லொதியனேன் பிறர்பா லுரத்தவார்த் தைகளா
லொருசில வாதங்கள் புரிந்தே
மதியிலா மையினு லகங்கரித் ததன்பின்
வள்ளலுன் னருளினு லறிந்தே
விதியைநா னொந்து நடுங்கிய தெல்லா
மெய்யனே நீயறிந் ததுவே. (17)

அருளினே யார்க்கு மப்பனே யுலகி
லன்புளார் வலிந்தெனக் கீந்த
பொருளினே வாங்கிப் போனபோ தெல்லாம்
புழுங்கிய புழுக்கநீ யறிவாய்
மருளுமப் பொருளைச் சாலகத் தெறிந்து
மனமிக விளைத்ததும் பொருளால்
இருளுறு மெனநா னுளநடுங் கியது
மெந்தைநின் றிருவுள மறியும். (18)

பொருளிலே யுலக மிருப்பதா தலினால்
புரிந்துநா மொருவர்பாற் பலகால்
மருவினாற் பொருளி னிச்சையாற் பலகால்
மருவுகின் றானெனக் கருதி
வெருவுவ ரெனநா னஞ்சியெவ் விடத்து
மேவிலே னெந்தைநீ யறிவா
யொருவுமப் பொருளை நினைத்தபோ தெல்லா
முலட்டினே னிதுவுநீ யறிவாய் (19)

சகப்புற வாழ்வைப் பார்த்திழற் கேட்கிற்
 சஞ்சல முறுமெனப் பயந்தே
 நகர்ப்புறத் திருக்குந் தோட்டங்க டோறும்
 நண்ணியும் பிறவிடத் தலைந்நும்
 பகற்பொழு தெல்லா நாடொறுங் கழித்தேன்
 பகலன்றி யிரவுமப் படியே
 மிகப்பல விடத்துந் திரிந்கன னடியேன்
 விளம்பலென் லீயறிந் ததுவே.

(20)

உருவுள மடவார் தங்களை நான்கண்
 ணுற்றபோ துளநடுக் குற்றே
 னொருவுளத் தவரே வலிந்திட வேறே
 ருவளகத் தொரித்தய விருந்தேன்
 கருவுளச் சண்டைக் கூக்குரல் கேட்ட
 காலத்தினு ணுற்ற கலக்கந்
 திருவுள மறியு முரத்தசொல் லெனது
 செவிபுகிற் கனல்புகு வதுவே.

(21)

நயந்தபொற் சரிகைத் துகிலெனக் கெனது
 நண்பின ருடுத்திய போது
 பயந்தவப் பயத்தை யறிந்தவ ரெல்லாம்
 பயந்தனர் வெய்யிலிற் கவிகை
 வியந்துமேற் பிடித்த போதெலா முள்ளம்
 வெருவினேன் கைத்துகில் ிசி
 யயந்தரு தெருவில் நடப்பதற் கஞ்சி
 யரைக்குமேல் விக்கின னெந்தாய்.

(22)

கையுற வீசி நடப்பதை நாணிக்
 கைகளைக் கட்டியே நடந்தேன்

மெய்யுறக் காட்ட வெருவிவெண் மிகிலால்

மெய்யெலா மையகோ மறைத்தேன்
வையமேற் பிறர்தன் கோலமு நடையும்

வண்ணமு மண்ணலே சிறிதும்

பையநா னூன்றிப் பார்த்ததே யில்லை

பார்ப்பனேல் பயமிகப் படைப்பேன்.

(23)

வைகிய நகரி லெழிலுடை மடவார்

வலிந்தெனைக் கைபிடித் திழுத்தும்
சைகைவே றுரைத்துஞ் சரசவார்த் தைகளாற்

றனித்தெனைப் பலவிசை யறிந்தும்

பொய்கரைந் தானே புகன்றுமேல் விழுந்தும்

பொருண்முத லியகொடுத் திசைத்துங்

கைகலப் பறியே னடுங்கினே னவரைக்

கடிந்தது மில்லை யறிவாய்.

(24)

எளியரை வலியா ரடித்தபோ தையோ

வென்மனங் கலங்கிய கலக்கம்

தெளியநா னுரைக்க வல்லவ னல்லேன்

றிருவுள மறியுமே யெந்தாய்

களியரைக் கண்டு பயந்தவென் பயந்தான்

கடலினும் பெரியது கண்டா

யுளியர்பாற் கொடியர் செய்தவென கொடுமை

யறிந்தவென் னடுக்கமா ரறிவார்.

(25)

இரவிலே பிறர்தம் மிடத்திலே யிருந்த

விருப்பெலாங் கள்ளர்கள் கூடிக்

கரவிலே கவர்ந்தார் கொள்ளையென் றென்து

காதிலே விழுந்தபோ தெல்லாம்

விரைவிலே நெருப்பை மெய்யிலே மூட்டி
வெதுப்பல்போல் வெதும்பினே நெந்தா
யுரவிலே யொருவர் திடுக்கென வரக்கண்
டுளநடுக் குற்றனன் பலகால்.

(26)

உரத்தொரு வருக்கங் கொருவர்பே சியபோ
துள்ளக நடுங்கினேன் பலகால்
கரத்தினு லுரத்துக் கதவுதட் டியபோ
தையகோ கலங்கினேன் கருத்தில
புரத்திலே யம்மா வப்பனே யையோ
வெனப்பிறர் புகன்றசொல் புகுந்தே
தரத்திலென் னுளத்தைக் கலக்கிய கலக்கந்
தந்தைநீ யறிந்தது தானே.

(27)

தேட்டிலே மிகுந்த சென்னையி லிருந்தாற்
சிறுகுறு மென்றுனம் பயந்தே
காட்டிலே சிறிய லூர்ப்புறங் களிலே
நண்ணினே னூர்ப்புற மடுத்த
காட்டிலே பருக்கைக் கல்லிலே புன்செய்க்
களத்திலே திரிந்துற்ற விளைப்பை
யேட்டிலே யெழுத முடியுமோ விவைக
டுளந்தைநீ யறிந்தது தானே.

(28)

காணுறு பசுக்கள் கன்றுக ளாதி
கதறிய போதெலாம் பயந்தே
னேணுறு மாடு முதல்பல மிருக
மிளைத்தவை கண்டிள மிளைத்தேன்
கோணுறு கோழி முதல்பல பறவை
கூவுதல் கேட்டுளங் குலைத்தேன்

வினுறு கொடியர் கையிலே வானை
விதிர் த்தல்கண் டென்னென வெருண்டேன்.(29)

நலிதரு சிறிய தெய்வமென் றையோர்
நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப்
பலிதர வாடு பன்றிக்குக் கிடங்கள்
பலிக்கடா முதலிய வுயிரைப்
பொலிவுறக் கொண்டே போகவுங் கண்டே
புந்தினொந் துளநடுக் குற்றேன்
கலியுறு சிறிய தெய்வவெங் கோயில்
கண்டகா லத்திலும் பயந்தேன். (30)

காட்டிய ரணைமே லிருக்கவும் பயந்தேன்
காலின்மேல் கால்வைக்கப் பயந்தேன்
பாட்டயல் கேட்கப் பாடவும் பயந்தேன்
பஞ்சணை படுக்கவும் பயந்தேன்
நாட்டிய வுயர்ந்த திண்ணைமே லிருந்து
நன்குறக் காரித்துக்கால் கீழே
நீட்டவும் பயந்தே னீட்டிப்பே சுதலை
நினைக்கவும் பயந்தன னெந்தாய். (31)

அறிவொரு சிறிதிங் கறிந்தநாண் முதலென்
னப்பனே நினைமறந் தறியேன்
செறிவிலாச் சிறிய பருவத்தும் வேறு
சின்தைசெய் தறிந்திலே னுலகற்
பிறிதொரு பிழையுஞ் செய்திலே னந்தோ
பிழைத்தன னாயினு மென்னைக்
குறியுறக் கொண்டே குலங்குறிப் பதுநின்
குணப்பெருங் குன்றினுக் கழகோ. (32)

ஐயநா னுடும் பருவத்திற் றானே
யடுத்தநன் னேயனோ டப்பா
பொய்யுல காசை யெனக்கிலே யுனக்கென்
புகலென வவனுமங் கிசைந்தே
மெய்யுறத் துறப்போ மென்றுபோய் நினது
மெய்யருள் மீட்டிட மீண்டேம்
துயயநின் னுள்ள மறிந்ததே யெந்தா
யின் றுநான் சொல்லுவ தென்னே.

(31)

மாயையால் வினையா லரிபிர மாதி
வானவர் மனமதி மயங்கித்
தியகா ரியங்கள் செய்திடி லந்தோ
சிறியனேன் செய்வது புதிதோ
வாயினுந் திய விவையென வறியே
னறிவித்துத் திருத்துத லன்றி
நீயிவண் பிறர்போன் றிருப்பது தந்தை
நெறிக்கழ கல்லவே யெந்தாய்.

(32)

வருமுயி ரிரக்கம் பற்றியே யுலக
வழக்கிலென் மனஞ்சென்ற தோறும்
வெருவிநின் னடிக்கே விண்ணப்பித் திருந்தேன்
விண்ணப்பஞ் செய்கின்றே னின்று
முருவவென் னுயிர்தா னுயிரிரக் கந்தா
னென்றதே யிரண்டிலே யிரக்க
மொருவிலென் னுயிரு மொருவுமென் னுள்ளத்
தொருவனே நின்பதத் தானே.

(33)

தந்தையர் வெறுப்ப மக்கடாம் பயனில்
சமுக்குரை யாடிவெங் காமச்

சின்தைய ராகித் திரிகின்ற ரந்தோ
 சிறியனே நெருதின மேனு
 மெந்தைநின் னுள்ளம் வெறுப்பநின் பணிவிட்
 டிவ்வுல கியலிலவ் வாறு
 தெந்தன வென்றே திரிந்ததுண் டேயோ
 திருவுள மறியநா ன்றியேன்.

(36)

பன்னிரண் டாண்டு தொடங்கிநா னிற்றைப்
 பகல்வரை யடைந்தவை யெல்லா
 முன்னினின் றுரைத்தா லுலப்புறா ததனா
 லொருசில வுரைத்தன னென்னு
 மென்னுளத் தகத்தும் புறத்துமுட் புறத்து
 மியல்புறப் புறத்தினும் விளங்கி
 மன்னிய சோதி யாவுநீ யறிந்த
 வண்ணமே வகுப்பதென் னினக்கே.

(37)

இதுவரை யடியே னடைந்தவெம் பயமு
 மிடர்களுந் துன்பமு மெல்லாம்
 பொதுவளர் பொருளே பிறர்பொருட் டல்லாற்
 புலையனேன் பொருட்டல விதுநின்
 மதுவளர் மலர்ப்பொற் பதத்துணை யறிய
 வகுத்தன னடியனேன் றனக்கே
 யெதிலுமோ ராசை யிலையிலை பயமு
 மிடருமற் றிலையிலை யெந்தாய்.

(38)

பயந்துய ரிடருண் மருட்சியா தியவிப்
 பகையெலாம் பற்றறத் தவிர்த்தே
 நயந்தநின் னருளா ரமுதளித் தடியே
 னாடியின் டெண்ணிய வெல்லாம்

வியந்திடத் தருதல் வேண்டுமீ தெனது
விண்ணப்ப நின்றிரு வுளத்தே
வயந்தரக் கருதித் தயவுசெய் தருள்க
வள்ளலே சிற்சபை வாழ்வே.

(39)

என்னுயிர் காத்தல் கடனுனக் கடியே
னிசைத்தவிண் ணப்பமேற் றருளி
யுன்னுமென் னுள்ளத் துறும்பய மிடர்க்
ஞறுகண்மற் றிவையெலா மொழித்தே
நின்னரு ளமுத மளித்தென தெண்ண
நிரப்பியாட் கொள்ளுதல் வேண்டும்
மன்னுபொற் சபையில் வயங்கிய மணியே
*வள்ளலே சிற்சபை வாழ்வே.

(40)

வேண்டு கோள்.

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு
மாருயிர்கட் கெல்லாநா னன்புசெயல் வேண்டு
மெப்பாரு மெப்பதமு மெங்கணுநான் சென்றே
யெந்தைநின் தருட்புகழை யியம்பியிடல் வேண்டும்
செப்பாத மேனிலைமேற் சுத்தசிவ மார்க்கந்
திகழ்ந்தோங்க வருட்சோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்.
தப்பேது நான்செயினு நீபொறுத்தல் வேண்டுந்
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும்வேண் டிவனே. (1)

அண்ணாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு
மழியாத தனிவடிவம் யானடைதல் வேண்டும்
கண்ணா நினைபெங்குங் கண்டிவத்தல் வேண்டும்
காணாத காட்சியெலாங் கண்டுகொளல் வேண்டும்

பண்ணார நின்றனையே பாடியுறல் வேண்டும் .

பரமானந் தப்பெருங்கூத் தாடியிடல் வேண்டும்
முண்ணுடி யுயிர்களுறந் துயர்தவிர்த்தல் வேண்டு
முனைப்பிரியா துறுகின்ற வுறவதுவேண் டிவனே. (2)

அத்தானான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு

மருட்பெருஞ்சோ தியைப்பெற்றே யகங்களித்தல் வேண்டுஞ்
செத்தாரை மீட்டிமிங்கே யெழுப்பியிடல் வேண்டுந்
திருச்சபைக்கே யடிமைகளாச் செய்வித்தல் வேண்டு
மொத்தாரு முயர்ந்தாருந் தாழ்ந்தாரு மெவரு
மொருமையுள ராகியுல கியல்நடத்த வேண்டு
மெத்தாலு மழியாத வடிவதிலே நானு
மெந்தாயு மொன்றாக வினிதுறல்வேண் டிவனே. (3)

அரைசேநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு .

மருட்பெருஞ்சோ தியைப்பெற்றே யகமகிழ்தல் வேண்டும்
வரைசேரெவ் வுலகமுமோ ரொழுக்கமுறல் வேண்டும்
மடிந்தாரை மீளவுநான் வருவித்தல் வேண்டும்
புரைசேருங் கொலைநெறியும் புலைநெறியுஞ் சிறி தும்
பொருந்தாம லெவ்வுயிரும் புரிந் துவத்தல் வேண்டு
முரைசேர்மெய்த் திருவடிவி லெந்தாயு நானு
மொன்றாகி யெஞ்ஞான்று மோங்குதல்வேண் டிவனே. (4)

அச்சானான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு

மாறந்த நிலைகளெல்லா மறிந்தடைதல் வேண்டு
மெச்சார்பு மாகியுயிர்க் கிதம்புரிதல் வேண்டு
மெனையடுத்தார் தமக்கெல்லா மின்புதரல் வேண்டு
மிச்சாதி சமயவிகற் பங்களெலாந் தவிர்ந்தே
யெவ்வுலகுஞ் சன்மார்க்கப் பொதுவடைதல் வேண்டு
முச்சாதி யந்தமிலாத் திருவருளில் யானு
முடைபூயுங் கலந்தோங்கு மொருமையும்வேண் டிவனே. (5)

சீவானந்த நிலை.

வெண்பா.

கண்டேன் களித்தேன் கருணைத் திருவமுத
முண்டே ஓயிர்நிலைமே லோங்குகின்றேன்-- கொண்டே
னழியாத் திருவுருவ மச்சோவெஞ் ஞான்று
மழியாச் சிற்றம்பலத்தை யான் (1)

பார்த்தேன் பணிந்தேன் பழிச்சினேன் மெய்ப்புளகம்
போர்த்தேனேன் னுள்ளமெலாம் பூரித்தேன்-- ஆர்த்தேநின்
ருமிகின்றேன் பாடுகின்றேன் நன்புருவா னேனருளே
நாடுகின்றேன் சிற்சபையை நான். (2)

எண்ணுகின்றேன் எண்ணங்க ளெல்லாந் தருகின்ற
னுண்ணுகின்றேன் னுண்ணவுண்ண ஁ட்டிகின்றான்--நண்ணுகிருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநடஞ்செய் கின்றனென்
குற்றம் பலபொறுத்துக் கொண்டு. (3)

கொண்டா னடிமை குறியான் பிழையொன்றுங்
கண்டா னளித்தான் கலந்திருந்தான்--பண்டாய்
நான்மறையு மாகமமு நாடுந் திருப்பொதுவில்
வான்மயத்தா னென்னை மகிழ்ந்து. (4)

சிவதரிசனம்.

பாவிமனக் குரங்காட்டம் பார்க்கமுடி யாதே
பதிவெறுத்தே னிதிவெறுத்தேன் பற்றனைத்துந் தவிர்த்தே
னாஷியுடல் பொருளாயுன்பாற் கொடுத்தே னுன்னருட்பே
ராசைமய மாகியுனை யடுத்தமுயல் கின்றேன்
கூவியெனை யாட்கொளநீ நினையாயோ நினது
குறிப்பறியேன் பற்பலகால் கூவியினைக் கின்றேன்
தேவிசிவ காமவல்லி மகிழுமண வானா
தெருணிறைவா னமுதார்க்குந் தருணமிது தானே. (1)

கட்டவிழ்ந்த கமலமெனக் கருத்தவிழ்ந்து நினைவே
 கருதுகின்றேன் வேறென்றும் கருதுகிலே னிதுதான்
 சிட்டருளர் திகழ்கின்ற சிவபதியே நினது
 திருவுளமே யறிந்ததுநான் செப்புதலென் புவிமேனீ
 விட்டகுறை தொட்டகுறை யிரண்டிநி றைந்தன
 விரைந்துவந்தே யருட்சோதி புரிந்தருளார் தருணர்
 தொட்டதுநான் றுணிந்துரைத்தே னீயுணர்த்த வுணர்ந்தே
 சொல்வதலா லென்னறிவாற் சொல்லவல்லேனன்றே.

காட்டையெலாங் கடந்துவிட்டே னுட்டையடைந் துனது
 கடிநகர்ப்பொன் மதிற்காட்சி கண்குளிரக் கண்டேன்
 கோட்டையெலாங் கொடிநாட்டிக் கோலமிடப் பார்த்தேன்
 கோயிலின்மேல் வாயிலிலே குறைகளெலாந் தவிர்த்தேன்
 சேட்டையற்றுக் கருவியெலா மென்வசநின் றிடவே
 சித்தியெலாம் பெற்றேனான் றிருச்சிற்றம் பலமேல்
 ஷாட்டையெலாம் பாடுகின்றே னிதுதருணம் பதியே
 பலந்தருமென் னுளந்தனிலே கலந்துநிறைந் தருளே.

சித்தியெலாம் வல்லசிவ சித்தனுளங் கலந்தான்
 செத்தாரை யெழுப்புகின்ற திருநாள்க ளடுத்த
 இத்தினமே தொடங்கியழி யாதநிலை யடைதற்
 கேற்றகுறி யேற்றவிடத் திசைந்தியல்கின் றனனஞ்
 சத்தியமே பெருவாழ்விற் பெருங்களிப்புற் றிடுதல்
 சந்தேகித் தலையாதே சாற்றியவென் மொழியை
 சித்தியவான் மொழியென்ன நினைந்துமகிழ்ந் தமைவாய்
 நெஞ்சேநீ யஞ்சேலுன் ளஞ்சேலஞ் சேலே. (4)

தற்போத விழப்பு.

நாடுகின்ற மறைகளெல்லா நாமறியோ மென்று

நாணியுரைத் தலமரவே நல்லமணி மன்றி
வாடுகின்ற சேவடிகண் டானந்தக் கடவி

வாடுமன்பர் போனமக்கு மருட்சிடைத்த தெனினும்
வீடுகின்ற பிறர்சிறி து மறியாம விருக்க

வேண்டுமென விருந்தவென்னை வெளியிலிழுத் திட்டு
வாடுகின்ற வகைபுரிந்த விதியைநினைந் தையோ

மனமாலே பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (1)

நதிகலந்த சடையசையத் திருமேனி விளங்க

நல்லதிருக் கூத்தாட வல்லதிரு வழிகள்
கதிகலந்து கொளச்சிறியேன் கருத்திடையே கலந்து

களன்னமற ஷள்ளபடி காட்டிடக்கண் டின்னும்
பதிகலந்து கொளுமட்டும் பிறரறியா திருக்கப்

பரிந்துள்ளே யிருந்தவென்னை வெளியிலிழுத் திட்டு
மதிகலந்து கலங்கவைத்த விதியைநினைந் தையோ

மனமாலே பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (2)

மஞ்சனைய குழலம்மையெங்கள்சிவ காம

வல்லிமகிழ் திருமேனி வண்ணமது சிறிதே
நஞ்சனைய கொடியேன்கண் டிடப்புரிந்த வருளை

நாடறியா வகையின்னு நீடநினைத் திருந்தேன்
அஞ்சனைய பிறரெல்லா மறிந்துபல பேசி

யலர்தூற்ற வளியவெனை வெளியிலிழுத் திட்டு
வஞ்சனைசெய் திடவந்த விதியைநினைந் தையோ

மனமாலே பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே, (3)

பிரிவாற்றுமை.

போக மாட்டேன் பிறரிடத்தே பொய்யிற் கிடந்து புலர்ந்துமனம்
வேக மாட்டேன் பிறிதொன்றும் விரும்ப மாட்டேன் பொய்யுலக
ஞா மர்ட்டே னரசேயென் னப்பா வென்ற னையாநான்
சாக மாட்டே னுணைப்பிரிந்தாற் றரிக்க மாட்டேன் கண்டாயே. (1)

திண்ணம் பழுத்த கிந்தையிலே தித்தித் துலவாச் சுயஞ்சோதி
வண்ணம் பழுத்த தனிப்பழமே மன்றில் விளங்கு மணிச்சுடரோ
தண்ணம் பழுத்த மதியமுதே தருவா யிதுவே தருணமென்றன்
எண்ணம் பழுத்த தினிச்சிறியே னிறையுந் தரியேன் தரியேனே. (2)

நாட்டுக் கிசைந்த மணிமன்றில் ஞான வடிவாய் நடஞ்செயரு
ளாட்டுக் கிசைந்த பெருங்கருணை யப்பா வென்ற னரசேயென்
பாட்டுக் கிசைந்த பதியேயோர் பரமா னந்தப் பழமேமேல்
வீட்டுக் கிசைந்த விளக்கேயென் விவேகம் விளங்க விளக்குகவே. (3)

பிரியே னென்றல்.

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே
பட்டதெல்லாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப் பொழுதென்
னுடலுயிரா தியவெல்லாம் நீயெடுத்துக் கொண்டுன்
னுடலுயிரா தியவெல்லா முவந்தெனக்கே யளிப்பாய்
வடலுறுசிற் றம்பலத்தே வாழ்வாயென் கண்ணுண்
மணியேயென் குருமணியே மாணிக்க மணியே
நடனசிகா மணியேயென் னவமணியே ஞான
நன்மணியே பொன்மணியே நடராஜ மணியே. (1)

வாழையடி வாழையென வந்ததிருக் கூட்ட
மரபினில்யா னொருவனன்றோ வகையறியே னிந்த
வேழைபடும் பாடுனக்குத் திருவுனச்சம் மதமோ
விதுதருமோ விதுமுறையோ விதுதருமந் தானோ
மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளால்யா னுனக்கு
மகனலனோ நீயெனக்கு வாய்த்ததத்தை யலையோ

கோழையுல குயிர்த்துயர மினிப்பொறுக்க மாட்டேன்

கொடுத்தருணின் னருளொளியைக் கொடுத்தருளிப் பொழுதே.

உன்னைமறந் திடுவேனோ மறப்பறியேன் மறந்தா

ஹயிர்விடுவேன் கணந்தரியே னுன்னுணை யிதூந்

யென்னைமறந் திடுவாயோ மறத்திடுவா யெனில்யா

னென்னசெய்வே நென்குறுவே நெவர்க்குரைப்பே னெந்தா

யன்னையினுந் தயவுடையாய் நீமறந்தா யெனினு

மகிலமெலா மளித்திடுநின் னருள்மறவா தென்றே

யின்னுமிகக் களித்திங்கே யிருக்கின்றேன் மறவே

லிதுதருண மருட்சோதி யெனக்குவிரைத் தருளே.

(13)

நான்மறந்தே நெனினுமெனைத் தான்மறவா நெனது

நாயகனென் றுடுகின்றே நெனினுமிது வரையும்

வான்மறந்தேன் வானவரை மறந்தேன்மா லயனை

மறந்தேனம் முருத்திரரை மறந்தேனென் னுடைய

பூன்மறந்தே னுயிர்மறந்தே னுணர்ச்சியெலா மறந்தே

னாலகமெலா மறந்தேனிங் குன்னைமறந் தரியின்

பான்மறந்த குழுவியைப்போல் பாரேலிங் கெனையே

பரிந்துநின் தருட்சோதி புரிந்துமகிழ்த் தருளே.

(14)

தெருவிடத்தே விளையாடித் திரிந்தவெனை வலிந்தே

சிவமாலே யணிந்தனையச் சிறுவயதி லிந்த

வுருவிடத்தே நினக்கிருந்த வாசையெலா மிந்தா

ளோடியதோ புதியவொரு வருவுவிழைத் ததுவே

கருவிடத்தே யெனைக்காத்த காவலனை புனது

கால்பிடித்தேன் விடுவேனோ கைப்பிடியன் றதுதான்

வெருவிடத்தென் னுயிர்ப்பிடிசா னுயிரகன்ற லன்றி

விடமாட்டேன் விடமாட்டேன் விடமாட்டே னெனை.

(15)

வாதனைக் கிரங்கல்.

படமாட்டேன் றுயர்சிறிதும் படமாட்டே னினிநான்

பயப்படவு மாட்டேனான் பதத்துளையே பிடித்தேன்

விடமாட்டே னேமாந்து விடமாட்டேன் கண்டீர்

மெய்ம்மையிது தும்மாண விளம்பினனும் மடியேன்
கெடமாட்டேன் பிறர்மொழிகள் கேட்டிடவு மாட்டேன்

கிளரொளியம் பலத்தாடல் வளரொளிதும் மல்லால்
நடமாட்டே னென்னுளத்தே நான்சாக மாட்டே

னல்லதிரு வருளாலே நான்ருன னேனே (1)

பாயிரமா மறைகளெலாம் பாடுகின்ற பாட்டுள்

பாட்டேயென் தறிந்துகொண்டேன் பரம்பொருளுன் பெருமை
ஆயிரமா யிரங்கோடி நாவுடையோ ரெனினு

மணுத்துணையும் புகலரிதே லந்தோவிச் சிறியேன்
வாயிரங்கா வகைபுகலத் துணிந்தேனென் னுடைய

மனத்தாசை யொருகடலோ வெழுக்கடலிற் பெரிதே
சேயிரங்கா முனமெடுத்தே யணைத்திடுந்தா யனையாய்

திருச்சிற்றம் பலம்விளங்குஞ் சிவஞான குருவே. (2)

ஆந்நாளி லடிச்சிறியே னம்பலவா யிலிலே

யருளேநினைந் தொருபுறத்தே யபர்ந்தழுது நின்றேன்
முந்நாளில் யான்புரிந்த பெருந்தவத்தா லெனக்கு

முகமலர்ந்து மொழிந்தவருண் மொழியைநினைந் தந்த
செந்நாளே யெதிர்பார்த்தே பன்னாளுங் களித்தேன்

*சிந்தைமலர்ந் திருந்தேனச் செல்வமிகு திருநாள்
இந்நாளே யாதலின லெனக்கருள்வீ ரென்றே

னென்பதன்முன் னளித்தீர்தும் மன்புலகிற் பெரிதே. (3)

முறையீடு.

கருண நிதியே யபய மபயம் கனகா கரணே யபய மபயம்

அருண டகணே யபய மபய மழகா வமலா வபய மபயம்

தருண தகணே யபய மபயந் தனிநா யகணே யபய மபயம்

தெருண தேவா யபய மபயந் திருவம் படிவா வபய மபயம். (1)

அடியா ரிதயாம் புயனே யபய மரசே யமுதே யபய மபயம்
முடியா தினிநான் றரியே னபயம் முறையோ முறையோ முதல்வா
கடியே னலனா னபய மபயங் கருணா கரனே யபய மபயந் [வபயம்
தடியே லருள்வா யபய மபயந் தருணா தவனே யபய மபயம். (2)

இடர்தீர் நெறியே யருள்வா யபய மினிநான் றரியேன் றரியே னபயம்
விடர்போ லெனைநீ நினைவே லபயம் விடுவே னலனா னபய மபயம்
உடலோ டுறுபே ரருளா வியுமிங் குனவே யெனவே யலவே யபய
சுடர்மா மணியே யபய மபயஞ் சுகநா டகனே யபய மபயம். (3)

அருள்விளக்கமாலை.

அருள்விளக்கே யருட்சுடரே யருட்சோதிச் சிவமே
யருளமுதே யருணிறைவே யருள்வடிவப் பொருளே
யிருள்கடிந்தென் னுளமுழுது மிடங்கொண்ட மதியே
யென்ன றிவே யென்னுயிரே யெனக்கினிய வுறவே
மருள்கடிந்த மாமணியே மாற்றறியாப் பொன்னே
மன்றில்நடம் புரிகின்ற மணவாளா வெனக்கே
தெருணரித்த திருவாளா ஞானவரு வாளா
தெய்வநடத் தரசேநான் செய்மொழியேற் றருளே. (1)

கோடையிலே யிளைப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகை கிடைத்த
குளிர்தருவே தருநிழிலே நிழல்கனிந்த கனியே
ஒடையிலே யூறுகின்ற தீஞ்சுவைத்தண் ணீரே
யுகந்ததண்ணீ ரிடைமலர்ந்த சுகந்தமண மலரே
மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியபூங் காற்றே
மென்காற்றில் விளைசுகமே சுகத்திலுறும் பயனே
பாடையிலே யெனைமணந்த மணவாளா பொதுவி
லாடுகின்ற வரசேயென் னலங்கலணிந் தருளே. (2)

கதிக்குவழி காட்டுகின்ற கண்ணெயென் கண்ணிற்
கலந்தமணி யேமணியிற் கலந்தகதி ரொளியே
விதிக்குமூல குயிர்க்குயிராய் வினங்குகின்ற சிவமே
மெய்யுணர்ந்தோர் கையகத்தே வினங்கியதிங் கனியே

மதிக்குமதிக் கப்புறம்போய் வயங்குசனி நிலையே
 உறைமுடியா கமமுடிமேல் வயங்குமின்ப நிறைவே
 துதிக்குமன்பர் தொழப்பொதுவில் நடம்புரியு மரசே
 சொன்மாலை சூட்டுகின்றேன் தோளிலணிந் தருளே. (3)

உண்ணவுண்ணத் தெவிட்டாதே தித்தித்தென் னுடம்போ
 யிருணர்வுங் கலந்துகலந் துள்ளகத்தும் புறத்துந்
 தண்ணியவண் ணம்பாவப் பொங்கிரிறைந் தாங்கே
 ததும்பியென்றன் மயமெல்லாந் தன்மயமே யாக்கி
 யெண்ணியவென் னெண்ணமெலா மெய்தவொளி வழங்கி
 யிலங்குகின்ற பேரருளா மின்னமுதத் திரளே
 புண்ணியமே யென்பெரிய பொருளேயென் னரசே
 புன்மொழியென் றிகழாதே புனைந்துமகிழ்ந் தருளே. (4)

கைக்கிசைந்த பொருளேயென் கருத்திசைந்த கனிவே
 கண்ணேயென் கண்களுக்கே கலந்திசைந்த கணவா
 மெய்க்கிசைந்த வணியேபொன் மேடையிலென் னுடனே
 மெய்கலந்த தருணத்தே விளைந்தபெருஞ் சுகமே
 நெய்க்கிசைந்த வுணவேயென் னெறிக்கிசைந்த நிலையே
 நித்தியமே யெல்லாமாஞ் சத்தியமே யுலகிற்
 பொய்க்கிசைந்தார் காணாதே பொதுநடஞ்செய் யரசே
 புன்மொழியென் றிகழாதே புனைந்துமகிழ்ந் தருளே. (5)

தனித்தனிமுக் கனிபிழிந்து வடித்தொன்றாக் கூட்டிச்
 சர்க்கரையுங் கற்கண்டின் பொடியுமிகக் கலந்தே
 தனித்தநறுந் தேன்பெய்து பசும்பாலுந் தேங்கின்
 றனிப்பாலுஞ் சேர்த்தொருதீம் பருப்பியுமீ விரவி
 யினித்தநறு செய்யளைந்தே யினஞ்சூட்டி னிறக்கி
 யெடுத்தசுவைக் கட்டியினு மினித்திடுந்தென் னமுதே
 யநித்தமறத் திருப்பொதுவில் விளங்குநடத் தரசே
 யடிமலர்க்கென் சொல்லணியா மலங்கலணிந்தருளே. (6)

கண்களிக்கப் புகைசிறி துங் காட்டாதே புருவக்
 கலைநடுவே விளங்குகின்ற கற்பூர வினக்கே
 பண்களிக்கப் பாடுகின்ற பாட்டில்விளை சுகமே
 பத்தருளே தித்திக்கப் பழுத்ததனிப் பழமே
 மண்களிக்க வான்களிக்க மணந்தசிவ காம
 வல்லியென மறைகளெலாம் வாழ்த்துகின்ற வாமப்
 பெண்களிக்கப் பொதுடஞ்செய் நடத்தரசே நினது
 பெரும்புகழ்ச்சே வடிகளுக்கென் னரும்புமணிந் தருளே. (7)

உருவெளியே யுருவெளிக்குள் ளுற்றவெளி யுருவே
 யுருநடுவும் வெளிநடுவு மொன்றான வொன்றே
 பெருவெளியே பெருவெளியில் பெருஞ்சோதி மயமே
 பெருஞ்சோதி மயநடுவே பிறங்குதனிப் பொருளே
 மருவொழியா மலரகத்தே வயங்குமொளி மணியே
 மந்திரமே தந்திரமே மதிப்பரிய மருந்தே
 திருவொழியா தோங்குமணி மன்றினடத் தரசே
 சிறுமொழியென் றிகழாதே சேர்த்துமகிழ்ந் தருளே. (8)

பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் படித்தாலும் படிக்கப்
 பக்கனின்று கேட்டாலும் பரிந்துளுணர்ந் தாலும்
 ஈர்த்தாலும் பிடித்தாலும் கட்டியனைத் தாலும்
 மித்தனைக்குந் தித்திக்கு மினிததகவைந் கரும்பே
 வேர்த்தாவி மயங்காது கனிந்தநறுங் கனியே
 மெய்ம்மையறி வானந்தம் விளக்குமரு ளாமுதே
 தீர்த்தாவென் றன்பரெலாந் தொழப்பொதுவில் நடிக்குந்
 தெய்வநடத் தரசேயென் சிறுமொழியேய் றருளே (9)

கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பப்
 காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணார்க்குங் கண்ணே
 வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கும் வரமாரிக்கும் வரமே
 மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிக்காடுக்கும் மதியே
 நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
 நரர்களுக்கும் சுரர்களுக்கும் நலவ்கொடுக்கும் நலமே

யெல்லார்க்கும் பொதுவில்நட மிடுகின்ற சிவமே
யென்னரசே யான்புகழ் மிசையும்ணிந் தருளே (10)

கையாத தீங்கனியே கயக்காத வழுதே
கரையாத கற்கண்டே புரையாத கரும்பே
பொய்யாத பெருவாழ்வே புகையாத கனலே
போகாத புனலேயுள் வேகாத காலே
கொய்யாத நறுமலரே கோவாத மணியே
குளியாத பெருமுத்தே யொளியாத வெளியே
செய்யாத பேருதவி செய்தபெருந் தகையே
தெய்வநடத் தரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே. (11)

எண்ணுத மந்திரமே யெழுதாத மறையே
யேறுத மேனிலைநின் றிறங்காத நிறைவே
பண்ணுத பூசையிலே படியாத படிப்பே
பாராத பார்வையிலே பதியாத பதிப்பே
நண்ணுத மனத்தகத்தே யண்ணுத நலமே
நாடாத நாட்டகத்தே நடவாத நடப்பே
யண்ணுவென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
யடியிணைக்கென் சொன்மாலே யணிந் துமகிழ்ந் தருளே (12)

சாகாத கல்வியிலே தலையான நிலையே
சலியாத காற்றிடைநின் றெலியாத கனலே
யேகாத புனலிடத்தே யிடியாத புவியே
யேசாத மந்திரத்தே பேசாத பொருளே
கூகாவென் றெனைக்கூடி யெடுக்காதே யென்றுங்
குலையாத வடிவெனக்கே கொடுத்ததனி யழுதே
வாழாத லுடையார்கன் வழுத்தமணிப் பொதுவில்
மாநடஞ்செய் யரசேயென் மாலையுமேற் றருளே (13)

கொலைபுரிவார் தவிமற்றை யெல்லாரு னினது
குலத்தாரே நீயெனது குலத்துமுதன் மகனே
விலவறவே சுத்தசிவ சமாசசன் மார்க்கம்
வளரவளழ் திருக்கவென வாழ்த்தியவென் குருவே

நிலைவிழைவார் தமைக்காக்கு நித்தியனே யெல்லா
 நிலையும்விளங் குறவருளில் நிறுத்தியசிறு குணனே
 புலையறியாப் பெருந்தவர்கள் போற்றமணிப் பொதுவில்
 புனிதநடத் தரசேயென் புகலுமணிந் தருளே.

(14)

உயிர்க்கொலையும் புலைப்புசிப்பு முடையவர்க ளெல்லா
 முறவினத்தா ரல்லரவர் புறவினத்தா ரவர்க்குப்
 பயிர்ப்புறமோர் பசிதவிர்த்தன் மாத்திரமே புரிக
 பரிந் துமற்றைப் பண்புரையேல் நண்புதலே லிங்கே
 நயப்புறுசன் மார்க்கமவ ரடையளவ மிதுதான்
 நம்மாணை யென்றெனக்கு நவின்றவரு ளிறையே
 மயர்ப்பறுமெய்த் தவர்போற்றப் பொதுவில்நடம் புரியு
 மாநடத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே.

(15)

திருவடிப்புகழ்க்சி.

பாலானைத் தேனானைப் பழத்தி னானைப்
 பலனுறுசெங் கரும்பானைப் பாய்ந்து வேகாக்
 காலானைக் கலசாகாத் தலையி னானைக்
 காலென்றுந் தலையென்றுங் கருதற் கெய்தா
 மேலானை மேனிலைமே லமுதா னானை
 மேன்மேலு மெனதுளத்தே விளங்க லன்றி
 யேலானை யென்பாட லேற்றுக் கொண்ட
 வெம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே.

(1)

மருந்தானை மணியானை வழுத்தா னின்ற
 மந்திரங்க ளானானை வான நாட்டு
 விருந்தானை யுறவானை நண்பி னானை
 மேலானைக் கீழானை மேல்கீ டென்னப்
 பொருந்தானை யென்னுயிரிற் பொருந்தி னானைப்
 பொன்னானைப் பொருளானைப் பொதுவா யெங்கு
 யிருந்தானை யிருப்பானை யிருக்கின் றானை
 வெம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே.

(2)

அமையங்கூறல்.

கருவிற் கலந்த துணையெயென் கனிவிற் கலந்த வழுதேயென்
 கண்ணிற் கலந்த வொளியெயென் கருத்திற்கலந்த களிப்பேயென்
 னுருவிற் கலந்த வழகேயென் னுயிரிற் கலந்த வுறவேயென்
 னுணர்விற் கலந்த சுகமேயென் னுடைய வொருமைப் பெருமானே
 தெருவிற் கலந்து வினையாடுஞ் சிறியென் றனக்கே மெய்ஞ்ஞான
 சித்தி யளித்த பெருங்கருணைத் தேவே யுலகத் திரளெல்லாம்
 மருவிக் கலந்து வாழ்வதற்கு வாய்த்த தருண மிதுவென்றே
 வாயே பறையா யறைகின்றே நெந்தாய கருணை வலத்தாலே. (1)

ஓவா துண்டு படுத்துறங்கி யுணர்ந்து விழித்துக் கதைபேசி
 யுடம்பு நோவா துளமடக்கா தோகோ நோன்பு கும்பிட்டே
 சாவா வரமுஞ் சித்தியெலாந் தழைத்த நிலையுஞ் சன்மார்க்க
 சங்க மதிப்பும் பெற்றேனென் சதூர்தான் பெரிதென் சரித்திரத்
 யாவா நினைக்கி லதிசயமென் னப்பா வரசே யழுதேயென் [தை
 னாவிக் கினிய துணையெயென் னன்பே யறிவே யருட்சோதித
 தேவா விதுநின் செயலேயிச் செயலை நினைக்குந் தொறுமெனது
 சிந்தை கனிந்து கனிந்துருகித் தெள்ளா ரமுத மானதுவே. (2)

பாங்கி தலைவிபெற்றி யுரைத்தல்.

அம்மதவேள் கணையொன்றோ வைங்கணையும் விடுத்தா
 னருளடையு மாசையினு லாருயிர்தான் பொறுத்தாள்
 இம்மதமோ சிறிதுமிலாள் கலவியிலே யெழுந்த
 வேகசிவ போகவெள்ளக் திரண்டுபடா ளெனினும்
 எம்மதமோ வெக்குலமோ வென்றுநினைப் புளதே
 லிவள்மதமு மிவள்குலமு மெல்லாமுஞ் சிவமே
 சம்மதமோ தேவர்திரு வாய்மலர வேண்டுஞ்
 சபையில்நடம் புரிகின்ற தனிப்பெரிய துரையே (1)

புல்லவரே பொய்யுலக போகமுற விழைவார்
 புண்ணியரே சிவபோகம் பொருந்துதற்கு விழைவார்

கல்லவரே மணியிவரே யென்றறிந்தா ளதனாற்
 கனவிடையும் பொய்யுறவு கருதுகிலான் சிறிதும்
 நல்லவரே யெனினுமுமை நாடாரே லவரை
 நன்குமதி யாளிவனே நண்ணவெண்ண முளதோ
 வல்லவரே துமதுதிரு வாய்மலர வேண்டும்
 வயங்குதிரு மணிமன்றில் வாழ்பெரிய துரையே. (2)

ஆன்னையைக்கண் டம்மாநீ யம் பலத்தென் கணவ
 ரடியவளேல் மிகவருக வல்லவெளி வீங்கே
 யென்னையுனக் கிருக்கின்ற தேகுக் கென் றுரைப்பா
 ளிச்சையெலா மும்மிடத்தே யிசைந்தன றிங் கிவனே
 முன்னையனென் றெண்ணுதீர் தாழ்த்திருப் பீ ரானல்
 முடுகியுயிர் விடுத்திவான் கடுகிவர லுளதேல்
 மன்னவரே யுமதுதிரு வாய்மலர வேண்டும்
 வயங்குதிரு மணிமன்றில் வாழ்பெரிய துரையே. (3)

கரவறியா வம்பலத்தென் கணவரைக்கண் டலது
 கண்டியிலே னுண்டுகொளேன் களித்தமரே னென்பா
 ளிரவறியான் பகலறியா னெதிர்வருகின் றவரை
 யின்னவரென் றறியா றிங் கின்னலுழக் கின்றாள்
 வரவெதிர்பார்த் துழலகின்றா ளிவளளளி லுமது
 மனக்கருத்தின் வண்ணமெது வாய்மலர வேண்டும்
 விரவுமொரு கணமுமினித் தாழ்க்கலுயிர் தரியாள்
 மெய்ப்பொதுவில் நடம்புரிய மிகப்பெரிய துரையே. (4)

ஊராசை யுடலாசை யுயிர்பொருளி னாசை
 யுற்றவர்பெற் றவராசை யொன்று நலா ஞமது
 பேராசைப் பேய்பிடித்தாள் கள்ளாண்டு பிதற்றும்
 பிச்சியெனப் பிதற்றுகின்றாள் பிறர்பெயர்கேட் டிடலோ

நாராசஞ் செவிபுகுந்தா லென்னநலி கின்றாள்

நாடறிந்த திதுவெல்லாம் நங்கையிவ னாளவில்

நீராசைப் பட்டதுண்டேல் வாய்மலர வேண்டும்

நித்தியமா மணிமன்றில் நிகழ்பெரிய துரையே.

(5)

தலைவிவருந்தல்.

பருவமிலாக் குறையாலோ பகுதிவகை யாலோ

பழக்கமிலா மையினாலோ படிற்றுவினை யாலோ

இருவகைமா யையினாலோ வாணவத்தி னாலோ

வென்னாலோ பிறராலோ வெதனாலோ வறியேன்

சருவலொழிந் தென்மனமாம் பாங்கிபகை யானாள்

தனித்தபரை யெனும்வளர்த்த தாயுமுகம் பாராள்

நிருபமடப் பெண்களெலாம் வலதுகொழிக் கின்றார்

நிபுணரெங்கள் நடராயர் நினைவையறிந் திலனே.

(1)

எல்லாஞ்செய் வல்லதுரை என்கணவ ரென்று

லெனக்குமொன்று நினக்குமொன்று வென்றவத னாலோ

இல்லாமை யெனக்கில்லை யெல்லார்க்குந் தருவே

னென்றுசொன்னே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்

கல்லார்போ லென்னைமுகம் கடுத்துநின்றாள் பாங்கி

களித்தெடுத்து வளர்த்தவளுங் கலந்தனளங் குடனே

செல்லாமை சிலபுகன்று சிரிக்கின்றார் மடவார்

சித்தர்நட ராயர்திருச் சித்தமறிந் திலனே.

(2)

இச்சையெலாம் வல்லதுரை யென்னைமணம் புரிந்தா

ரேடியெனக் கிணையவர்க ளென்றவத னாலோ

வெச்சமயத் தேவரையு மினிமதிக்க மாட்டே

னென்றுசொன்னே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்

நச்சுமரக் க்ளிப்போலே பாங்கிமனங் கசந்தாள்

நயந்தெடுத்து வளர்த்தவளுங் கயந்தெடுப்புப் புகன்றாள்

அச்சமிலா ளிவனென்றே யலருரைத்தார் மடவா
ரண்ணல்நட ராயர்திரு வெண்ணமறிந் திலனே. (3)

அன்னமுண வழைத்தனர்நா னுமிமலரடித்தே
னருந்துகின்றே னெனவுரைத்தே னதனாலோ வன்றி
என்னுயிர்நா யகனொடுநா னனையுரிட மெங்கே
யென்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
முன்னுநெறிக் கொருதுணையாந் தோழிமனங் கசந்தான்
துணிந்தெடுத்து வளர்த்தவனாஞ் சோர்ந்தமுக மானான்
நென்னலொத்த பெண்களெலாங் கூடிநகைக் கின்றார்
நிபுணரெங்கள் நடராயர் நினைவையறிந் திலனே. (4)

கண்கலந்த கணவரென்னைக் கைகலந்த தருணங்
கரணமறிந் திலனென்றே னதனாலோ வன்றி
எண்கலந்த போகமெலாஞ் சிவபோகந் தனிலே
யிருந்ததென்றே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
விண்கலந்த மதிமுகந்தான் வேறுபட்டான் பாங்கி
வியந்தெடுத்து வளர்த்தவனும் வேறுசிவ புகன்றான்
பண்கலந்த மொழிமடவார் பழிகூற லானார்
பத்தர்புகழ் நடராயர் சித்தமறிந் திலனே. (5)

கற்பூர மணக்கின்ற தென்மேனி முழுதுங்
கணவர்மண மதுவென்றே னதனாலோ வன்றி
இற்பூவை யறியுமடி நடந்தவண்ண மெல்லா
மென்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
பொற்பூவின் முகம்வியர்த்தான் பாங்கியவ ஞடனே
புரிந்தெடுத்து வளர்த்தவனாங் கரிந்தமுகம் படைத்தான்
சொற்பூவைத் தொடுக்கின்றார் கால்கள்களை யாதே
துன்னுநட ராயர்கருத் தென்னையறிந் திலனே. (6)

கற்பூரங் கொணர்ந்துவம்மி னென்கணவர் வந்தாற்
 கண்ணெச்சிற் கழிக்கவென்றே னதனாலோ வன்றி
 எற்பூத நிலையவர்தந் திருவடித்தா மரைக்கீ
 மென்று சொன்னே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
 வற்பூத வனம்போன்றாள் பாங்கியவ டனைமுன்
 மகிழ்ந்துபெற்றிங் கெனைவளர்த்தாள் வினைவளர்த்தா ளானான்
 விற்புவொண் ணுதன்மடவார் சொற்போர் செய்கின்றார்
 விண்ணிலவு நடராய ரெண்ணமறிந் திலனே. (7)
 தாழ்குழலீ ரெனைச்சற்றே தனிக்கவிட்டா வெனது
 தலைவரைக்கான் குவலென்றே னதனாலோ வன்றி
 வழ்கடலிற் பெரிதன்றோ நான்பெற்றவன்ப
 மென்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
 கட்கொதிப்ப தெனக்கொதித்தாள் பாங்கியெனை வளர்த்த
 கோதைமருண் டாகுகின்ற பேதையென லானான்
 சூழ்மடந்தை மார்களெலாந் தூற்றிநகைக் கின்றார்
 சுத்தர்நட ராயர்திருச் சித்தமறிந் திலனே. (8)

அனுபவமாலே.

கண்ணுறங்கே னுறங்கினுமென் கணவரொடு கலக்குங்
 கனவேகண் டிளமகிழ்வேன் கனவொன்றோ நனவுப்
 எண்ணடங்காப் பெருஞ்சோதி யென்னிறைவ ரெனையே
 யினைந்திரவு பகல்காணு தின்புறச்செய் கின்றார்
 மண்ணுறங்கு மலையுறங்கு மலேகடலு முறங்கு
 மற்றுளவெல் லாமுறங்கும் மாநிலத்தே நமது
 பெண்ணுறங்கா ளெனததாயர் பேசிமகிழ் கின்றார்
 பெண்களெலாங்கூசுகின்றார்பெருந்தவஞ்செய்கிலவே
 வஞ்சமிலாத் தலைவருக்கே மாலேமகிழ்ந் தணிந்தேன்
 மறைகளுட னாகமங்கள் வகுத்துவகுத் துரைக்கும்
 எஞ்சலுறு வாழ்வனைத்து மென்னுடைய வாழ்வே
 யெற்றோநான் புரிந்தவஞ் சற்றோநீ யுரையாய்

அஞ்சமுகங் காட்டியவென்றாயரெலா மெனக்கே
 யாறுமுகங் காட்டியிக ிறுபடைக் கின்றார்
 பஞ்சடிப்பா வையரெல்லாம் விஞ்சடிப்பா விருந்தே
 பரவுகின்றார் தோழியென்ற னுறவுமிக விழைந்தே. ()

கண்கலந்த கணவரெனைக் கைகலந்த தருணங்
 கண்டறியே னென்னையுமென் கரணங்க டனையு
 மெண்கலந்த போகமெலாஞ் சிவபோகந்தனிலோ
 ரிறையளவென் றுரைக்கின்றமறையளவின் றறிந்தேன்
 விண்கலந்த திருவாள ருயிர்கலந்த தருணம் [லாம்
 வினைத்துயர்தீர் தடைந்தகக நினைத்திடுந்தேமா நெஸ்
 உண்கலந்த வானந்தப் பெரும்போக மப்போ
 துற்றதென வெனைவிழுங்கக் கற்றதுகாண் டோழி. (3)

மன்னுதிருச் சபைநடுவே வயங்குநடம் புரியு
 மணவாளர் திருமேனி வண்ணங்கண் வெந்தேன்
 என்னடியித் திருமேனி யிருந்தவண்ணந் தோழி
 யென்புகல்வேன் மதியிரவி யிலங்குமங்கி யுடனே
 மின்னுமொன்றாய்க் கூடியவை யெண்கடந்த கோடி
 விளங்குவண்ண மென்றுரைக்கோ வுரைக்கினஞ்சா லாதே
 அன்னவண்ண மறைமுடிவு மறைவரிதே யந்த
 வரும்பெருஞ் சோதியின்வண்ண மாருரைப்பா ரந்தேதா.

காரிகைநீ யென்னுடனே காணவரு வாயோ
 கண்கசபை நடுநின்ற கணவர்வடி வழகை
 யேரிகவாத் திருவடிவை பெண்ணமுடி யாதே
 வியம்பமுடிந் திடுமோநா மெழுதமுடிந் திடுமோ
 பேரிகவா மறைகளுட னாகமங்க ளெல்லாம்
 பின்னதுமுன் முன்னதுபின் பின்முன்ன மயங்கிப்

பாரிகவா தின்றளவு மிகவெழுதி யெழுதிப்
பார்க்கின்ற முடிபொன்றும் பார்த்ததிலை யம்மா. (5)

கண்ணேறு படுமெனநா னஞ்சுகின்றேன் பலகால்
கணவர்திரு வடிவழகைக் கண்டிகண்டு களிக்கில்
எண்ணுவென் னாசைவெள்ள மென்சொல்வழி கேளா
தெனையீர்த்துக் கொண்டுசபைக் கேளுகின்ற தந்தோ
பெண்ணாசை பெரிதென்பர் விண்ணாளு மவர்க்கும்
பெண்ணாசை பெரிதலகா னாணாசை பெரிதே
புண்ணாடிப் பற்பலகாற் கண்ணேறு கழிக்க
லுறுகின்றேன் தோழிநின்னாற் பெறுகின்றபடியே. (6).

மனையணைந்து மலரணைமே லெனையணைந்த போது
மணவாளர் வடிவென்று மெனதுவடி வென்றுந்
தனைநினைந்து பிரித்தறிந்த தில்லையடி யெனைத்தான்
சற்றுமறியே னெனில்யான் மற்றறிவ தென்னே
தினையளவா யினும்விகற்ப வுணர்ச்சியென்ப திலையே
திருவாளர் கலந்தபடி செப்புவதெப் படியோ
உனையணைந்தா லிவ்வாறு நான்கேட்பே னப்போ
துன்னறிவு மென்னறிவு மோரறிவாங் காணே. (7)

என்னிருகண் மணியனையா ரென்னுயிர்நா யகனா
ரென்னுயிருக் கமுதானா ரெல்லாஞ்செய் வல்லார்
பொண்ணணிபொற் சபையாளர் சிற்சபையா ரென்னைப்
புறம்புணர்ந்தா ரகம்புணர்ந்தார் புறத்தகத்தும் புணர்ந்தார்
அன்னியரல் லடியுவரே யெனதுகுல தெய்வ
மருந்தவத்தாற் கிடைத்தகுரு வாகுமது மட்டோ
மன்னுறுமென் றனித்தாயுந் கருகையுமன் கவரே
மக்கள்பொருள் மிக்கதிரு வொக்கலுமன் கவரே. (8)

தந்தையென்றாய் மகனென்றாய் மணவாள னென்றாய்
தகுமோவிக் கிதுவென்ன வினவுதியோ மடவாய்
சிந்தைசெய்து காணடிநீ சிற்சபையில் நடிக்குந்
திருவாள ரெனைப்புணர்ந்த திருக்கணவ ரவர்தம்
அந்தநி முதலில்லா வரும்பெருஞ் சோதியரே
யண்டசரா சரங்களெலாங் கண்டதுவே நிலையே
எந்தவகை பொய்புகல்வேன் மற்றைபர்போ லம்மா
வீங்கவர்தந் திருமேனி நானுமென வறிமே. (க)

செம்பவளத் திருமலையோ மாணிக்க விளக்கோ
தெய்வமர கதத்திரளோ செழுநீலப் பொருள்போ
பம்புமணி யொளியோநற் பசும்பொன்னின் சுடரோ
படிகவண்ணப் பெருங்காட்சி தானோவென் றுணர்ந்தே
எம்பரமென் றெம்பெருமான் புறவண்ணம் யாதோ
வென்பாரே லகவண்ணம் யாருரைக்க வல்லார்
கம்பரமென் றென்னையன்று மணம்புரிந்தார் ஞான
சபைத்தலைவ ரவர்வண்ணஞ் சாற்றுவதென் றோழி. (க)

தேவர்களோ முனிவர்களோ சிறந்தமுத்தர் தாமோ
தேர்ந்தசிவ யோகிகளோ செம்பொருள்கண் டோரோ
மூவர்களோ வைவர்களோ முதற்பரையோ பரமோ
முன்னியவென் றனித்தலைவர் தம்மியலே யுணர்ந்தார்
யாவர்களு மல்லவென்றால் யானுணர்ந்து மொழிதற்
கமையுமோவொருசிறிது மமையாது கண்டாய்
ஆவலொடு மன்பர் தொழச் சிற்சபையி னடிப்பா
ரவர்பெருமை யவரறிவா ரவருமறிந் திலரே. (க)

வெடித்தளிந்த முக்கனியின் வடித்தரசந் தனிலே
விரும்புறவுட் பிழிந்தெடுத்த கரும்பிரதங் கலந்தே

தடித்தசெழும் பாற்பெய்து கோற்றேன்விட் டதனைத்
தனித்தபர வமுதத்திற்றுகலந்துண் டாற்போல்
இடித்திடித்தென் னுளமுழுதுந் தித்திக்கும் வார்த்தை
யினிதுரைத்து மணம்புரிந்த வென்னுயிர்நா யகர்வான்
பொடித்திருமே னியரவரைப் புணரவல்லே னவர்தம்
புகழுரைக்க வல்லேனோ வல்லேன்காண் தோழி. (௧௨)

புண்ணியனா ரென்னுளத்தே புகுந்தமர்ந்த தலைவர்
பொதுவிளங்க நடிக்கின்ற திருக்கூத்தின் றிறத்தை
எண்ணியநா னெண்ணுதொறு முண்டுபசி தீர்ந்தே
யிருக்கின்றே னடிக்கடிநீ யென்னையழைக் கின்றாய்
பண்ணுறுமென் றனிக்கணவர் கூத்தாடுஞ் சபையைப்
பார்த்தாலும் பசிபோமே பார்த்திடலன் றியுமே
அண்ணுறுமத் திருச்சபையை நினைக்கினும் வேசாற
லாறுமடி யூறுமடி யானந்த வமுதே. (௧௩)

தாழ்குழல்நீ யாண்மகன்போல் நாணமச்சம் விடுத்தே
சபைக்கேறு கின்றாயென் றுரைக்கின்றாய் தோழி
வாழ்வகையென் கணவர்தமைப் புறத்தனைந்தா னொருத்தி
மாலெனும்பே றுடையாளோர் வளையாழிப் படையாள்
ஆழ்கடலிற் றுயில்கின்றான் மாமணிமண் டபத்தே
யாங்கின்றா ளாண்மகனா யறிந்திலையோ வவரைக்
கேழ்வகையி லகம்புணர்ந்தே னவர்கருணையமுதந்
கிடைத்ததுநா னாண்மகனா கின்றத்தி சயமோ. (௧௪)

துடியேறு மிடை யுனக்கு வந்தவிறு மாப்பென்
சொல்லென்றா யரிபிரமர் சுரர்முனிவர் முதலோர்
பொடியேறு வடிவுடையா ரென்கணவர் சபையின்
பொற்படிக்கீழ் நிற்பதுபெற் றப்பரிசு நினைந்தே

இடியேறுபோன் றிறுமாந்திருக் கின்றாடிநா
 னெல்லாரு மதிசயிக்க வீண்டுதிருச் சபையின்
 படியேறித் தலைவர்திரு வடியூறு மமுதும்
 பருகுகின்றே னிறுமாக்கும் பரிசரைப்ப தென்னே. (கரு)

பொய்பிடித்தா ரெல்லாரும் புறத்திருக்க நான்பொய்ப்
 பொதுநடங்கண் டுளங்களிக்கும் போதுமண வாளர்
 மெய்பிடித்தாய் வாழியநீ சமரசசன் மார்க்கம்
 விளங்கவுல கத்திடையே விளங்குகவென் றெனது
 கைபிடித்தார் நானுமவர் கால்பிடித்துக் கொண்டேன்
 களித்திடுக வினியுணைநாங் கைவிடோ மென்றும
 மைபிடித்த விழியுலக ரெல்லாருங் காண
 மாலையிட்டோ மென்றெனக்கு மாலையார் தாரே. (கரு)

மாதேகே ளம்பலத்தே திருநடஞ்செய் பாத
 மல்ரணிந்த பாதுகையின் புறத்தெழுந்த வணுக்கள்
 மாதேவ ருருத்திரர்க ளொருகோடி கோடி
 வளைபிடித்த நாரணர்க ளொருகோடி கோடி
 போதேயு நான்முகர்க ளொருகோடி கோடி
 புரந்தரர்கள் பலகோடி யாகவுருப் புனைந்தே
 ஆதேய ராகியின்கே தொழில்புரிவா ரென்ற
 லையர்திரு வடிப்பெருமை யாருரைப்பார் தோழி. (கரு)

உருத்திரர்க ளொருகோடி நாரணர்பல் கோடி
 யுறுபிரமர் பலகோடி யிந்திரர்பல் கோடி
 பெருத்தமற்றைத் தேவர்களு முனிவர்களும் பிறரும்
 பேசிலநந் தங்கோடி யாங்காங்கே கூடித்
 திருத்தமுது திருச்சபையின் படிப்புறத்தே நின்று
 தியங்குகின்றார் நடங்காணுஞ் சிந்தையரா பத்தோ

வருத்தமொன்றுங் காணாதே நானொருத்தி யேறி
மாநடங்காண் கின்றேனென் மாதவந்தான் பெரிதே(௧௮)

தூங்குகரீ யென்கின்றாய் தூங்குவனே வெனது
துரைவருமோர் தருணமிதிற் றாக்கமுந்தான் வருமோ
சங்கினிநான் றனித்திருக்க வேண்டிவதா தலின
லென்னுடைய தூக்கமெலா நின்னுடைய தாக்கி
எங்கலறப் புறத்தேபோய்த் தூங்குகரீ தோழி
யென்னிருகண் மணியனையா ரெனையனைந்தவுடனே
ஓங்குறவே நானவரைக் கலந்தவரும் நானு
மொன்றான பின்னருனே யெழுப்புகின்றே னுவந்தே(௧௯)

அருளுடையா ரெனையுடையா ரம்பலத்தே நடிக்கு
மழகரெலாம் வல்லவர்தா மனைந்தருளுங் கால
மிருளுடைய விரவகத்தே யெய்தாது கண்டா
யெதனலென்றெண்ணுதியே லியம்புவன்கேள் மடவாய்
தெருளுடையென் றனித்தலைவர் திருமேனிச் சோதி
செப்புறுபார் முதல்நாத பரியந்தங் கடந்தே
அருளுறுமோர் பரநாத வெளிகடந்தப் பாலு
மப்பாலு விளங்குமடி யகம்புறத்து நிறைந்தே. (௨௦)

தொடுக்கின்றேன் மாலையிது மணிமன்றில் நடிக்குந்
துரையவர்க்கே யவருடைய தூக்கியகான் மலர்க்கே
அடுக்கின்றூர்க் கருளளிக்கு மூன்றியசே வடிக்கே
யவ்வழக ளணிந்ததிரு வலங்காரக் கழற்கே
கொடுக்கின்றேன் மற்றவர்க்குக் கொடுப்பேனே வவர்தான்
குறித்ததனை வாங்குவரோ வணிதரந்தா முனரோ
எடுக்கின்றேன் கையின்மழு சிற்சபைபொற் சபைவா
ழிதைவரலா லென்மலைக் கிதைவரிலை யெனவே. (௨௧)

பெருகியபே ருளுடையா ரம்பலத்தே நடிக்கும்
 பெருந்தகையென் கணவர்திருப் பேர்புகலென் கின்றாய்
 அருகர்புத்த ராதியென்பே னயனென்பே னாரா
 யணனென்பே னரனென்பே னாதிசிவ மென்பேன்
 பருகுசதா சிவமென்பேன் சத்திசிவ மென்பேன்
 பர்மமென்பேன் பிரமமென்பேன் பரப்பிரம மென்பேன்
 துருவுசுத்த பிரமமென்பேன் துரியநிறை வென்பேன்
 சுத்தசிவ மென்பனிலை சித்துவினே யாட்டே. (22)

சிற்சபையில் நடிக்கின்ற நாயகனார் தமக்குச்
 சேர்ந்தபுறச் சமயப்பேர் பொருந்துவதோ வென்றாய்
 பிற்சமயத் தார்பெயரு மவர்பெயரே கண்டாய்
 பித்தரென்றே பெயர்படைத்தாற்கெப்பெயரொவ்வாதே
 அச்சமயத் தேவர்மட்டோ நிற்பெயரென் பெயரு
 மவர்பெயரே யெவ்வுயிரின் பெயருமவர் பெயரே
 சிற்சபையி லென்கணவர் செய்யுமொரு ஞானத்
 திருக்கூத்துக் கண்டனவே தெரியுமிது தோழி. (23)

சாதிசம யங்களிலே வீதிபல வகுத்த
 சாத்திரக்குப் பைகளெல்லாம் பாத்திரமன் றெனவே
 ஆகியிலென் னுளத்திருந்தே யறிவித்த படியே
 யன்பாளின் றுண்மைநிலை யறிவிக்க வறிந்தேன்
 ஓதியுணர்ந் தோர்புகழுஞ் சமரசசன் மார்க்க
 முற்றேன்சிற் சபைகாணப் பெற்றேன்மெய்ப் பொரு
 சோதிநடத் தரசையென்றனுயிர்க்குயிராம்பதியைச் [னாந்
 சுத்தசிவ நிறைவையுள்ளே பெற்றுமகிழ்ந் தேனே. (24)

தோழிக் குரிமை கிளத்தல்.

பிரமமென்றும் சிவமென்றும் பேசுகின்ற நிலைதான்
 பெருநிலையே யிந்நிலையிற் பேதமுண்டோ வெனவே
 தரமறிய வினவுகின்றாய் தோழியிது கேள்நீ,
 சமரசசன் மார்க்கநிலை சார்தியெனி லறிவாய்
 திரமுற்வா யினுமெல்லா மாகியல்லா தாகுந்
 திருவருளாம் வெளிவிளங்க விளங்குதனிப் பொருளாஞ்
 சிரமுறுமோர் பொதுவுண்மைச் சிவப்பிரம முடியே
 திகழ்மறையா கமம்புகலுந் திறனிதுகண் டறியே. (1)

இலங்குகின்ற பொதுவுண்மை யிருந்தநிலை புகலென்
 றியம்புகின்றாய் மடவாய்கேள் யானறியுந் தரமோ
 துலங்குமதை யுரைத்திடவுங் கேட்டிடவும் படுமோ
 சொல்லளவோ பொருளளவோ தன்னுமறி வளவோ
 விலங்குகின்ற தத்துவங்க ளத்தனையுங் கடந்த
 மேனிலையென் றந்தமெலாம் விளம்புகின்ற தன்றி
 வலங்கொளும்ம டேனிலையி னுண்மையெது வென்றால்
 மவுனஞ்சா திப்பதன்றி வாய்திறப்ப திலையே. (2)

கிளக்கின்ற மறையுளவை பாகமப்பே ளளவை,
 கிளந்திடுமெய்ச் சாதனமா மளவையறி வளவை
 விளக்குமிந்த வளவைகளை கொண்டிருநிங் கால
 மேலவர்க ளளந்தளந்து மெலிகின்ற சாங்கே
 ஆளக்கின்ற கருவியெலாந் தேய்ந்திடக்கண் டாரோ
 லன்றியொரு வாரேனு மளவுகண்டா ரிலையே
 துளக்கமுறு சிற்றறிவா லொருவாறென் றுரைத்தேன்
 சொன்னவெளி யரையேனுந் துணிந்தனக்கப் படுமோ. (3)

உத்தரஞான சிதம்பர மான்மியம்.

கலித்துறை.

கொல்லா நெறியது கோடா நிலையது கோபமிலார்
சொல்லா லுவந்தது சுத்தசன் மார்க்கந் துணிந்ததுல
கெல்லா மளிப்ப திறந்தா லெழுப்புவ தேதமொன்றுஞ்
செல்லா வளத்தின துத்தர ஞான சிதம்பரமே. (1)

காணாத காட்சிகள் காட்டுவிக் கின்றது காலமெல்லாம்
விணை கழிப்பவர்க் கெய்தரி தானது வெஞ்சினத்தார்
கோணாத நெஞ்சிற் குலாவிநிற் கின்றது கூடிநின்ற
சேனாடர் வாழ்த்துவ துத்தர ஞான சிதம்பரமே. (2)

ஏகாந்த மாகி வெளியா யிருந்ததிங் கென்னெழுன்னே
மோகாந்த காரத்தின் மீட்டதென் னெஞ்ச முயங்கிரும்பின்
மாகாந்த மானது வல்வினை தீர்த்தெனை வாழ்வித்தென்றன்
தேகாந்த நீக்கிய துத்தர ஞான சிதம்பரமே. (3)

திருவடிக்கண்ணி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னிடையாள் காண் விளங்குமன்று ளாடுகின்ற
யென்னுடையா யுன்ற னிணையடிதா னோவாதா. (1)

வன்னமுதே யின்ப மலியமன்றி ளாடுகின்ற
யென்னமுதே யுன்ற னிணையடிதா னோவாதா. (2)

நண்ணியமெய் யன்பர் நயக்கமன்றி ளாடுகின்றாய்
புண்ணியனே யுன்றன் பொன்னடிதா னோவாதா. (3)

ஆன்பரின்பங் கொள்ளநட மம்பலத்தே யாடுகின்ற
யின்புறவா முன்ற னிணையடிதா னோவாதா. (4)

எள்ளலற வம்பலத்தே யின்பநட மாடுகின்றாய்
வள்ளலே யுன்றன் மலரடிதா னோவாதா. (5)

சைவ நிலைத்துத் தழைத்தோங்க வாடுகின்றாய்
தெய்வ மணியே திருவடிதா னோவாதா. (6)

எல்லாரு மின்புற் றிருக்கநட. மாடுகின்றாய்
வல்லாரின் வல்லாய் மலர்ப்பாத நோவாதா. (7)

அவமே கழிந்தின்ப மன்பர்கொள வாடுகின்றாய்
சிவமே நினது திருவடிதா னோவாதா. (8)

சற்குருமணிமலை.

மாற்றறி யாதசெ ழூப்பசும் பொன்னே
மாணிக்க மேசுடர் வண்ணக்கொ ழுந்தே
கூற்றறி யாதபெ ருந்தவ ருள்ளக்
கோயிலி ருந்தகு ணப்பெருங் குன்றே
வேற்றறி யாதசிற் றம்பலக் கணியே
விச்சையில் வல்லவர் மெச்சவி ருந்தே
சாற்றறி யாதவென் சாற்றுங்க ளித்தாய்
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. (1)

கற்கரை யும்படி கரைவிக்குங் கருத்தே
கண்மணி யேமணி கலந்தகண் னொளியே
சொற்கரை யின்றிய வொளியினுள் ளொளியே
துரியமுக் கடந்திட்ட பெரியசெம் பொருளே'

சிற்கரை திரையறு திருவருட் கடலே
தெள்ளமு தேகனி யேசெழும் பாகே
சர்க்கரை யேயது சார்ந்தசெந் தேனே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே.

(2)

பன்னெறிச் சமயங்கண் மதங்களென் றிடுமோர்
பவநெறி யி துவரை பரவியதிதனல்
சென்னெறி யறிந்தில ரிறந்திறந் துலகோர்
செறியிரு ளடைந்தன ராதலி னினிநீ
புன்னெறி தவிர்த்தொரு பொதுநெறி யெனும்வான்
புத்தமு தருள்கின்ற சுத்தசன் மார்க்கத்
தன்னெறி செலுத்துக வென்றவென் னரசே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே.

(3)

நண்ணிய மதநெறி பலபல வையே
நன்றற நின்றன சென்றன சிலவே
யண்ணிய வுலகின ரறிகிலர் நெடுநா
ளலேதரு கின்றன ரலேவற மகனே
புண்ணிய முறுதிரு வருணெறி யதுவே
பொதுநெறி யெனவறி வுறமுய லுதிநீ
தண்ணிய வமுதுணத் தநதன மென்றாய்
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே.

(4)

பவநெறி செலுமவர் கனவினு மறியாப்
பரம்பொரு ளாகியென் னுளம்பெறுமொளியே
நவநெறி கடந்தகோர் ஞானமெய்ச் சுகமே
நானரு ணிலைபெற நல்கிய நலமே
சிவநெறி யேசிவ நெறிகுரு நிலையே
சிவநிலை தனிலுறு மதுபவ நிறைவே

தவநெறி செலுமவர்க் கினியநற் றுணையே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே.

(5)

நெஞ்சோகிளத்தல்.

கலித்தாழிசை.

ஆடங்குநா ளில்லா தமர்ந்தானைக் காணவே
தொடங்குநா ணல்லதன்றோ—நெஞ்சே
தொடங்குநா ணல்ல தன்றோ.

(1)

வல்லவ ரெல்லாமும் வல்லானைக் காணற்கே
நல்லநா ளெண்ணிய நாள்—நெஞ்சே
நல்லநா ளெண்ணிய நாள்.

(2)

காலங் கடந்த கடவுளைக் காணற்குக்
காலங் கருதுவதேன்—நெஞ்சே
காலங் கருதுவ தேன்.

(3)

ஆலமமு தாக்கு மண்ணலைக் காணற்குக்
காலங் கருதுவதேன்—நெஞ்சே
காலங் கருதுவ தேன்.

(4)

தடையாது மில்லாத் தலைவனைக் காணற்கே
தடையாது மில்லைகண்டாய்—நெஞ்சே
தடையாது மில்லைகண் டாய்.

(5)

கையு ளமுதத்தை வாயுளமு தாக்கப்
பையுளுனக் கென்னையோ—நெஞ்சே
பையுளுனக் கென்னையோ.

(6)

என்னுயிர் நாதனை யான்கண் டனைதற்கே
உன்னுவ தென்னைகண்டாய்—நெஞ்சே
யுன்னுவ தென்னைகண் டாய்.

(7)

நான்பெற்ற செல்வத்தை நான்பற்றிக் கொள்ளற்கே
ஏன்பற்றுவா யென்பதார்—நெஞ்சே
யேன்பற்று வாயென்ப தார். (8)

தத்துவாதீதத் தலைவனைக் காணற்குத்
தத்துவ முன்னுவதேன்—நெஞ்சே
தத்துவ முன்னுவ தேன். (9)

ஒக்க வழதத்தை யுண்டோ மினிச்சற்றும்
விக்கல் வராதுகண்டாய்—நெஞ்சே
விக்கல் வராதுகண்டாய். (10)

தான்பெற்ற பேறு.

மனமெனுமோர் பேய்க்குரங்கு மடைபாயலே நீதான்
மற்றவர்போ லெனைநினைத்து மருட்டாதே கண்டாய்.
இனமுறவென் சொல்வழியே யிருத்தியெனிற் சுகமா
யிருந்திடுநீ யென்சொல்வழி யேற்றிலையா னாலோ
தினையளவுன் னதிகாரஞ் செல்வவொட்டே னுலகஞ்
சிரிக்கவுனை யடக்கிடுவேன் றிருவருளாற் கணத்தே
நனவினெனை யறியாயோ யாரெனவிங் கிருந்தாய்
ஞானசபைத் தலைவனுக்கு நல்லபிள்ளை நானே. (1)

பன்முகஞ்சேர் மனமெனுமோர் பரியாசப் பயலே
பதையாதே சிதையாதே பார்க்குமிட மெல்லாங்
கொன்முகங்கொண் டடிக்கடிபோய்க் குதியாதே யெனது
குறிப்பின்வழி நின்றிடுநின் குதிப்புநட வாது
என்முனமோர் புன்முனைமே விருந்தபனித் துளிநீ
யிம்மெனுமுன் னடக்கிடுவே னென்னையறி யாயோ
பின்முனை நினையேல்கான் சிற்சபையி னடிக்கும்
பெரியத்தனித் தலைவனுக்குப் பெரியபிள்ளை நானே. (2)

மயங்குபுத்தி யெனுமுலக வழக்காளிப் பயலே

வழிதுறையீ தென்றறியாய் வகைசிறிது மறியாய்
உயங்கிவிசா ரித்திடவே யோடுகின்ற யுணரு

முளவறியாய் வீணுழைப்பிங் குழைப்பதிலென்பயலே
வயங்குமன மடங்கியவா றடங்குகநீ யலையேல்

மடித்திடுவேன் கணத்திலுனை வாய்மையிது கண்டாய்
இயங்கவென்னை யறியாயோ யாரெனவெண் ணினையோ
வெல்லாஞ்செய் வல்லவருக் கினியபிள்ளை நானே. (3)

கலையறியாச் சித்தமெனுங் கனமோசப் பயலே

காலறியாய் தலையறியாய் காண்பனகண் டறியாய்
நிலையறியா யொன்றையொன்று நிச்சயித்திவ் வுலகை
நெறிமயங்க மயக்குகின்றாய் நீயோவிங் குறுவாய்

அலையறியாக் கடல்போலே யசைவறநின் றிடுநீ
யசைவாயே லரைக்கணத்தே யடக்கிடுவே னுனைத்தான்
அலையறிவா யென்றனைநீ யறியாயோ நானு
ஞண்டவன்றன் றுண்டவங்கண் டமர்ந்தபிள்ளை கானே.

அகங்கார மெனும்பொல்லா வடவாதிப் பயலே

யடுக்கடுக்கா யெடுக்கின்ற யடுத்துமுடுக் கின்றாய்
செகங்காணத் தலேகாலுந் தெரியாம லலைந்து

திரிகின்றாய் நின்செபந்தான் சிறிதுநட வாது
இகங்காண வடங்குகநீ யடங்காயேற் கணத்தே
யிருந்தவிடம் தெரியாதே யெரிந்திடச்செய் திடுவேன்
சுகங்காண வென்றனைநீ யறியாயோ நானு
சுத்தசிவ சன்மார்க்கம் பெற்றபிள்ளை கானே. (5)

மான்னெனுமோர் சகசாலச் சிறுக்கியிது கேளுன்

வஞ்சகக்கூத் தெல்லாமோர் மூட்டையெனக் கட்டி

சுனமுற நின்றலேமே லேற்றெடுத்துக் கொண்டுன்

னேவல்புரி பெண்களோடே யிவ்விடம்விட் டேகிக்
கானடைந்து கருத்தடங்கிப் பிழைத்திடிகீ யிலேயேவ்

கணத்திலுனை மாய்ப்பேனுன் கணத்தினொடுங் கண்டாய்
ஏனெனேநீ யறியாயோ சிற்சபையி னடஞ்செ

யிறைவனருட் பெருஞ்சோதிக் கினியுள்ளை நானே.()

மாயையெனும் படுதிருட்டுச் சிறுக்கியிது கேளுன்

மாயையெலாஞ் சமைசுமையா வரிந்துகட்டிக் கொண்டுன்
சாயையெனும் பெண்ணினத்தார் தலேமேலு முனது

தலேமேலுஞ் சுமந்துகொண்டோர் சந்துவழி பார்த்தே
பேயெனக்காட் டிடையோடிப் பிழைத்திடிகீ யிலேயேவ்

பேசுமுன்னே மாய்த்திடிலேவன் பின்னுமுன்னு மாரோன்
ஆயெனேநீ யறியாயோ வெல்லாஞ்செய் வல்லா

ரருளமுதுண் டருணிலேமே லமர்ந்திள்ளை நானே.(7)

கன்மமெனும் பெருஞ்சிலுகுக் கடுங்கலகப் பயலே

கங்குகரை காணாத் கடல்போலே வினைகள்
ன்மையொடு தீமையெனப் பலவிகற்பங் காட்டி

நடத்தினேநின் னடத்தையெல்லாஞ் சிறிதுநடவாது
என்முனிருந் தனையெனினீ யழிந்திடுவா யதனா

லிக்கணத்தே நின்னினைத்தோ டேருகநீ யிலேயேவ்
இன்மையுற மாய்த்திடிலே நென்னையறி யாயோ

வெல்லாஞ்செய் வல்லவருக் கினியபிள்ளைநானே. (8)

எத்துணையுங் காட்டாத வாணவமென் றிடுமோ

ரிருட்டறைக்கோ ரதிகாரக் குருட்டுமுடப் பயலே
இத்தனைநான் பிடித்ததுனைக் கண்டுதூத் திடவே

யின்னுமரைக் கணந்தரியே னிக்கணத்தே நினது

பொத்தியசுற் றத்துடனே போய்விடுதி யிலையேல்
 பூரணமெய் யருளொளியாற்பொன்றுவிப்பே னினையே
 சத்தியுஞ்சொன் னேனெனையீ யறியாயோ ஞான
 சபைத்தலைவன் றருதலைமைத் தனிப்பிள்ளை நானே. (9)

பேசுதிரோ தாயியெனும் பெண்மடவா யிதுகேள்
 பின்முனறி யாதெனையீ யென்முன்மறைக் காதே
 வேசறமா மலவிரவு முழுதும்விடிந் ததுகாண்
 விசுமருட் பெருஞ்சோதி விளங்குகின்ற தறிநீ
 ஏசுறுவின் செயலனைத்து மென்னளவி னடவா
 திதையறிந்து விரைந்தெனைவிட் டேடுகுவிக் கணத்தே
 மாசறுமென் சரிதமொன்றுந் தெரிந்திலையோ வெல்லாம்
 வல்லவொரு சித்தருக்கே நல்லபிள்ளை நானே. (10)

தூக்கமெனுங் கடைப்பயலே சோம்பேறி யிதுகேள்
 துணிந்துனது சுற்றமொடு சொல்லுமரைக் கணத்தே
 தாக்குபெரும் காட்டகத்தே யேகுநீ யிருந்தால்
 தப்பாதுன் றலைபோகுஞ் சத்தியமீ தறிவாய்
 ஏக்கமெலாந் தவிர்த்துவிட்டே னைக்கமெலாம் பெற்றே
 னின்பமுறுகின்றேன் யென்னையடை யாதே
 போக்கில்விரைந் தோடுகநீ பொற்சபைசிற் சபைவாழ்
 பூரணர்க்கிங் கன்பான பொருளனென வறிந்தே. (11)

புயமெனுமோர் கொடும்பாவிப் பயலேநீ யிதுகேள்
 பற்றறவென் றனைவிடுத்துப்பனிக்கடல்வீழ்க் கொளிப்பாய்
 தயவினுரைத் தேனின்னு மிருத்தியெனி லுன்றன்
 றலைதனக்குத் தீம்புவருந் தலைமட்டோ னினது
 செயலறுமுள் ளுடம்பீழியுஞ் சுற்றமெலா மிறக்குந்
 தீர்த்தினி யிலையென்றே திருவார்த்தை பிறக்கும்

ஆயலிடைநீர்த்தோடுகநீ யென்னையறியாயோ
வம்பலத்தென் னப்பனரு ணம்புபிள்ளை நானே. ()

கோபமெனும் புலைப்பயலே காமவலைப் பயலே
கொடுமோகக் கடைப்பயலே குறும்புமதப் பயலே
தாபவுலோ பப்பயலே மாற்சரியப் பயலே
தயவுடனிக் கிசைக்கின்றேன் றுழ்த்திருக்கா தீர்காண்
தீபமெலாங் கடந்திருள்சேர் நிலஞ்சாரப்போவீர்
சிறிதுபொழு திருந்தாலுந் திண்ணமிடகே யழிவீர்
சாபமுற முன்னமறிந் தோடுமினோ வென்னைத்
தானறியீர் தனித்தலைவன் றலைப்பிள்ளை நானே. ()

பசியெனுமோர் பெரும்பாவிப் பயலேதுன் பெனுமோர்
படுபாவிப் பயலேயா பத்தெனும்பொய்ப் பயலே
வசியவத்தைக் கடைப்பயலே தடைப்பயலே யிடராம்
வன்பயலே நீவிரெலா மென்புடைநில் லாதீர்
நசியவுமக் குளமுளதோ விக்கணத்தே நீவீர்
நடந்துவிரைந் தோடுமினோ நாடறியா'வனத்தே
கசியுமனத்தெனையறியீர் சிற்சபையில விளங்குந்
கடவுள்மகிழ்ந் தளித்ததனிக் கதிர்ப்பிள்ளை நானே. ()

மரணமெனும் பெருந்திருட்டு மாபாவிப் பயலே
வையகமும் வானகமு மற்றகமுந் கடந்தே
பரணமுறு பேரிருட்டுப் பெருநிலமுந் தாண்டிப்
பசையறநீ யொழிந்திடுக விற்கிருந்தா யெனிலோ
இரணமுற வுனைமுழுது மடித்திடுவே னிதுநா
னென்னுடையா னருளானே யென்குருமே லானே
அரணுறுமென் றனைவிடுத்தே யோடுகநீ நானு
னருட்பெருஞ்சோதிப்பதியை யடைந்தபிள்ளை நானே.

உறுதி கூறல்.

சாதியிலே மதங்களிலே சமயநெறி களிலே

சாத்திரச்சந் தடிகளிலே கோத்திரச்சண் டையிலே

ஆதியிலே யபிமானித் தலைகின்ற வுலகீ

ரலைந்தலைந்து வீணேநீ ரழிதலழ கலவே

நீதியிலே சன்மார்க்க நிலைதனிலே ஞான

நிருத்தமிடுந் தனித்தலைவ ரொருத்தரவர் தாமே

வீதியிலே யருட்சோதி வினையாடல் புரிய

மேவுகின்ற தருணமிது கூவுகின்றே னுமையே. ()

காடுவெட்டி நிலந்திருத்திக் காட்டெருவும் போட்டுக்

கரும்பைவிட்டுக் கடுவிதைத்துக் களிக்கின்ற வுலகீர்

கூடுவிட்டுப் போயினபின் எதுபுரிவீ ரெங்கே

குடியிருப்பீ ரையோநீர் குறித்தறியீ ரிங்கே

பாடுபட்டீர் பயனறியீர் பாழ்க்கிறைத்துக் கழித்தீர்

பட்டதெலாம் போதுமிது பரமர்வரு தருணம்

ஈடுகட்டி வருவீரே லின்பமிகப் பெறுவீ

ரெண்மையுரைத் தேனலநா னுண்மையுரைத் தேனே.

ஆற்றுவெள்ளம் வருவதன்முன் னனைபோட வறியீ

ரகங்காரப் பேய்ப்பிடித்தீ ராடுதற்கே யறிவீர்

கூற்றுவருங் காலதனுக் கெதுபுரிவீ ரையோ

கூற்றதைத்த சேவடியைப் போற்றவிரும் பீரே

வேற்றரைத்து வினைபெருக்கி மெலிகின்ற வுலகீர்

வீணுலகக் கொடுவழக்கை விட்டுவிட்டு வம்மின்

சாற்றுவக்க வெனதுதனித் தந்தைவரு கின்ற

தருணமிது சத்தியஞ்சிற் சத்தியைச்சார் வதற்கே. ()

வையகத்தீர் வானகத்தீர் மற்றகத்தீர் னுமது

வாழ்கையெலாம் வாழ்கையென மதித்துமயங் காதிர்
மையகத்தே யுறுமரண வாதனையைத் தவிர்த்த

வாழ்க்கையதே வாழ்க்கையென மதித்ததனைப் பெற
மெய்யகத்தே விரும்பியிங்கே வந்திடுமி னெனது [வே

மெய்ப்பொருளார் தனித்தந்தை யித்தருணர் தனிலே
செய்யகத்தே வளர்ஞான சித்திபுரந் தனிலே

சித்தாடல் புரிகின்றார் துண்ணமிது தானே.

இரங்கல்.

புலைத்தொழிலே புரிகின்றீர் புண்ணியத்தைக்

கருங்கடலிற் போக விட்டார்

கொலைத்தொழிலிற் கொடியீர்நீர் செத்தாரைச்

சுடுகின்ற கொடுமை நோக்கிக்

கலைத்தொழிலிற் பெரியருளங் கலங்கினரக்

கலக்கமெலாங் கடவு ணீர்க்கித்

தலைத்தொழில்செய் சன்மார்க்கந் தலையெடுக்கப்

புரிசுவதித் தருணந் தானே

வைத்தியநாதர் பதிகம்.

ஒண்கமடவாரின்பமே பிரமபதம்வர்களுந்தியே வைகுந்தமே

லோங்குதனமேகையவர்குமுதவாயினிதழமுறலே யமுதமவந்தம்
பாகனையமொழியே கல்வேதவாக்கியமவர்கன்பார்வையே கருணை

[நோக்கம்

பாங்கினவரோடு விளையாடவருசகமதே பரமசுகமாகுமிந்த

ஊகமறியாமலே தேகமிகவாடினீருறுசுவைப்பழ மெறிந்தே

யுற்றவெறுவாய்மெல்லும் வீணர்நீரென்றால்லோரைநித்திப்

[பரவந்தம்

வர்கைவாய் மதமறமருந்தருன்கதவசிகாமணியிலக காதவன்னல்

மகிழவருவேளுரிலன்பர்பவரோகமறவளர் வைத்தியநாதனே (1)

உண்டதே யுணவுதான் கண்டதே காட்சியிதையுற்றறியமாட்டார்களா
யுயிருண்டு பாவபுண்ணியமுண்டு வினைகளுண்டுறுபிறவியுண்டு

[துன்பத்

தொண்டதே செயுநரகவாதை யுண்டின்பமுறு சொர்க்கமுண்டிவையு
[மன்றித்

தொழுகடவுளுண்டு கதியுண்டென்று சிலர்சொலுந் தூர்ப்புத்தி
[யாலுலகிலே

கொண்டதேசாதகம் வெறுத்துமடமாதர்தங் கொங்கையும் வெறுத்

[தீர்கையில்

கொண்டதீங்கனியை விட்டந்தரத் தொருபழங்கொள்ளுவீரென்
[பார்த

வண்டர்வாயற வொருமருந்தருள்கதவசிகாமணியுலக நாதவள்ளல்

மகிழவருவேளுரிலன்பர்பவ ரோகமறவளர் வைத்தியநாதனே. (2)

கல்லையுமுருக்கலாம் நாருரித்திடலாம் கனிந்தகனியாச் செய்யலாம்

கடுவிடமு முண்ணலா மமுதாக்கலாங் கொடுங்கரடி புலிசிங்க
[முதலா

வெல்லுமிருகங்களையும் வசமாக்கலாமன்றி வித்தையுங்கற்பிக்கலாம்

மிக்கவாழைத்தண்டை விறகாக்கலாமணிலேமேவு தேர்வடமாங்
[கலா

மில்லையொருதெய்வம் வேறில்லை யெம்பாலின்ப மீகின்ற பெண்க
[ளவரே

யெங்கன்குலதெய்வமெனு மூடரைத்தேற்றவெனி லெத்துணையு
[மரிதரிதுகாண்

வல்லையவருணர்வுறமருந்தருள்கதவசிகாமணியுலகநாத வள்ளல்

மகிழவருவேளுரிலன்பர்பவரோகமறவளர் வைத்தியநாதனே (3)

படியளவுசாம்பலைப்பூசியேசைவம் பழுத்த பழமோ பூசுணைப்

பழமோவெனக்கருங்கல் போலுமசையாது பாழாகுகின்றூர்க
[ளோர்

பிடியளவு சாதமுங்கொள்ளார்களல்ல தொருபெண்ணை யெனினுங்
[கொள்கிலார்

பேய்கொண்டதோவன்றி நோய்கொண்டதோ பெரும்பித்தேற்ற
[தோவறிகிலேன்

செடியளவு மூத்தவாய்ப் பல்லமூக்கெல்லாந் தெரிந்திடக் காட்டி

[கைதான்]

செய்துவளையாப் பெருஞ் செம்மரத்துண்டுபோற் செம்மாப்பாவர்

[வாய்மதம்]

மடியளவதா வொருமருந்தருள்க தவசிகாமணி யுலகநாத வன்னல்

மகிழ்வருவேளுரிலன்பர் பவரோகமறவளர் வைத்தியநாதனை (4)

ஸ்ரீராமநாமத் திருப்பதிகம்.

திருமகளெம் பெருமாட்டி மகிழ்ந வண்ணச்

செழுங்கனியே கொழுமயாகே தேனே நெய்வத

தருமகனைக் காத்தருளக் காதலே வென்றிக்

ததுவெடுத்த வொரு முகமே தருமம் பேரே

இருமையுமென் னுளத்தமர்ந்த ராம நாமத்

தென்னரசே பென்னமுதே பென்றா பேரின்

மருமலர்ப்பொன் னடிவழுந்துந் சிறியே நகரே

மனந்தளர்ந்தே னறிநதுமருள் வழங்கி லாபே. (1)

கலைக்கடலே கருணைநெடுங் கடலே வ காணங்

கடந்ததடங் கடலேயென் கருத்தே ஞான

மலைக்கணெழுஞ் சுடரேவான்குடரே பண்பர்

மனத்தொடரிருஞ் சுயஞ்சுடலே மணியே வாரேனார்

தலைக்கணுறு மகுடசிகா மணியே வாய்மைத்

தசரதன்றன் குலமணியே தநியே னுள்ள

நிலைக்கணுறுஞ் சீராம வள்ளலே பென்

னிலையறிந்தும் அருளவின் னுநினைந்தி லாபே. (2)

மண்ணாளா நின்றவர்தம் வாழ்வு வேண்டேன்

மற்றவர்போற் பற்றடைந்து மாள வேண்டேன்

விண்ணாளா நின்றவொரு மேன்மை வேண்டேன்

வித்தகநின் திருவருளே வேண்டி நின்றேன்

புண்ணுளா நின்றமன முடையேன் செய்த

பொய்யனைத்துந் திருவுளத்தே பொறுப்பா யன்றிக்
கண்ணுளா சுடர்க்கமலக் கண்ணு வென்னைக்

கைவிடிலென் செய்வேனே கடைய னேனே. (3)

தெவ்வினையா ரரக்கர்குலஞ் செற்ற வெற்றிச்

சிங்கமே யெங்கள் குலதெய்வ மேயோ

வெவ்வினைதீர்த் தருள்கின்ற ராம நாம

வியன்சுடரே மிவ்வுலக விடபக் காட்டில்

இவ்வினையே னகப்பட்டேன் புலனங் கள்வர்க்

கிலக்கானேன் றுணையொன்று மில்லே னந்தோ

செய்வினை யொன்றறியே னிங்கென்னை யெந்தாய்

திருவுளத்திற் சேர்த்திலையேற் செய்வ தென்னே. (4)

வான்வண்ணக் கருமுகிலே மழையே நீல

மணிவண்ணக் கொழுஞ்சுடரே மருந்தே வானத்

தேன்வண்ணச் செழுஞ்சுவையே ராம நாமத்

தெய்வமே நிற்புகழைத் தெளிந்தே யோதா

ஊன்வண்ணப் புலவாயா ரிடத்தே சென்றங்

குழைக்கின்றேன் செய்வகையொன் றுணரேனந்தோ

கான்வண்ணக் குடும்பத்திற் கிலக்கா வென்னைக்

காட்டினையே யென்னேநின் கருணை யீதோ. (5)

பொன்னுடையார் வாயினிற்போய் வினை காலம்

போக்குகின்றே னிவ்வுலகப் புணர்ப்பை வேண்டி

என்னுடையாய் நின்னடியை மறந்தே னந்தோ

வென்செய்கே னென்செய்கே னேழை யேனான்

பின்னுடையேன் பிழையுடையே னல்லா லுன்றன்

பேரருளு முடையேனோ பிறந்தேன் வாளா

உன்னுடைய திருவுளத்தென் னினைதி யோவென்
னொருமுதல்வா சீராமா வுணர்கி லேனே. (6)

அறம்பழுக்குந் தருவேயென் குருவே யென்ற
னருயிருக் கொருதுணையே யரசே பூவை
நிறம்பழுக்க வழகொழுகும் வடிவக் குன்றே
நெடுங்கடலுக் கணையாரித்த நிலையே வெய்ய
மறம்பழுக்கு மிலங்கையிரா வண்ணைப் பண்டோர்
வாளியினுற் பணிகொண்ட மணியே வாய்மைத்
திறம்பழுக்குஞ் சீராம வள்ள லேனின்
றிருவருளே யன்றிமற்றோர் செயலி லேனே. (7)

கல்லாய வன்மனத்தார் தம்பாற் சென்றே
கண்கலக்கங் கொள்கின்றேன் கவலை வாழ்வை
எல்லாமுள் ளிருந்தறிந்தா யன்றோ சற்று
மிரங்கிலையெம் பெருமானே யென்னே யென்னே
பொல்லாத வெவ்வினையே னெனினு மென்னைப்
புண்ணியனே புரப்பதருட் புகழ்ச்சி யன்றோ
அல்லாரந்த துயர்க்கட னின்றெடுத் திடாயே
லாற்றேனான் பழிநின்பா லாக்கு லேனே. (8)

மையான நெஞ்சகத்தோர் வாயில் சார்ந்தே
மனந்தளர்ந்தேன் வருந்துகின்ற வருத்த மெல்லாம்
ஐயாவென் னுளத்தமர்ந்தாய் நீதான் சற்று
மறியாயோ வறியாயே லறிவா ரியாரோ
பொய்யான தன்மையினே னெனினு மென்னைப்
புறம்விடுத்த லழகேயோ பொருளா வெண்ணி
மெய்யாவென் றனையந்நா னாண்டா யிந்தான்
வெறுக்கனையே வெங்கேயான் மேவு லேனே. (9)

கூறுவதோர் குணமில்லாக் கொடிதாஞ் செல்வக்
 குருட்டறிவோ ரிடைப்படுமென் குறைக னெல்லாம்
 ஆறுவதோர் வழிகானே னந்தோ வந்தோ
 வவலமெனுங் கருங்கடலி லழுந்து கின்றேன்
 ஏறுவதோர் வகையறியே னெந்தா யெந்தா
 யேற்றுகின்றோர் நின்னையன்றி யில்லே னென்னைச்
 சீறுவதோ விரங்குவதோ யாதோ வுன்றன்
 திருவுளத்தைக் தெரியேனே சிறிய னேனே. (10)

மெய்யருள் வியப்பு மாலை.

பல்லவி.

எனக்கு முனக்கு மிசைந்த பொருத்தமென்ன பொருத்தமோ
 இந்தப் பொருத்த மூலகில் பிறருக்கெய்தும் பொருத்தமோ.

சுடனாகும்.

என்ன தடலுமுயிரும் பொருளு நின்னதல்லவோ
 வெந்தாயிதினைப் பெறுகவென நான்ன்று சொல்லவோ
 சின்னவயதுவென்னை யாண்ட துறத்தை கினைக்குதே
 சிந்தைநினைக்கக்கண்ணீர் பெருக்கியுடம் பைநனைக்குதே (எனக்கு)

அப்பாநினை யன்றி யெங்குமனைப் பாரில்லையே
 யந்தோநினையன்றி யெங்கு மருள்வாரில்லையே
 எப்பா லவர்க்கு நின்னையன்றி யிறைமையில்லையே
 யெனக்கு நின்மேலன்றி யுலகிவிச்சையில்லையே. (எனக்கு)

அரசேயுன்னையனைக்க வெனக்குள்ளாசை பொங்குதே
 யனைப்போமென்னு முண்மை யாவென்னுவிதக்குதே
 விரை சேர் பாதம் பிடிக்க வென்கை விரைந்து நீளுதே
 மேவிப் பிடித்துக் கொள்ளுந் தோறுமுவகையாளுதே. (எனக்கு)

ஆனந்தக் களிப்பு.

பல்லவி.

ஞானமருந்தும் மருந்து - சுகம்

நல்கிய சிற்சபா நாத மருந்து.

காணங்கி.

அருட்பெருஞ்சோதி மருந்து - என்னை

யைந்தொழில் செய்தற் காரித்தமருந்து

பொருட்பெரும் போகமருந்து - என்னைப்

புறத்து மகத்தும் புணர்ந்தமருந்து.

(ஞான)

காணது காட்டுமருந்து - என்றன்

கையிற்பொற் கங்கணங் கட்டுமருந்து

ஆணாகிப் பெண்ணு மருந்து - அது

வாகிமணிரிமன்றி லாடுமருந்து.

(ஞான)

அன்பர்க்கெளிய மருந்து - மற்றை

ஐவர்க்குங் காண்டற் கரியமருந்து

என்பற்றிலோங்கு மருந்து - என்னை

இன்பநிலையி லிருத்து மருந்து.

(ஞான)

என்குருவான மருந்து - என்றும்

என்றெய்வமாகி யிருக்கு மருந்து

என்னனை யென்னுமருந்து - என்றும்

என்றந்தையாகிய விற்ப மருந்து.

(ஞான)

என்பெருவாழ்வா மருந்து - என்றும்

என்செல்வமாகி யிருக்கு மருந்து

என்னுயிர்ப்பா மருந்து - எனக்

கெட்டெட்டு சித்தியு மீந்த மருந்து.

(ஞான)

உள்ளத்தினுள்ளா மருந்து - என்ற
 னுயிருக்கனாதி யுறவா மருந்து
 தெள்ளத்தெளிக்கு மருந்து - என்னை
 சிவமாக்கிக் கொண்ட சிவாய மருந்து. (ஞான)

கற்பூரச்சோதி மருந்து - பசுங்
 கற்பூர நன்மணங் காட்டுமருந்து
 பொற்பூவினோங்கு மருந்து - என்றற்
 போதந்தவிர்த்த சிற் போதமருந்து. (ஞான)

மலையிலக்கான மருந்து - என்றன்
 மறப்பைத்தவிர்த்த மெய்வாழ்க்கை மருந்து
 கலைநலங்காட்டு மருந்து - எங்குங்
 கண்ணுக்காகானுங் கனத்த மருந்து. (ஞான)

தன்னையளித்த மருந்து - என்றுஞ்
 சாகாதநல்வரந் தந்த மருந்து
 பொன்னடியீந்த மருந்து - அருட்
 போனகந்தந்த புனித மருந்து. (ஞான)

சுட்டப்படாத மருந்து - என்றன்
 றூக்கமுஞ் சோர்வுந் தொலைத்த மருந்து
 எட்டுதற்கொண்ணு மருந்து - நான்
 எட்டிப்பிடிக்க விசைந்த மருந்து. (ஞான)

மலமைந்து நீக்குமருந்து - புவி
 வானண்டமெல்லாம் வளர்க்கு மருந்து
 நலமிக்கருளு மருந்து - தானே
 நானாகித்தானானும் நாட்டிம் மருந்து. (ஞான)

கீ ர் த் த னை க ள்.

ப ல் ல வ்.

இதுநல்ல தருணம்—அருள்செய்ய

இதுநல்ல தருணம்

உனது பல்லவி.

பொதுநல்லநடம் வல்ல புண்ணியரே கேளும்

பொய்யேதுஞ் சொல்கிலேன் மெய்யே புகல்கின்றேன். (இ)

சாணங்கம்.

மதித்தசமய வழக்கெல்லா

மாய்த்தது

வருணச்சிரம்மெனு மயக்கமுஞ்

சாய்த்தது

கொதித்தலோகாசாரக் குதிப்பெல்லா

மொழிந்தது

கொலையுங்களவு மற்றைப்புலையு மழிந்தது. (இது)

குறித்தவேதாகமக் கூச்சலு

மடங்கிற்று

கொதித்தமன முருட்டுக்குரங்கு

முடங்கிற்று

வெறித்தவெவ் வினைகளும் வெந்து

குலைந்தது

விந்தைசெய்கொடு மாயைச்சந்தையுங் கலைந்தது. (இது)

கோபமுங் காமமுங் குழிகெட்டுப்

போயிற்று

கொடியவோ ராங்காரம் பொடிபொடி

யாயிற்று

தாபமுஞ் சோபமுஞ் தான்றானே

சென்றது

தத்துவமெல்லா மென்றன்வச நின்றது. (இது)

கரையாவெனது மனக்கல்லுங்

கரைந்தது

கலந்துகொளற் கென்கருத்தும்

விரைந்தது

புரையாநிலையி லென்புந்தியுந்

தங்கிற்று

பொய்ப்படாக்காதல் ததும்பிமேற் பொங்கிற்று. (இது)

பல்லவி.

என்னபுண்ணியஞ் செய்தேனோ—அம்மா நான்
என்னபுண்ணியஞ் செய்தேனோ

அனுபல்லவி.

மன்னர்நாதரம் பலவர்வந்தார் வந்தாரென்று திருச்
சின்னநாத மென்னிரண்டு செவிகளினுட் சொல்கின்றதே.
(என்ன)

சுரணங்கா.

பொருணன்முகனுமா லுந் தெருணன் மறையுநானும்
போற்றுஞ்சிற்றம்பலத்தே யேற்றுமணிவிளக்காய்
அருணாடகம்புரியுங்கருணாநிதியருன்னை
யாளவந்தார் வந்தாரென் றெக்காளநாதஞ் சொல்கின்றதே.
(என்ன)

பாடியநல்லோர்தமக்கேநாடியதெல்லாமளிப்பார்
பத்திவலையுட்படுவார் சத்தியர்நித்தியர்மன்றில்
ஆடிய பொற்பாதர்வேதந் தேடிய சிற்போதருன்னை
அணையவந்தார்வந்தாரென்றே யிணையில்நாதஞ் சொல்கி
ன்றதே. (என்ன)

எந்தரமுட்கொண்டனான சுந்தரரென்மணவாள
ரெல்லாஞ்செய்வல்லசித்தர் நல்லோருளத்தமர்ந்தார்
மந்திரமாமன்றிலின்பந் தந்த நடராசருன்னை
மருவவந்தார்வந்தாரென்று தெருவில் நாதஞ் சொல்கி
ன்றதே. (என்ன)

ஓதியெந்தவிதத்தாலும் வேதியனுந்தேர்வரியா
ரோங்காரபஞ்சகத்தே பாங்காக நடிக்கின்றார்

ஆதியந்தங்காண்பரிய சோதிகயஞ்சோதியுன்னே
டாடவந்தார் வந்தாரென்றே நாடிநாதஞ் சொல்கின்றதே.
(என்ன)

அற்புதப்பேரழகானர் சொற்பதங்கடந்துநின்ற
ரன்பரெலாந்தொழமன்றி லின்பாடம்புரிகின்றோர்
சிற்பரெல்லாமும் வல்ல தற்பார் விரைந்திங் குன்னைச்
சேரவந்தார்வந்தாரென் றோங்காரநாதஞ்சொல்கின்றதே.
(என்ன)

ஆரணர் நாரெணரெல்லாம் பூரணரென்றேத்துநின்ற
வையர்திருவம்பலவர் மெய்யரெல்லாம் வல்லசித்தர்
காரணமுங் காரியமுந்தாரைநீ யாகவுன்னைக்
காணவந்தார் வந்தாரென்றே வேணுநாதஞ் சொல்கின்ற
தே. (என்ன)

பாகார்மொழியாள்சிவ மாகாம வல்லீநாளும்
பார்த்தாட மணிமன்றில் கூத்தாடுகின்ற நித்தர்
வாகாவுனக்கேயென்றுஞ் சாகாவரங்கொடுக்க
வலியவந்தார்வந்தாரென்றே வலியநாதஞ்சொல்கின்றதே.
(என்ன)

பல்லி.

வருவாரழைத்துவாடி -யட லூர்வடதிசைக்கே
வந்தாற்பெறலாம நலலவாரமே.

அனுபல்லி.

திருவார் பொன்னம்பலத்தே செழிக்குங்குஞ்சிதபாதர்
சிவசிதம்பரபோதர் தெய்வச்சபாநாதர். (வரு)

ச ர ண ங் க ள்.

சிந்தைகளிக்கக்கண்டு சிவானந்த மதுவுண்டு
தெளிந்தோரெல்லாரூந் தொண்டுசெய்யப்பவரி கொண்டு

இந்தவெளியில் நடமிடத்துணிந்தீரே யங்கே
யிதைவிடப்பெருவெளியிருக்குதென்றா லிங்கே. (வரு)

இமிக்கிலாமலிருக்கவிடமுண்டு நடஞ் செய்ய
விங்கம்பலமொன்றங்கே யெட்டம்பலமுண் டைய
ஓமிக்கிலிருப்பதென்னவுளவுகண்டுகொள்வீ ரென்னு
லுண்மையிதுவஞ்சமல்லவும் மேலாணையென்று சொன்
[னல். (வரு)]

மெல்லியல் சிவகாமவல்லியுடன் களித்து
விளையாடவுமெங்கள் விளையோடவு மொளித்து
எல்லையிலின்பந்தரவும் நல்லசமயந்தா னீது
இங்குமங்கு நடமாடியிருக்கலாமென்ற போது (வரு)

பல்லவி.

இவர்க்குமெனக்கும் பெருவழக்கிருக்கின்றது
என்றும் தீராவழக்குக் காணடி.

அனுபல்லவி.

எவர்க்கும்பெரியவர் பொன்னம்பலத்தே நடம்
இட்டாரெனக்குமாலே யிட்டரிதோவந்தார். (இவர்)

ச ர ண ங் க ள்.

அன்றிதோவருகின்றேனென்றுபோனவ ரங்கே
யார்செய்ததடையாலோ விருந்தா ரென்கையிற் சங்கே
இன்றுதங்கையிற்கொண்டேவந்து நிற்கின்ற ரிங்கே.
யிந்தக்கதவை முடிஇவர்போவதினி யெங்கே. (இவர்)

அவரவருலகத்தே யறிந்தவர் தூற்றப் பட்டே
என்றுபோனவரின்று வந்துநிற்கின்றார் கெட்டேன்

திருவருட்பாத்திரட்டு

௩௧௭

இவர் சூதையறியாதே முன்னம்மாந்தா	விட்டே
னிந்தக்கதவைமுடி இனியெங்கும் போக	வொட்டேன்.
	(இவர்).
சின்னவ யதிலென்னைச் சேர்ந்தார் புன்னகை	யோடு
சென்றார் தயவாஸீன்று வந்தாரிவற்கா	நீடு
என்னைவிட்டினி யிவரெப்படி போவா	ரோடு
இந்தக்கதவைமுடி இரட்டைத்தாட் கோலைப்	போடு.
	(இவர்).

பல்லவி.

ஆடிய பாத மன்றாடிய பாதம்
ஆடிய பாதம் நின்றாடிய பாதம்.

சுரணங்கள்.

பாடிய வேதங்கள் தேடிய பாதம்
பத்திசெய்பதற்குத்தித்திக்கும் பாதம்
நாடிய மாதவர் நேடிய பாதம்
நாதாந்தநாட்டுக்கு நாயக பாதம். (ஆடி).

திராதவல்வினை திர்க்கின்றபாதம்
தெய்வங்களெல்லாம் தரிசிக்கும்பாதம்
வாராவரமாகி வந்தபொற் பாதம்
வஞ்சமனத்தில் வசியாதபாதம். (ஆடி).

நல்லவ ரெல்லாம் நயக்கின்றபாதம்
நாதமுடிவில் நடிக்கின்றபாதம்
வல்லவர் சொல்லெல்லாம் வல்லபொற்பாதம்
மந்திரயந்தரதந்திரபாதம். (ஆடி).

எண்ணியவாரே யெனக்கருள் பாத
பிறவா நிலையிருத்திய பாதம்

புண்ணியர் கையுட்பொருளாகும் பாதம்
பொய்யருளத்திற் பொருந்தாத பாதம். (ஆடி)

ஆறந்தத்துள்ளுமமர்ந்த பொற் பாத
மாதிய னாதியு மாகிய பாதம்
மாறந்தமில்லாவென் வாழ்முதற் பாதம்
மண்முத லேந்தாய் வழங்கிய பாதம். (ஆடி)

அருட் பெருஞ்சோதிய தாகிய பாத
மம்மையு மப்பனு மாகிய பாதம்
பொருட்பெரும் டோகம் புணர்த்திய பாதம்
பொன் வண்ணமாகிய புண்ணிய பாதம். (ஆடி)

பல்லவி.

அபயம் அபயம் அபயம்

சுபணங்கி.

உபயமதா யென்னுறவாய்ச்சிதம்பா
சபையில நடஞ்செயுஞ்சாமி பாதத்திற்கே. (அபயம்)

எம்பலத்தாலெம்மை யேன்று கொளத்தில்லை
யம்பலத்தாமி மெம்மைபர் பாதத்திற்கே. (அபயம்)

குற்றஞ் செயினுங்குணமாகக் கொண்டுநம்
மற்றந்தவிர்க்கு மெம்மப்பர் பாதத்திற்கே. (அபயம்)

எண்ணிய வெண்ணுகளெல்லா முடிக்குநம்
புண்ணியனார்தெய்வப் பொன்னடிப் போதுக்கே. (அபயம்)

சித்தமுமுள்ளமுந்தித்தித்தினிக்கின்ற
புத்தமுதாகிய பொன்னடிப் போதுக்கே. (அபயம்)

பல்லவி.

ஆணிப் பொன்னம் பலத்தேகண்ட காட்சிகள்
அற்புதக்காட்சியடி—அம்மா—அற்புதக்காட்சியடி.

சுபணங்கா.

சோதிமலையொன்று தோன்றிற்றதிவொரு
வீதியுண்டாச்சுதடி—அம்மா
வீதியுண்டாச்சுதடி. (ஆணி)

வீதியிற் சென்றேனவ்விதி நடுவொரு
மேடையிருந்ததடி—அம்மா
மேடையிருந்ததடி. (ஆணி)

மேடைமேலேறினேன் மேடைமேலங்கொரு
கூடமிருந்ததடி—அம்மா
கூடமிருந்ததடி. (ஆணி)

கூடத்தை நாடவக் கூடமேலேழ்நிலை
மாடமிருந்ததடி—அம்மா
மாடமிருந்ததடி. (ஆணி)

எழ்நிலைக்குள்ளுமிருந்தவதிசயம்
என்னென்று சொல்வனடி—அம்மா
என்னென்று சொல்வனடி. (ஆணி)

ஜர்நிலைதன்னிலொயிர் முத்து வெண்மணி
சீர்நிலமாச்சுதடி—அம்மா
சீர்நிலமாச்சுதடி. (ஆணி)

பாரோர் நிலையிற் கருகீலஞ்செய்ய
பவனமதாச்சுதடி—அம்மா
பவனமதாச்சுதடி. (ஆணி)

மற்றோர் நிலையிற் மரகதப் பச்சைசெம்

மாணிக்க மாச்சுதடி—அம்மா

மாணிக்கமாச்சுதடி.

(ஆணி)

பின்னோர் நிலையிற் பெருமுத்துவச்சிரப்

பேர் மணி யாச்சுதடி—அம்மா

பேர் மணி யாச்சுதடி.

(ஆணி)

வேறோர் நிலையிற் மிகும்பவளத்திரள்

வெண்மணியாச்சுதடி—அம்மா

வெண்மணியாச்சுதடி.

(ஆணி)

புகலோர் நிலையிற் பொருந்தியபன்மணி

பொன்மணியாச்சுதடி—அம்மா

பொன்மணியாச்சுதடி.

(ஆணி)

பதியோர் நிலையிற் பகர்மணியெல்லாம்

படிகமதாச்சுதடி—அம்மா

படிகமதாச்சுதடி.

(ஆணி)

ஏழ்நிலைமே லேயிருந்ததோர்தம்ப

மிசைந்த பொற்றம்பம்மடி—அம்மா

மிசைந்தபொற்றம்பம்மடி

(ஆணி)

பொற்றம்பங் கண்டேறும் போதுநான்கண்ட

புதுமை யென் சொல்வனடி—அம்மா

புதுமை யென் சொல்வனடி.

(ஆணி)

நூறம்போதங்கே யெதிர்த்தவகைசொல

வெண்ணாவல்லவடி—அம்மா

வெண்ணாவல்லவடி.

(ஆணி)

ஆங்காங்கேசத்திக ளாயிரமாயிர
மாகவந்தார்களடி—ஆம்மா
ஆகவந்தார்களடி. (ஆணி.)

வந்துமயக்கமயங்காமல் நானருள்
வல்லபம்பெற்றேனடி—ஆம்மா
வல்லபம் பெற்றேனடி. (ஆணி.)

வல்லபத்தாலந்த மாதம்பத்தேறி
மணிமுடிகண்டேனடி—ஆம்மா
மணிமுடிகண்டேனடி. (ஆணி.)

மணிமுடிமேலோர் கொடுமுடிநின்றது
மற்றதுகண்டேனடி—ஆம்மா
மற்றதுகண்டேனடி. (ஆணி.)

கொடுமுடிமேலாயிரத்தெட்டுமாற்றுப்பொற்
கோயிலிருந்ததடி—ஆம்மா
கோயிலிருந்ததடி. (ஆணி.)

கோயிலைக்கண்டங்கே கோபுரவாயிலிற்
கூசாதுசென்றேனடி—ஆம்மா
கூசாது சென்றேனடி. (ஆணி.)

கோபுரவாயிலுட் சத்திகள்சத்தர்கள்
கோடிபல்கோடியடி—ஆம்மா
கோடிபல்கோடியடி. (ஆணி.)

ஆங்கவர்வண்ணம்வெள்வண்ணஞ்செவ்வண்ணமுன்
ஐவண்ணமாகுமடி—ஆம்மா
ஐவண்ணமாகுமடி. (ஆணி.)

அங்கவரெல்லாமிங் காரிவரென்னவு
மப்பாலே சென்றேனடி—அம்மா
அப்பாலேசென்றேனடி. (ஆணி.)

அப்பாலேசென்றேனங்கோர் திருவாயிலில்
ஐவரிருந்தாரடி—அம்மா
ஐவரிருந்தாரடி. (ஆணி.)

மற்றவரின்றவழிகாட்டமேலோர்
மணிவாயி லுற்றேனடி—அம்மா
மணிவாயி லுற்றேனடி. (ஆணி.)

எண்ணுமவ்வாயிலிற் பெண்ணோடாணக
இருவரிருந்தாரடி—அம்மா
இருவரிருந்தாரடி. (ஆணி.)

அங்கவர்காட்ட வணுக்கத்திருவாயில்
அன்போடுகண்டேனடி—அம்மா
அன்போடுகண்டேனடி. (ஆணி.)

அத்திருவாயிலி லானந்தவல்லியென்
னம்மையிருந்தாளடி—அம்மா
அம்மையிருந்தாளடி. (ஆணி.)

அம்மையைக்கண்டே னவளருள்கொண்டேன்
அமுதமுமுண்டேனடி—அம்மா
அமுதமுமுண்டேனடி. (ஆணி.)

தாங்குமவ ளருளாலேநடராஜர்
சந்நிதிகண்டேனடி—அம்மா
சந்நிதிகண்டேனடி. (ஆணி.)

சந்ரிதியிற்சென்றுநான் பெற்றபேறது
சாமியறிவாரடி—அம்மா
சாமியறிவாரடி.

(ஆணரி)

வானத்தின்மீது மயிலாடக்கண்டேன்
மயில்குயிலாச்சுதடி—அக்கச்சி
மயில்குயிலாச்சுதடி.

துள்ளலேவிட்டுத் தொடங்கினேன்மன்றும்
வள்ளலேக்கண்டேனடி—அக்கச்சி
வள்ளலேக்கண்டேனடி.

சாதிசமயச்சமுக்கை விட்டேனருட்
சோதியைக்கண்டேனடி—அக்கச்சி
சோதியைக்கண்டேனடி.

பொய்யையொழித்துப் புறப்பட்டேன்மன்றும்
ஐயரைக்கண்டேனடி—அக்கச்சி
ஐயரைக்கண்டேனடி.

நாமாவளி.

அம்பலத் தரசே யருமருந்தே
யானந்தத்தேனே யருளவிருந்தே. (1)

பொதுநடத் தரசே புண்ணியனே
புலவ ரெலாம்புகழ் கண்ணியனே. (2)

சிவசிவ சிவசிவ சின்மய தேஜா
சிவசுந்தர குஞ்சித நடராஜா. (3)

மலைதரு மகனே மடமயிலே
மதிமுக வழுதே யினங்கு லே. (4)

ஆனந்தக் கொடியே யினம்பிடியே
யற்புதத் தேனே மலைமானே. (5)

படன விவேக பரம்பர வேதா
நடன சபேச சிதம்பர நாதா.. (6)

அரிபிர மாதியர் தேடிய நாதா
அரகர சிவசிவ ஆடிய பாதா. (7)

அந்தண வங்கண வம்பர போகா
அம்பல நம்பர வம்பிகை பாகா. (8)

அம்பர விம்ப சிதம்பர நாதா
அஞ்சித ரஞ்சித குஞ்சித பாதா. (9)

கருணா நிதியே சபாபதியே
கதிமா நிதியே பசுபதியே. (10)

சகலகலாண்ட சராசரகாரண
சகுணசிவாண்ட பராபரபூரண.. (11)

சிதம்பிரகாசாபரம்பிரகாசா
சிதம்பரேசா சுயம்பிரகாசா. (12)

அருட்பிரகாசம் பரப்பிரகாசம்
அகப்பிரகாசம் சிவப்பிரகாசம். (13)

நடப்பிரகாசம் தவப்பிரகாசம்
நவப்பிரகாசம் சிவப்பிரகாசம் (14)

போகஞ் சுகபோகஞ் சிவபோகம் மதுநித்தியம்
ஏகஞ் சிவமேகஞ் சிவமேகம் மிதுசத்தியம். (15)

இக்கரை கடந்திடி லக்கரையே
இருப்பது சிதம்பர சர்க்கரையே. (16)

என்னுயி ருடம்பொடு சித்தமதே
இனிப்பது நடராசப் புத்தமுதே. (17)

ஐயர் திருச்சபை யாடகமே

ஆடுத லானந்த நாடகமே.

(18)

உத்தர ஞான சிதம்பரமே

சித்தி யெலாந்தரு மம்பரமே.

(19)

அம்பல வாசிவ மாதேவா

வம்பலவா விங்கு வாவாவா.

(20)

நடராச நெல்லார்க்கு நல்லவனே

நல்ல வெலாஞ்செய வல்லவனே.

(21)

ஆனந்த நாடகங் கண்டோமே பர

மானந்த போனகங் கொண்டோமே.

(22)

சங்கர சிவசிவ மாதேவா

எங்களை யாட்கொள வா வா வா.

(23)

அரகர சிவசிவ மாதேவா

அருளமு தந்தர வாவாவா.

(24)

கடன சிகாமணி நவமணியே

திடன கமாமணி சிவமணியே.

(25)

நடமிடு மம்பல நன்மணியே

புடமிடு செம்பல பொன்மணியே.

(26)

உவட்டாது சித்திக்கு முள்ளமுதே

தெவிட்டாது தித்திக்குந் தெள்ளமுதே.

(27)

நடராச வள்ளலை நாடுதலே

நந்தொழி லாம்வினை யாடுதலே.

(28)

அருட்பொது நடமிடு தாண்டவனே

யருட்பெருஞ் சோகியென் னுண்டவனே.

(29)

நடுநாடி யிடைநாடி நடமாடி நலமே

நடராஜ நடராஜ நடராஜ பலமே.

(30)

அஞ்சலஞ்ச லென்றுவந்தெ னெஞ்சமர்ந்த குழகனே
வஞ்சநஞ்ச முண்டகண்ட மன்றுள்ளின்ற வழகனே. (31)

தொண்டர்கண்டு கண்டுமொண்டு கொண்டுளுண்ட விற்பனே
அண்டரண்ட முண்டவிண்டு தொண்டுமண்டு மன்பனே. (32)

பாசநாச பாபநாச பாததேச வீசனே
வாசவாச தாசர்நேச வாசகாச பேசனே. (33)

அம்போ ருகபத அரகர கங்கர
சம்போ சிவசிவ சிவசிவ சங்கர. (34)

நடராச மாணிக்க மொன்றதுவே
நண்ணுத லாணிப்பொன் மன்றதுவே. (35)

நடராச பலமது நம்பலமே
நடமாடு வதுதிரு வம்பலமே. (36)

நான்சொன்ன பாடலுங் கேட்டாரே
ஞான சிதம்பர நாட்டாரே. (37)

பலத்திற்றன்னம் பலத்திற்பொன்னம் பலத்திற்றுன்னு நலத்தனே
பதத்திற்பன்னம் பரத்திற்றுன்னம் பரத்தின்மன்னுங் குலத்தனே. ()

நீயென்னப்ப நல்லவா நினக்குமின்னுஞ் சொல்லவா
தாயின்மிக்க நல்லவா சர்வசித்தி வல்லவா. (39)

சூதுமன்னு மிந்தையே சூடலென்ன விரந்தையே
கோதுவிண்ட சிந்தையே கோயில்கொண்ட தந்தையே. (40)

அன்புமுந்து சிந்தையே யம்பலங்கொள் விரந்தையே
இன்பமென்ப னெந்தையே யெந்தைதந்தை தந்தையே. (41)

ஞானசித்தி புரத்தனே நாதசத்தி பரத்தனே
வானமொத்த தரத்தனே வாதவித்தை வரத்தனே.

ஆதிநீதி வேதனே யாடனீடு பாதனே
வாதிஞான போதனே வாழ்கவாழ்க நாதனே. (43)

இனித்துயர் படமாட்டேன் விட்டேனே
யென்குருமே லாணை யிட்டேனே. (44)

இனிப்பாடு படமாட்டேன் விட்டேனே
யென்னப்பன்மே லாணை யிட்டேனே. (45)

சன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம்
சகமார்க்கந் துன்மார்க்கந் துன்மார்க்கம். (46)

நடராசர் பாட்டே நறும்பாட்டு
ஞாலத்தார் பாட்டெல்லாம் வெறும்பாட்டு. (47)

சிதம்பரப் பாட்டே திருப்பாட்டு
ஜீவர்கள் பாட்டெல்லாந் தெருப்பாட்டு. (48)

அம்பலப் பாட்டே யருட்பாட்டு
அல்லாத பாட்டெல்லா மருட்பாட்டு. (49)

நாதபரம் பரணேபர நாத சிதம்பரணே
நாததிகம் பரணேதச நாத சுதந்தரணே. (50)

ஞான நடத்தவனே பர ஞானி யிடத்தவனே
ஞான வரத்தவனே சிவ ஞான புரத்தவனே. (51)

ஞான சபாபதியே மறை நாடு சதாகதியே.
தின தயாபதியே பர தேவி யுமாபதியே. (52)

நீடிய வேதந் தேடிய பாதம்
நேடிய தேம் பாடிய பாதம்
ஆடிய போதந் கூடிய பாதம்
ஆடிய பாதம் ஆடிய பாதம். (53)

தருவளர் நிழலே நிழல்வளர் சுகமே
தடம்வளர் புனலே புனல்வளர் நலனே
திருவள ருருவே வருவளரு யிரே
திருநட மணியே திருநட மணியே. (54)

அம்பலத்தி லெங்கனைய ராடியநல் லாட்டம்

அன்பொடு துதித்தவருக் கானதுசொல் லாட்டம்
வம்புசொன்ன பேர்களுக்கு வந்ததுமல் லாட்டம்
வந்ததலை யாட்டமன்றி வந்ததுபல் லாட்டம். (70)

நாத்திகஞ்சொல் கின்றவர்தம் நாக்குமுடை நாக்கு
நாக்குருசி கொள்ளுவதும் நாரியபிண் ணுக்கு
சீர்த்திபெறு மம்பலவர் சீர்புகன்ற வாக்கு
செல்வாக்கு நல்வாக்கு தேவர்திரு வாக்கு. (71)

அருட்பெருஞ் சோதியைக் கண்டேனே
ஆனந்தத் தெள்ளமு துண்டேனே
இருட்பெரு மாயையை விண்டேனே
எல்லாஞ்செய் சித்தியைக் கொண்டேனே. (72)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குடும்பகோஷம்.

காப்பு.

பூவுலகும் பொன்னுலகும் புகழ்தவத்திற்
பெரியருளடி புனித மான
தேவுலகென் றமர்ந்தருளுஞ் சிவகளிற்றை
யைந்துகரத் தெய்வந் தன்னை
மூவுலகுந் துதியாறு முகத்தமுதை
யெங்குருவை முக்கட் கோவை
நாவுலகு நயப்பெய்த வழுத்தியெம
துறுவினையி னவைக டிர்ப்பாம். (1).

சீர்பாட்டிற் சிறந்தசிவ குருவேயிக்
குடும்பத்தின் றிறம்பா டற்கே

யோர்பாட்டிற் கொருகோழிப் பசும்பொன்வரு
 மானுலு முன்பே ரன்றிப்
 பார்பாட்டிற் சிறுதெய்வப் பேர்களைமுன்
 னிலைவைத்துப் பாடே னிந்த
 நேர்பாட்டிற் பிழைகுறியே வருட்செவிக்கேற்
 பித்தலரு னிலைமை யன்றோ. (2)

குருநரிசனப் படலம்.

ஒருநாளி லொருமகனோர் பதினாறான்
 டகவைநல முடையா னொற்றித்
 திருநாளி லெம்பெருமான் றியாகேசன்
 றிருபவனிச் சேவை செய்து
 மருநாள மலர்த்தடஞ்சூழ்ந் தெழில்பெறுமங்
 வாச்சிரம வனத்துட் போந்து
 கருநாளின் கரிசறுக்குங் குருநாத்
 னிருக்கையெதிர் கண்டான் மன்னோ. (3)

கண்டவனக் குருநாதன் கடைக்கணிக்கப்
 பெற்றதனாற் கடத்திற் சற்றீற
 திண்டகுதே றிடச்சிறிது தெளிநீர்போற்
 றெளிந்தறிவு சிறிது தோன்றத்
 தண்டமெனக் கீழ்விழுந்து வணங்கியெதிர்
 றின்றுகரந் தலைமேற் கூப்பிப்
 பண்டுறுமன் பொதிவிழிக ணீர்சொரிய
 வியந்துதுதி பண்ணு வானால் (4)

கருணைநெடுங் கடவென்கோ கல்லாளி
 னடியமாந்த கடவு னென்கோ
 வருணகிரிக் கருள்புரிந்த வாறுமுகக்
 குருவென்கோ வழுந் மென்கோ

மருணலிய வரும்பிறவி மருந்தென்கோ
வடியேன்கண் மணியென் கோமெய்த்
தெருணிறைந்த சிவகுருவே நின்றனையிண்
டெவ்வாறு சிந்திக் கேளே. (5)

என்றானேக் கருணையொடுஞ் சிவகுருவங்
கெதிர்தோக்கி யினையோ யுன்றன்
நன்றான சரிதமெது நவிலுதியென்
றுரைத்தருள ஞான யோகங்
குன்றாத குணக்குன்றே குறையாத
குளிர்மதியே குருவே பென்றும்
பொன்றாத நிலையருள்வோய் கேட்டருள்க
வெனவணங்கிப் புகள்வான் மாதோ. (6)

கற்றவர்கு ழித்தலத்துக் கைங்கடிகை
யெல்லேதனிற் கவின்சேர் சென்னை
யுற்றடியே னிருக்குமூர் சூத்திரார்தங்
குலத்தாசை யுடையா னென்னைப்
பெற்றவன்பேர் வினைச்சியெனைப் பெற்றவன்பே
ரெனக்குமுன்னே பிறந்தார் மற்றுஞ்
கற்றமிக வுடையேன்சஞ் சலனெனும்பே
ரென்பெயராச் சொல்வ ராலோ. (7)

குடிப்பேறிற் றாய்முலைப்பா லேழாண்டி
மட்டுமிகக் குடித்து நாக்ருத்
தடிப்பேறிற் றுதலினுற் படிப்பேறிற்
நிலையடியேன் றனக்குக் கல்விப்
பிடிப்பேறிச் சிறியேன்முன் பிறந்தவர்தம்
பெயரெழுதப் பெரிதுங் கற்று
நடிப்பேறி னாவர்முன் னொடிப்பேற
நின்றேனின் நாயி னேனே. (8)

பெருஞ்செல்வப் பெருக்கத்திற் பிறந்தேனான்
 பிள்ளையாப் பிறந்த நான்தொட்
 டிருஞ்செல்வத் திந்நாண்மட் டயல்வேறு
 குறைசிறிது மிலலை யெந்தா
 யருஞ்செல்வ மெனுங்கலளி யறிவில்லாக்
 குறையொன்றே யடைந்திட் டேனவ்
 வருஞ்செல்வத் தாசையுளேன் பேடிமண
 நாடிமனம் வருந்தல போன்றே.

(9)

இன்னவகை யுழல்கின்றே னித்தலத்திற்
 றிருநாளென் றிசைக்கக் கேட்டிங்
 கென்னனைய சிறுவர்களோ டெய்தினேன்
 றிருப்பவளி யினிது கண்டேன்
 பின்னரென துடனுற்றோர் பிரிந்தனர்நா
 யடியேன்முன் பிறப்பிற் செய்க
 தன்னனைய தவப்பயனாற் றேவேறின்
 றிருச்சமுகந் தரிசித் தேனே.

(10)

ஈதெனது சரிதமொரு தெய்விகத்தாற்
 களர்நிலத்தி னிளையே செந்நெற்
 பேதமற முளைத்ததுபோற் றேவேறின்
 றிருச்சமுகப் பெருமை யாலே
 மூதறிவு சிறிதென்னுண் முளைத்தது
 பவிராக முழுதுங் கலவித்
 காதுறு சிறியேனைக் காத்தருள
 வேண்டுமெனக் கழறி னானே.

(11)

ஆன்னவன்சொன் மொழிகேட்டுச் சிவகுருவன்
 கிளநிலா வருமப வுள்ளே
 புன்னகைகொண் டின்னகத்திற் புரிந்ததுநன்
 றாயினும்ப் போது நீயுன்

மன்னகருக் கேகியவண் டந்தைதாய்க்
 குரைத்தவர்சம் மதம்பெற் றீண்டித்
 தொன்னகருக் கெய்துதியென் றுரைத்தருளச்
 சஞ்சலன்கை தொழுது சொல்வான். (12)

வேர்ப்புலகின் புவப்புறுமென் றந்தைதாய்
 சம்மதத்தை வேண்டி மீண்டே
 யார்ப்புலவாச் சென்னேநக ரடைந்தேனேற்
 பெருங்குகையி லமர்ந்த செங்கட்
 போர்ப்புலியைப் பார்த்துவரப் போனகதை
 யாய்முடியும் பொருளா யென்னைச்
 சேர்ப்புடைய குருமணியே யென்செய்கே
 னறிவறியாச் சிறிய னேனே. (13)

கண்பாரென் றயர்ந்துபணிந் தழுதிருகண்
 ணீர்சொரியக் கலங்கி னானே
 நண்பார்மெய்க் குருநாத னோக்கியிவ
 ணிருந்திடநீ நயப்பா யப்பா
 பண்பாரிங் குறுமவர்தாம்பிச்சைச்சோ
 றுச்சியிலே பரிந்து வாங்கி
 யுண்பார்மற் றவ்வகைநீ யுண்ணுதியோ
 வுண்ணுதியே லுறைதி யென்றான். (14)

உச்சியிலே பிச்சையெடுத் துண்பதுவோ
 பெரிதெளியேற் கோவா தோடிக்
 கச்சியிலே பிச்சைகொண்டு காசியிலே
 நீராடிக் கடிது போகிக்
 கொச்சியிலே செபமுடித்துக் கொங்கணத்தி
 லேபுசித்துக் கொள்ளென் றாலும்
 மெச்சியுனே மிகமகிழ்ந்து செய்வேனென்
 றனையயா விட்டி டேலே. (15)

புல்லமுதே நல்லமுது புரைக்குழிலே
 புனைமாடம் புடைக்கும் பாதைக்
 கல்லணையே மெல்லணைநாட் கழிந்தபழங்
 கந்தையே கலையென் றுலு
 மல்லலுறே னரசேநின் சொல்லமுதுண்
 டருந்தவமா டத்தே வைகி
 யொல்லுமனோ திடவணைகொண் டருட்போர்வை
 போர்த்துநல முடுக்கின் மாதோ. (16)

எவ்வகைநின் நிருவுளப் பாக் கிருப்பதெளி
 யேனளவி லெந்தா யெந்தா
 யவ்வகைநின் றிடச்சிறிது மஞ்சேனென்
 றனைவிடே லாள்க வென்றே
 யிவ்வகையிற் பலபதர்ந்து விழுந்திறைஞ்சி
 யெழுந்திரா திருகண் ணீராற்
 செவ்வகையிற் குருநாதன் நிருவடிக்கீழ்
 நிறையாறு செய்தான் மன்னோ. (17)

முயற்சிப்படலம்.

மேலையிலே படுத்திருந்த வெஞ்சுடரோன்
 குணபாவின் விழித்துப் பூவேர்
 வேலையிலே முயலுறக்கீழ் வேலையிலே
 யெழுவதற்கு மேவு மாதி
 காலையிலே யெழுந்தேகிக் கங்கையிலே
 மிக்கதெனக் கருகி மேலோ
 ரோலையிலே பொறித்தநந்தி யோடையிலே
 தெய்வநன்னீ ரோடி யாடி. (1)

தொழுந்தகைய முனிவரஞ் சுரநுமிகத்
 தொழுதேத்தத் துலங்குந் திங்கட்
 கொழுந்தசையச் சடையசையக் கூத்தாடிக்
 கொண்டேயென கோமா னாளு
 மெழுந்தருளும் பெருஞ்செல்வத் திருமாட
 வீதிதனை யிறைஞ்சி யேத்தி
 யழுந்தியசற் பத்தியுடன் மூன்று முறை
 வலஞ்செய்தங் கதற்குப் பின்னர். (19)

உளந்தெளிந்து விளங்குகின்ற வுத்தமர்செய்
 தவமேபோ லோங்கி வான
 மளந்ததிருக் கோபுரங்கண் டஞ்சலிசெய்
 திறைஞ்சிமுகி லாதி சூடி
 யிளங்கதிர்வெண் டிங்களணி யெம்பெருமான்
 சடைமுடிபோ லீலங்குந் தூய
 வளங்கெழுமோர் திருமதிலை யைந்துமுறை
 வலமாக வந்து மாடுதா. (20)

ஆம்பொடித்துப் பகைதுறக்குங் கயமுகனைக்
 கருணையினு லாளும் வண்ணங்
 கொம்பொடித்து விசியவன் கோலொடித்துக்
 கோலொடித்துக் கோதில் விண்ணோர்
 வம்பொடித்து வாழ்வித்த வானேமுகப்
 பெருமானே வணங்கித் தன்றே
 கம்பொடித்துக் கைகுவித்துக் கருத்துருகிக்
 கண்களினீர் காண நின்றே. (21)

தடையுடைக்குந் தனிமுதலே தண்ணமுதே
 யெங்கள்பெருந் தகையே யோங்கி

மடையுடைக்குங் பெருங்கருணை மகமலையே
யானந்த மலையே யுள்ளத்
திடையுடைக்குந் துயர்நீக்கி யின்பளிக்கு
மைந்துகரத் திறையே மாயைக்
கடையுடைக்குங் கழற்புனைநாட் கணபதியே
போற்றியெனக் கனிந்து மன்னே. (22)

வனனிதியை மருவாத மாதவரு
மாலயனும் வணங்கிப் போற்றுஞ்
சந்நிதியைச் சார்ந்துவிழி யானந்த
நீர்வெள்ளந் ததும்பப் பலகா
னன்னிதிபெற் றிடப்பலிந்து கரங்குவித்துப்
படம்பக்க நாத னென்னுஞ்
செந்நிதியிற் பரஞ்சுடரைப் பொன்னிதிகண்
டவன்போற்கண் செழிக்கக் கண்டு. (23)

உடன்முழுதும் புளகமெழ வுளமுழுது
முருக்கமெழ வுவந்தா னந்தக்
கடன்முழுதுங் கண்களெழக் கரசரணங்
கம்பமெழக் கருத்தி னோடு
மடன்முழுது மெழமலர்ந்த மலரின்முத
மகிழ்ச்சியெழ மலிந்த பாசத்
திடன்முழுது மகன்றன்பே வழுவாக
நின்றுதுதி செய்வான் மாதேச. (24)

உடையானே யெவ்வுயிர்க்கு மொருமுதலே
யினம்பிறைகொண் டோங்கும் கங்கைச்
சடையானே யன்பருளத் தாமரைபி
லமர்ந்தபெருந் தகையே வெள்ளை

விடையானே மறைமுடிபின் விளங்கியமெய்ப்
 பொருளேமெய் விளங்கார் தம்மை
 யடையானே திருவொற்றி பாலயத்தெம்
 மரசேநின் னடிகள் போற்றி. (25)

கலைமகளுந் திருமகளுவ மழத்தணிந்த
 மங்கலநாண் கழற்கு வண்ண
 மலைகடலி னெழுவிடதகைய யடங்கியருண்
 மணிமிடற்றெம் பழக்க தெய்வ
 மலைமகளை யொருபுறம்வைத் தலைமகளை
 முடியிட்ட மணியே மேதச்
 சிலைவளைத்துப் புரமெரி சிறுநகையெம்
 பெருமானின் திரு மன போற்றி. (26)

மறைதேட வயன்றேட பிறை
 வன்பருள மலரி ஊ டோ
 யிறையேனும் பிரியாம னதருளும்
 பெருவாழ்வே யிலை யெய் என்றுங்
 குறையாத குளிர்மதியே ளவாத
 வொளிமணியே கு லிபொற் குன்றே
 பொறையாளர் வழுத்து னற்றிப் பூங்கோயிற்
 பெருமானே போடி போற்றி. (27)

எனப்பெரி துந் துதித்தி ன்சி யாடுகின்ற
 பெருமான்முன் டெ டிதித் தூக்கும்
 வனப்புடைய மலர்ப்பத மாபைதனை
 மிதித்தூன்று மலர் போற் றுளு
 மனப்பருவ மலர்மலரக் குளிரக்
 கண்டுமிக வணங்கி லலகா
 லினப்பெரியார்க் கின்புருந் கூத்துடைய
 மாமணியே யின்ப வாழ்வே. (28)

காரணமுத் கண்கொளுஞ்சென் கரும்பேசென்

கணியேயென் கண்ணே மேலை

யாரணத்துட் பொருளாகி யனைத்துமா

யாதொன்று மல்லா தாகிப்

பூரணசின் மயவெளியிற் சச்சிதா

நந்தநடம் புரியுந் தேவே

யேரணவு நடராயப் பெம்மானே

யெமமானே யென்று வாழ்த்தி.

(29)

சடையாடச் சடைமீதிற் சலமகளு

மிளமதியுந் ததும்பக் கொன்றைத்

தொடையாடக் கருணைவிழிக் கடைதளும்பப்

புன்னகையுட் டிலங்க வெள்ளைக்

குடையாட விமயாடக் கொடியாடத்

தனிநெடுமீவற் குழந்தை மேனி

யிடையாடப் பவனிவரு மெம்பெருமான்

றியாகனெதி ரிறைஞ்சி நின்னு.

(30)

இருந்தேயென் னுளத்திலங்குஞ் செழுஞ்சுடரீ

யோவாத விற்ப மேயா

வருந்தேறு நிலைவின்ற வான்பொருளை

பவப்பிணியை மாற்றுந் தெய்வ

மருந்தேயென் கண்ணேகண் மணியேசென்

மணியேயென் வாழ்வே யெனகன்

பெருந்தேவே தருந்தியாகப் பெருமானே

கடவுளர்தம் பிரானே போற்றி.

(31)

கிலையாய்நின் றுயர்க்கவர்கட் கருள்புரியும்

பரம்பரையை நிமலை தன்னைத்

தலையான்மெய் யுறவணங்கி யுலகெல்லா

மளித்தபெருந் தாயே மேருச்

சிலையன்றன் னிடத்தமர்ந்த தென்னமுதே
யானந்தத் தேனே மாணே
மலையன்றன் னொருமகளே வடிவுடைய
விளங்குயிலே மயிலே போற்றி. (32)

வான்வளர்த்த மலர்க்கொடியே மலைவளர்த்த
மடப்பிடியே மணியே வாசக்
கான்வளர்த்த மலர்க்கோதைக் கனியேமுக
கனியேபைங் கரும்பே செங்கை
மான்வளர்த்துச் சடையிலிள மதிவளர்த்த
வொருகிழவன் மகிழ வாய்த்த
தேன்வளர்த்த மொழிக்குமரி கௌரியென
மறைபுகழ்மா தேவி போற்றி. (33)

போற்றியெனப் புகழ்ந்துசண்பைப் புனிதமறைக்
குலமணியைப் போந்து போற்றி
நாற்றிசையும் புகழ்கின்ற நாவரசைப்
பணிந்துசிவ ஞானந் தேறித்
தோற்றியவோர் சங்கிலியாற் றுடக்குண்ட
யானைதனைத் தொழுது மாயை
மாற்றியநம் மாணிக்க வாசகப்பொன்
மலையடியை வணங்கி மாதோ. (34)

சீரேன மறிபாத திருவடியுங்
குருவடியஞ் சிந்தித் தேகி
யாரேனுங் கொலேகுறியா ரெமக்குரியா
ரெனவவர்த மில்லந் தோறும்
போரேர்நெற் சோறேனும் புதுக்கஞ்சி
யேனுமன்றிப் புளித்த காடி
நீரேனுங் கூழேனுங் கிடைத்ததுகை
யேற்றுவந்து நின்று வாங்கி (35)

அங்குருவின் றகைதெரிக்கு மாச்சிரமத்
 திடையணுகி யன்பி னோடுந்
 தங்குருவி னடிமுடிமண் ணுறவணங்கி
 யிருகரமுந் தலைமேற் கூப்பி
 யெங்குருவே சிவகுருவே யெழிற்குமா
 குருவேயிவ் வெரியேன் றன்பா
 லிங்குருவிற் கருணைபுரி திருவாக்கின்
 படிபிச்சை யேற்ற தீதால்.

(36)

எனத்தொழுது நின்றானைக் கருணையொடுங்
 கடைக்கணித்தே யிறைவன் கோயிற்
 கணத்தபணி புரிந்தனைநின் னினைத்தவுட
 லாங்கதனைக் காட்டு கின்ற
 தினத்தவரோ டுண்ணுதிபின் பெய்துதியிண்
 டெனவுரைப்ப விழைஞ்சி வாழ்த்திச்
 சினத்தழனித் தருண்மிருத்த திருக்கூட்டந்
 தனைவணங்கிச் சிந்தித் தேத்தி.

(37)

அககூட்டந் தண்ணுணு —
 வினவியவ ரடியிற் றுழந்து
 மிக்கூட்டு மன்னையினின் மிகப்பரிவி
 னவர்க்கூட்டி மிகுந்த சேடங்
 கைக்கூட்டக் காணுதே யாயினுமற்
 றதுகுருவின் கழல்க னேத்தி
 மெய்க்கூட்டம் விழைந்தவன்றான் மிகமகிழ்ச்சி
 யுடனுண்டு விரைந்து மாதோ.

(38)

வாய்ப்புசிக் கைபூசி வந்துசிவ
 குருவினடி வணங்கி நின்றான்
 றாய்ப்புசித் தெதிர்நிற்குந் தனையனைப்பார்த்
 துரைப்பதுபோற் றயவா னோக்கிப்

பேய்பூசித் திடுஞ்சிறிய பேதையர்போ
 லல்லாது பெரிது மிக்கன்
 பாய்பூசித் திறைவனடி வணங்குகின்ற
 நல்லோரைப் பணிந்து வாழ்த்தி. (39)

அன்பிரக்க மறிவூக்கஞ் செறிவுமுதற்
 குணங்களுற வமைந்து நாளு
 மின்புறக்கண் ணுதலான்றன் றிருக்கோயிற்
 பணிபுரிந்திண் டிருக்கு நல்லோர்
 துன்பறச்சொல் வழியெந்த வழியந்த
 வழிநடந்து துகளில் கல்வி
 பொன்புரக்குந் தொழில்வகணிகர் போல்பயில்க
 வெனக்குரவன் புகன்றான் மன்னே. (40)

திருவருட்பாத்திரட்டு

முற்றிற்று.

திருவாரூர் பாத்திராண்டு

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகங்காரமெனும்	... ௩௦௦	அம்பொடித்து	... ௩௩௬
அக்கூட்டந்	.. ௩௪௩	அம்மதவேள்	... ௨௮௨
அங்குருவின்றகை	... ௩௪௩	அம்மையப்பனென்	... ௧௦௩
அச்சாநான்	... ௩௪௩	அரசரெலாம்	... ௨௪௧
அஞ்சலென்றாய்	.. ௩௪௮	அரிதாகி	... ௧௮
அஞ்சொற்கிளியே	.. ௩௪௯	அருட்கடலே	... ௩௬
அடங்குநாளில்லா	.. ௨௬௮	அருட்சபைநடம்	... ௨௩௦
அடியாரிதயாம்	.. ௩௪௭	அருட்பெருங்கடலே	... ௧௦௬
அடியாருள்ளந்	... ௩௪௯	அருணனுதித்தன	... ௨௨௮
அடியார்க்கெளிய	.. ௨௧௩	அருமருந்தனை	... ௮௭
அடித்தார்	.. ௩௩	அரும்பொருளே	... ௩௩
அடித்திலேனின்	.. ௨௦௬	அருளரசே	... ௩௮
அண்டமெலாங்	.. ௨௪	அருளாரமுதேயரசே	... ௧௨௩
அண்டரெவர்க்கு	.. ௧௪௧	அருளாரமுதேசரணம்	... ௨௨௪
அண்டாரை	.. ௪௨	அருளினையளிக்கும்	... ௨௬௨
அணியாடி யார்	.. ௧௩௮	அருளுடைய	... ௩௩
அணியேயணி	.. ௪௦	அருளுடையாரெனை	... ௨௬௨
அண்ணாநான்	.. ௨௬௬	அருள்பழுக்குங்	... ௬௭
அண்ணவேளின்	.. ௧௮௪	அருள்பழுத்தோங்கு	... ௧௨௦
அண்ணவேவென்	.. ௨௦௬	அருள்பவனின்னை	... ௧௦௩
அத்தாநான்	.. ௨௭௦	அருள்வழங்குந்	... ௧௭௪
அந்தமோடாதி	... ௨௬௦	அருள்விளக்கே	... ௨௭௭
அந்தரமிங்கறிவோ	.. ௨௮	அரைசேநான்	... ௨௭௦
அந்நாளிலடிச்சிறி	... ௨௭௬	அலைகடலும்	... ௨௪
அபயம் அபயம்	.. ௩௧௮	அலைவளைக்கும்	... ௮௩
அப்பாநான்	... ௨௬௬	அல்லார்க்குங்	... ௨௦௭
அமைவறிந்திடா	... ௮௦	அல்லாலமுண்ட	... ௭௨
அம்பரத்தே	... ௩௧	அல்லைத்தநெஞ்சால்	... ௧௧௧
அம்பலத்தரசே	... ௩௨௩	அவமேகழிந்தின்ப	... ௨௬௬
அம்பலத்திலாடி	... ௧௩௪	அமியாப்பொருளே	... ௧௧௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்
அழியாவனத்தார்	... ௧௬௪	ஆவித்துணையே	... ௧௧௭
அளவிலாவுலக	... ௧௨	ஆழிவிடையா	... ௧௫௮
அளவிறந்த	... ௧௭	ஆரத்துயரந்தரு	... ௨௦௧
அள்ளிக்கொடுக்கும்	... ௧௫௯	ஆறுமுகங்களிற்	... ௨௨௬
அறங்கொள்	... ௬௮	ஆறுமுகங்கொண்ட	... ௨௧௮
அறம்பழுக்குந்	... ௩௦௯	ஆறுமுகப்பெருங்	... ௨௧௨
அறிவிலேனறிந்	... ௨௪௬	ஆறுவாண்முக	... ௬௫
அறிவொருசிறி	... ௨௬௬	ஆற்றுவெள்ளம்	... ௩௦௪
அற்புதப்பொன்	... ௧௬௫	ஆனந்தமான	... ௨௨௬
அற்புதமான	... ௨௨௬	ஆனேறும்	... ௨௯
அன்பரிதயமலர்	... ௧௧௮	இகவாவடியர்	... ௧௯௨
அன்பரின்பங்கொள்	... ௨௯௫	இச்சையெலாம்	... ௨௮௪
அன்பிரக்க	... ௩௪௨	இடர்தீர்நெறியே	... ௨௭௭
அன்னநடை	... ௧௩௮	இதுநல்ல தருணம்	... ௩௧௩
அன்னமுணவழை	... ௨௮௫	இதுவரையடியே	... ௨௬௮
அன்னவன்சொன்	... ௩௩௩	இப்பாரிலென்	... ௧௫
அன்னையெனை	... ௧௮௨	இப்பாவிநெஞ்சா	... ௨௪௮
அன்னையென்	... ௧௧௭	இமைக்கு மவ்வள	... ௧௦௧
அன்னையப்பனு	... ௧௦௫	இரங்கா நின்றிங்	... ௧௮௮
அன்னையினும்	... ௨௯	இரவிலே பிறர்	... ௨௬௪
அன்னையையப்பா	... ௨௫௭	இராப்பகலில்லா	... ௨௨௭
அன்னையைக்கண்ட	... ௨௮௩	இருந்தேயென்னு	... ௩௩௯
ஆக்கமில்லார்	... ௧௫௩	இருப்புமனத்து	... ௧௧௧
ஆக்கலாதிய	... ௧௦௧	இருப்புன்னைமலர்	... ௧௨௪
ஆடியபாதமன்றா	... ௩௧௭	இரையேற்று	... ௩௯
ஆட்டுகின்ற	... ௭௮	இலங்குகின்ற	... ௨௯௪
ஆட்டுகின்ற நீ	... ௮௮	இல்லையெயென்ப	... ௭௫
ஆணிப்பொன்னம்	... ௩௧௯	இலவுகாக்கின்ற	... ௭௬
ஆணிலையன்றி	... ௧௮௦	இவர்க்குமெனக்கும்	... ௩௧௬
ஆண்டவனியாகில்	... ௧௨௮	இவ்வழியிற் செல்	... ௧௧௮
ஆயிரங்கார்	... ௧௨௦	இவ்வெனையருட்	... ௧௯௬
ஆயிரமன்றே	... ௧௪	இறக்கவுமாசை	... ௨௫௫
ஆயும்படிவத்து	... ௧௫௯	இறைக்குளையுலக	... ௨௧௧
ஆலமமுதாக்குமண்	... ௨௯௮	இறையேனுமுன்ற	... ௨௦௬
ஆலமிருந்தகனத்	... ௧௪௧	இனித்தபழச்சாறு	... ௨௪௧
ஆவதறியாதடியே	... ௨௪௯	இனியநற்றாயிலினிய	... ௨௪௧

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
இனியேது செய்வே ...	௨௪௯	உரைவளர்கலையே ...	௨௩௮
இன்பாட்டுத்தொழிற் ...	௧௭௫	உலகநிலை ...	௧௯
இன்புறுமுணவு ...	௨௬௦	உலகமுடையார் ...	௧௯௩
இன்றிருந்தவரை ...	௮௩	உலகமெலாந் ...	௧௭
இன்றுவருமோ ...	௧	உலகப்பரவும் ...	௧௧௨
இன்னந்தயவு ...	௧௪௦	உலகப்பரவுமொரு ...	௨௧௭
இன்னவகையுழல் ...	௩௩௩	உலகப்பரவும் ...	௧௮௧
இன்னுமெங்ஙனம் ...	௭௫	உலகறிவெனக் ...	௨௫௫
இன்னும் பற்பல ...	௫௦	உலகியலுணர்வோ ...	௧௭௩
ஈசனைத்தாயி ...	௮௧	உலகியலோடருளி ...	௧௯௯
ஈதெனதுசரித ...	௩௩௩	உலகெலாந்தழைப்ப ...	௧௭௭
உச்சியிலே பிச்சை ...	௩௩௪	உளத்தெளிந்து ...	௩௩௯
உடல்குளிர ...	௨௫	உள்ளமுமுயிருமுணர் ...	௧௭௭
உடன்முழுதும் ...	௩௩௭	உள்ளமறிந்து ...	௧௧௪
உடுப்பவனுமுண்ப ...	௨௫௦	உள்ளார்புறத்தார் ...	௧௫௭
உடையாயுன் ...	௯௯	உள்ளியருகுமவர் ...	௧௯௨
உடையுடுத்திட ...	௪௯	உள்ளியோடுவென ...	௫௨
உடையென்றும் ...	௩௮	உறைந்துவஞ்சர் ...	௪௮
உடையானேயெவ் ...	௩௩௭	உற்றதாரணியி ...	௨௬௦
உண்டதேயுணவு ...	௩௦௯	உற்றவிடத்தி ...	௪௭
உண்ணவுண்ண ...	௨௭௮	உன்னாவெனக் ...	௧௨
உண்ணும் ...	௯௨	உன்னுதற்குமுணர் ...	௧௭௦
உண்ணுகின்றது ...	௧௦௩	உன்னேரருட் ...	௪௦
உண்மையறியே ...	௯௮	உன்னேமறந்திடுவே ...	௨௭௫
உப்பிருந்த ...	௧௨	உன்னையுன்னி ...	௯௯
உயிர்க்கொலையும் ...	௨௮௧	உள்குகின்ற ...	௨௪௮
உய்யவொன்றி ...	௮௮	உள்குட்போதுன்னை ...	௨௪௯
உய்யுட்பொருட்டு ...	௧௮௯	உள்குகின்றனை ...	௧௦௪
உய்வண்ணமின்றி ...	௨௦௫	உளேணயுடையே ...	௧௮௩
உரத்தொரு ...	௨௬௫	உளண்கொண்ட ...	௭௪
உருத்திரர்களொரு ...	௨௯௧	உளராசையுட ...	௨௮௩
உருதான்கும் ...	௨௭	உளருமில்லாரொற்றி ...	௧௫௩
உருவாகி ...	௧௯	உளர்தருவார் ...	௩௭
உருவுளமடவார் ...	௨௬௩	உளர்தருவார் ...	௩௯
உருவெளியேயுரு ...	௨௭௯	உளமுடியேமிக ...	௧௦௨
உரைத்தார்சிலர் ...	௧௧௨	உளமலாநின்னை ...	௨௪௯

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஊன்செய்த	... கக௩	எள்ளேதநின்னிட	... ௨௪௭
ஊன்மறந்த வுயிரகத்	... க௪௩	எனக்குமுனக்கு	... ௩௧௦
எங்கள்காழிக்	... க௩௮	எனத்தொழுது	... ௩௪௧
எச்சோடுமில்லா	... ௨௪௮	எனப்பெரிதும்	... ௩௩௮
எஞ்சாவிடரா	... ௧௦௦	என்கண்ணையார்	... ௧௬௩
எட்டருட்பொரு	... ௨௩௮	என்பிறப்பினே	... ௧௬௪
எண்கடந்தவுயிர்	... ௧௨௨	என்போற்	... ௪௪
எண்குணத்தானெ	... ௧௪௪	என்போன்	... ௩௩
எண்ணவியிய	... ௪௬	என்றானேக்கருணை	... ௩௩௨
எண்ணுக்கொடுமை	... ௨௪௮	என்றென்றமுதாய்	... ௭௨
எண்ணுதமந்திரமே	... ௨௮௦	என்னபுண்ணியஞ்	... ௩௧௪
எண்ணியவெண்ண	... ௪௩	என்னரசே	... ௧௧௭
எண்ணிலாநினே	... ௧௩	என்றொருயிர்போ	... ௧௩௬
எண்ணுகின்றே	... ௨௭௧	என்னிருகண்ணின்	... ௨௧௬
எண்ணுறுவிரு	... ௧௦௬	என்னிருகண்மணி	... ௨௮௮
எத்துணையுங்காட்	... ௩௦௧	என்னுயிர்காத்தல்	... ௨௬௬
எந்தாயென்	... ௧௪	என்னுயிர்க்குயிராக்	... ௨௩௬
எந்தைநினவாழ்	... ௨௨௧	என்னுயிர்நாதனை	... ௨௬௮
எம்பெருமானின்	... ௩௧	என்னுயிர்நீ	... ௨௮
எம்மதத்திலெவரெ	... ௧௬௬	என்னுயிரிந்கலந்து	... ௧௪௩
எய்தற்கரியவருட்	... ௧௬௧	என்னுரிமை	... ௧௦௮
எல்லாஞ்செய்வல்ல	... ௨௮௪	என்னுறவே	... ௩௮
எல்லாருமின்புற்றி	... ௨௬௬	என்னையுடையா	... ௧௬௩
எவ்வகைநின்றிரு	... ௩௩௩	ஏகாந்தமாகி	... ௨௬௩
எவ்வுயிர்த்திராளு	... ௨௩௩	ஏசுப்பிறர்	... ௧௨
எவ்வுலகுமெவ்வுயிரு	... ௧௬௮	ஏலக்குழலா	... ௭௩
எவ்வேனே	... ௧௪	ஏலார்மனை	... ௧௨
எழுதாவெழி	... ௪௩	ஏலவார்குழலா	... ௬௩
எழுத்தநிந்து	... ௨௭	ஏழிசையாயிசை	... ௧௭௩
எழுவினுட்வலிய	... ௨௩௬	ஏறுகின்றெனென	... ௨௪௧
எளியரைவலியா	... ௨௬௪	ஐதட்டிடுநெஞ்	... ௧௦௩
எளியேனினது—திரு	... ௧௮௭	ஐயநாளுடம்பருவ	... ௨௬௭
எளியேனினது—சே	... ௧௧௦	ஐயநின்சீர்பேசு	... ௨௨௨
எளியெனென்ன	... ௨௦௨	ஐயரேயுமதடிய	... ௧௨௬
என்னலறவம்பலத்தே	... ௨௬௬	ஒக்கவமுதத்தை	... ௨௬௬
என்னுகின்றதிமை	... ௨௪௬		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஒருநாளிலொரு	... ௩௩௬	கண்ணுடைய	... ௩௩
ஒருமைப்பயனை	... ௧௧௬	கண்ணுண்மணியே	... ௧௦௦
ஒருமையுடனி	... ௨௧௬	கண்ணுள்ளவிளங்கு	... ௧௭௪
ஒல்லார்புரமூன்	... ௧௪௮	கண்ணுறங்கேகனுறங்	... ௨௮௬
ஒல்லையேநஞ்ச	... ௬௪	கண்ணையக்	... ௪௧
ஒல்லுவகையறி	... ௧௭௩	கண்ணேறுபடுமென	... ௨௮௮
ஒழியாக்கவலை	... ௧௨௩	கண்பாரென்றயர்ந்து	... ௩௩௪
ஒளியாயொளி	... ௧௦௧	கண்மயக்கும்	... ௩௨
ஒன்றலவிரண்டு	... ௧௭௮	கதிக்குவழிகாட்டு	... ௨௭௭
ஒன்றிரண்டா	... ௨௨௭	கரங்காட்டி	... ௩௮
ஒகைமடவாரின்	... ௩௦௩	கரவறியாவம்பல	... ௨௮௩
ஒடவுன்னியே	... ௩௪	கருணாநிதியே	... ௨௭௬
ஒருவங்கணு	... ௭௦	கருணைநிறைந்	... ௧௬
ஒடுகின்றனன்	... ௩௦	கருணைநெடுங்கட	... ௩௩௧
ஒடுவாடிவலைத்	... ௧௪௧	கருணையாரமுதே	... ௨௩௬
ஒயாதுவருமிடி	... ௧௮௩	கருமாலகற்றும்	... ௪௬
ஒவாதயன்	... ௪௨	கரும்பினையானென்னி	... ௧௭௨
ஒவாதுண்டுபடுத்	... ௨௮௨	கருவாழ்வகற்றுங்	... ௧௬௧
கங்கையஞ்சடை	... ௨௧௩	கருவிர்கலந்ததுனை	... ௨௮௨
கஞ்சனைச்சிரங்	... ௮௧	கரைபடாவஞ்ச	... ௬௧
கடம்பொழி	... ௧௦	கலைக்கடலேகருணை	... ௩௦௭
கடலமுதே	... ௪௦	கலைபயின்றவுளத்தி	... ௧௩௦
கடுத்ததுப்பிய	... ௩௭	கலைபயின்றிறெறி	... ௧௨௩
கட்டவீழ்ந்த	... ௨௭௨	கலைமகளுந்திருமளுங்	... ௩௩௮
கண்கலந்தகணவ	... ௨௮௩	கலையறியாச்சித்த	... ௩௦௦
கண்கலந்தகணவ	... ௨௮௭	கலையுரைத்தகற்பனை	... ௨௩௩
கண்களிக்கப்புகை	... ௨௭௬	கல்லாக்கொடிய	... ௨௦௧
கண்டவனக்குரு	... ௩௩௧	கல்லாதவஞ்சகர்	... ௧௮௩
கண்டேன்	... ௨௭௧	கல்லாயவன்மனத்	... ௩௦௬
கண்ணப்பனென்னு	... ௨௧௦	கல்லார்க்குங்கற்ற	... ௨௭௬
கண்ணப்பனேத்துதுதற்.	... ௧௩	கல்லென்னோகா	... ௧௩
கண்ணப்பனேத்துதற்	... ௪௪	கல்லென்மன	... ௭௪
கண்ணப்பா	... ௬௬	கல்லையுமுருக்கலாம்	... ௩௦௬
கண்ணன் நெடுநாள்	... ௧௪௭	கல்லையுப்பசம்	... ௩௮
கண்ணாந்துதலைய	... ௬௬	கல்லெவ்வீழ்	... ௧௦௭
கண்ணிமதிபுனைந்த	... ௨௧௨	கவ்வீவேண்டிய	... ௧௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
களக்கமறப்பொது	... ௨௫௧	காய்நின்றநெஞ்ச	... ௨௦௯
களித்துநின்றிரு	... ௧௮௨	காரணமூக்கண்கொ	... ௩௩௯
களள்ளெஞ்சுக	... ௧௮௦	காரளகப்பெண்	... ௧௩௮
களள்ளருகுமலர்	... ௧௨௩	காரார்குழலாள்	... ௬௮
கறையோர்கண்டத்	... ௧௧௯	காரிகை நீயென்னுட	... ௨௮௭
கற்கரையும்படி	... ௨௬௬	கார்பூத்தகண்ட	... ௨௧௦
கற்குமுறைகற்றறி	... ௨௪௩	காலங்கடந்த	... ௨௯௮
கற்பங்களபல	... ௨௬	காலஞ்செல்கின்ற	... ௭௭
கற்பதுங்கேட்பது	... ௪௫	காவலனேயன்று	... ௯௭
கற்பனைகளெல்லாம்	... ௧௬௮	காவிநெர்பங்காள்	... ௨௫௮
கற்பூரங்கொணர்ந்து	... ௨௮௬	காவிமலைக்கண்	... ௨௦௩
கற்பூரமணக்கின்ற	... ௨௮௫	காவின்மன்னவ	... ௫௦
கற்றமேலவர்	... ௨௩௯	கானவிடைநீரு	... ௨௨௦
கற்றவருளத்தே	... ௨௫௮	கான்றசோறரு	... ௮௪
கற்றவர்குழித்தல	... ௩௩௨	கிளக்கின்றமறை	... ௨௯௪
கற்றவளை	... ௩௦	கிளைத்தவிவ்வுடம்பி	... ௨௫௪
கற்றறியே	... ௧௪	குடிப்பேறிற்	... ௩௩௨
கன்மமெனுப்பெரு	... ௩௧௧	குருதிநிறைந்த	... ௧௦௮
கன்றியுரைத்த	... ௨௪௯	குலத்திடையுங்	... ௨௪௦
கன்னற்சுவை	... ௧௩௮	குழிக்குமண்	... ௮௭
கூர்க்கைகரைந்தது	... ௨௨௮	குறவர்குடிசை	... ௨௨௫
காக்கைகள்கூவ	... ௨௫௯	குற்றஞ்செயினு	... ௮௫
காடுவெட்டி	... ௩௦௪	குற்றநீனைத்தகொடு	... ௨௪௯
காட்டியரனை	... ௨௬௬	குற்றமொருசிறி	... ௨௪௬
காட்டுகின்ற	... ௨௪௧	குன்றதகுணக்குன்றே...	... ௧௬௫
காட்டையெலாங்	... ௨௭௨	குன்றேமகிழ்ந்த	... ௧௮௭
காணாத காட்சிகள்	... ௨௯௫	கூறுவதோர்குண	... ௩௧௦
காணுகின்றகண்	... ௧௬௮	கூறேனோதிருத்தணி	... ௧௯௭
காணுறுபசுக்கள்	... ௨௬௫	கைக்கிசைந்தபெரு	... ௨௭௮
காதுநடந்தகண்	... ௧௫௦	கைக்கின்ற	... ௩௪
காமட்டலர்	... ௪௧	கையாததீங்கனி	... ௨௮௦
காமப்பயிலத்தடி	... ௨௦௩	கையுளமுதத்தை	... ௨௯௮
காமம்படர்	... ௪௧	கையுறவீசிடப்	... ௨௬௩
காமவுட்பகைவனுங்	... ௨௧௯	கொடியநெஞ்சி	... ௯௧
காயாதளியக்கனிந்த	... ௨௧௪		
காயோமெனநின்	... ௧௯௮		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கொடியபாவியேன்	... ௧௦௬	சித்தியெலாம்	... ௨௭௨
கொண்டானடிமை	... ௨௭௧	சிந்தைநொந்து	... ௬௬
கொதிக்கின்ற	... ௨௪௮	சிந்தைமயங்கி	... ௬௨
கொம்மியடிப்பெண்	... ௧௩௬	சிறியேனிப்போ	... ௧௬௭
கொலைபுரிவார்தவிர	... ௨௮௦	சிற்சபையில்நடிக்	... ௨௬௩
கொலையறியாக்	... ௧௮	சினங்கடந்தோ	... ௪௩
கொல்லாநெறியது	... ௨௬௬	சினங்கொண்ட	... ௨௪௮
கொழுதியளிதே	... ௧௬௦	சின்மயமாம்	... ௧௪௪
கொள்ளும்பொழில்	... ௧௬௬	சீத்தமணியம்பலத்	... ௧௪௩
கொள்ளேனையார்	... ௧௬௬	சீராரசண்பைக்கவு	... ௧௭௪
கோகோவெனுங்	... ௨௪௮	சீரேனமறியாத	...
கோடையிலே	... ௨௭௭	சீர்கொண்டதெய்வ	... ௧௮௧
கோதகன்ற	... ௨௨	சீர்கொண்ட	... ௪௦
கோபமெனும்புலைப்	... ௩௦௩	சீர்திகழ்தோகை	... ௨௨௬
கோவமென்னுமோர்	... ௭௬	சீர்த்தென்பொழி	... ௧௪௬
கோவையென்	... ௨௦	சீர்பாட்டிற்சிறந்த	... ௩௩௦
கோள்வேண்டு	... ௩௬	சீர்பூத்தவருட்	... ௧௮௪
சுகப்புறவாழ்வை	... ௨௬௩	சீர்த்தெருஞ்சருட்	... ௮௬
சங்கமொலித்தது	... ௨௨௭	சுந்தரநீரணி	... ௧௪௨
சங்கம் வளர்திட	... ௧௩௦	சுழியாத	... ௨௩
சங்குடையான்	... ௬௨	சூரிட்டநடையி	... ௧௨௬
சச்சிதானந்த	... ௨௨௬	சூரியன்றோன்றி	... ௨௨௮
சடையாடச்சடை	... ௩௩௬	செக்கச்சிவந்தே	... ௨௧௭
சடையிற்றரித்	... ௧௬௧	செங்கதிர்தோன்	... ௨௨௮
சண்பைமறைக்கொழி	... ௧௭௦	செங்கயற்கண்	... ௧௩௮
சரணவாரிசு	... ௬௦	செஞ்சடை	... ௨௬
சமூக்கிருந்த	... ௮௬	செஞ்சொற்சுவை	... ௧௮௬
சற்றுநற்குணர்	... ௬௨	செம்பவளத்	... ௧௨௧
சோகாதகல்வியிலே	... ௨௮௦	செம்பவளத்திரு	... ௨௮௬
சாதிசமயங்களிலே	... ௨௬௩	செய்கொடணிகை	... ௨௦௨
சாதிமதஞ்சமய	... ௨௪௪	செய்வகைநன்கறி	... ௧௭௨
சாதியிலேமதங்க	... ௩௦௪	செய்வகையறியேன்	... ௧௨௧
சார்ந்தவடியார்	... ௧௬௩	செய்வதுனதுதிரு	... ௧௬௦
சாறுசேர்திருத்	... ௧௮௬	செய்வண்ணத்திரு	... ௧௬௬
சித்தியெலாமளித்த	... ௧௭௧	சென்றாளிலோ	... ௧௦௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சேமமிசுந்திருவாத	... க௭௬	தடையுடைக்குந்	... ௩௩௬
சேயையருளுந்	... ௧௪௬	தணிகாசலம் பேய்	... ௨௦௪
சேய்க்குற்றந்	... ௪௨	தணிகைமலையை	... ௨௦௨
சேய்பிழையை	... ௧௦௦	தண்ணமுத	... ௨௩௩
சேரநெஞ்சமே	... ௩௨	தண்மதியொண்முக	... ௧௩௮
சேருமுக்கட்கனி	... ௧௯௨	தத்துமத்திடை	... ௮௯
சேலார்தடஞ்சு	... ௧௩௩	தத்துவத்துள்ளே	... ௨௨௬
சேலுக்குநேர்	... ௩௭	தத்துவமே	... ௨௧
சேலேர்விழி	... ௪௩	தத்துவாதீதத்தலைவ	... ௨௯௯
சேலோடுமிணைந்த	... ௧௭௧	தந்தைதாய்	... ௮௩
சேவலங்கொடி	... ௨௨௩	தந்தையர்வெறுப்ப	... ௨௬௭
சேவலொலித்தது	... ௨௨௮	தந்தையா	... ௧௧
சேவற்கொடிக்கொள்	... ௧௮௯	தந்தையானவர்	... ௯௩
சேவியாதவென்	... ௧௯௪	தந்தையுந்தாயுந்	... ௨௪௭
சைவநாயகசம்பந்த	... ௧௯௩	தந்தையென்றாய்	... ௨௮௯
சைவநிலைத்துத்தழை	... ௨௯௬	தருவார்தருவார்	... ௧௩௧
சைவந்தழைக்க	... ௨௨௭	தலைக்கின்ற	... ௩௮
சொல்லற்கரிய	... ௧௧௩	தனித்தனிமுக்கனி	... ௨௭௮
சொல்லுகின்ற	... ௧௩	தனியேயிங்குழல்	... ௧௯௬
சொல்லும்பொரு	... ௧௮௬	தன்னொலுலகை	... ௧௯௯
சொல்லொழிய	... ௨௩	தன்னையறிந்தின்ப	... ௧௩௩
சொன்னிலைக்கும்	... ௧௧௬	தாயராதியர்	... ௧௦௩
சோலையிட்டார்	... ௪௧	தாயாயளிருந்	... ௧௬௪
சோறுவேண்டினும்	... ௨௪௭	தாயிலாரென	... ௩௮
சோற்றிலே	... ௨௪௪	தாயுந்தந்தையுந்	... ௧௧௯
ஞாலஞ்செல்கின்ற	... ௪௮	தாயேமிகவுந்	... ௪௪
ஞாலமெலாம்படை	... ௨௧௩	தாய்கொண்ட	... ௨௩௨
ஞானமணிப்பொது	... ௨௩௨	தாய்க்குமினி	... ௩௯
ஞானமருந்திம் மரு	... ௩௧௧	தாய்தடையென்	... ௧௨௨
தக்கவளஞ்சே	... ௧௯௩	தாரம்விற்றுஞ்	... ௧௪
தங்கமேயினையார்	... ௨௩௩	தாழ்குழல்ரோனேச்	... ௨௮௬
தடக்கைமாடுகமு	... ௧௭௯	தாழ்குழல் நீயான்	... ௨௯௦
தடித்த வேர்மகனை	... ௨௩௩	திங்களங் கொழுந்து	... ௧௮௧
தடையர் துமில்வா	... ௨௯௮	திங்கள் விளங்குஞ்	... ௧௧௮
		திண்ணம்பழுத்த	... ௨௭௪

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
திருக்கதவந்திறவா	... ௨௫௨	தெரியேனுனது	... ௧௯௦
திருத்தகுசீர்திகை	... ௧௭௪	தெருவிடத்தேவினை	... ௨௭௫
திருத்தகுபொன்	... ௨௫௦	தெருளமுதத்தனி	... ௧௪௪
திருநாணினை	... ௪௨	தெவ்வினையா	... ௩௦௮
திருநெடுமாலயன்	... ௧௨௮	தென்னஞ்சோலை	... ௧௫௫
திருநெடுமாலன்	... ௧௭௮	தென்னார் சோலை	... ௧௪௬
திருப்பொதுவிற்	... ௨௫௧	ஐயசகத்திலினிக்கின்ற	... ௧௭௬
திருமகனெம்பெரு	... ௩௦௭	தேட்டிலேமிருந்த	... ௨௬௫
திருமாலப்பணிகொ	... ௨௧௭	தேட்டேனெயென்னாத	... ௧௯௮
திருமால்வணங்கு	... ௧௫௪	தோந்தாணந்தது	... ௧௭௨
திருவிளங்கச்	... ௨௩௭	தேவரறியார்	... ௮௧
திருவுங்கல்வியுஞ்	... ௧௮௦	தேவரேயுயேனே	... ௮௩
திருவுஞ்சீரும்	... ௧௦௮	தேவர்களோமுனிவர்	... ௨௮௯
திருவெலாமளிக்குந்	... ௧௪௧	தேவியலறியா	... ௬௦
தில்லைவாய்த்	... ௫௭	தேனூரலங்கற்குழன்	... ௨௦௧
திட்டெண்ணிப்பொது	... ௨௫௨	தேனூர்கமலத்	... ௧௫௪
தீதறிவேனன்	... ௬௨	தேனுங்கடமுந்	... ௧௯௯
தீதுசெய்தாலு	... ௪௩	தேனெனவினிக்கு	... ௫௫
தீமையிலாத	... ௧௩௮	தேனேயமுதேதசுவமே	... ௨௧௮
தீவினைநல்வினை	... ௩௦	தேனேயுளங்கொ	... ௨௦௫
துடியேறுமிடை	... ௨௯௦	தென்படிக்குமமுதா	... ௧௭௫
துட்டவஞ்சக	... ௧௧௫	தொகுப்புறுசிறுவர்	... ௨௬௧
துத்திப்படத்தார்	... ௧௫௩	தொடுக்கின்றேன்	... ௨௯௨
துப்பாடுதிருமேனி	... ௧௬௫	தொண்டர்கள்	... ௨௨௯
துருக்கலோகடுங்	... ௨௪௨	தொழுகின்றே	... ௬௭
துரும்பினேன்	... ௬௦	தொழந்தகைய	... ௩௩௬
துனியாலுளந்	... ௩௪	தோட்டையார்	... ௫௧
துன்னுகின்றதீமை	... ௨௪௮	தோடேந்துகடப்ப	... ௨௧௭
துன்னுமறையின்	... ௧௯௨	தோற்றமிலா	... ௧௩
துாக்கமெனும்கடை	... ௩௦௨	தோன்றாநான்	... ௧௯௪
துங்குகநீயென்	... ௨௯௨	நடும்பாட்டை	... ௩௫
துங்கினேன்	... ௫௪	நண்ணியமதநெறி	... ௨௯௭
துங்குகின்றதே	... ௨௪௨	நண்ணியமெய்	... ௨௯௫
தெண்டனிட்டே	... ௧௩௯	நண்ணேனோமகிழ்	... ௧௯௫
தெரியத் தெரியுந்	... ௧௯௦	நதிகலந்தசடைய	... ௨௭௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நதியும் மதியும்	... ௨௧௫	நிலையாய் நின்றயார்	... ௩௩௯
நம்பலமாமென	... ௧௪௨	நிலையிலாவுலகியல்	... ௫௨
நயந்த பொற்சாரிகை	... ௨௬௪	நிறைவளர்முறை	... ௨௩௮
நலிதருசிறிய	... ௨௬௬	நின்போன்ற	... ௧௩௩
நல்லமருந்தும்	... ௧௩௧	நீடிவளங்கொள்	... ௧௬௨
நல்லவர்பெறு	... ௫௬	நீடுகின்றமாமறை	... ௧௨௧
நளினமாமலர்வாழ்	... ௧௭௧	நீரினமேலெழுது	... ௮௪
நறைமணக்குங்	... ௮௪	நீருண்டுபொழிகின்ற	... ௨௨௩
நற்றாயும்	... ௩௩	நீர்பூத்தவேணி	... ௧௨௦
நன்றறியேன்	... ௨௦௬	நீலக்களங்கொண்ட	... ௧௧௭
நாடியலுத்தே	... ௮௨	நெஞ்சமேயிஃதென்	... ௧௮௬
நாடுகின்றமறை	... ௨௭௩	நெஞ்சேவுலக	... ௭௨
நாட்டார்நகை	... ௧௧௫	நெய்தற்பணைகு	... ௧௪௯
நாட்டிற் புகழ்	... ௫௧	நேசனுந் சுற்றமுந்	... ௧௨௪
நாட்டுக்கிசைந்த	... ௨௭௪	பகலிரவடியேன்	... ௨௬௧
நாட்டுந் தணிகை	... ௨௦௩	பகுதி தகுதி விசுதி	... ௧௧௭
நாட்டுமுப்புர	... ௬௫	பக்தர்க்கருளும்	... ௬௮
நாணமொன்றில்லா	... ௬௦	பசியெனுமோர்	... ௩௦௩
நாதமுங்கடந்து	... ௧௭௭	படமாட்டேன்	... ௨௭௫
நாதாந்த திருவீதி	... ௨௫௧	படமுடியா தினி	... ௨௭௪
நாம்பிரமமெமை	... ௨௨௦	படிபட்ட	... ௩௬
நரயகரேயுது	... ௨௪௫	படியளவுசாம்பலை	... ௩௦௬
நாயினுங்கடையே	... ௬௧	பணத்திலெசிறி தும்	... ௨௫௪
நானடங்கா	... ௩௬	பணமிலார்க்கு	... ௨௪௦
நானேநினக்கு	... ௭௪	பண்ணுலுன்னருட்	... ௧௭
நான்சிறியே	... ௧௧௭	பண்ணினுளிரை	... ௫௬
நான் படும்பாடு	... ௩௪	பண்ணேறுமொழி	... ௧௮௪
நான் பெற்ற	... ௨௬௯	பண்ணேனின் புகழ்	... ௨௦௭
நான்மறந்தேனெனினு	... ௨௭௫	பத்தந்தருவான்	... ௭௩
நிதிதருநிறைவே	... ௧௧௦	பதியேனெபொதுவிற	... ௨௬௨
நிதிவளர்நிலமே	... ௨௩௮	பதியேசரணம்	... ௩௮
நிதியைநனைந்து	... ௧௨௨	பதியேயெங்கு	... ௧௧௩
நிலத்திலும் பணத்தும்	... ௨௩௯	பத்தர்களுந்	... ௨௨௮
நிலத்தே தசிறுவர்	... ௧௦௭	பந்தமட்டினும்	... ௧௧
நிலவுமொண்	... ௪௭	பயந்துயரிடருண்	... ௨௧௮
நிலையறியாத	... ௩௬		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பயமெனுமோர்	... ௩௦௨	பாவமெனுமோர்	... ௧௦௧
பரசிவஞ்சின்மயம்	... ௧	பாவமோருருவாகிய	... ௨௦௦
பரமேதுவினை	... ௨௧௮	பாவிமனக்குரங்	... ௨௪௧
பருவமிலாக்குறை	... ௨௮௪	பாவியேன்படுந்	... ௧௯௫
பரைத்தனிவெளியில்	... ௨௫௪	பித்தப்பெருமான்	... ௨௧௪
பலகோடிமறைகளெ	... ௧௪௪	பித்தரெனும்பேர்	... ௧௫௨
பல்லிகள்பலவாய்	... ௨௫௯	பித்தனைனத்தீமை	... ௨௪௮
பவநெறிசெலுமவர்	... ௨௯௪	பிரமமென்றும்	... ௨௯௪
பழுதுநேர்கின்ற	... ௪௮	பிழையலதொன்ற	... ௧௪௯
பள்ளத்திலே	... ௧௧௩	பிறந்துமுன்னரி	... ௪௬
பற்றறியா	... ௨௪	பிறவிக்கண்ணிலான்	... ௧௫
பற்றுநினைந்தெழுய்	... ௨௪௪	பின்னின்ற	... ௪௧
பன்முகஞ்சேர்மன	... ௨௯௯	புண்ணியனொன்று	... ௨௯௦
பன்னருமிப்பார்	... ௬௩	புதியனென்றெனை	... ௧௪௪
பன்னிரண்டாண்டு	... ௨௪௮	புலைத்தொழிலே	... ௩௦௫
பன்னிருகண்மலர்	... ௨௧௩	புலையளவோ	... ௩௯
பன்னிருதோள்	... ௨௨௫	புல்லமுதேதநல்ல	... ௩௩௫
பன்னுமனத்தாற்	... ௬௩	புல்லங்கணநீர்	... ௧௩
பன்னும்பல்வே	... ௪௩	புல்லவரோபொய்	... ௨௮௨
பன்னெறிச்சமய	... ௨௯௪	புல்வாயின்	... ௪௪
பாங்குடையார்	... ௪௩	புன்புலாலுடம்பின்	... ௨௯௧
பாடற்கினிய	... ௪௬	புதமெங்கே	... ௧௧
பாடுகின்றமறைக	... ௧௬௮	பூமாந்தும்வண்டென	... ௬௩
பாடுமவகையணுத்	... ௧௬௬	பூரணிசிற்போதை	... ௧௪௧
பாட்டுவித்தாற்	... ௨௫௦	பூவாய்மலர்	... ௪௪
பாம்பாயினு	... ௩௬	பூவுலகும்பொன்	... ௩௩௦
பாயிரமா	... ௨௮	பூவேமணமே	... ௨௨௪
பாயிரமாமறை	... ௨௪௬	பெண்குமந்தபாகப்	... ௧௪௬
பாராதிருந்தார்	... ௧௫௧	பெண்மணியே	... ௮௫
பார்க்கின்றிலை	... ௧௮௯	பெரியபொரு	... ௧௧௬
பார்த்தாலுமினை	... ௨௪௯	பெருங்கருணைக்	... ௬௪
பார்த்தேன்	... ௨௪௧	பெருகியபெருநு	... ௨௯௬
பாலானத்தே	... ௨௮௧	பெருஞ்செல்வப	... ௩௩௩
பாலிலேகலந்த	... ௨௪௫	பெருமைநிதியே	... ௧௧௧
பாலேயமுதே	... ௬௮	பெரும்பொருட்	... ௧௪௮
பால்காட்டுமொளி	... ௧௬௬		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்
பெருவயலறு முக	... ௧௭௯	போகமாட்டேன்	... ௨௭௪
பெற்றதாய்தனை	... ௪௯	போற்றியெனப்	... ௩௪௦
பேசுதிரோதாயி	... ௩௦௨	போற்றியென்	... ௮௩
பேதப்படாதது	... ௧௧௪	மக்கட்பிறவியெடுத்து...	... ௨௦௮
பேராயவண்டங்கள்	... ௨௬	மஞ்சட்பூச்சின்	... ௨௦௦
பேரூரும்பரவைமன	... ௧௭௫	மஞ்சனையகுழலம்மை	... ௨௭௩
பைத்தவரவப்பணி	... ௧௬௧	மஞ்சேர்பிணிமிடி	... ௨௧௦
பொங்குபல	... ௨௫	மடல்வற்றிறாறு	... ௩௫
பொடியெடுக்கப்	... ௨௪௯	மட்டகன்ற	... ௨௭
பொய்ப்பிடித்தாரோ	... ௨௯௧	மட்டுக்கடங்கா	... ௧௬௨
பொய்யருளத்து	... ௧௫௭	மட்டுப்படாதது	... ௧௧௪
பொய்யாதபுகழுடை	... ௧௪௫	மணப்புதுமலரோ	... ௨௧௫
பொய்யாதமொழி	... ௧௨௯	மணிக்கதவந்திற	... ௨௫௩
பொய்யாதவரமென	... ௧௭௦	மணிக்ஞழையுட	... ௨௧௧
பொய்வீடுகின்ற	... ௭௫	மணியேகலாபமலை	... ௨௦௫
பொருளிலேயுலக	... ௨௬௨	மணியேயடிவேன்	... ௧௮௭
பொருளொலாம்	... ௧௦௪	மண்ணுலுமண்	... ௩௭
பொலிவேன்கருணை	... ௧௧௧	மண்ணுசை	... ௧௧
பொல்லாவாழ்க்கை	... ௧௨௪	மண்ணாளநின்றவர்	... ௩௦௭
பொழுதுவிடிந்தது	... ௨௨௮	மண்ணிலே	... ௫௫
பொற்குன்றே	... ௨௦	மண்ணினண்ணிய	... ௧௬௪
பொன்பிணிக்குநெஞ்சு...	... ௨௦௯	மண்ணினான்மங்கை	... ௧௮௫
பொன்மலையோ	... ௩௨	மண்ணேனயும்	... ௧௬
பொன்னஞ்சிலையாற்	... ௧௬௧	மண்ணுலகதிலே	... ௨௫௬
பொன்னாகி	... ௧௮	மதமெனும்பெரு	... ௭௯
பொன்னின்	... ௧௫	மதியணிந்த	... ௩௦
பொன்னுடையார்	... ௩௦௮	மதியாமலாரை	... ௩௫
பொன்னுடையாரன்றி...	... ௪௫	மதியேமதி	... ௪௪
பொன்னுடையார்தமை...	... ௩௫	மதியொளிர்	... ௧௨௫
பொன்னென்றொளி	... ௧௫௯	மதிவளர்ச்சடை	... ௨௧௬
பொன்னென்கோ	... ௧௨௬	மத்தேறியலை	... ௨௯
பொன்னைப்பொருளா	... ௨௦௮	மந்திரமாய்	... ௧௯
பொன்னைமதித்	... ௬௪	மயங்குபுத்தியேறு	... ௩௦௦
பொன்னையிருத்தும்	... ௨௧௫	மயிலினியல்சேர்	... ௧௫௬
பொன்னேடு	... ௪௧	மரணமெனும்பெரு	... ௩௦௩
		மருந்தறியேன்.	... ௨௪௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மருந்தெனமயக்	... ௨௧௧	மாஸையொன்று	... ௧௬௪
மருந்தானைமணி	... ௨௮௧	மாழைமணித்தேதா	... ௧௬௦
மருவானைப்பெண்	... ௧௨௭	மாறாதபெருஞ்செல்	... ௨௧௨
மலைமேலுங்	... ௨௦	மாறித்திரிவார்	... ௧௫௩
மறப்பிலாச்சிவ	... ௭௭	மாற்றரியபசம்	... ௧௨௩
மறப்பையகன்ற	... ௭௧	மாற்றறியாதசெ	... ௨௧௬
மறவாதுனை	... ௧௧௫	மாணுகிமோகினி	... ௧௬
மறைதேடவயன்	... ௩௩௮	மாணெனுமோர்	... ௩௦௦
மறைமுடிக்கு	... ௨௨	மான்றமுலக	... ௧௩
மறைமுடிக்குமணி	... ௧௬௭	மின்போலுஞ்	... ௩௪
மறைமுடிவினக்கே	... ௧௨௧	மின்போல்வா	... ௬௩
மறையெலாப்பரவ	... ௨௧௫	மின்னிடையான்	... ௨௧௫
மனமெனுமோர்	... ௨௧௬	மின்னெருலகநடை	... ௧௮௩
மனம்பிடியாமை	... ௨௪௫	மின்றொப்பாம்	... ௮௫
மனையனைந் துமலரனை	... ௨௮௮	முடியாமுதலே	... ௨௨௪
மன்றிடைநடிக்கு	... ௧௪௨	முத்தினேர்கிலா	... ௧௬
மன்றுடையாய்	... ௨௪௮	முத்தியின்முதல்வ	... ௨௧௬
மன்னப்பார்போற்று	... ௨௦௬	முருகநின்பாதம்	... ௨௧௬
மன்னமுதா	... ௫௬	முருகாசரணஞ்	... ௨௧௬
மன்னளவிற்சோதி	... ௬௩	முன்னங்காழி	... ௭௧
மன்னுங்கருனை	... ௧௪௭	முன்னவனை	... ௧௧
மன்னுங்குவலையீ	... ௨௦௪	முன்னறியேன்	... ௨௦௮
மன்னுதிருச்சபை	... ௨௮௭	முன்னெசெய்	... ௧௦௦
மன்னுருத்திரர்	... ௭௬	முன்னேனேதிருத்த	... ௧௬௭
மன்னெயென்ற	... ௧௮௮	முன்னைப்பொருட்கு	... ௨௧௪
மாடொன்றுடையா	... ௧௫௨	மூவடிவாகிநின்ற	... ௨௧௫
மாதர்மணியே	... ௧௫௬	மூவரையளித்த	... ௮௦
மாதேதேகளப்பலத்தே	... ௨௧௧	மெய்ஞ்ஞான	... ௨௫
மாமயிலேறி	... ௨௨௫	மெய்வினக்கே	... ௧௨௭
மாயமொழிமார்	... ௧௪௮	மேலையிலேபடுத்தி	... ௩௩௫
மாயையால் வினை	... ௨௬௭	மேலவானவர்	... ௧௮௬
மாயையெனும்படி	... ௩௦௧	மைப்படியுங்	... ௧௨
மாலுஞ் துஞ்சு	... ௫௧	மையானநெஞ்சக	... ௩௦௬
மாலெடுத்தேதாங்கி	... ௫௧	மோகமென்னுமோர்	... ௭௬
மாலேந்தியகுழலார்	... ௨௧௦		
மாலைகொணர்ந்த	... ௨௨௧		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
யா துகண்டனை	... ௭௮	வன்னேயும்வஞ்சகர்	... ௨௧௦
யா துசெய்குவன்	... ௬௬	வாசிநடத்தி	... ௨௨௭
யா துசொல்லினுங்	... ௬௬	வாட்டமிலாமாணிக்க	... ௧௭௬
யா துநின்கருத்	... ௬௬	வாட்டமேயுடை	... ௨௬௬
யாரையுந் துணை	... ௧௮௨	வாதமேபுரிவேன்	... ௫௫
யோகமே	... ௨௧	வா துசெய்மடவார்	... ௪௭
வஞ்சகவினைக்கோர்	... ௬௨	வாயன்றேல்	... ௧௨
வஞ்சமடவார்	... ௮௫	வாயாகி	... ௧௮
வஞ்சமிலாத்தலைவ	... ௨௮௬	வாய்ப்புசிக்கைபூசி	... ௬௪௧
வஞ்சமிலார்	... ௬௬	வாராவிருந்தவடியவர்	... ௧௬௧
வஞ்சமேகுடிகொ	... ௨௦௦	வாருப் வாருந்	... ௨௨௭
வடிக்குந்தமிழ்த்	... ௧௪௭	வாரேரேனாதிருத்தணி	... ௧௬௬
வடியாக்கருணை	... ௨௦௬	வாவாவென்னவருட	... ௧௬௮
வண்ணனையருள்	... ௧௮௬	வாழாமனத்தின்	... ௧௧௨
வந்திக்குமெய்	... ௧௧௬	வாழிநின்சேவடி	... ௪௫
வந்தென்னெதிரி	... ௨௦௨	வாழுவில்வலக	... ௨௧௧
வரம்பழுத்த	... ௨௪	வாழையடிவாழை	... ௨௭௪
வருகணத்து	... ௬௨	வானமெங்கே	... ௨௨௨
வருநாளுயிர்	... ௭௨	வானேயவ்	... ௨௧
வருந் துந்தனிமுன்	... ௨௦௪	வானேநோக்கிமண்	... ௫௬
வருமுயிரிரக்கம்	... ௨௬௭	வான்கலந்தமாணிக்க	... ௧௭௬
வருமொழிசெய்	... ௧௭௬	வான்காணவிந்திரனு	... ௧௭௫
வருவாயென்று	... ௧௮௮	வான்காண	... ௨௫
வருவாரழைத்து	... ௬௧௫	வான்பிறந்தார்புகழ்	... ௨௦௭
வலிந்தெனையழை	... ௨௫௬	வான்வண்ணக்கரு	... ௬௦௮
வலைப்பட்ட	... ௬௭	வான்வளர்த்தமலர்	... ௬௪௦
வல்லவரெல்லாமும்	... ௨௬௮	வான்றேறட	... ௪௨
வல்லாரும்	... ௪௬	விடங்கொள்	... ௭௦
வன்சொற்புகலா	... ௧௫௭	விடுத்தேன்	... ௮௨
வன்பட்ட	... ௬௬	விடையார்கொடி	... ௧௫௦
வன்புகலந்த	... ௨௨	விடையார்க்குங்	... ௧௦௭
வன்மைசெய்திடம்	... ௪௬	விண்டேபாதகரு	... ௨௫௭
வன்மைபேசிய	... ௮௬	விண்ணைவிண்	... ௨௧
வன்னமுடையின்ப	... ௨௬௫	விண்படைத்த	... ௧௪௬
வன்னிதியைமரு	... ௬௬௭	வித்தாகி	... ௧௭
		வித்தையின்றி	... ௫௬

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
விருப்பிலேன்	... ௨௪௪	வெற்றியிருந்த	... ௧௫௦
விருப்புநின்றதும்	... ௮௬	வேங்கைமரமாகி	... ௨௨௫
வில்லார்நுதலாய்	... ௧௫௬	வேட்டேனினது	... ௧௮௩
வில்வத்தொடும்	... ௭௧	வேண்டாமை	... ௭௩
விழியைத்தூர்க்கின்ற	... ௨௪௨	வேண்டுநெஞ்சு	... ௬௪
விளக்கறியாவிருட்	... ௨௪௦	வேதங்களா	... ௪௪
வீட்டாரிறை	... ௧௩	வேதமுங்கலைகள்	... ௨௧௬
வீட்டுக்கடங்கா	... ௬௩	வேதமுடிசொல்லு	... ௨௨௬
வீட்டுத்தலைவ	... ௩௭	வேதாந்த	... ௧௭
வீணமுன்றது	... ௨௨௮	வேதாந்தசித்தாந்த	... ௧௬௭
வீறுடையாய்	... ௧௧	வேதாந்தநிலைநாடி	... ௨௪௩
வீற்றாரின்றன்	... ௪௨	வேம்புக்குந்தண்ணிய	... ௧௨௪
வெங்கொளித்	... ௬௪	வெர்ப்புலகின்புவப்புறு	... ௩௩௪
வெங்கோடை	... ௧௨	வேலைகொண்ட	... ௩௭
வெடித்தளிந்த	... ௨௮௬	வேல்கொண்ட	... ௩௭
வெம்மதிக்கொடிய	... ௨௫௪	வேல்கொண்டகை	... ௧௮௨
வெய்யவினை	... ௪௬	வேறுபல்விடஞ்	... ௨௫௬
வெல்லுகின்றனர்	... ௮௬	வைகியநகரி	... ௨௬௪
வெள்ளிமாமலை	... ௩௮	வையகத்தீர்	... ௩௦௫
வெள்ளைப்பிறை	... ௧௪	வைவமென்றெழு	... ௧௨௬
வெறுத்துரைத்தேன்	... ௨௪௫		

